

சங்க இலக்கிய உரையாளர்

முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு
அளிக்கப் பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

ச. கண்ணதாசன், எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

நெறியாளர்

முனைவர் தி. மகாலட்சுமி எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி.,
இணைப்பேராசிரியர்
தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் சுவடிப்புலம்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை - 600 113

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப்
பயிலக வளாகம், தரமணி, சென்னை - 600 113

நவம்பர் 2012

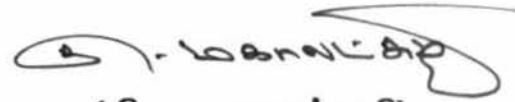
நெறியாளர் சான்றிதழ்

முனைவர் தி. மகாலட்சுமி
இணைப் பேராசிரியர்,
தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் சுவடிப் புலம்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
தரமணி, சென்னை - 600 113.

சங்க இலக்கிய உரையாளர் எனும் பொருளில்
திரு. ச. கண்ணதாசன் செய்துள்ள இவ்வாய்வு உலகத் தமிழாராய்ச்சி
நிறுவனத்தில் அவர் ஆய்வுச் செய்த காலத்தில் தன்னிச்சையாகச்
செய்யப்பட்டது என்றும், இவ்வாய்வின்மீது வேறு எந்தப் பட்டமும்
ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் சான்று அளிக்கின்றேன்.

நாள் : 15.11.2012

இடம் : சென்னை-600 113

(தி. மகாலட்சுமி)

நெறியாளர்

முனைவர் தி. மகாலட்சுமி எம்.ஏ., எம்.பி.எல்., பி.எச்.டி.,
சுவடி, மொழி பெயர்ப்பு, இதுவியலில் பட்டயம்
இணைப் பேராசிரியர்
சுவடிப்புலப் பொறுப்பாளர்
தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் சுவடிப்புலம்
உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சி.பி.டி. வளாகம், தரமணி, சென்னை - 113.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

ச. கண்ணதாசன்

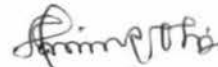
ஆய்வாளர்,

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
தரமணி, சென்னை - 600 113.

சங்க இலக்கிய உரையாளர் என்னும் பொருளில் முனைவர் பட்டத்திற்காகச் செய்யப்பெற்ற இவ்வாய்வு என் சொந்த முயற்சியில் உருவானதேயாகும். இதற்குமுன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் இவ்வாய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை என உறுதி அளிக்கிறேன்.

நாள் : 15. 11. 2012

இடம் : சென்னை-600 113

(ச. கண்ணதாசன்)

ஆய்வாளர்

நன்றியுரை

சங்க இலக்கிய உரையாளர் என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுச் செய்ய வாய்ப்பு நல்கிய உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன முன்னாள் இயக்குநர் முனைவர் சா. கிருட்டினமூர்த்தி அவர்களுக்கும், அதன் பின்னர் பொறுப்பேற்றிருந்த முனைவர் ம. இராசேந்திரன் அவர்களுக்கும் முனைவர் கரு.அழ. குணசேகரன் அவர்களுக்கும், தற்போதைய இயக்குநர் முனைவர் கா.மு. சேகர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ள உறுதுணையாக இருந்து பல நூல்களை வழங்கியும், பல்வேறு கருத்துகள் கூறி நெறிப்படுத்தி ஆய்வுப் பாதைக்கு வழிகாட்டியாய் இருந்த முன்னாள் நெறியாளர் முனைவர் ச.சிவகாமி அம்மா அவர்களுக்குப் பணிவான நன்றிகள் பற்பல...

பணிமூப்பின் காரணமாக என் நெறியாளர் ஓய்வுபெற்ற பின்னே, கேட்டவுடன் இன்முகத்துடன் முனைவர்பட்ட ஆய்வுக்கு இடமளித்து இவ்வேளையில் ஆய்வினை அளிக்க உறுதுணையாய் இருந்து, எந்நாளும் மறக்க இயலா பேருதவி புரிந்த நெறியாளர் முனைவர் தி. மகாலட்சுமி அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆய்வுச் சார்ந்த கருத்துகள் நல்கிய முன்னாள் நிறுவனப் பேராசிரியர்கள் முனைவர் அன்னிதாமசு, முனைவர் கு. பகவதி அம்மா அவர்களுக்கும் நன்றி.

எனை ஈன்று சமுதாயத்தில் நன்மகனாய் இருக்க அன்பு பாராட்டிய தாய் திருமதி. ச. கிருட்டினவேணி, அறிவு புகட்டிய தந்தை திரு. ந. சண்முகம் ஆகியோருக்கு என் பாசமிகுந்த நன்றி.

தொடக்கக் கல்வி முதல் இன்றளவும் கல்விப் பயணத்தில் தோள் கொடுத்து உதவி வரும் அண்ணன் திரு. ச. இராஜா, அண்ணியார் திருமதி. இரா. பாஞ்சாலை, மாமா திரு. கா. இராமதாஸ், திரு. த. பழனி, சகோதரிகள் திருமதி. ப. ஜெகதாம்பாள், திருமதி. இரா. தேவகி, இளையன் ச. வேணுகோபால் மற்றும் உறவினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

இல்லற வாழ்வில் இணைந்து இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் எனது இல்லாள் திருமதி. ஏ. நந்தினி, அன்பு மகள் க. யாழினியாள் ஆகியோருக்கும் நேசமிகுந்த நன்றி.

ஆய்வேட்டிற்கான கருத்துரைகள் நல்கிய அன்பிற்குரிய சகோதரர் திரு. அ. செந்தில்குமரன், சகோதரி நா. சுப்புலட்சுமி ஆகிய இருவருக்கும் என்றும் நன்றியுடையன்.

நண்பர்கள் முனைவர் எ. பாவலன், வீ. மணிவண்ணன், சுரேஷ்குமார், ஜெகதீரட்சகன், முடியரசன் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் நன்றி.

ஆய்வுக்கு அவ்வப்போது ஊக்கமளித்து வந்த பேராசிரியர்கள் முனைவர் திரு. பு.பாலாஜி, முனைவர் திரு. கை. சங்கர், முனைவர் திரு. ஆ. மணவழகன், திருமதி. ச.மு. சங்கவை, திரு. ச. முருகேசன், முனைவர் திருமதி. இராதிகாதேவி, திருமதி. ஜெ.கே.சுந்தரி, திரு. இரமேஷ் ஆகியோருக்கும் நன்றி.

ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்கள் கொடுத்து உதவிய உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன முன்னாள் நூலகர் திருமதி. இரா. பார்வதி அவர்களுக்கும், தற்போதைய நூலகர் திரு. இரா.பெருமாள்சாமி, உதவியாளர் திரு. மு. செல்வக்குமார் மற்றும் நூலகப் பணியாளர்கள், அலுவலகப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி. மறைமலையடிகள் நூலகம், உ.வே.சா. நூலகம் ஆகிய நூலகத்தாருக்கும் நன்றி.

தட்டச்சுப் பணி செய்துகொடுத்த திருமதி. கவிதாகண்ணன், திரு. கண்ணன் அவர்களுக்கும் நன்றி.

ச. கண்ணதாசன்

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்.	-	அகநானூறு
உ.ஆ.	-	உரையாசிரியர்
உ.கு.	-	உரையாசிரியர் குழு
உ.வே.சா.	-	உ.வே. சாமிநாதையர்
ஐங்.	-	ஐங்குறுநூறு
கலி.	-	கலித்தொகை
குறள்	-	திருக்குறள்
குறுந்.	-	குறுந்தொகை
ச.வே.சு.	-	ச.வே. சுப்பிரமணியன்
சீவக.	-	சீவகசிந்தாமணி
தொல்.அகத்.	-	தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல்
தொ.ஆ.	-	தொகுப்பு ஆசிரியர்
தொல்.செய்.	-	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்
நற்.	-	நற்றிணை
ப. ஆ.	-	பதிப்பாசிரியர்
பட்டினப்	-	பட்டினப்பாலை
பத்துப்.	-	பத்துப்பாட்டு
பதிற்.	-	பதிற்றுப்பத்து
பரி.	-	பரிபாடல்
புறம்.	-	புறநானூறு
பெரும்.	-	பெரும்பாணாற்றுப்படை
பொ.வே.சோ.	-	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்

பொருளடக்கம்

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1-9
ஒன்று	சங்க இலக்கிய உரைகளும் உரையாசிரியர்களும்	10-142
இரண்டு	குறுந்தொகை - உ.வே.சாமிநாதையர் உரைத்திறன்	143-206
மூன்று	நற்றிணை - பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் உரைத்திறன்	207-257
நான்கு	பதிற்றுப்பத்து - ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை உரைத்திறன்	258-311
	நிறைவுரை	312-314
	துணைநூற் பட்டியல்	315-327
	பின்னிணைப்புகள்	328-349

முன்னுரை

முன்னுரை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பாட்டும் தொகையும் சங்க இலக்கியக் கருவூலமாகும். இக்கருவூலத்தைப் பொருள் தெளிவுடன் அறிந்து கொள்வதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் பேருதவியாக இருப்பவை அவற்றிற்குத் தோன்றிய உரைகளாகும். மூல நூலாசிரியரின் மனக் கருத்துகளை இன்று உரையாளர் உதவியாலேயே அறிந்து இன்புறுகின்றோம். உரையாசிரியர்கள் உதவி இல்லையாயின் மிகுதியான தமிழ் நூல்கள் விளக்கமில்லாமல் இருந்திருக்கும். பண்டையத் தமிழிலக்கியங்களைத் தமிழுலகம் அறிய வழிவகை செய்தவர்கள் உரையாசிரியர்களே எனில் அது மிகையன்று.

ஆய்வுப் பொருள்

‘சங்க இலக்கிய உரையாளர்’ என்பது ஆய்வின் பொருளாகும். சங்க இலக்கியங்களுக்குத் தோன்றியுள்ள உரைகள், உரையாளர்கள் பற்றியும் குறுந்தொகை - உ.வே. சாமிநாதையர் உரை, நற்றிணை - பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் உரை, பதிற்றுப்பத்து-ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை உரை ஆகியோரது உரைகளை ஆராய்வது ஆய்வுப் பொருளாக அமைகிறது.

ஆய்வுத் தேவை

மு.வை. அரவிந்தனின் ‘உரையாசிரியர்கள்’ எனும் ஆய்வு, 1968 ஆம் ஆண்டு வரையிலான இலக்கிய, இலக்கண உரைகளையும் உரையாசிரியர்களைப் பற்றியும் எடுத்துரைக்கிறது.

2007 ஆம் ஆண்டில் வெளியான ‘சங்க இலக்கிய உரைகள்’ எனும் ஆய்வேடு இடைக்கால உரையாசிரியர்களின் புலமைத் திறத்தை ஆய்வுக் களமாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே தற்காலத்திலும் பல புத்துரைகள் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. அவ்வுரைகளின் சிறப்பினைத் தமிழாய்வு உலகம் அறிய வேண்டும். உரையாளர்கள் தங்களின் உரைவழி வெளிப்படுத்தும் அரிய கருத்துகளை வெளிக் கொணர வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அவற்றை விளக்கியுரைக்க இவ்வாய்வு முற்படுகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்ற உரையாளர்களின் உரைத் திறனை வெளிப்படுத்துவதோடு சங்க இலக்கிய ஏனைய உரையாளர்களின் உரைகளை மதிப்பீடு செய்வது ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பயன்

ஆய்வின் நோக்க நிறைவேற்றம் முதன்மைப் பயனாகும். இவ்வாய்வின்வழி சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்களைத் தனித்த நிலையில் ஆய்வு செய்யத் தூண்டும் என்பது பிறிதொரு பயனாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

அண்ணாமலை	– நச்சினார்க்கினியர் (1956)
மு.வை. அரவிந்தன்	– உரையாசிரியர்கள் (1968)
ச.வே.சுப்பிரமணியன்	– அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன் (1976)
இ.சுந்தரமூர்த்தி	– பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்திறன் (1977)
மு. கந்தசாமி	– பரிமேலழகர் (1978)

மு. அருணாசலம்	- இளம்பூரணர் (1981)
சோ.ந.கந்தசாமி	- தெய்வச்சிலையார் உரைத்திறம் (1981)
சா.கிருட்டினமூர்த்தி	- இளம்பூரணம் (1985)
பால் முருகன்	- 20 ஆம் நூற்றாண்டு திருக்குறள் உரைகள் (2005)
ச. குருசாமி	- இளம்பூரணர் உரை நெறி (2007)
அ. சதீஷ்	- சங்க இலக்கிய உரைகள் (2007)

ஆய்வு மூலங்களும், எல்லையும்

குறுந்தொகை - மூலமும் உரையும் - உ.வே. சாமிநாதையர், நற்றிணை மூலமும் உரையும் - பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், பதிற்றுப்பத்து மூலம் உரையும் - ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை ஆகியோரது உரைகள் ஆய்வு மூலங்களாகின்றன. ஆய்வேட்டின் எல்லையைக் கருத்தில் கொண்டு மேற்கண்ட மூன்று உரையாளர்களின் உரைகள், சங்க நூல்களின் பிற உரைகளும் ஆய்வு எல்லையாக அமைகின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

தொகுத்தும் பகுத்தும் விவரிக்கும் இவ்வாய்வேடு விளக்கவியல், ஒப்பீட்டியல், வரலாற்றியல், சமூகவியல் ஆகிய அணுகுமுறைகளைக் கொண்டதாக அமையப் பெற்றுள்ளது.

ஆய்வுப் பகுப்பு

சங்க இலக்கியத்திற்கு எழுந்துள்ள உரை, உரையாளர் பற்றித் தொகுத்தளித்தும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றுள்ள மூன்று உரையாளர்களின் உரைத் திறத்தைப் பகுத்தளிப்பதுமாக உள்ளது. முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக நான்கு இயல்களைக் கொண்டமைகிறது.

முன்னுரை

1. சங்க இலக்கிய உரைகளும் உரையாசிரியர்களும்
2. குறுந்தொகை-உ.வே. சாமிநாதையர் உரைத்திறன்
3. நற்றிணை - மின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் உரைத்திறன்
4. பதிற்றுப்பத்து - ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை உரைத்திறன்

நிறைவுரை

துணை நூற்பட்டியல்

மின்னிணைப்பு

என ஆய்வுப் பகுப்புச் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

முன்னுரை

ஆய்வுப் பொருள் தெளிவு - ஆய்வுத் தேவை - ஆய்வு நோக்கம் - ஆய்வுப் பயன் - ஆய்வு முன்னோடிகள் - ஆய்வு மூலங்களும் எல்லையும் - ஆய்வு அணுகுமுறை - ஆய்வுப் பகுப்பு - இயல் பாகுபாடுகள் - இயல்களின் சுருக்கங்கள் ஆகியன இம் முன்னுரையில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

இயல் ஒன்று : சங்க இலக்கிய உரைகளும் உரையாசிரியர்களும்

பழங்காலத்தில் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்று வந்த ஆர்வலர்கள் உரையின்றியே பொருளுணர்ந்து கொண்டனர். பின் உரையெழுந்த காலத்திலும் விரிவான உரையோ விளக்கமான உரையோ இயற்றவில்லை. அரிய சொற்களுக்குப் பொருள், சொற்களைக் கொண்டு கூட்டி முடிக்கும் வகை சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளையுமே மிகச்

சுருக்கமாய் நினைவிற்காக எழுதி வைத்தனர். கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப கருத்துகள் வளர்ந்தன. முன்னோர் கூறி வந்த உரைக் குறிப்புகள், விளக்கங்கள், மேற்கோள்கள் விரிவடைந்தன. ஏட்டில் எழுதும் நோக்கமும் ஏற்பட்டது. உரைகள் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிப் பழைய உரையாளர்களின் கருத்துகளை ஏற்றும், அவர்களின் உரைநெறிகளைத் தழுவியும் சங்க நூல்களுக்கு உரையெழுதினர்.

இவ்வகையில் உரையின் பரிணாம வளர்ச்சி, தனித்த நிலையில் சங்க நூல்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நூலுக்கும் எழுந்துள்ள உரைகள், உரை அமைப்பு உரைகளின் நோக்கம், சிறப்புகள் ஆகியனவற்றை விளக்கியுரைப்பதாக முதல் இயல் அமைகின்றது. தவிர்க்க இயலாத காரணத்தால் முதல் இயல் விரிவாக அமைந்துள்ளது.

இயல் இரண்டு : குறுந்தொகை-உ.வே. சாமிநாதையர் உரைத்திறன்

குறுந்தொகைக்கு இன்றுவரை இருபதிற்கும் மேற்பட்ட உரைப் பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வரைகளில் அறிஞர் பெருமக்களால் சிறந்தவுரையாகவும், முதல் உரை என்று கூறும் அளவிற்கு அமைந்த ஆராய்ச்சியுரையாகவும் அமையப் பெற்றது குறுந்தொகை-உ.வே.சா உரை. ஆகவே குறுந்தொகைக்கு இவரது உரை தேர்வுச் செய்யப்பெற்று ஆய்வுச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சங்க நூல்கள் பலவற்றையும் பதிப்பித்து, காப்பிய நூல்கள் சிலவற்றிற்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்தவர் உ.வே.சா. இவர் ஒரு நிறுவனம் செய்ய வேண்டிய மிகப் பெரிய தமிழ்ப்பணிகளைத் தனியராய் நின்று சாதித்துக் காட்டியவர்.

இவரது குறுந்தொகை உரை பின்வருமாறு ஆய்வுச் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

- * வாழ்வும் தமிழ்ப்பணியும்,
- * குறுந்தொகை ஆராய்ந்த முறை
- * கூற்றுக்கும் துறைக்கும் விளக்கம் தருதல்
- * பிரதி பேதம்
- * முடிபும் கருத்தும்
- * விசேடவுரை
- * உரையாசிரியர் கருத்து
- * மேற்கோள்
- * ஒப்புமை
- * சொற்பொருளுரைத்தல்
- * இலக்கணக் குறிப்பு
- * வரலாற்றுக் குறிப்பு
- * பழக்க வழக்கம்
- * வாழ்வியல் செய்திகள்
- * பழமொழி
- * மரபு
- * அரிதான குறிப்பு

ஆகியனவற்றை விளக்கியுரைப்பதாக இரண்டாம் இயல் அமைகிறது.

**இயல் மூன்று : நற்றிணை-பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி
ஐயர் உரைத்திறன்**

தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு நூலுக்கு எழுதிய உரையால் நிலைத்து
நிற்கக் கூடிய பெருமையைப் பெற்றவர் பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி

ஐயர் ஆவார். 1914 ஆம் ஆண்டு நற்றிணைக்கு உரையெழுதி முதன் முதலில் வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர். இன்றளவும் நற்றிணைக்குத் தோன்றிய உரைகளில் இவரது உரையே சிறந்த உரையெனத் தமிழறிஞர் பெருமக்கள் குறிப்பிடுவர்.

இவ்வியலில்,

- * வாழ்வும் தமிழ்ப்பணியும்
- * உரையெழுதியதன் நோக்கம்
- * திணை, துறை
- * துறைக்கான விளக்கம்
- * இலக்கண விளக்கம்
- * இலக்கணக் குறிப்பு
- * இலக்கண மேற்கோள்
- * இலக்கண உரையாசிரியர் மேற்கோள்
- * இலக்கிய மேற்கோள்
- * அருஞ்சொற்பொருள்
- * கொண்டு கூட்டல்
- * பாடபேதம்
- * மெய்ப்பாடு, பயன்
- * உள்ளுறை, இறைச்சி
- * உவமம், அணிகள்
- * உரை வழி பல அரிய செய்திகளைப் புலப்படுத்துதல்

என வரையறைப்படுத்தலாம்.

இயல் நான்கு : பதிற்றுப் பத்து - ஓளவை.சு.துரைசாமியிள்ளை உரைத்திறன்

ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை பழந்தமிழ் பேரிலக்கியங்கள் பலவற்றிற்கும் உரை கண்டவர். அவ்வகையில் பதிற்றுப் பத்திற்கு இவர் வழங்கிய உரைத்திறனை மதிப்பீடு செய்வது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

இவ்வியலில்

- * வாழ்வும் தமிழ்ப் பணியும்
- * உரையெழுதியதன் நோக்கம்
- * பாடபேதம்
- * இலக்கணக் குறிப்பு
- * உவமை
- * ஒப்புமைப்படுத்தல்
- * உரையாசிரியர் கருத்து
- * பெயர் பொருத்தம்
- * பண்டையோர் மரபு
- * இலக்கியச் செய்திகள்
- * கால வழக்கு
- * இயல்பு
- * கல்வெட்டுச் செய்திகள்
- * வாழ்வியல் செய்திகள்
- * வரலாற்றுக் குறிப்பு

முதலியவை பட்டியலிடப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியும் விளக்கியுரைக்கப் படுகிறது.

முடிவுரை

ஆய்வேட்டின் முடிவுரையாக அமையும் இப்பகுதியில் ஒவ்வொரு இயல்களில் ஆராய்ந்து பெற்ற முடிவுகளின் அடிப்படையில், சங்க இலக்கிய உரையாளர்களின் உரைத்திறன் மதிப்பிடப் பெற்று முடிந்த முடிவுகள் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அனைத்து இயல்களின் முடிபுகள் நிறைவுரையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுப் பொருண்மையோடு தொடர்புடைய மேலாய்வுகள் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

ஆய்வேட்டின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ள பின்னிணைப்புகள்

1. பத்துப்பாட்டு – எட்டுத்தொகை உரைப்பதிப்பு அட்டவணை (ந. சஞ்சீவியின் சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணையைப் பின்பற்றியது)
2. தமிழர் வாழ்வியல் பயன்படுத்தும் பொருட்களின் நிழற்படங்கள், நிழற்பட விளக்கங்கள்

இயல் ஒன்று

சங்க இலக்கிய உரைகளும்
உரையாசிரியர்களும்

இயல் - ஒன்று

சங்க இலக்கிய உரைகளும் உரையாசிரியர்களும்

பாட்டும் தொகையும் சங்க இலக்கியக் கருவூலமாகும். இக்கருவூலத்தைப் பொருள் தெளிவுடன் அறிந்து கொள்வதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் பேருதவியாக இருப்பவை அவற்றிற்குத் தோன்றிய உரைகளாகும். நூலாசிரியரின் அரிய கருத்துகளையெல்லாம் உரையாளர் உதவியாலேயே உலகம் உணர்ந்து இன்புறுகின்றது. பேருபகாரிகளாகிய உரையாசிரியர்களின் உதவி இல்லையாயின், பண்டைய உயர் நூல்களாம் கருவூலங்களில் தொகுத்து வைத்த விலை வரம்பில்லாப் பொருண்மணிக் குவியல்களை யாம் எங்ஙன் பெருதல் கூடும்? என்பார் பண்டிதமணி மு.கதிரேச செட்டியார். இவ்வியல், உரை, உரை வளர்ச்சி, சங்க இலக்கிய உரைகள், உரையாளர்கள், உரைகளின் அமைப்பு, சிறப்புகள் போன்றன குறித்து ஆராய்வதாக அமைகிறது.

உரை, உரைவளர்ச்சி

“உலக மொழிகளில் வேறு எந்த மொழிகளிலும் இல்லாத அளவுக்குப் பல வகையான சிறந்த உரைகள் காலந்தோறும் தொடர்ச்சியாக - படிப்படியாகப் பொதுவாகப் பரிணாம வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் தமிழில் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. உரைகள், தமிழ் மக்களின் சிந்தனையில் வேருன்றிப் பண்பாட்டில் தழைத்து வளர்ந்து செயல்களில் சிறந்து விளங்குகின்றன. அவர்களின் சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்தி, செயல்களைச் சீர் செய்து, வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தி வருகின்றன. அவ்வுரைகள் தோன்றிய காலம் முதல் இன்றுவரை, காலப் பாதையில் நெடுக ஒளி வீசி வழி காட்டி வருகின்றன”¹.

“பழங்காலத்தில் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்று வந்த ஆர்வலர்கள் உரையின்றியே பொருளுணர்ந்து கொண்டனர். பின் உரையெழுந்த காலத்திலும் விரிவான உரையோ விளக்கமான உரையோ இயற்றவில்லை. அரிய சொற்களுக்குப் பொருளும், சொற்களைக் கொண்டு கூட்டி முடிக்கும் வகையும், சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளையுமே மிகச் சுருக்கமாய் நினைவிற்காக எழுதி வைத்தனர். கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப கருத்துகள் வளர்ந்தன. முன்னோர்கள் கூறி வந்த உரைக்குறிப்புகள், விளக்கங்கள், மேற்கோள்கள் யாவும் விரிவடைந்தன. ஏட்டில் எழுதும் நோக்கமும் ஏற்பட்டது. உரைகள் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கி பழைய உரையாளர்களின் கருத்துகளை ஏற்றும், அவர்களின் உரை நெறிகளைத் தழுவியும் சங்க நூல்களுக்கு உரையெழுதினர்.

புதிய உரையெழுதியோர் முன்னுள்ள குறிப்பையும் மேற்கொண்டு அவற்றுடன் புதிய கருத்துகளைச் சேர்த்து பல நல்ல கருத்துகளைத் தொகுத்து விளக்கம் எழுத முற்பட்டனர். அவரவர் தனி நடையினைக் கையாண்டு இருப்பினும் பழைய உரைகளைத் தழுவியே யுள்ளனர்.”²

“உரையாசிரியர்கள் தமிழ்மொழிக்குச் செய்துள்ள தொண்டு மலையினும் மாணப்பெரிது. தமிழகம் வேற்று இனத்தவர் படையெடுப்பால் தாக்குண்டு அதிர்ந்த போதெல்லாம் பழம்பெரும் இலக்கியச் செல்வங்களை எடுத்துக் காட்டி விளக்கித் தமிழ் மரபை வாழச் செய்த பெருமை உரையாசிரியர்களுக்கு உண்டு. வேறுபட்ட மொழியும் நாகரிகமும் தமிழ் மண்ணில் புகுந்து கால்கொண்டு தமிழ்ப் பண்பை நினைவூட்டி, தமிழ் மக்களைத் தடுத்து ஆட்கொண்டனர். தமிழ்மொழியின் காலங்கடந்த வாழ்விற்கும் வெற்றிக்கும் காரணமாய் இருப்பவர்கள் உரையாசிரியர்களே ஆவர். இலக்கணக் கொள்கைகளை விளக்கி மொழியை வரம்பு கட்டி காத்தும் இலக்கியக் கருத்துகளை விளக்கி காலந்தோறும் பண்பாட்டை

வளர்த்தும் தமிழினத்திற்குத் தொண்டு செய்த பெருமை
உரையாசிரியர்களைச் சாரும்.”³

தொல்காப்பியமும் உரையும்

தமிழில் எப்பொருள் பற்றி ஆராய்வதாய் இருப்பினும்
அப்பொருளுக்கான வித்து தொல்காப்பியத்தில் உள்ளதா எனக் காண்பது
ஆய்வுலகின் மரபாகும். அவ்வகையில் உரை பற்றிய சிந்தனையைத்
தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கிறது.

“உரை என்ற சொல் பல பொருள் கொண்டது. இச் சொல்
இலக்கியப் பொருள் கோடலுக்கான ஒரு கலைச் சொல்லாக எங்ஙனம்
உருப்பெற்றது எனக் காண வேண்டியுள்ளது. தொல்காப்பியம் உரை குறித்து
சில திட்ட வட்டமான வரையறைகளை வகுத்துச் செல்கிறது. சங்க
இலக்கியத்தில் பேசுதல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப் பட்ட இச்சொல்
தொல்காப்பியத்தில் பொருள் விரித்தல் என்ற தன்மையில் விளக்கப்படுகிறது.
தொல்காப்பியத்தை நுட்பமாகப் பார்த்தால் உரை என்பது இலக்கண
நூற்பாவின் உட்பொருளை விளக்கவும் யாப்பற்ற ஒரு இலக்கிய வடிவத்தைக்
குறிப்பிடவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது”⁴ குறிப்பாக,

“சூத்திரத்து உட்பொரு ளன்றியும் யாப்புற
இன்றி யமையா தியைபவை யெல்லாம்
ஒன்ற உரைப்ப துரை யெனப்படுமே”⁵

என்னும் நூற்பா குறிப்பிடும். “உரை என்னும் இச்சொல் இலக்கணச்
சூத்திரத்து உட்பொருள் காண்பதற்கான விளக்கமாக அமைந்துள்ளது”⁶
அதே போன்று,

“தொன்மை தானே உரையொடு புணர்ந்த
யாப்பின் மேற்றே”⁷

என்னும் நூற்பாவில் உரை என்பது யாப்பற்ற நடையைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இரண்டு நூற்பாக்களையும் ஒரு சேர வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது, யாப்பற்ற நடையில் சூத்திரத்தின் பொருளை விரித்துரைக்கும் ஒரு இலக்கிய வகையாக உரை உருப்பெற்றுள்ளது என்பது நூற்பா வழி அறியலாகும் செய்தியாகும்.

“உரை எனும் சொல், வாய்மொழியாக பேசுவதன் ஒழுங்குப் படுத்தப்பட்ட வடிவம் என்று கூற முடியும். தொல்காப்பியம் மரபியலில் நூன்மரபு என்ற பகுதியில் பேசப்படும் செய்திகள் தமிழின் உரை மரபு குறித்துப் பேசுவதற்கு ஆவணமாகப் பயன்படுகின்றன. அவ்வகையில் வாய்மொழி மரபில் உருவான ‘சுலோகங்கள்’ மற்றும் சூத்திரங்கள் ஆகியவை கால வளர்ச்சியில் ஏற்படும் மொழியின் சொற்பொருள் மாற்றம் எனும் தேவை நோக்கி விளக்கங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவ்வகையான விளக்கங்கள் முறைப்படுத்தப்பட்ட முறையில் செய்யப்படுகின்றன. அத்தன்மையே ஒரு வடிவமாக உருப்பெற்று விடுகிறது. அதுவே உரையெனப்படுகிறது. உரைத்தல் அதாவது பேசுதல் எனும் பொருளிலேயே இச்சொல் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். (குறுந் 192 நூற்.11) பேசுதல் உரைத்தல் எனும் வாய்மொழி மரபு ‘உரை’ எனும் வடிவமாக உருப்பெறுதல் இயல்பான நிகழ்வேயாகும்”⁸ என வீ.அரசு தமது அச்சாகாத கட்டுரையில் குறிப்பிடுவதாக அ. சதீஷ் குறிப்பிடுகிறார்.

உரையின் வகைகள்

“இலக்கியம் பல தோன்றிய பின், அவற்றின் இயல்புகளை ஆராய்ந்து உரைக்கும் இலக்கணம் தோன்றுகின்றது.

“எள்ளினுள் எண்ணெய் எடுப்பதுபோல்

இலக்கியத்தின்று எடுப்பது இலக்கணம்”

என்பது ஆய்ந்தறிந்த உண்மையாகும். அடிமரத்திலிருந்து கிளையும்

கிளையிலிருந்து கவையும் கவையிலிருந்து கொம்பும் பிரிந்து வளர்ந்து நிற்பது போல், நூலுக்குத் தோன்றிய உரை, விளக்கம், விரிவு ஆகியவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிந்து காலப்போக்கில் பெருகி வளர்ந்து வந்தன. உரையின் பல்வேறு வகைகளையும் அவற்றின் இயல்புகளையும் ஆராய்ந்து அறிந்த புலவர்கள் அவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுத்தனர். உரையின் இலக்கணத்தை உரையாசிரியர்களே கூறினர். உரைத்திறம் உணர்த்துதலும் உரையின் இயல்புகளுள் ஒன்றானது.

“வயிர ஊசியும் மயன்வினை இரும்பும்
செயிரறு பொன்னைச் செம்மை செய் ஆணியும்
தமக்கமை கருவியும் தாம் ஆம்; அவைபோல்
உரைத்திறம் உணர்த்தலும் உரையது தொழிலே”⁹

என்ற பாடல் இங்கே எண்ணத்தக்கதாகும்.

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில்,

“நூல் எனப்படுவது நுவலும் காலை
முதலும் முடிவும் மாறுகோள் இன்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மைக் காட்டி
உள்நின்று அகன்ற உரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பே”¹⁰

என்று கூறுகின்றார்.

“நூலென்று சொல்லப்பட்டது எடுத்துக்கொண்ட பொருளோடு முடிக்கும் பொருண்மை மாறுபடாமற் கருதிய பொருளைத் தொகையானும் வகையானும் காட்டியதகைத்து நின்றும் விரிந்தவுரையோடு பொருத்தமுடைத்தாகி நுண்ணியதாகி விளக்குவது நூற்கியல்பு”¹¹ என இளம்பூரணம் கூறும்.

‘உள் நின்று அகன்ற உரை’ என்று கூறி இருப்பது உற்று நோக்கத்தக்கது. செய்யுளியலில் ‘அகன்ற உரை’ என்று கூறினாரே அன்றி உரையின் வகைகளைக் கூறவில்லை. ஆனால் மரபியலிலுள்ள சூத்திரங்கள் உரையினைக் காண்டிகை, உரை என இரண்டாக் கூறி விளக்குகின்றன. உரை என்ற சொல் விருத்தி என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

“பழிப்பில் சூத்திரம் பட்ட பண்பிற்
கரப்பின்றி முடிவது காண்டிகை யாகும்”¹²

“விட்டகல் வின்றி விரிவொடு பொருந்திச்
சுட்டிய சூத்திரம் முடித்தற் பொருட்டா
ஏது நடையினும் எடுத்துக் காட்டினும்
மே வாங்கு அமைந்த மெய்நெறித் ததுவே”¹³

ஆகிய நூற்பாக்கள் இரண்டும் காண்டிகை, உரையின் இயல்பினைக் கூறுகின்றன.

இறையனார் களவியல் உரை

“தொல்காப்பியம் தோன்றிய காலம் முதல் இளம்பூரணர் காலம் வரை காலம் காலமாக மரபு வழி மரபாகச் சொல்லுரைகள் பல வழங்கி வந்திருக்கின்றன. எழுத்து வடிவிலான உரையும் இருந்திருக்கின்றது. இது தொல்காப்பிய உரைநிலை பொதுவாக உரைகளில் காலத்தால் முற்பட்டது ‘இறையனார் அகப்பொருளுரை’ என்பதேயாகும். இதுவே எழுத்து வடிவில் தோன்றிய முதல் உரை நூல் எனவும் தமிழ் உரையுலகில் தோன்றிய முதல் உரை நூல் எனவும் அறிஞர் பெருமக்கள் போற்றி வருகின்றனர். இதனை இறையனார் களவியல் என நூலினையும் இறையனார் களவியல் உரை என உரையினையும் அழைப்பதுண்டு.”¹⁴

“மிகப் பழங்காலத்தில், மக்கள் செய்யுள் வடிவிலேயே தங்கள் கருத்தை எளிதில் விளக்கும் திறன் பெற்றிருந்தவர்களாய் இருந்திருத்தல் வேண்டும். விரிவுரை விளக்கங்கள் இன்றியே பொருளுணர்ந்த காலமும் இருந்தது.

இக்கருத்தை ‘உரையின்றிச் சூத்திரத்தானே பொருள் நிகழ்ந்த காலமும் உண்டு’ என்றும் ‘உதாரணங்காட்டல் வேண்டாமையை உணர்ந்து உரை நடந்த காலமும் உடையவாகும். முற்காலத்து நூல்கள் என்பது கருத்து என்றும் பேராசிரியர் மரபியலில் விளங்க உரைப்பதால் புலனாகிறது.

உரை என்ற சொல்லும் தமிழில் ‘சொல்’ என்றே பொருள் விளங்குமாறு அமைந்துள்ளதும் வாய்மொழி இலக்கியமாக இவை முன் இருந்தன என்பதற்குத் தக்க சான்றாக அமைந்துள்ளது என்பர்.’¹⁵

“கற்றலினும் கேட்டலே நன்று’ என்று கேள்விச் செல்வத்தைப் பழங்காலத்தில் போற்றினர். செவி வாயாக நெஞ்சு களனாகக் கேட்கும் பான்மை அக்காலத்தில் மிகுதியும் வழக்கில் இருந்தது. ‘கேள்வி’ என ஓர் அதிகார அமைப்பே குறளில் உள்ளது கருதத்தக்கது. ‘மாணாக்கர் பாடம் கேட்கும் இயல்பு’ என்றே இதற்கு மயிலைநாதர் விளக்கம் தருவார். இவை எல்லாம் உரை எழுதி நூற்களைப் படிப்பதை விடப் பிறரிடமிருந்து கேட்குக் கல்வி பயின்ற வழக்கம் அக்காலத்தில் மிகுதியும் இருந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

அக்காலத்து எழுது கருவிகளும் எழுதும் கலை விரைவில் வளரத் தடையாய் இருந்தன. பனையோலைகளில் எழுத்தாணி கொண்டு ஒரு நூலைப் பல நாட்கள் எழுதிச் சேர்த்துச் சுவடியாக்கிப் போற்றிக் காக்கவேண்டிய நிலை இருந்து வந்தது. ஒரே சுவடியைப் பலர் கூடிக் கற்கும் நிலையும் இருந்தது. ஒருவர் படிக்க மற்றவர் காதால் கேட்டு அறிந்தனர். மிகுதியாக எழுதி விளக்கவேண்டியவற்றை எழுதாமல் வாயால்

கூறியே விளக்கி வந்தனர். “விரிப்பின் பெருகும்; விரிவஞ்சி விடுத்தாம்; வல்லார் வாய் கேட்டுணர்க; வந்த வழி காண்க’ என்று உரையாசிரியர்கள் இடையிடையே எழுதிச் செல்லும் வழக்கம் அக்காலத்தில் எழுதுவதில் இருந்த இடர்பாடுகளை உணர்த்தும். நூல்களுக்கு உரை எழுதாமல், வாயால் விளக்கிச் செவியால் அறிந்து கல்வி கற்றுப் புலமை பெறும் வழக்கம் அக்காலத்தில் நாடெங்கும் பரவியிருந்தது. எனவே பலமுறை வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த உரைகளே பின்னர் எழுதும் பேறு பெற்று அழியா நிலை பெற்றன.

இறையனார் அகப்பொருள் உரை பல தலைமுறைகளாக வாய்மொழியாக வந்தது என்பதற்கு அவ்வரையிலேயே அகச்சான்று உண்டு. ‘மதுரை ஆலவாயிற் பெருமானடிகளால் செய்யப்பட்ட நூற்கு நக்கீரனாரால் உரை கண்டு குமாரசுவாமியால் கேட்கப்பட்டது என்று’

‘இனி உரை நடந்து வந்தவாறு சொல்லுதும்’

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் கீரங் கொற்றனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் தேனூர் கிழார்க்கு உரைத்தார்; அவர் படியங் கொற்றனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் செல்வத்தாசிரியர் பெருஞ்சுவனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் மணலூர் ஆசிரியர் புளியங்காய்ப் பெருஞ்சேந்தனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் செல்லூர் ஆசிரியர் ஆண்டைப் பெருங்குமரனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் திருக்குன்றத்து ஆசிரியர்க்கு உரைத்தார்; அவர் மாதளவனார் இளநாகனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் முசிறி ஆசிரியர் நீலகண்டனார்க்கு உரைத்தார், இங்ஙனம் வருகின்றது உரை’ என்னும் பகுதி உரையின் வாய்மொழி வரலாற்றை நன்கு உணர்த்தும்.’¹⁶

“காலப்போக்கில் இவ்வரை விளக்கங்களே பல்வேறு வடிவம் பெற்றன. விளக்கங்கள் மிகுதியாக நினைவில் நிறுத்துவதும் அரியதாயிற்று.

எனவே உரைகளை எழுதி வைத்துப் போற்றவேண்டிய இன்றியமையாத நிலை ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இந்நிலை ஏற்பட்டபோதும் அக்காலத்தில் எழுதுவதில் இருந்த தொல்லைகளால் முதலில் உரைகள் குறிப்புரைகளாகவே அமைந்தன. விரிவும் விளக்குமுமைந்த உரையாக அமையவில்லை. அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருளும், சொற்களைக் கொண்டுக்கூட்டி முடிக்கும் முறையும் நினைவிற்காகச் சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளுமே கொண்டு அமைந்தன.

சான்றாகச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு அரும்பதவுரையைக் கொள்ளலாம். மேலும் ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் எனும் சங்கத்தொகை நூல்களுக்குக் குறிப்புரைகளே முதலில் இயற்றப்பட்டன. அகநானூற்றிற்கும் (தொண்ணூறு பாடல்கள்) பழைய குறிப்புரையாகவே கிடைத்துள்ளது. புறானூற்றின் பழைய உரை பொழிப்புரையாகவே உள்ளது. பின்னர் எழுந்த உரைகள் விளக்கவுரைகளாக மலர்ந்தன. கருத்துகள் வளரப் பொழிப்புரை, விளக்கம், மேற்கோள் முதலியன உரைகளில் இடம்பெற்று வளர்ச்சியுற்றன. இக்கருத்திற்கு அரண் செய்யும் வகையில் சிலப்பதிகாரத்திற்கு அரும்பதவுரையைத் தொடர்ந்து அடியார்க்கு நல்லாரின் உரை எழுந்தது.

உரையின் வளர்ச்சி மூலபாடம் சொல்லல், கருத்துரைத்தல், சொல்வருவித்தல், சொற்பொருளுரைத்தல், பொழிப்புரைத்தல், உதாரணங்காட்டல், விரிவுகாட்டல், அதிகாரவரவு காட்டல், துணிவு கூறல், பயனொடுபடுத்தல், ஆசிரிய வசனம் காட்டல் என்று பல வகைகளாக விரிந்தது என்பதை மயிலைநாதர் உரையால் அறிய முடிகிறது.

இறையனார் களவியலுக்கு உரை வகுத்த நக்கீரர் காலத்திலிருந்துதான் (கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு) உரை வரலாற்றின்

சிறப்பு தொடங்குகிறது என்பர். ஒரு நூல் முழுமைக்கும் முழு உரையாகவும் முழுமைபெற்ற உரையாகவும் விளங்குவது நக்கீரரின் இறையனார் களவியல் உரையே ஆகும். எனவே இதனை உரைநடையின் ஊற்றிடம் என்று கூறுவர்.

கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் உரைநடை செழித்து வளர்ந்தோங்கியது. இக்காலத்தில் பல்வேறு பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு உரைகள் எழுந்தன. அறிஞர் இக்காலத்தைத் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றின் பொற்காலம் என்பர்.

இடைக்காலத்தில் வடமொழிச் சொற்களும் வடமொழி காவிய மரபுகளும் தமிழிற் குடி புகுந்தன. பல்வேறு நல்லியல்புகளும், தமிழில் வந்தமைந்தன. ஆனால் அவற்றோடு பல தீய தன்மைகளும் புகுந்துவிட்டன. சுருக்கம், நேர்மை என்ற இரண்டு இயல்புகளும் ஒழிந்து போயின. அலங்காரங்களும் ஆடம்பரங்களும் தலையோங்கிவிட்டன. அக்காலத்துக் கல்வியாளர் சிலர் சங்கத்தமிழின் மீதும் அதன் நன்முறையைக் கைப்பற்றிய பெருநூல்களின் மீதும் பொதுமக்கள் பற்று கொண்டு கற்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினர். இதனால் சங்கத்தமிழுக்கு மீட்சி இயக்கம் (Return to classicism) நிகழ்வதாயிற்று இம்மீட்சி இயக்கத்திற்கு அறிகுறியாகச் சங்க இலக்கியங்களுக்கும் அவற்றொடொத்த பெருமையுடைய குறள் போன்ற பெருநூல்களுக்கும் செவ்விய உரைகள் எழுதப்பட்டன. ஒரு வலுவான இலக்கிய இயக்கத்தின் விளைவாகவே தோன்றிய இந்த இயக்கம் கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிச் சுமார் மூன்று நூற்றாண்டுகள் வரை தமிழ் இலக்கிய உலகில் சக்தியுடன் இயங்கியது என்பர் வையாபுரிப் பிள்ளை¹⁷.

“இக்கருத்தை ஒட்டிய சற்று முன்னும் பின்னுமாக வேதாந்த தத்துவங்கட்கு வடமொழியில் சங்கரர், இராமனுசர், மத்துவர் ஆகியோரால்

சூத்திரங்கள், உபநிடதங்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பல பேருரைகள் எழுந்தன. வைணவ நூல்களுக்கு மணிபிரவாள உரைகளும் மலர்ந்தன.

இவ்வாறு வடமொழி உரைகள் பல எழுந்ததை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இக்காலத்திலேயே இருமொழிகளிலும் உரை நூல்கள் தோன்றி வளர்ந்தன என்பது புலனாகும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் வாழும் மக்களிடையே ‘அறிவுப்பசி’ தலையெடுக்கின்ற பொழுது, தங்கள் பழம்பெரும் நூல்களுக்குத் தங்கள் காலத்தில் வாழ்க்கைச் சூழலுக்கேற்ப விளக்கம் தர அக்காலத்திய அறிஞர்கள் முயலுகின்றனர். அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை மேலோங்கி நிற்கின்ற பொழுதும், பழமையில் புதியன காணவேண்டும் என்ற உணர்ச்சித் துடிப்பு உண்டாகின்ற பொழுதும் அவர்கள் தங்கள் பழைய நூல்களுக்கு உரை எழுதுகின்றனர். எனவே இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் அறிஞர்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியே உரையெனலாம்.

இடைக்காலத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட புலவர் சிறந்து விளங்கிய பண்டைக்கால நூல்களுக்கு உரைகள் எழுதுவதன் மூலமே தங்கள் ஆராய்ச்சிக்கு உருவம் கொடுத்தனர். உரை எழுதுவதை அரிய இலக்கிய ஆக்க முயற்சியாகவே கருதித் தமிழ்ப் புலவர் அதைக் கையாண்டனர்.

எனவே பண்டையோர் நூல்களுக்கு உரையெழுதும் முயற்சிகளை இலக்கிய ஆராய்ச்சியாகவும், இலக்கிய ஆக்க முயற்சியாகவுமே கருதினர் என்பது புலனாகும்.’’¹⁸

யாப்பெருங்கல விருத்தியுரையும் உரைகள் பத்துவகை குற்றங்களின்றியும், பத்துவகை அழகுகள் பொருந்தியும் எழுவகை மதங்கள் பொருந்தியும் அமைதல் வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

பத்துப்பாட்டு உரைகள்

பத்துப்பாட்டு-என்ற நூலில் அடங்கியுள்ள பத்துப் பாடல்களின் பெயரை,

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல் குறிஞ்சிப் பட்டினப்
பாலை கடாத் தொடும் பத்து”

என்ற வெண்பா கூறுகின்றது.

“சங்க நூல்களாக எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டையும் கூறுவர். பாட்டும் தொகையும் என்று கூறும் மரபும் உண்டு. பாட்டு என்றாலே பத்துப் பாட்டைத்தான் குறிக்கும். அதற்குக் காரணம் சங்க காலத்தில் தோன்றிய நெடும்பாட்டுகள். இவை, சான்றோர் உரைத்த தண் தமிழ்த் தெரியல் ஒருபது பாட்டும் என்று நச்சினார்க்கினியர் உரைச் சிறப்புப் பாயிரம் கூறும்.

தமிழகத்தின் பழங்கால வரலாற்றை அறிவதற்கு இப்பத்துப் பாடல்கள் மிகுதியாகத் துணை புரிகின்றன. பாண்டிய நாட்டு வரலாற்றையும், மதுரையின் பெருமையையும், தெளிவாக உணர்த்துவது மதுரைக்காஞ்சி, சோழநாட்டின் பெருமையையும், சோழநாட்டின் வளங்களையும் தெளிவாக உணர்த்துவன, பட்டினப்பாலையும், பொருநராற்றுப்படையும். தொண்டைமான் இளந்திரையனின் சிறப்புக்களையும், காஞ்சிப் பகுதியின் பெருமையினையும் பேசுவது பெரும்பாணாற்றுப்படை. குறுநில மன்னனாகிய ஓய்மான் நாட்டு நல்லியக்கோடனின் சிறப்புக்களைச் சிறுபாணாற்றுப் படை இயம்புகின்றது. பல்குன்றக் கோட்டத்து நன்னன்சேய் நன்னன் பெருமைகளை மலைபடுகடாம் எடுத்துரைக்கின்றது. தமிழக மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது பத்துப்பாட்டு.”¹⁹

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்துச் செய்திகளையும் அறிந்து கொள்வதற்குத் தடம் அமைத்துக் கொடுத்தவர்கள் உரையாசிரியர்கள். பத்துப்பாட்டுக்கு எழுந்த உரைகளைப் பற்றி இனிக் காணலாம்.

நச்சினார்க்கினியர் உரை

“பத்துப்பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியர் விளக்கமாக உரை இயற்றியுள்ளார். அவருக்கு முன்னும் பத்துப்பாட்டிற்குப் பழைய உரைகள் சில இருந்திருக்க வேண்டும் நச்சினார்க்கினியர் ஆங்காங்கே தம் உரையில் குறிப்பிடும் பிறர் உரைகளும், பிறர் கொண்ட பாடங்களும் அவருக்குமுன் இருந்த பழையவுரைகளைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கவேண்டும்.

சங்க இலக்கியங்களில் பத்துப்பாட்டு கலித்தொகை ஆகிய இரு தொகுப்பு நூல்களின் முழுமைக்கும் உரையெழுதியதுடன் தொல்காப்பியம், சீவக சிந்தாமணி ஆகிய நூல்களுக்கும் உரையெழுதி, இடைக்கால உரையாசிரியர்களில் பெரும் புலமையாளராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர் நச்சினார்க்கினியர்.

தமிழ் உரை மரபினை அதனுடைய நுட்பங்கள் சார்ந்து, விரிவான தளத்தில் பயன்படுத்தியவர். உரையெழுதும் செயல்பாடு ஒரு புலமைச் செயல்பாடு என்பதை ஒவ்வொரு பிரதியின் உரையிலும் உணர்த்தியவர் ‘உச்சிமேல் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியர்’ என்று போற்றப்பட்டதுடன் ‘பிச்சுப் பிடுங்கி நச்சினார்க்கினியர்’ எனத் தூற்றவும் பட்டவர் இவரளவு விவாதிக்கப் பட்ட வேறு உரையாசிரியர் இல்லை.

தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர். தம் காலத்தில் புழக்கத்திலிருந்த 85 க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களை ஆழமாகப் பயின்றவர். தமக்கு முன்பிருந்த எல்லா நூல்களையும் எல்லா

உரைகளையும் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இயல்பாக அமைந்ததால் அதற்கும் மேலான நுட்பங்களுக்குச் சென்றவர்.”²⁰

“நச்சினார்க்கினியர் தம் உரையில் தெளிவும், விளக்கமும் அமைந்திருக்குமாறு எழுதிச் செல்வார். தேவையான இடங்களில் இலக்கணங்கள் கூறி வினைமுடிபுகளைக் கூறி விளக்குவார். சிறந்த மேற்கோள்களைத் தருவார். மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றவை எந்த நூலுக்குரியவை என்று இவர் சுட்டுவது இல்லை. மிகுதியாக எழுதி ஆரவாரம் செய்யாமல் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பார்”²¹ என மு.வை. அரவிந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

பத்துப்பாட்டுப் பாடல்கள் அனைத்திற்கும் மாட்டு, எச்சம், கொண்டு கூட்டு ஆகிய மரபான பொருள்கோடல் முறைகளைப் பயன்படுத்தி உரை எழுதியுள்ளார். அவ்வாறு பொருள் கொள்வதற்குத் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களை மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்.

பத்துப்பாட்டில் ஒன்றாகிய சிறுபாணாற்றுப் படையின் முதல் இரு அடிகள்,

“மணிமலைப் பணைத்தோள் மாநில மடந்தை
அணிமுலைத் துயல் வருஉம் ஆரம் போல” (சிறு:1-2)

என்பவையாகும், இவ்வடிகளை நச்சினார்க்கினியர்,

“பணைத்தோள் மாநில மடந்தை மணிமலை
அணிமுலை துயல் வருஉம் ஆரம்போல”

என்று சொற்களை முன்பின்னாகத் தம் விருப்பம் போல் மாற்றிப் பொருள் எழுதுகின்றார். மேலும்,

‘செம்புனல் உழந்த சேய்தரல் கான்யாற்றுக்
கொல்கரை நறும் பொழில்’

(சிறு:3-4)

என்ற அடிகளை,

‘சேய்தரல் கரைகொல் கான்யாறு செம்புனல்
உழந்த நறும் பொழில்’

என்று மாற்றி விடுகின்றார்.

“1889 இல் உ.வே. சாமிநாதையர் ‘பத்துப்பாட்டு மூலமும் மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியருரையும்’ என்னும் நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இப்பதிப்பு வெளிவந்தவுடன் பல்வேறு தமிழ் மாணவர்களுக்கு இதிலுள்ள பாடல்கள் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெறத் தொடங்கின. 1981 இல் வெளிவந்த மூன்றாம் பதிப்பில் ‘சென்னைச் சருவகலா சங்கத்தார் பி.ஏ. பரிஷைக்கு இப்பாட்டுக்களில் ஒவ்வொன்றாகப் பாடமாக வைத்தபோது’ என்று இத்தகவலைப் பதிவு செய்கிறார் உ.வே.சா. எனவே பத்துப்பாட்டின் பாடல்களையும் நச்சினார்க்கினியர் உரையையும் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றதன் விளைவாகத் தமிழாசிரியர்கள் நச்சினார்க்கினியரின் உரையைக் கற்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

இக்காலங்களில் கிறித்துவக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த மறைமலையடிகள், நச்சினார்க்கினியர் உரையினைப் பாடம் நடத்தும்போது அவ்வுரையோடு மாறுபாடு கொண்டு, பத்துப்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகிய இரு நூல்களுக்கும் (அவர் பாடம் நடத்தியபோது இரு நூல்களும் பாடமாக இருந்திருக்கலாம்) ஆராய்ச்சியுரை எழுதினார். அவ்விரு நூல்களிலும் நச்சினார்க்கினியர் குறித்துக் கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைக்கின்றார். அவற்றுள் சிலவற்றை சதீஷ் தமது நூலில் குறிப்பிடுவதாவது;

மாட்டு என்னுஞ் செய்யுளுறுப்பின் பயனாகுமென்பது நுண்ணறிவுடையாரெல்லாம் இனிது விளங்கிக் கிடப்பவும், இதன் கருத்துப் பொருள் இதுவாதல் அறியமாட்டாத நச்சினார்க்கினியர் செய்யுளில் இடையற்று ஒழுகும் பொருள் ஒழுக்கம் அறிந்து உரை எழுதாராய், ஓர் அடியில் ஒரு சொல்லையுந் தொலைவில் கிடக்கும் வேறோர் அடியில் வேறொரு சொல்லையுந் தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் எடுத்து இணைத்துத் தாமோர் உரை உரைக்கின்றார். செய்யுளுக்கு இசைய உரை எழுதுதல் வேண்டுமேயன்றி 'முடிக்குத் தக்க தலை செய்துகொள்வோம்' என்பார். சொற்போல் நகையாடுவதற்கே ஏதுவாமென்றொழிக, மேலும், பொற்சரிகை பின்னிய நாற்பட்டாடையினைத் துண்டுத் துண்டாகக் கிழித்துச் சேர்த்துத் தைத்து அவம்படுவார் போலச், செய்யுட் சொற்றொடர்களை ஒரு முறையுமின்றித் துணித்துத் துணித்துத் தாம் வேண்டியவாறு சேர்த்து பின்னி உரை வரைகின்றார்.

வையாபுரிப் பிள்ளைக்கும் 'மாட்டு' அடிப்படையில் இலக்கியத்திற்கு உரை எழுதுவதில் உடன்பாடில்லை திருமுருகாற்றுப் படைக்கான பெயர் அறியப்படாத உரையாசிரியரின் உரைப் பதிப்பில், மாட்டு முதலிய இலக்கணத்தால் அடிகளைச் சிதைத்து அலைத்துப் பொருள் பண்ணாதபடி சொற்கிடக்கை முறையிலேயே பெரும்பாலும் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்.''²²

நச்சரின் உரையைப் பற்றி முன்னுள்ளோர் கூறியனவற்றையே ஏற்று, மு. அண்ணாமலை, மு.வை. அரவிந்தன், கு.வை. பாலசுப்பிரமணியன் போன்றோர் சுட்டிச் செல்கின்றனர்.

ஆனால், பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியரின் உரையை மதிப்பீடு செய்துள்ள ஆய்வாளர் சதீஷ் குறிப்பிடுவதாவது;

“மாட்டு என்பது ஒரு மரபான பொருள்கோடல் முறை. தொல்காப்பியர் மாட்டு என்பதற்கான இலக்கணத்தைத் தன்னுடைய இலக்கணமாகக் கூறவில்லை. தனக்கு முன்பிருந்த இலக்கணமாகத்தான் கூறுகின்றார். மிகத் தொன்மையான ஒரு பொருள்கோடல் முறையைப் பின்பற்றி நச்சினார்க்கினியர் உரைகூற, பிற்கால அறிஞர்கள் அதைக் குற்றமாகக் கருதுவதேன் என்பது இங்கு நோக்குதற்குரியதாகும்.

இங்கு இவர்களுடைய வாதத்தின் முக்கியமான தொனி, மூல நூலாசிரியரின் கருத்து ஒன்றாகவும் உரையாசிரியனின் கருத்து வேறொன்றாகவும் மாறுபட்டு அமைந்துவிடுகிறது என்பதே, உண்மையில் உரை மரபிலுள்ள செயல்பாடுகளின் நுட்பமான வெளிப்பாடுகள் தாம் இவை எல்லாம் ஓர் உரையாசிரியரிடமிருந்து வேறுபடும் மற்றொரு உரையாசிரியர் தான் கூறும் கருத்துதான் சரியானது என்பதை நிறுவி மூல நூலாசிரியர் மீது சார்த்தி உரைப்பதே வழக்கம். சேனாவரையரின் உரையை நச்சினார்க்கினியர் மறுக்குமிடங்களில் ‘இது அவர் (தொல்காப்பியம்) கருத்து அன்று என மறுக்க’ என எழுதிச் செல்வார். இங்குத் தனக்கு உடன்பாடில்லாத ஒரு கருத்தை மூல நூலாசிரியனுக்கு உடன்பாடில்லாத கருத்தாக மாற்றுதல் என்பது உரைச் செயல்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று. உரை ஆய்வாளர்களும் இதே அடிப்படையில்தான் நச்சினார்க்கினியரை மறுக்கின்றார். இங்கு இருவருக்குமே (உரையாசிரியர், உரையாய்வாளர்) மூல நூல் என்பது புனிதமானது. அதை உருவாக்கிய ஆசிரியர் புனிதமானவர் என்ற கருத்தாக்கம் இதன் பின்னால் இயங்குகின்றது. எனவேதான் மூல நூலாசிரியர் எவ்வாறு சொற்களை அமைத்தாரோ அதே தன்மையில்தான் பொருள்காண வேண்டும் என்கின்றனர்.

மூல நூலாசிரியர்கள் வாக்கியத்தை எங்கோ தொடங்கி எங்கோ முடிப்பதுண்டு. எனவே நச்சினார்க்கினியரும் வரியையும் மாற்றுவதில்

தப்பில்லை. இடைக் காலத்தில் தமிழில் ஒரு வித மனித சாராம்ச முதன்மைச் சிந்தனை வந்தால், மூல ஆசிரியன் உயர்வாகக் கருதப் பட்டான். ஆனால் நச்சினார்க்கினியர், கொண்டு கூட்டு மூலம் ஆசிரியன் மொழிகூட ஒரு குறியீடுதான் என்றும் அம்மொழி அவனது உள்ளுணர்வின் நேரடி பிரதிபலிப்பு இல்லை ஓர் இடுகுறித் தன்மை கொண்ட வெளிப்பாடு என்றும் புரிந்துள்ளார். இவ்வாறு நச்சினார்க்கினியர் மாட்டேறாகப் பொருள் கொள்வது தவறு இல்லை என்று நிறுவுகிறார். தமிழவன் கூற்றில் எழும் சிக்கலென்னவென்றால் இடைக் காலத்தில் மனித சாராம்ச முதன்மைச் சிந்தனை வந்ததாகக் குறிப்பிடுபவர், அதிலிருந்து விலகியவராக நச்சினார்க்கினியரைக் காட்டுகின்றார். ஒருகாலக் கட்டத்தில் நிலவும் அறிவு மரபிலிருந்து ஒருவர் முற்றாக விலகி நடக்க முடியுமா என்பது சிக்கலான வினா, உண்மையில் நச்சினார்க்கினியர், மூல ஆசிரியனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிமுக்கியத்துவத்தை மறுத்தவர்தானா என்பதையும் அவ்வாறு மறுத்தன் விளைவால் தான் மாட்டேறாகப் பொருள் கொண்டாரா என்பதையும் காணவேண்டிய தேவையுள்ளது.

தமிழ் உரைமரபில் எந்த இடத்திலும் மூல ஆசிரியனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிமுக்கியத்துவம் மறுக்கப்பட்டதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. அதாவது தான் உரையெழுத எடுத்துக்கொண்ட பிரதியை (அ) பிரதியாசிரியரை மறுதலித்து உரை கூறுவதில்லை. சொல்லுக்கும் அர்த்தத்திற்கும் உள்ள இடைவெளியைப் பயன்படுத்தித் தன்னுடைய எல்லாவிதமான கருத்துகளையும் பிரதியிலேற்றி அது பிரதியின் அர்த்தம்தான் எனக் கூறுவர். நச்சினார்க்கினியரும் மூல நூலாசிரியனுக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிமுக்கியத்துவத் தன்மையை எந்த இடத்திலும் மறுத்துவரல்லர்.

நச்சினார்க்கினியர் 'மாட்டு' என்பதை நவீன பொருள்கோடல் முறையாகக் கொண்டுள்ளார். காரணம் நச்சர் தமக்கு முன்னுள்ள

உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட முறையினையே இவரும் கையாண்டுள்ளார். சான்றாக; “பேராசிரியர் பட்டினப்பாலையின் ‘முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம்’ 218 ஆவது அடியினையும் ‘கோலினும் தண்ணிய தடமென் தோளே’ 301 ஆவது அடியினையும் இணைத்து,

முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்

வாரிருங் கூந்தல் வியங்கினடி யொழிய

வாரேன் வாழிய நெஞ்சே (பத்துப்பட்டினப். 218-20)

என நின்றது பின்னர்,

வேலினும் வெய்ய கானமவன்

கோலினும் தண்ணிய தடமென் தோளே (பட்டினப். 300)

எனச் சேய்த்ததாகச் சென்று பொருள் கோடலின் அஃது அகன்று பொருள் கிடப்பினும் இயன்று பொருண் முடியத் தந்து உரைத்ததாம் (தொல்.செய். பேரா.252) என்று எழுதியிருக்கக் காணலாம். ஆக நச்சினார்க்கினியர் மட்டுமே மாட்டேறாகப் பொருள் கொண்டவரல்லர், பேராசிரியரும் மாட்டேறாகக் காண்கிறார். அல்லது பேராசிரியரின் உரை நெறியைப் பெரும்பாலும் தழுவிச் செல்லும் நச்சினார்க்கினியர் இம்மாட்டேறாகப் பொருள் கொள்ளும் முறையையும் அவரிடமிருந்தே பெற்றிருக்கலாம். எனவே மாட்டேறாகப் பொருள்கொள்ளும் மரபு கூட ஒரு பெரும் உரை மரமாகச் செயல்பட்டிருப்பதற்கான வாய்ப்புகளே அதிகம்.’’²³

உ.வே.சாவின் குறிப்புரை

நச்சினார்க்கினியரின் உரையைக் குறிப்புரையோடு பதிப்புச் செய்த உ.வே.சா.வின் பதிப்பில், முதற்குறிப்பகராதி, முகவுரை, பாடினோர் வரலாறு, பாடப்பெற்றோர் வரலாறு, நச்சர் வரலாறு போன்றவற்றைக்

கொண்டுள்ளது. முகப்பில் மூலபாடம் தரப்பெற்று அவற்றின் குறிப்புரைகளுடன் அமைந்ததாகும்.

நச்சினார்க்கினியர் உரைப்பகுதி மூலபாடத்துடன் உரைப் பகுதி உடையதால், இடையே இலக்கண நுட்பங்களை விளக்குவதாகும். அவற்றை விளக்கும் பகுதியின்கீழ் தனித்தனி அடிக்குறிப்பிட்டுப் பிற உரைகளையும் இலக்கண நுட்பங்களையும் ஐயர் ஆங்காங்கே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

உ.வே.சா. உரையில் இலக்கண நுட்பங்களை கூறுமிடத்து,

‘குறுந்தொடி ஏய்க்கும், மெலிந்து வீங்கு திவவின்’ (பெரும்.13)

ஏய்க்கும் என்பது உவம உருபு (தொல்.உவம.சூ.17 இளம்) என்பதற்கும், வினை உவம உருபு (தொல்.உவம.சூ.12, பேரா.) என்பதற்கும் இவ்வடியை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார்.

இலக்கணக் குறிப்பு கூறி, பழைய உரையாசிரியரின் குறிப்பையும் சுட்டுகின்றார்.

‘கருவி வானந் துளி சொரிந் தாங்கு’ (பெரும்.20)

‘கருவி மாமழை கனைபெயல் பொழிந்தன்ன’ (சீவக. 2752)

எனப் பிற இலக்கியத்திலிருந்து ஒப்புடையவற்றை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் குறிப்பு கூறி, இலக்கண இலக்கிய நுட்பங்களைக் கூறிச் செல்வது உ.வே.சா. உரையின் சிறப்பாகும். இந்நுட்பம் படிப்போருக்கு எளிதில் பொருள் புரிந்துகொள்ளவும் ஆய்வாளர்களுக்கு மேல் விளக்கத்திற்குப் பயனாகவும் உள்ளது.

பத்துப்பாட்டு உ.வே.சா.வின் பதிப்புப் பல பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ளது. தமிழ் நூல் பதிப்புக்களில் மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெறுபவர் இவர். இப்பதிப்பின் மறுபதிப்பு 1918 இல் வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு பதிப்பிற்கும் புதிதாகக் கிடைக்கின்ற சுவடிகளையும் வேறு உரைகளையும் மேற்கோள்களையும் சேர்த்துக் கொண்டே இருப்பார். இவரது மூன்றாம் பதிப்பு 1931 இல் வெளிவந்தது. அப்பதிப்பின் முகவுரையில் குறிப்பிடுவதைக் கொண்டு உரைச் சிறப்பைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

“இப்போது இது மூன்றாம் முறையாகப் பதிப்பிக்கலாயிற்று பின்னர் செய்து வந்த ஆராய்ச்சியால் மூலமும் உரையும் அடைந்த திருத்தங்கள் சில.

வேறு நூல்களிலிருந்து மூலத்துக்கு நேரான ஒப்பமைப் பகுதிகளும், நச்சினார்க்கினியரும் பிறரும் எழுதிய உரைகளிலிருந்து உரைகளை ஒத்த பகுதிகளும் இப்பதிப்பில் முன்னைய பதிப்பினும் அதிகமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் புதியனவாகக் காட்டப்பட்ட பழைய நூல்கள் சில; பழைய இலக்கண நூலொன்று, கந்தரலங்காரம், கிளவித் தெளிவு, கிளவி மாலை, கிளவி விளக்கம் தமிழ் நெறி விளக்கம், பல்சந்த மாலை, பாண்டிக் கோவை, பொருளியல் வங்கக் கோவை.

இரண்டாவது பதிப்பில் இருந்த மூன்று வித அகராதிகளும் சில பயன் கருதி ஒரே அகராதியாகத் தொகுத்து இப்பதிப்பில் காணப்படும் உவமைகள், அருஞ்செய்திகள் முதலியவற்றிற் பல நூதனமாகச் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது பதிப்பைக் காட்டிலும் இப்பதிப்பில் ஏறக்குறைய 300 பக்கங்கள் அதிகமாக இருப்பதானாலேயே இதற் பல புதிய விஷயங்கள் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன என்பதை அறிஞர்கள் அறிந்து

கொள்வார்கள். அவை ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு மிகப் பயன்படுமென்பதை எடுத்துச் சொல்வது மிகையாகும்’’²⁴ என்கிறார்.

யொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரை உரையாசிரியராகக் கொண்டு பத்துப்பாட்டு உரையை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இவ்வுரை அமைப்பில், திணை, துறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருள் எனக் குறிப்பிட்டு பொருளுரைத்தல், கருத்துரைத்தல் அகலவுரை என இவ்வுரை அமையப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வுரை 2007-இல் கழகத்தார் மறுபதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது; இரண்டுத் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் வரிசையில் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு ஆகிய நூல்கள் அடங்கியுள்ளன. ஏனைய நூல்கள் இரண்டாவது தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

உ.வே.சா.உரை நச்சரின் உரையை அடுத்து வெளிவந்த சிறப்பான உரையாகவும் கருதப்படுகிறது. இவரது உரை பாடங்கொண்ட மாணவர்களுக்கும், ஆய்வாளர்க்கும் பயன்செய்யும் வகையில் அமைந்த உரையாகும்.

வை.மு.கோவின் உரை

புலமை நிறைந்த வை.மு.கோ. பத்துப்பாட்டு நூல்களில் திருமுருகாற்றுப்படை (1934), பொருநராற்றுப்படை (1932), சிறுபாணாற்றுப்படை (1936), பெரும்பாணாற்றுப்படை (1936), முல்லைப்பாட்டு (1929), நெடுநல்வாடை (1931), பட்டினப்பாலை (1933)

எனும் ஏழு நூல்களுக்கு உரை வழங்கிப் பதிப்பித்துள்ளார். வை.மு.கோவின் மாணாக்கர் ஜகநாதாச்சாரியார் மற்ற மூன்று நூல்களான மதுரைக்காஞ்சி, குறிஞ்சிப்பாட்டு, மலைபடுகடாம் ஆகியவற்றுக்கு உரையெழுதிப் பதிப்பித்தள்ளார். இவர் வை.மு.கோவின் மகனார் வேண்டுகோளின்படி பத்துப்பாட்டு நூல் உரையுடன் முழுமையாகவும் தனித்தனியாகவும் வெளியிடப்பெற்றது; வை.மு.கோவின் கம்பெனியே வெளியிட்டது.

1961 இல் வெளியான இப்பத்துப்பாட்டு உரைகள் பெரிதும் நச்சினார்க்கினியர் உரையைத் தழுவியே சென்று அவருரைப் போக்கின் அழகையும் தெளிவுறுத்துகின்றன. நூல் செம்மைப் பணிக்கு ஜகநாதாச்சாரியார் பெரிதும் துணை நின்றுள்ளார்.

தமிழ் பயிலும் மாணாக்கருக்கு விளக்கவேண்டி எளிய நடையில் எழுதப்பட்டது. பயிற்சி வினாக்கள் இடம்பெறுவதன் வழி மாணாக்கரின் பயன்பாட்டிற்காக எழுதப்பட்டதால் நோக்கம் புலனாகிறது.

- சான்று : 1. முல்லைப்பாட்டு என்று இதற்கு ஏன் பெயரிட்டனர்
முல்லைக்குரிய சிறுபொழுது பெரும்பொழுது எவை?
2. முல்லைக்கு ஏற்ற புறத்திணை எது?
3. விரிச்சி கேட்டலை நுமது நூலிற் கூறியபடி தெளிவு
பெறவுரைக

பதிப்பு அமைப்பு முறையை நோக்குகையில் மாணவரின் புரிதல் திறனை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதைத் தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

செய்யுள் தொடரின் பொருளை எளிமையாக எடுத்தியம்புவதால் செய்யுள் கருத்து எத்தடையுமின்றி விரைவாகப் புரியும் நிலையில் உள்ளது.

இப்பதிப்பானது பத்துப்பாட்டு நூல்களைக் குறிக்கும் வெண்பா வரிசையில், நூல்கள் 'பத்துப்பாட்டு' எனும் தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது.

முன்பகுதியில் நூலின் பெயர், முன்னுரைப் பகுதியில் நூற்பெயர் விளக்கம், வரலாறு, ஆராய்ச்சி, ஆசிரியர் பெயர் விளக்கம், ஆராய்ச்சி என்பன அமைகின்றன. அடுத்து செய்யுள் புரிவதற்கான சூழல் விளக்கமும் பாடல் அடி எண்ணின் தொடக்கமும் முடிவும் அமைகிறது. அடுத்து செய்யுள் அடிகள் குறைந்தது ஓர் அடி முதல் அதிக அளவு அறுபது அடிவரை செய்யுளின் கருத்துக்கு ஏற்ப அமைகின்றன. அடுத்தமையும் பதவுரையில் செய்யுளின் சொற்கள் சந்தி பிரித்து அமைவதுடன் மிக எளிய சொற்களால் பொருள் விளக்கம் அமைகிறது. பதவுரையில் மாணவர் தவறியும் பாதித்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக மூலச் செய்யுளின் சொற்கள் பாடல் அடி எண்ணுடன் மிக எளிதில் பொருள் புரியும்படி முறைமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அடுத்து கருத்தை மேலும் தெளிவுறுத்த கருத்துரை வேண்டிய இடங்களில் அமைகிறது. விசேடவுரையில் ஆய்வு, மேற்கோள், இலக்கணக் குறிப்பு, உவமைகள் பண்டைய செய்திகள் என்பன இடம்பெறுகின்றன. நிறைவுப் பகுதியாக சில நூல்களின் பிழைதிருத்தமும், அனைத்து நூல்களிலும் அரும்பதவுரையும் இடம்பெறுகின்றன.

இவ்வுரையானது மாணாக்கர்களின் நன்மை கருதி எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. உரைவாசிப்போருக்குப் புரிதலையும் தெளிவினையும் கொண்டதாக உள்ளது.

நாராயணவேலுபிள்ளை உரை

நாராயண வேலுபிள்ளை பத்துப்பாட்டிற்குத் தெளிவுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வுரையினை 1995-ஆம் ஆண்டு முல்லை நிலையம் வெளியிட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு பாட்டின் தொடக்கத்திலும் அறிமுகவுரை தந்துள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து தெளிவுரை தருகிறார். இது காலத்திற்கு ஏற்ற எளிய நடையில் அமைந்த தெளிவான உரையாகும். எளிய முறையில் இருப்பதால் இது எல்லா நிலையினர்க்கும் பயன்படும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது.

பாடல்களைச் சந்தி பிரித்துச் சீர்முறையில் அமைத்துள்ளார். உரையின் துணையின்றியே விளக்கிக் கொள்ளும் வகையில் பாடல்கள் சந்தி பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் நிறுத்தக் குறியீடுகளை மேற்கொண்டிருப்பது இவ்வுரையின் சிறப்பாகும்.

K.T.நீலகண்டன் உரை

பத்துப்பாட்டிற்கு, 'பத்துப்பாட்டு-பாடலும் பொருளும்' எனும் தலைப்பில் K.T. நீலகண்டன் என்பவர் உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரையானது அ. நாகலிங்கம் என்பவரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 2000 ஆம் ஆண்டு சிவசக்தி நிலையத்தாரால் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பதிப்புரை, உரையாசிரியர் முன்னுரை, அணிந்துரை என உரைக்குமுன் அமையப்பெற்றுள்ளது. உரைக்கு அரண் செய்யும் வகையில் இணைப்புகளாக,

1. நினைவில் நிற்கும் தொடர்கள்,
2. பத்துப்பாட்டின் பொருள் குறிப்பு - ஒரு கண்ணோட்டம்
3. பத்துப்பாட்டின் பாடல் அடிகள்
4. குறிஞ்சிப்பாட்டில் வரும் பூக்கள் (அகர வரிசையில்) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்துப்பாட்டு நூல்களுக்கு உரையெழுதியதன் நோக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “குறிப்பாக எனக்குப் பாடப் பகுதியாக அமைந்த மதுரைக் காஞ்சிப் பாடலுக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்ளும் முறையில் அமைந்திருந்த காரணத்தால் படிப்பார்க்குப் பெருங்குழப்பத்தை விளைவித்துச் சிந்தையில் தெளிவுண்டாக்க உதவவில்லை. பேராசிரியர்கள் வழங்கிய விளக்கங்களால் பொருளை அறிய முடிந்தது. அறிவியல் மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் இக்காலத்தில் சங்க கால இலக்கியங்களைப் பயில்வார் அருகியே வருகின்ற நிலையில், தமிழ் இலக்கியங்கள் பயில்வாரும் பயிற்றுவிப்பாரும், இலக்கிய ஆய்வை மேற்கொள்வாரும் தமிழின்பம் நுகரவும், நம் முன்னோரின் நுண்மாண் நுழைபுலத்தை அறிந்து பொறுமையாகப் படித்துச் சுவைத்து இன்புறவும் மிக அரியனவாக உள்ளன. எனவே பழம் பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் நாகரிகம் பண்பாடு முதலியன உரை எளிய நடையில் தேவைப்படுகிறது. இந்நூலுக்கு முன்னர் வெளிவந்துள்ள உரைகளையும் விளக்கங்களையும் ஓரளவு உட்படுத்தி யானறிந்த அளவு பத்துப்பாட்டிற்கு உரையெழுதியுள்ளேன். இவ்வுரை உயர்நிலை வகுப்புகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தனிப்பட்ட முறையிலும் தமிழ்ப் பயில நாட்டமுடையவர் களுக்குப் பாடல்களின் பொருளை உள்ளவாறு உணர்த்த உதவும் என்னும் நம்பிக்கையுள்ளேன்’’²⁵ எனத் தமது உரை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வுரையின் சிறப்பு என்னெனவென்று உரையாசிரியரே பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

1. பாடலில் வரும் அருந்தொடர்கள் பொருள் எளிதில் உணரத்தக்க வகையில் பிரித்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

நோன்றாள் — நோன்தாள்

2. பாடலில் வரும் கருத்து முடிவிற்கு ஏற்ப பாடல் பகுதிகளைச் சிறு சிறு பிரிவுகளாய் பிரித்தல்.

3. கருத்து விளக்கமாகத் தலைப்புத் தருதல்.

4. யாவருக்கும் விளங்க உரையைச் செந்தமிழில் தருதல்

5. உரையில் அருஞ்சொற்பொருள் விளக்கம் எழுதிய பின்னர் அப்பொருளைத் தரும் அருஞ்சொல்லைப் பிறை கோடுகளுக்குள் தருதல்.

6. உரை இனிது விளங்க ஆங்காங்கே குறிகள் இருத்தல்.

7. படிப்போர் நெஞ்சில் பதிதல்

8. பொருட்சிறப்பு அகராதி தருதல்

9. பாடல், உரை தொடங்கும் முன் சுருக்கமாகப் பாடல் பாடிய புலவர், பாடப்பெற்ற தலைவன் பற்றிய முன்னுரை தருதல்.

10. ஒவ்வொரு நூலிற்கும் முன்னுரை

11. திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, குறிஞ்சிப்பாட்டு, மலைபடுகடாம் என நூல்களின் வரிசை முறை அமையப்பெற்று உரையெழுதப் பட்டுள்ளது.

12. தனிப்பாடல்களுக்கு உரை (பொருள்) தருதல்.

13. இறுதியில் பொருள் குறிப்பு அனைத்தையும் சேர்த்துப் பத்துப்பாட்டின் பொருள் குறிப்பு: ஒரு கண்ணோட்டம் என ஒவ்வொரு நூலிலும் கையாளப்பட்டுள்ள பொருள் குறிப்பு தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

14. நினைவில் நிற்கும் தொடர்களாக 108 தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. சான்றாக,

திருமுருகாற்றுப்படை

சான்று: 1. பலர் புகழ் ஞாயிறு(2)

தொடி அணி தோள் (211)

பழம்முதிர் சோலை மலை கிழவோன் (317)

இவ்வாறு ஒவ்வொரு நூல்களிலும் இடம்பெறும் நினைவில் நிற்கும் தொடர்கள் இறுதியில் பின்னிணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை வெளிவந்துள்ள உரைகளில் கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது. அனைவரும் சங்க இலக்கியத்தைக் கற்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் கொண்டவராகி ஒரு புதிய உத்தி முறையைக் கையாண்டுள்ளார். ஆகவே இவ்வுரை எளிதில் எல்லோர்க்கும் புரியும் நிலையில் அமைந்துள்ளது.

ஞா. மாணிக்கவாசகன் உரை

பத்துப்பாட்டு மூலமும் – விளக்கவுரையுடன் ஞா. மாணிக்க வாசகன் உரை இயற்றியுள்ளார். இவ்வுரையை உமா பதிப்பகம் 2002 இல் வெளியிட்டுள்ளது.

பாடல் கிடைக்கின்ற பாங்கிலேயே பதவுரை, பொழிப்புரை, புரிந்து கொள்ளுகின்ற வகையில் விளக்கவுரையுடன் எளிமையான முறையில் இவ்வுரை அமைந்துள்ளது.

ச.வே. சுப்பிரமணியன் உரை

2003 ஆம் ஆண்டு கோவிலூர் மடாலயத்தார் சங்க இலக்கிய நூல்கள் அனைத்தையும் வெளியிட்டுள்ளனர். பத்துப் பாட்டிற்கு ச.வே. சுப்பிரமணியனார் உரையெழுதியுள்ளார். எளிய முறையில் அனைவரும் விரும்பிப் படிக்கும் வகையில் மக்கள் பதிப்பாக அமைகிறது.

கொண்டு கூட்டு, தெளிவுரை, துறை விளக்கம், அருஞ்சொற்பொருள், சிறப்பு விளக்கம் என உரை அமையப் பெற்றுள்ளது.

நூலுக்கு முன் பதிப்பாசிரியர் முன்னுரை அமைந்துள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து உரையாசிரியர் முன்னுரையாக அமையும் நூலாராய்ச்சி, படைப்புப் பற்றிய பல் பொருண்மையினைப் படிப்போர்க்கு அளிப்பதாக உள்ளது. உரையாசிரியர் ச.வே.சு அமைத்துள்ள முன்னுரை, இது மக்கட் பதிப்பு மட்டுமல்ல சிறந்த ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு எனவும் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

பத்துப்பாட்டின் சிறப்புப் பற்றி குறிப்பிடும் உரையாசிரியர், “பத்துப்பாட்டு ஒரு பண்பாட்டுச் சுரங்கம், வரலாற்றுப் பெட்டகம், கலைகளின் இருப்பிடம், தமிழர் வாழ்க்கையைக் காட்டும் ஒவியம், உலகளாவிய தமிழரின் வணிகத்தை உணர்த்தும் இலக்கியம்”²⁶ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

முன்னுரையில் வரலாற்றுச் செய்திகள், பண்பாட்டுச் செய்திகள், உணவு (குறிஞ்சி நில உணவு, முல்லை நில உணவு, மருத நில உணவு, நெய்தல் நிலத்தார் உணவு, பாலை நிலத்தார் உணவு), அரண்மனைகளில் விருந்து உணவு (புலால் அற்ற உணவு, ஊறு கறி, சிற்றுண்டி, தேறல் வகைகள்), உடை (தழை உடை), அணிகலன்கள் – ஆபரணங்கள் (தலை ஆபரணங்கள், காதணிகள், கழுத்தில் அணியும் அணிகள், தோள் அணிகள், கையணிகள், வளையல்கள், மோதிரங்கள், இடையணிகள், காலணிகள், உறையுள், தொழில்கள், வணிகம், சமுதாயச் செய்திகள் (அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், பாணர், பாடினியர்), சமயச் செய்திகள், பழக்க வழக்கங்கள், இலக்கியச் சுவை (உவமைகள், சொற்றொடர் அமைப்பு, வெண்பாக்கள்) பத்துப் பாட்டுப் பதிப்புகள், இப்பதிப்பின் அமைப்பு என அமைந்துள்ள முன்னுரை விரிவான ஆராய்ச்சியுரையாக அமைந்துள்ளது.

உரையில் நுழையும் முன் இவற்றை அறிந்துகொண்டு உரையை வாசிப்பதால் எளிதாகவும், முழுமையான பொருட் தெளிவினையும் அறிந்து கொள்ள பேருதவியாக அமையும் என்பதை உணர்ந்து இவ்வுத்தியைக் கையாண்டுள்ளார்.

பாடிய புலவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதால், நூலின் சுருக்கம், மூலம் பல தலைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு அமைந்திருத்தல், அதனைத் தொடர்ந்து வெண்பாக்கள் ஆகியன உரை தொடங்கும் முன்பாக அமையப்பெற்றுள்ளன. அதன் பின் மூலமும் உரையும் அமைந்துள்ளது.

சான்று: திருமுருகாற்றுப்படை - தெளிவுரை

பொருள் முடிவு பெறும் குறிப்பிட்ட அடிகளுக்குத் தலைப்பு தரப்பட்டுள்ளது. முருகனின் தோற்றமும் பெருமையும் (1-6), கடப்ப மாலை மார்பினன் (7-11), சூரர மகளிர் (8-9) எனத் தலைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு தலைப்புகளுக்கும் தெளிவுரை அருளுசொற்பொருள், சிறப்புரை என உரை அமைகிறது.

தெளிவுரை: முருகனின் தோற்றமும் பெருமையும்

உலக உயிர்கள் அனைத்தும் மகிழும்படியாகக் கதிரவன் கிழக்கே தோன்றுகின்றான். அவன் மேருமலையைச் சுற்றி வருகிறான். உலகோர் அனைவரும் அவனைப் புகழுகின்றனர். அவனைப் போன்ற செம்மையான ஒளியுடையவன் முருகன். தம்மைச் சார்ந்தவரைக் காப்பாற்றுகின்ற அழகையும் வலிமையையும் உடைய பாதங்களையுடையவன். தம்மைப் பகைத்தவர்களைத் தேய்க்கின்ற இடிபோன்ற பெரிய கைகளையுடையவன் குற்றமற்ற கற்பினையுடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றியுடைய தெய்வானையின் கணவன் முருகன்.

அருஞ்சொற்பொருள்

உவப்ப-மகிழ், வலன்-வலப்பக்கம், வெற்றி, கண்டாங்கு-கண்டதைப்போல, சேண்-தூரம், அவிர்-விளங்குதல், உறுநர்-தம்மைச் சார்ந்தவர்கள், மதன்-அழகு, நோன்-வலிமை, தாள்-பாதம், செறுநர்-பகைவர், செல்-குடி, உறழ்-போன்ற வாள்-ஒளி, நுதல்-நெற்றி என அருஞ்சொற்பொருள் இடம்பெற்றுள்ளது.

சிறப்புரை

தெளிவுரை தருவதோடு விடாமல் சிறப்புரைக் கூறுவதும் மேலும் உரையை எளிமைப்படுத்துதலையும் புரிதலையும் ஏற்படுத்துகிறது.

தமிழர்கள் உலகப் பார்வையே பார்த்தார்கள் சுருங்கிய பார்வை இல்லை. பரந்த பார்வை இருந்தது. முதல் சொல்லே உலகம் என்று தொடங்குகின்றது. உலகம் உவக்க வேண்டும், மகிழ் வேண்டும் என்பதே தமிழரின் நோக்கம். இதுபோன்று “உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம்” என்ற தொடர் புறநானூற்றுள் உள்ளது. ‘உலகம் யாவையும்’ என்று தொடங்குவார் கம்பர். ‘உலகெலாம்’ என்று தொடங்குவார் சேக்கிழார். உலகம் மகிழ்வதற்காகவே, உலகம் உய்வதற்காகவே திருமுருகாற்றுப்படை எழுதப்பெற்றது என்பது கருத்து.

இவ்வுரை மக்கள் பதிப்பாக அமைந்து, பாட்டின் வடிவம் சிதையாதும் அதேவேளையில் பிரித்து எளிமைப்படுத்த வேண்டிய இடத்துப் பிரித்தும் மூல வடிவத்தை அழகுறப் பதிப்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது.

இரா. மோகன், வி. நாகராசன் உரை

உரைப்பதிப்பில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் சங்க நூல்களைப் பதிப்புச் செய்த நிறுவனம் புது யுக நூல் வெளியீட்டகம் (NCBH) ஆகும். சங்க

இலக்கிய நூல்கள் அனைத்திற்கும் தனித்தனி உரையாசிரியர்களைக் கொண்டு உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரைகள் 2004 ஆம் ஆண்டு இந்நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பெற்றது.

அவ்வகையில் பத்துப்பாட்டிற்கு இரா. மோகன், வி. நாகராசன் ஆகிய இருவரும் உரையெழுதியுள்ளனர்.

பாடல் இயற்றிய புலவர் பெயர் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர் அவ்வப் பாடல்களின் மூலங்களுக்கு இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளன. இப்பதிப்பு மூலப்பதிப்பாக சென்னை மர்ரே ராஜம் பதிப்பினை மூலப் பாடமாகக் கொண்டு, உ.வே.சா பதிப்பித்த நச்சரது உரை விளக்கத்துடன் வெளிவருகிறது.

பத்துப்பாட்டுப் பிரதிகளில் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் சில தனி வெண்பாக்கள், தனிப்பாடல்கள் எனத் தலைப்பிட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன. பாடல்களின் மூல பாடத்தை முதலில் தந்து பின்னர் அவற்றின் உட்பிரிவுகளைப் பொருள் நோக்கில் சிறு தலைப்புகளால் சுட்டி, பொருள் முடிவிற்கு ஏற்றவாறு அவ்வடிகளின் முதலும் முடிவும் எண் அடிப்படையில் சுட்டிக் காட்டப்பெற்று, பொருள் விளக்கம், அருஞ்சொற்பொருள், மேற்கோள்கள், பொருள்முடிவு என ஐவகைப் பாகுபாடுகளைப் பெற்றது. ஒவ்வொரு பாடலைப் பற்றியும், இயற்றிய ஆசிரியர் பற்றியும் குறிப்புரைகள் நூல் முகப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. அருஞ்சொற்பொருள் அகர நிரலைப் பின் இணைப்பாகக் கொண்டு இத்தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. உரை விளக்கங்களில் இலக்கண அமைதிகள் ஆங்காங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

மூலம் தலைப்பிட்டு பொருள் முடிவுக்கு ஏற்றத் தலைப்பு, பொருள் தலைப்பிட்டு உரை, விளக்கவுரை, அருஞ்சொற்பொருள் ஒப்புமை ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்ட உரைப் பதிப்பாகும்.

இதில் ஒப்புமைப் பகுதி சிறப்புப் பொருந்திய ஒன்றாக உள்ளது. பாடலடிகளில் வரும் அடிகளையொத்து, பிற இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் தொடர்கள் ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சான்று: உலகந்திரியா - மணிமேகலை

உலகமூன்றும்	-	வளையாபதி
உலகமுணர்ந்து	-	பெரியபுராணம்
உலகம் யாவையும்	-	கம்பராமாயணம்
நனைந்தலையுலகம்	-	முல்லைப்பாட்டு
மூவா முதலா வுலகம்	-	சீவக சிந்தாமணி
கண்ணகன் ஞாலம்	-	திரிகடுகம்

மணிமலைப் பனைந்தோள் மாநில மடந்தை -

சிறுபாணாற்றுப்படை

இவ்வாறாகப் பிற இலக்கியங்களில் வரும் தொடர்களைப் பத்துப் பாட்டோடு ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்வுரைப் பதிப்பானது தற்காலத்தில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும்படியாக உள்ளது. மேலும் மாணவர்கள் சங்க இலக்கியம் கற்கும் நோக்கில், செம்மைத்தமிழ் உயராய்வு மையம் சங்க இலக்கியப் பயிற்சி பட்டறையில் இப்பதிப்பினை மாணவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கி வருகிறது.

‘எளிய தமிழில் பத்துப்பாட்டு’ எனும் தலைப்பில் பத்துப்பாட்டிற்குக் கவிதை நடையில் கவிஞர் குழ. கதிரேசன் என்பவரை முதன்மையானவராகக் கொண்டு, ஐந்திணைப் பதிப்பகத்தாரால் 2006 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

அனைவருக்கும் இலக்கியச் செல்வங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எளிய நடையில் உரையெழுதியுள்ளனர்.

கடின உரைகளின் காரணமாக எல்லோராலும் சங்க இலக்கியங்களை நேரடியாக அணுக முடியவில்லை. தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் சங்க இலக்கியங்களின்மீது இக்காலத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடும் ஆர்வமும் கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவு செய்யவே இதுபோன்ற புதிய அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது.

பத்துப்பாட்டு முழுமைக்கும் உரையின்றிக் கவிதை நடையில் எழுதியுள்ளனர். பெரும்பான்மையான பகுதிகளைச் சுருக்கமாகவே எளிமைப்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறு எழுதுவதின் நோக்கம் சங்க இலக்கியங்களை அனைவரும் கற்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

‘சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்’ எனக் கதிர்முருகு என்பவர் உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரையைச் சாரதா பதிப்பகம் 2007 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது.

விரிவான நிலையில் உரையாசிரியரின் தொகுப்புரை இடம் பெற்றுள்ளது. திணை, துறைகளுக்கான விளக்கம், அதனை அடுத்து மூலம், பொருள் முடிபிற்கு ஏற்ப தலைப்பிட்டு உரையெழுதப்பட்டுள்ளது.

ச.வே. சுப்பிரமணியன் உரை

பத்துப்பாட்டு முழுமைக்கும் தெளிவுரை இயற்றியுள்ளார். இவ்வுரை 2010 ஆம் ஆண்டு மெய்யப்பன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. எளிய நடையில் அமையப்பெற்ற உரையாகும்.

திருமுருகாற்றுப்படை உரைகள்

“திருமுருகாற்றுப்படைக்கு இதுவரை 62 பதிப்புகளுக்குமேல் வெளிவந்துள்ளன.” பத்துப்பாட்டின் முதல்பதிப்பு 1889 இல் வெளிவந்துள்ளது. ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படைக்கு முதற் பதிப்பு 1851 இலேயே வந்துள்ளது. பத்துப்பாட்டில் மிகுதியான பதிப்புகள் வந்த நூல் திருமுருகாற்றுப்படை. காரணம் அது பாராயணம் செய்யப்படுகின்ற நூல். திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாராயணம் செய்தால் பயனுண்டு என்ற எண்ணம் தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு”.²⁷

பழங்காலத்திலிருந்தே தனிப்பாடலாக இது பிரிந்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது. அது நச்சினார்க்கினியருக்கு முற்பட்டது. அவ்வரையின் கருத்தைச் சில இடங்களில் அவர் சுட்டிச் செல்கிறார். அப்பழையவுரையை சிலர் பரிமேலழகர் உரை என்று குறிப்பிட்டனர். உ.வே.சா அவ்வரையை வேற்றுரை என்று குறிப்பிட்டு அடிக்குறிப்பில் சேர்த்துள்ளார்.

திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மற்றொரு பழையவுரையும் வெளிவந்துள்ளது. அதனை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாக வையாபுரிப் பிள்ளை வெளிட்டார். அவ்வரையின் ஏட்டுப் பிரதியில் ‘உரையாசிரியர் உரை’ என்ற குறிப்பு இருந்ததாம். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்ட இப்பழையவுரை நச்சினார்க்கினியருக்கு முற்பட்டதாகும். நச்சினார்க்கினியர் இப்பழையவுரையைத் திருமுருகாற்றுப்படை 106 பாடல் வரி உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

இப்பழையவுரை நச்சினார்க்கினியர் போல் அடிகளைத் தம் மனம் போனவாறு மாற்றிப் பொருள் செய்யாமல் ஆற்றொழுக்கமாகப் பொருள் உரைத்துச் செல்கின்றது. எளிதில் யாவரும் அறியத்தக்க வகையில் இவ்வரை மிகத் தெளிவாக உள்ளது.

இவ்வுரையால் மற்ற உரையாசிரியர்கள் தெளிவாக எழுதாத விளக்கம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தலைக்கைதரல் (முருகு-216) என்பதற்கு, அவர்கள் (மகளிர்) களவறிந்து அவர்கட்கு 'இருப்பிடங் கொடுத்து' என்று விளக்கம் எழுதுகின்றார். இவ்விளக்கம் பழைய வழக்கத்தினை உணர்ந்து எழுதியதாகத் தெரிகின்றது. பொருளும் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

திருமுருகாற்றுப்படைக்கு ஆறுமுக நாவலர் எழுதி வெளியிட்ட உரை பல பதிப்புகள் கண்டு தமிழகத்தில் பரவியது. அவரைத் தொடர்ந்து சதாசிவ பிள்ளை ஆறுமுக நாவலர் உரையுடன் கையடக்கப் பதிப்பாக 1881இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

1920 இல் துரைசாமி ஐயர் பொழிப்புரை, தலைப்புக்கு உரை, பின்னுரை, அரும்பத விளக்கம் என்ற முறைமையில் உரை தந்துள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து 1924 இல் பரிமேலழகர் உரையைப் பின்பற்றிச் சுந்தர வடிவேலு செட்டியார் உரை கண்டுள்ளார். 1933 ஆம் ஆண்டு பாலசுப்பிரமணியன் என்பவர் உரையெழுதியுள்ளார். இவர் நச்சினார்க்கினியர், ஆறுமுகநாவலர், சரவணப் பெருமானையர் உரைகள் எளிய முறையில் இல்லை. இக்குறையை நீக்கி, பாராயணஞ் செய்பவர்கள் சொல்லியப் பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுதற்கு துணை செய்யவே இவ்வுரை எனக் குறிப்பிடுகிறார். இதே காலகட்டத்தில் வை.மு.கோ.வும் உரையெழுதியுள்ளார்.

இவரது உரையில் அகரவரிசை நிரலில் முறைமைப்படுத்தி அரும்பதவுரை அகராதி தருகிறார். ஓர் அடிக்கு முழுவதுமாகப் பொருள் கொள்ளாமல் அடியைப் பிரித்துப் பதவுரை கூறுகின்றார்.

1936இல் வி. நடேசன் என்பவர் புத்துரையும், ஆராய்ச்சியுரையும் எழுதியுள்ளார். இதே ஆண்டில் குரு சுப்பிரமணியம் ஐயர் எழுதிய ஆராய்ச்சியுரையும் வந்துள்ளது.

1937 இல் திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும், பொருட் சுருக்கமும் பதவுரையும் குறிப்புரையுமாக தை.ஆ. கனக சபாபதி முதலியார் உரையெழுதியுள்ளார்.

1953 இல் பஞ்சநாதம் பிள்ளை 'திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கம்' எனும் தலைப்பில் விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார்.

1956 இல் கழக வெளியீடான பொ.வே. சோமசுந்தரனாரின் உரை எளிமையான நடையில் நுட்பமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவரது உரையில் திணை, துறை, பொருள், கருத்துரை, அகலவுரை ஆகிய பகுதிகளைக் கொடுத்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சீருக்கும் பொருள் கொள்வது இவரது உரையின் சிறப்பாகும்.

1961 இல் சண்முகநாதன் என்பவரின் உரையைத் திருச்செந்தூர் தேவஸ்தானம் வெளியிட்டுள்ளது. பதவுரையும் கருத்துரையுமாக இது அமைகிறது.

'திருமுருகு மூலமும் தெளிவுரையும்' என்று இரா. இராதா கிருஷ்ணன் எழுதிய வரை 1962 இல் கழக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

1966 இல் திருவிடை மருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்க தேவஸ்தானம் பொழிப்புரையுமாக ஒன்றை வெளியிட்டது. கற்றவர் அன்றி மற்றவரும் பயன்கொள்ளும் வகையில் இது அமைந்துள்ளது. நக்கீரர் வரலாறு, திருமுருகாற்றுப்படை, முருகனின் பெருமை, விளக்கம் என்ற முறையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1968ஆம் ஆண்டு கி.வா. ஜெகந்நாதன் 'திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கம்' என்னும் பெயரில் இருபத்தைந்து தலைப்புகளில் எளிய நடையில் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்த அனைவரும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளும்படியாக

அமைத்துள்ளார். 1974 இல் திருமண அன்பளிப்பாக பழனியப்பச் செட்டியார் என்பவரது மகள் திருமணத்தை முன்னிட்டு ஒரு பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. இதில் மூலம் முழுவதும் முதலில் தரப்பட்டுள்ளது. அதனையடுத்து நூல் முழுவதையும் தக்கவாறு பல பகுதிகளாகப் பிரித்து ஏற்ற தலைப்புகளை அளித்து, அப்பகுதிக்குரிய தெளிவுரை, விளக்கம், குறிப்புகள் ஆகியவற்றைத் தந்துள்ளார்.

1977 இல் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் புலவர் இரா. இளங்குமரன் உரையை வெளியிட்டுள்ளது.

1981ஆம் ஆண்டு 'திருமுருகாற்றுப்படை உரைக்கொத்து' என்னும் பெயரில் ஓர் உரை பழைய உரைகள் ஐந்தினையும் இணைத்து, வேங்கட்ராமையா, தெய்வசிகாமணி ஆகியோரைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது.

1990இல் ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பாரும் உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரை மூலம், உட் தலைப்புகள், அவற்றுள் சிறப்பு மிக்க சொற்களுக்குப் பொருள், கருத்து விளக்கம் என்னும் நிலையில் அமைந்துள்ளது.

1994 இல் டி.வி. சண்முகம் பிள்ளை திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் பொழிப்பரையும் செய்துள்ளார். 1995 இல் நாராயண வேலுபிள்ளை உரை கண்டுள்ளார். அவ்வுரையில், ஒவ்வொரு பாட்டின் தொடக்கத்திலும் அறிமுகவுரை தந்துள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து தெளிவுரை தருகிறார். திருமுருகாற்றுப்படை உரை விளக்கத்துடன் ஆறுமுகநாவலர், நச்சரின் உரையைத் தழுவி எழுதிய பதிப்பு 1999 ஆம் ஆண்டு முல்லை நிலையம் வெளியிட்டுள்ளது.

2002ஆம் ஆண்டு ச.வே. சுப்பிரமணியன் திருமுருகாற்றுப்படைக்குத் தெளிவுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வுரையை மணிவாசகர் பதிப்பகம்

வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வுரையானது, முன்னுரை, திருமுருகாற்றுப்படை அறிமுகம், சுருக்கம், தலைப்புகள் இடப்பட்டு மூலம், வெண்பாக்கள், விளக்கவுரை, அருஞ்சொற்பொருள், சிறப்புக் குறிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு உரை அமையப் பெற்றுள்ளது. இடையிடையே முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளில் காட்சியளிக்கும் உருவ வண்ணப் படங்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன.

‘பத்துப்பாட்டு திருமுருகாற்றுப்படை’ என 2002 ஆம் ஆண்டு பிரபாகர பாபு என்பார் கவிதை நடையில் எழுதியுள்ளார். இதில் ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்கையில்,

வழிபடுத்தி

அனுப்பி வைப்பதே

ஆற்றுப்படை

இப்படித்தான் அன்று

வறியப் புலவன்

வேறொரு வறிய புலவனுக்கு

எனக் கவிதை நடையில் எழுதியிருப்பதை நோக்கும்போது, கவிதையின் மூலமாகவும் சங்க இலக்கியப்பாடல்களை எளிதில் சென்று சேர்க்கலாம் என்ற எண்ணம் இவ்வாசிரியருக்கு இருந்திருக்கலாம்.

திருமுருகாற்றுப்படை மட்டுமின்றி பிற நூல்களுக்கும் தனித்த நிலையில் உரைகள் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி ஆகிய இரு நூல்களை மறைமலையடிகள் எழுதினார். இவை அக்கால மாணவர்களுக்காக எழுதப்பட்டவை.

முல்லைப்பாட்டிற்கு க.ப. சந்தோஷம் தெளிவுரை எழுதியுள்ளார். பொருநராற்றுப்படைக்கு மொ.அ. துரையாங்கனார் ‘கருவிலே

திருவுடையான்' என்ற பெயருடன் ஓர் அரிய ஆராய்ச்சி நூல் வெளியிட்டுள்ளார். பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு அருளம்பளனார் ஓர் ஆராய்ச்சியுரையும், மு. இராகவையங்கார் விளக்கவுரையும் எழுதியுள்ளார். நெடுநல்வாடைக்குக் கோதண்டபாணிபிள்ளை விளக்க ஆராய்ச்சியுரையுமாக எழுதியுள்ளார். செ. வேங்கட்ராம செட்டியார் 'புனையா ஓவியம்' என்ற பெயருடன் நுண்பொருளை விளக்கும் ஆராய்ச்சி நூல் எழுதியுள்ளார். இராகவையங்கார், சாமிசிதம்பரனார் ஆகியோர் பட்டினப்பாலைக்கு ஆராய்ச்சியுரை எழுதியுள்ளனர்.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் திருமுருகாற்றுப்படை (1967), சிறுபாணாற்றுப்படை (1957), மதுரைக்காஞ்சி (1956), முல்லைப்பாட்டு(1955), பொருநராற்றுப்படை (1955) முதலிய நூல்களுக்குத் தனித்த நிலையில் உரையெழுதியுள்ளார்.

திருமுருகாற்றுப்படை - இராசேந்திரன், பட்டினப்பாலை - சாயபு மரைக்காயர், மலைபடுகடாம் - அகமது மரைக்காயர் ஆகியோர் தெளிவுரை எழுதியுள்ளனர். இவர்களது உரைகளை கங்கை புத்தக நிலையம் 2010 இல் வெளியிட்டுள்ளது. சிறுபாணாற்றுப்படைக்கு - ஆய்வும் உரையும் என்று ருக்மணி உரையெழுதியுள்ளார் 2010 ஆம் ஆண்டு காவ்யா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

எட்டுத்தொகை நூல்களின் உரைகள்

“எட்டுத்தொகை நூல்களுள் நற்றிணை தவிர ஏனைய ஏழு நூல்களுக்கும் பழங்காலத்தில் உரைகள் தோன்றியுள்ளன. குறுந்தொகைக்குப் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் எழுதிய உரை இருந்தது. அகநானூற்றுக்குப் பல்வண்ணத் தேவனார் இயற்றிய அகவல் உரையும் இருந்தது. ஆனால் இவ்விரு நூல்களின் பழையவுரைகள் மறைந்து போயின. ஐங்குறுநூற்றுக்குப் பழையவுரையும், பதிற்றுப்பத்திற்குப்

பழையவுரையும் அகநானூற்றுக்குப் பழைய குறிப்புரைகள் இரண்டும், புறநானூற்றுக்குப் பழையவுரையும் உள்ளன. இவ்வரைகளை இயற்றிய புலவர்களின் பெயர்களும் தெரியவில்லை. “ஊர் வேண்டேன், பேர் வேண்டேன்” என்று முற்றத்துறந்த சான்றோர்கள் இவர்கள், பரிபாடலுக்குப் பரிமேலழகர் உரையும், கலித்தொகைக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரையும் உள்ளன.”²⁸

நற்றிணை உரைகள்

மின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் உரை

நற்றிணைக்குப் பழையவுரை இல்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டு உரையாசிரியர்களில் ஒருவரான பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் 1912 இல் முதற்கண் உரையெழுதி வெளியிட்டார்.

இவ்வரை கடினமும் மயக்கமும் தரும் சந்திகள் பிரித்தும், அரிது முயன்று பாடவேறுபாடுகள் குறித்தும் இதுகாறும் காணப்பெறாத 234 ஆவது பாட்டினைக் கண்டிணைத்தும், ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அருஞ்சொற் பொருள்களும் கொண்டுள்ளது.

உரை தூய இனிய தமிழ் நடையும், இலக்கணக் குறிப்பும், இறைச்சி, உள்ளுறை, உவமை, திணை, துறை, மெய்ப்பாடு, பயன் முதலிய அகப் பொருள்களும் கொண்டு திகழ்கின்றது.

உரை விளக்கம் கூறி, மெய்ப்பாடு, அருஞ்சொற்பொருள் கூறுதல் உள்ளுறை இறைச்சி தெளிவுபடுத்துதல்.

சான்று : நீடு தோன்றினியரென்றும், தோள் பிரியலரென்றுங் கூறியதனால்,

மெய்ப்பாடு – உவமை

பயன் – ஆற்றியிருத்தல்

இறைச்சிப் பொருள்

“தாண் பெரும் பரப்பின் ஒன்பதம் நோக்கி

யங்கண் அரிவலை உணக்குந் துறைவனொடு” (நற்.4:3-4)

பரதவர் புன்னையில் கீழிருந்து, கடலிற் செல்வற்குப் பதம்நோக்கி அதுகாறும் வலையைப் புணக்குந் துறைவனென்றது, தலைவன் சிறைப் புறத்திலிருந்து, தலைவியைக் கூடுதற்கு யாருமில்லாத பதம் பார்த்து, அதுகாறும் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பானாம்.

“தத்தக் குமிழின் கொடுமுக்கு விளைகனி

எரிமட மாற்கு வல்சியாகும்” (நற். 6:7-8)

குமிழின் கனி மானுக்கு உணவாகுமென்றது யாம் வந்திருக்கிறோமென்றது கூறும் அச் சொல்லானது நம் தலைவிக்கு மகிழ்வளிக்கும்.

உள்ளுறை

மகளிர் கொய்து வந்த நெய்தல் சிறு பாணையை அணி செய்யுமென்றது இவளை மணந்து சென்று நினது இல்லத்தை அணிபெறச் செய்யென்றதாம்.

உரைக்குச் சிறப்பு சேர்க்கும் வகையில் உள்ளுறை, இறைச்சி, மெய்ப்பாடு, பயன், இலக்கிய இலக்கண மேற்கோள்களையும், உரையாசிரியர் கருத்துகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். செய்யுளில் பயிலும் பாடபேதத்தினை அடிக்குறிப்பில் காட்டுகின்றார்.

இவ்வுரையின் முதல் பதிப்பு 1952 இல் மறுபதிப்பு 2007 இலும் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

உரைக்கு சிறப்பு சேர்க்கும் வகையில் இலக்கண, இலக்கிய மேற்கோள்கள், உரையாசிரியர் குறிப்புகள், செய்யுளில் பயிலும் பாடபேதம் ஆகியனவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

இவ்வுரையின் முதல் பதிப்பு 1952 இலும் அதனைத் தொடர்ந்து 1956, 1962, 1967, 2007 ஆகிய ஆண்டுகளில் இதன் மறுபதிப்புகள் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஐயரின் உரைவிளக்கமும், பொ.வே. சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணக் குறிப்பு ஆய்வுரையுமாக 1967 இல் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை உரை

நற்றிணைக்கு மூலமும் விளக்கவுரையுமாக ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரையை அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ் 1966 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது.

பதிப்புரை, முன்னுரை, அணிந்துரை, உரைநலம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு அமைகிறது. நற்றிணைக்கு உரையெழுதியமை குறித்து உரையாசிரியர் முன்னுரையில் குறிப்பிடுவதாவது, “சங்கத் தமிழ் நூல்களுள் ஒன்றாகிய நற்றிணையை, தமிழறிஞர் அனைவரும் நன்கறிந்த ஒன்றே. சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் கும்பகோணத்தில் தமிழ்ப்புலமை நடத்திய சான்றோர் பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயரால் வெளியிடப்பட்டது. அப்பொழுது தமக்குக் கிடைத்த ஒலையேடுகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து மூலத்தோடு, அதற்குத் தாம் எழுதிய புலமை நிறைந்த உரையையும் அவர் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். தமிழ்ப் பயில்வோர் அதை விரும்பிப் படித்து வருகின்றனர்.

சென்னை சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தார் சங்க இலக்கியத்தை வெளியிட முற்பட்டபோது, அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்தவர்

அந்நாளில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறை தலைவராய் இருந்து, என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தாராக அவர் என்னை விரும்பி ஏற்று, யான் வெளியிட்டிருந்த ஐங்குறுநூற்று உரையைப் பாராட்டித் தம்மிடமிருந்த நற்றிணை ஏடு ஒன்றினைக் காட்டி, தமிழ்நாடு நாளிதழில் கட்டுரை வடிவில் எழுதி வெளியிட்டேன் மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழக ஆண்டு விழாவில் சொற்பொழிவும் செய்தேன்.

ஏடுகளை ஒப்பு நோக்கியபோது காணப்பட்ட பாட வேறுபாடுகளால் பாட்டுக்கு உரையே வேறு எழுத வேண்டிய இன்றியமையாமை இருந்தது. அதனால் எனது இப்பதிப்பு நற்றிணை மூலத்தோடு விளக்கவுரை பெற்று வெளிவருகிறது. மேலும் இவ்வுரையைக் கண்ட தமிழறிஞர்கள், யான், புறநானூற்றுக்கு எழுதியபோல, ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் முன்னுரையும் விளக்கமும் வரைய வேண்டுமென உரைத்தனர். அதனால் ஒவ்வொரு பாட்டும் முன்னுரையும் விளக்கமும் பெற்றது.

சங்க கால வாழ்வுக்கும் இடைக்காலப் பல்லவ பாண்டிய சோழர் கால வாழ்வுக்கும் மிக வேறுபாடு காணப்படவில்லை. சங்க காலத்திற்கும் இடைக்காலத்திற்கும் மக்கட்பெயர்கள், பழக்க வழக்கங்கள் ஓரளவு ஒத்து இயல்கின்றனவாதலால் இடைக்காலக் கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் இந்நூலாராய்ச்சிக்குப் பெருந்துணை செய்துள்ளன. கிடைத்த ஏடுகளும் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. பாட்டுக்களைப் பாடிய புலவர்களின் பெயரை ஒவ்வொரு துறையின் இறுதியிலும் விடாது எழுதப் பெற்றிருந்தன. அஃது ஆராய்ச்சி ஊக்கம் அளித்தது. பின்பு யான் மதுரைத் தியாகராசர் கலைக் கல்லூரியில் வந்து பணி புரிந்து வருகையில், மதுரைக் கல்லூரி மாணவர் ஒருவரால் மிகப் பழைய ஏடு ஒன்று கிடைக்கப் பெற்றேன். அதனைக் கொண்டு ஒப்பு நோக்கியபோது, எங்கள் கல்லூரியில் இப்போது என்னோடு பணிபுரிந்து வரும் என் இனிய நண்பர் பேராசிரியர் க.தி. சுந்தரம் அவர்களால் புதுப்பட்டியில் நகரத்தார் ஒருவரது மனையில் ஏடு

இருப்பது தெரிவிக்க, எங்கள் கல்லூரி செயலர், திரு. கருமுத்து தி.சுந்தரம் செட்டியார் அவர்களுடன் சென்று அந்த நற்றிணையேட்டினைக் கைவரப் பெற்றேன்.

நற்றிணை ஆராய்ச்சிக்கத் துணை செய்த ஏடுகள்

1. அரசினர் கையெழுத்து நூல் நிலைய ஏடு
2. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து ஏடு
3. பொம்மிச்சேரி கருப்பையாத் தேவர் ஏடு
4. புதுப்பட்டி சிவ.மு. முத்தையா செட்டியார் ஏடு

இவ்வேடுகளை உடன் வைத்து ஆராய்ந்ததில் சுமார் 1500க்கு மேற்பட்ட பாடவேறுபாடுகளும், பெயர் தெரியாதிருந்த பல பாட்டுக்களின் ஆசிரியர் பெயர்களும் தெரிய வந்தன. சில ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் திருத்தமடைந்தன. அவற்றின் உண்மை வடிவு கண்டற்கும் ஆசிரியர் பெயர்களாலும் பாட்டுக்களில் காணப்படும் ஊர்களை அறிதற்கும் அரசியலார் வெளியீட்டிற்கும் கல்வெட்டுத் தொகுதிகளும் ஆண்டறிக்கைகளும் போதிய துணை புரிந்தன. அவற்றை ஆங்காங்கே குறித்துள்ளேன். ஆசிரியர் சிலருடைய பெயரில் வேறுபாடு குறித்து 'ஏட்டில் தவழ்ந்த பேதை' என்ற தலைப்பிட்டுத் தந்துள்ளேன்.

இந்த ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் பதிப்பும், சென்னை சைவ சித்தாந்த மகாமக சங்க இலக்கியப் பதிப்பும், தொல்காப்பியம், அகப்பொருள் விளக்கம், யாப்பருங்கலம், இலக்கண விளக்கம், வீரசோழியம் முதலியவற்றின் உரைகளில் காட்டப்பட்ட நற்றிணைப் பாட்டுக்களும் செய்த உதவியை இங்கே குறிக்காமல் இருக்க முடியாது''²⁹ எனத் தமது உரைப் பதிப்பிற்குத் துணையாய் அமைந்தவற்றை முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நற்றிணையில் தோன்றும் புலவர் பெருமக்களின் பெயர்கள் அவர்களது வரலாறு முதலில் இடம்பெறுகிறது. புலவர்களின் பெயர்களும் திருத்தம் பெற்றுள்ளன.

சான்றாக, ஐயரது பதிப்பில் நற்றிணை 34-ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர் பெயர் 'பிரமசாரி' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவரது பதிப்பில் 'பிரமன்காரி' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதே போன்று கோண்மா நெடுங் கோட்டனார், கோமால் நெடுங்கோட்டனார் (40) என்றும், சல்லியங் குமரனார் என்ற பெயர் அரிசிலங் குமரனார் (141) எனத் திருத்தம் பெற்றுள்ளன.

மூலம், திணை, துறை, கூற்று இவைகளைத் தொடர்ந்து உரை இடம்பெறுகிறது. ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் பொருள் கூறுகின்றார். சான்றாக, 'நின்ற சொல்லர்' எனும் சொல்லிற்கு என்றும் பொய்யாத சொற்களையுடையராகிய நம் தலைவர் என்றுரைப்பார்.

கீழே பாடவேறுபாடும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

செய்யுள்களுக்கு இவர் கூறும் முறை தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. தெளிந்த அறிவும், பரந்த புலமையும் சொற்பொருளை நுணுகிக் காணும் மதிமையும் கொண்டவராக இவ்வுரை வழி வெளிப்பட்டுள்ளார். இவரது உரையை 2009 ஆம் ஆண்டு தமிழ்மண் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

நற்றிணை-H. வேங்கடராமன், வே. சுப்பிரமணியம் உரை

நற்றிணை மூலமும் உரையும், வித்துவான் H. வேங்கடராமன் என்பவரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு உ.வே.சா நூல் நிலையம் 1989-இல் இவ்வுரைப்பதிப்பினை வெளியிட்டுள்ளது.

இதற்குப் பதவுரை H. வேங்கடராமனும், ஆராய்ச்சியுரை வே. சுப்பிரமணியனும் எழுதியுள்ளனர். பாடலுக்குப் பதவுரை, ஆராய்ச்சியுரையோடு மெய்ப்பாடு, பயன் ஒப்புமைப் பகுதி ஆகியன இவ்வுரையில் இடம்பெறுகின்றன.

கதிர் மகாதேவன் உரை

2003 இல் கோவிலூர் மடாலயம் பாட்டுக்கும், தொகை நூல்களுக்கும் உரையாசிரியர் குழுவைக் கொண்டு உரைப்பதிப்புச் செய்துள்ளது. நற்றிணைக்கு கதிர் மகாதேவன் என்பார் உரையெழுதியுள்ளார்.

நூலின் முன் பகுதியில் 1.நூல் தலைப்பு, 2.நூல் விவரம், 3.ஆசிரியருரை, 4.பொதுமுன்னுரை, 5.உரையாசிரியர் முன்னுரை, 6.பதிப்பு நெறிமுறைகள், 7.பாடியவர் வரலாறு போன்ற இன்றியமையாக் கூறுகள் இடம்பெறுகின்றன. இவையனைத்தும் நூலினுள் செல்ல உதவும் நுழைவாயில்களாக அமைகின்றன. ஒவ்வொரு நூலிலும் இவ்வமைப்பு முறையையே கையாண்டுள்ளனர்.

நூலின் மையப் பகுதியில் 'பாடல் பகுதி' இடம்பெறுகிறது. பாடல் பகுதி அமைப்பு அனைத்து நூல்களிலும் ஒரே முறையினைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. மூலபாடம், 2. கொண்டு கூட்டு, 3. தெளிவுரை, 4. அருஞ்சொற்பொருள், 5. சிறப்புக் குறிப்பு, 6. ஒப்புமைப் பகுதி (சில நூல்களில் மட்டும்) முதலியன இவ்வுரைப் பதிப்பில் அங்கங்களாக கொண்டுள்ளது.

பாடலின் மூல பாடம் முன்பு உள்ளவற்றில் சிறந்த பாடம் எனக் கருதத் தக்கது எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது. சொற்களைப் பிரித்து விளங்கும்படிப் பதிப்பிக்கும் போது அசையும் சீரும் சிதையாமல் அமைக்கப்

பெற்றுள்ளன. நாற்சீர் அமைப்பிலேயே சொற்களைப் பிரித்துத் தந்துள்ளதால் பாடலை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள இயல்கிறது. குற்றியலுகரம் பிரித்துப் பதிப்பிக்கும்போது அடைப்புக் குறி இடப்படவில்லை. இன்னபா, இன்ன சீர்கள் என்பவை புலப்படவும், அவ்வமைப்பிற்கு உட்படுமளவு சொற்பிரித்தும் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. யாப்புக் கட்டமைப்பே தோன்றாத அளவு மிகுதியாக எளிமை கருதிப் பதிப்பித்துள்ளனர். இன்றியமையா இடங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

உரையாசிரியர் முன்னுரையில் சங்க இலக்கியம் ஏன்? சங்க இலக்கிய உணர்வு எச்சரிக்கை சங்க இலக்கியத் தனித்தன்மை, சங்கத்துக் காதல் பாடல்களும் எனப் பொது நிலையில் சங்க இலக்கியம் குறித்த செய்திகளையும், நற்றிணை குறித்த சிறப்புச் செய்திகளையும் தரும் பாங்கு போற்றத்தக்கது.

நூலின் முன்பகுதியில் செய்யுள் முதற்குறிப்பு, சிறப்புப் பெயர் அகரமுதலி, பாடினோரும் பாடல்களும் (அகர வரிசையில்) உள்ளிட்ட செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. 2010 ஆம் ஆண்டு நற்றிணைக்கு ச.வே.சுப்பிரமணியன் தெளிவுரை எழுதியுள்ளார். மெய்யப்பன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

குறுந்தொகை உரைகள்

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் நற்றிணை நீங்கலான ஏனைய ஏழு நூல்களுக்கும் பழங்காலத்திலேயே உரைகள் செய்யப்பட்டிருந்தன என்று மு.வை. அரவிந்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நச்சினார்க்கினியரின் உரைச் சிறப்பை விளக்கும் இரு பழம் பாடல்கள், குறுந்தொகையின் 380 பாடல்களுக்கும் பேராசிரியர் உரை வகுத்தார் என்றும், அவர் எழுதாது விட்ட 20 பாடல்களுக்கு

நச்சினார்க்கினியர் உரையெழுதினார் என்ற செய்தியை நச்சினார்க்கினியர் உரைப் பாயிரம் கூறுகின்றது. இப்பெரும் உரையாசிரியர்கள் இயற்றிய உரை மறைந்து போயிற்று என்பதைத் தமிழுலகம் நன்கு அறியும்.

சௌரி பெருமாள் அரங்கனார் உரை

1915 ஆம் ஆண்டு தி. சௌரி பெருமாள் அரங்கனார், குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதிக் ‘குறுந்தொகை மூலமும் திருக்கண்ணபுரத்தலத்தான் திருமாளிகைச் சௌரிபெருமாள் அரங்கன் புத்துரையும்’ என்னும் பெயரின் பதிப்பொன்றை வெளியிட்டார். இப்பதிப்பு குறுந்தொகையின் மூலம் உரை ஆகியவற்றிற்கு அமைந்த முதற் பதிப்பு என்பதனை, ‘குறுந்தொகை முதன்முதலாக வெளியிட்ட தமிழறிஞர் சௌரிபெருமாள் அரங்கன் என்பவர். இவர் இவ்வுரையில்லாக் குறையைக் கருதி, புதிய உரையொன்று இயற்றினார். இச்செய்தியினை உ.வே.சா. அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார், மு.வை. அரவிந்தன், சாமிசிதம்பரனார், சு.செல்லப்பன், இரா. இளங்குமரன், மு. சண்முகம்பிள்ளை, கி.வா.ஜெகந்நாதன், இரா. தண்டாயுதம், சு. சாமிஐயர் ஆகியோர் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். எனவே தி.சௌ. அரங்கனார் செய்ததே குறுந்தொகையின் முதல் உரை என்பது பொருத்தமாகும்.’³¹

“குறுந்தொகைக்குத் தி.சௌ. அரங்கனாரின் உரையே முதல் உரையாகவும், அவர் பதிப்பே முதற்பதிப்பாகவும் அமைந்திருப்பது அதன் சிறப்பாகும். அவ்வகையில் இவரது உரைக்குப் பின்னர் எழுந்த உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகை உரை, ரா. ராகவையங்காரின் குறுந்தொகை விளக்கம், பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் குறுந்தொகையுரை, புலியூர்கேசிகனின் குறுந்தொகைத் தெளிவுரை, சாமிசிதம்பரனாரின் குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், சக்திதாசன் சுப்பிரமணியத்தின் குறுந்தொகைக் காட்சிகள், மு. சண்முகம் பிள்ளையின் குறுந்தொகை உரை போன்றவை குறுந்தொகைக்கான முன்னோடி உரைகளாகும்.

திணை வகுத்துக்கூறிப் பாடலின் திணையையே பாடலின் தலைப்பாக்குகிறார். ‘‘பிற்காலத்தில் அருணாசலதேசிகரின் குறுந்தொகைப் பதிப்பு, எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு, சாமி சிதம்பரனாரின் குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், மு. சண்முகம் பிள்ளையின் பதிப்பு, சக்தி சுப்பிரமணியத்தின் குறுந்தொகைக் காட்சிகள் ஆகிய பதிப்புகளில் திணை சுட்டப்பட்டதற்குத் தி.சௌ. அரங்கனாரே முன்னோடியாக விளங்குகிறார்.’’³²

பாடலைப் பாடிய புலவரின் பெயரைத் தடித்த எழுத்துகளில் இன்னார் எனக் குறித்திருத்தல் இவரது பதிப்புக் கலைச் செம்மையைக் காட்டுகிறது.

பாடலுக்கான உரையைப் பொழிப்புரையாகத் தருதல், உரையிடையே பொருள் விளக்கம் தருதல், சொற்களுக்கு மேல் விளக்கம் கூறி, அகராதிப் பொருள் தருதல் சிறப்புப் பொருள் தருதல் ஆகிய உரை மரபுகளைத் தம் உரையில் கையாண்டுள்ளார்.

‘தாமரை புரையும்’ எனத் தொடங்கும் குறுந்தொகை கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுக்கும் கைகோள், கூற்று, கேட்போர், இடம், காலம் ஆகியவற்றை விளக்குகிறார்.

உள்ளுறை, இறைச்சியையும் பகுத்துக் காட்டியிருப்பது உரையாசிரியரின் இலக்கணப் புலமையைக் காட்டுகிறது.

நச்சினார்க்கினியரின் கலித்தொகை உரையில் பாடலின் மெய்ப்பாடு, பயன் ஆகியவற்றைக் குறித்துள்ளார். இம்மரபினைப் பின்பற்றிய இவரும் தம் உரையில் அனைத்துப் பாடல்களுக்கும் மெய்ப்பாடு, பயன் கூறுகிறார்.

சான்று : மெய்ப்பாடு-தோழிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது; தலைவற்கு
அசைவு பிறந்தது
பயன் - கையுறை மறுத்தல்

சுவடிகளின் நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறார். கூன் (பாடலின்
அடியளவுக்கு மேல் வரும் அசையும் சீரும்) பெற்ற பாடலைச் சுட்டிச் செல்கிறார்.

தி.சௌ. அரங்கனான் உரை, பழைய மரபுகளில் காலூன்றிப்
புதிய நெறிகளைப் பின்பற்றி நிற்கும் புத்துரையாகும்.

அரங்கனாரின் உரையை, முல்லை நிலையம், நா.சந்திரசேகரன்
என்பாரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 2000 ஆம் ஆண்டு
வெளியிட்டுள்ளது.

1920 இல் கா.ரா. நமச்சிவாய முதலியார், குறுந்தொகை
மூலத்தைப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினார். ஆனால் அது வெளிவரவில்லை
என எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1930 இல் டி.என். சேசாசல ஐயர் நடத்திய 'கலாநிலையம்'
வார இதழில் ஏப்ரல் முதல் திசம்பர் வரை இராமரத்தின ஐயர்
குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதினார் என்றும், அது தனி நூலாக வெளிவர
வில்லை. இருப்பினும், இவ்வரை தி.சௌ.அரங்கனார் உரையை யொட்டியே
அமைந்துள்ளது என்கிறார் மு. சண்முகம்பிள்ளை.

இராமரத்தின ஐயர் எழுதிய குறுந்தொகை உரையைக் கங்கை
புத்தக நிலையம் வெளியிட்டுள்ளது.

பொழிப்புரையாகவும், தேவையான சொற்களுக்கு அருஞ்சொற்
பொருள், திணை, கூற்று, விளக்கம், பாடல், புலவர் பெயர் குறிப்பிடுதல்
போன்றவற்றை விளக்கி எளிய நடையில் அமைந்துள்ளது.

1933 இல் சோ. அருணாசல தேசிகர் குறுந்தொகை மூலத்தைப் பதிப்பித்துள்ளார். அது சென்னை பி.என். அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப் பட்டது. தி.செள. அரங்கனாரைப் பின்பற்றிப் பாடலின் திணையைத் தலைப்பாகத் தந்துள்ளார்.

உ.வே. சாமிநாதையர் உரை

1937 இல் குறுந்தொகைக்கு உ.வே.சா. உரையெழுதி வெளியிட்டார். 1915 க்கு முன்னரே குறுந்தொகை எனும் நூலைப் பதிப்பிக்க ஆர்வம் கொண்ட ஐயர் அதற்கான அரிய முயற்சியை மேற்கொண்டார். எனவே ஊக்கத்துடன் விரிவான முறையில் ஆராய்ந்து பல அரிய குறிப்புகளைத் திரட்டி வைத்துக் கொண்டார். இந்நிலையில் குறுந்தொகைக்கு அரங்கனார் உரை வெளிவந்ததும் குறுந்தொகையின் மீது இருந்த ஆர்வம் குறைந்தது எனக் குறுந்தொகை முகவுரைப் பகுதியில் குறிப்பிடுகிறார்.

பழையவுரை இல்லாமல் புதியவுரையெழுதி வெளியிட வேண்டும் என்று தமிழன்பர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கப் பல ஆண்டுகளாக உழைத்துத் தொகுத்த குறிப்புகள் வீணாகாமல் இருக்கும் பொருட்டும், இந்நூலை வெளியிட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் வெளியிட்டுள்ளார்.

சங்க இலக்கியப் பதிப்பு வரிசையில் குறுந்தொகை நூலுக்கு மட்டுமே உ.வே.சா. பதிப்புரை, விசேடவுரை, மேற்கோள் விளக்கம், ஒப்புமைப் பகுதி ஆகியவற்றை எழுதிச் சேர்த்துள்ளார். பிற நூல்களுக்குக் குறிப்புரை மட்டுமே அமைகின்றது.

இவரது உரைத் திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது குறுந்தொகைக்கு இவர் வகுத்த உரையாகும். இது பழைய உரையாசிரியர் களைப் பின்பற்றியதாகும். தெளிவும், செறிவும் மிக்கது இவ்வுரை.

பாடல், அதன் துறை விளக்கம், ஆசிரியர் இவற்றில் அமையும் பாட பேதங்கள், பாடல், துறை இவற்றின் விளக்கங்கள், மேற்கோள்கள், ஒப்புமைப்பகுதி இவற்றை அமைத்திருப்பது சிறப்பாகும்.

ஒவ்வொரு கூற்றும் இன்னாருடையது என்று தலைப்பிட்டு அமைத்தல், கூற்று விளக்கம், பழைய கருத்தையும் செய்யுட் பொருளையும் இணைத்துச் சுருக்கமாக வரையப்பட்டது. இரண்டு கருத்துள்ள இடங்களில் முதற் கருத்தின்படியே கூற்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மூலம், ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பொருட் சிறப்புடைய பாடங்களைக் கொடுத்திருத்தல்.

பாடபேதம், ஏட்டுச் சுவடிகளாலும் உரையாசிரியர்கள் உரைகளில் காட்டிய மேற்கோள் பகுதிகளாலும் தெரிந்த பாடங்களுள் முக்கியமானவை காட்டப்பட்டுள்ளன.

குறுந்தொகைக்கான மற்ற உரைகளைக் காட்டிலும் உ.வே.சாவின் உரையே அனைவரின் பாராட்டுதலையும் பெற்ற உரையாகும். உரையோடு மட்டுமின்றி பல அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் இதனுள் அடங்கியுள்ளன.

1940 இல் சங்க இலக்கியம் மூலங்களைத் தொகுத்துப் புலவர் பெயரடைவு அடிப்படையில் சைவ சித்தாந்த சமாசப் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, “சங்க இலக்கியப் பதிப்பு வரலாற்றில் இன்றியமையாத இடம் பெற்ற இப்பதிப்பு, மூல பாடத்தில் மேலும் சில திருத்தங்களைக் கொண்டமைந்த செம்பதிப்பாகும். உ.வே.சா. பதிப்பிலிருந்து மாறுபட்டு 234 புதிய பாடங்களைக் கொண்டுள்ளது”³³ எனக் கணக்கிட்டுள்ளார் மு. சண்முகம்பிள்ளை.

இம்மூலத்தின் மறுபதிப்பானது முல்லை நிலையத்தாரால் இரு தொகுதிகளாக 2005-இல் வெளியிடப்பட்டது.

ரா.இராகவையங்கார் - உரை

“குறுந்தொகை விளக்கம்” என்ற பெயரில் கடவுள் வாழ்த்து முதல் 111-ஆம் பாடல் வரையிலான ரா.இராகவையங்காரின் உரையை, அவருடைய மறைவிற்குப் பின்னர் 1946இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டது. அதன் நான்காம் பதிப்பு 1983இல் வெளிவந்தது. 1993ஆம் ஆண்டு குறுந்தொகை முழுவதற்கான ரா.இராகவையங்கார் உரையை அவருடைய பெயரர் ரா.விசயராகவனிடமிருந்து பெற்று அப்பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டது. மூலபாட ஆய்வு, சொற்பொருள் காணல், ஆகிய நிலைகளில் முற்பதிப்புகளை விடவும் சீரிய திறனாய்வுப் பகுதியாக அது விளங்குகின்றது. அதனுள்ளும் 346-351, 353 ஆகிய ஏழு பாடல்களுக்கு அவரது உரை கிடைக்காமையால் உ.வே.சா.வின் உரையை இட்டு நிரப்பியுள்ளனர்.”³⁴

இதுவரை இந்நூலின் நான்கு பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இந்நூலுக்கு அன்று தமிழ்த்துறைத் தலைவர் (அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்) அ. சிதம்பரநாதன் ஆராய்ச்சி முகவுரை வழங்கியுள்ளார்.

பொ.வே. சோமசுந்தரனார் - உரை

1955இல் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் பொ.வே. சோம சுந்தரனாரின் குறுந்தொகை உரையை வெளியிட்டது. உ.வே.சா.வின் உரையையொட்டி அமைந்த இதன் மறுபதிப்பு 1965, 1972 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தது. 2007 ஆம் ஆண்டு கழகத்தாரால் மற்றுமொரு பதிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலிற்கு ஏற்கனவே விரிந்தவுரையுள்ளது. ஆயினும் மாணவரும், கற்றுத் துறை போய அறிஞர்களும் கற்பதற்கும் எளிதில் பொருள் கொள்வதற்கும் வாய்ப்பாக, தலைப்பில் பாட்டின் எண்ணும், வாயில்களின் கூற்றும், துறையும், அதன் விளக்கமும், பாட்டுக்குச்

சொல்லுரை, விளக்கவுரை, இலக்கணக் குறிப்புகளும் சுருக்கமும் பெருக்கமுமின்றி அளவோடும் சுவையோடும் பொ.வே.சோ. நூல் முழுமைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார்.

சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன் - உரை

“சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன் எழுதிய உரையைக் ‘குறுந்தொகைக் காட்சிகள்’ என்ற பெயரில் 1958இல் முல்லை முத்தையா வெளியிட்டுள்ளார். இப்பதிப்பை 2001 இல் சென்னை உமா பதிப்பகத்தால் துரை. தண்டபாணி உரையாக, ‘குறுந்தொகைத் தெளிவுரை’ என்ற பெயரில் வெளியிட்டிருப்பது அறிவுத்துறைத் திருட்டு என்றே சொல்லலாம். இதனைப் பற்றிய செய்தி நவம்பர் 2004 காலச்சுவடு இதழில் சோரகவிமரபு’’³⁵ என்ற தலைப்பில் வெளிவந்திருப்பதைக் குறுந்தொகைப் பதிப்பு வரலாறு எனும் கட்டுரையில் ஆ. மணி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வுரையின் இரண்டாம் பதிப்பு 1967 இல் பாரதி பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வுரையின் தன்மைகளாக,

1. முந்தைய பதிப்புகளிலிருந்தும் பாடல் வைப்பு முறை மாற்றப்பட்டது.
2. திணையடிப்படையில் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.
3. நாடகப் பாங்கில் உரையெழுதிப்பட்டுள்ளது.
4. துறை சுட்டப் பெறாதது.

அமைந்துள்ளது.

புலியூர்கேசிகள் தெளிவுரை

1965 இல் புலியூர்கேசிகளின் எளிய தெளிவுரையைக் கொண்ட குறுந்தொகைப் பதிப்பு வெளிவந்தது. இதனுள் பாடலின் நறுந்தொடர் தலைப்பாக விளங்குகின்றது.

சாமி சிதம்பரனார் - குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம்

10.4.1955 முதல் 20.7.1958 வரை சிங்கப்பூர் 'தமிழ் முரசு' இதழில் வெளிவந்த சாமிசிதம்பரனாரின் உரையை, அவருடைய துணைவியார் குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம் என்ற பெயரில் 1983 இல் இலக்கிய நிலையப் புதிப்பாக வெளியிட்டார். அதனுள் 41 பாடல்களுக்கு (75-77, 117-119, 147-148, 168-173, 177-179, 211-213, 225-228, 244, 246, 272, 280-282, 292-293, 352-354) உரை இடம் பெறவில்லை. நாடகப் பாங்கில் பாட்டுக்கு முன்னுரை எழுதியிருப்பது இவ்வுரையின் தனிச் சிறப்பாகும்.

தலைப்பிடப்பட்டு பாட்டு எனக் குறிப்பிட்டு பாடல் எண் சுட்டப்படுகிறது. சான்றாக, பாடலின் தலைப்பு 23-இன்னும் பாடுக! இனிதே பாடுக! என அமைகிறது.

எளிய நடையில் விளக்கவுரை பாடல் பதவுரை அமையப் பெற்றுள்ளது.

கருத்து எனத் தலைப்பிட்டு: இவளைக் காதலித்த தலைவனுடைய மலையைப் பாடுக. அப்பொழுதுதான் இவள் நோய் நீங்கும்.

விளக்கம் : இப்பாட்டு ஒளவையார் பாடியது. தாயார் தம் மகளின் மாறுதலைப் பற்றிக் கட்டுவிச்சியிடம் குறி கேட்கின்றபோது, உண்மை விளங்க உரைத்தது. தோழி கூற்று குறிஞ்சித்திணை.

உரை எளிய முறையில் பொருள் விளங்கும்படி உள்ளது.

மு. சண்முகம்பிள்ளை - உரை

1985ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஒலைச் சுவடித் துறைத் தலைவராக இருந்த மு.சண்முகம்பிள்ளை எழுதிய உரை

அப்பல்கலைக் கழகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர். இதன் மறுபதிப்பு 1994இல் வெளிவந்தது.

பாடலின், திணையையும் இன்னார் கூற்று என்பதையும் இணைத்துத் (முல்லை-தலைவி கூற்று) தலைப்பாகத் தந்திருப்பதும், புதிய பாடம் கொள்ளுமிடத்து அதற்கான காரணங்களை விளக்கியிருப்பதும் பாட வேறுபாடு ஒப்பு நோக்கு அட்டவணை, குறுந்தொகைத் தொடரடைவு ஆகியவற்றைப் பின்னிணைப்பாகத் தந்திருப்பதும் இப்பதிப்பின் தனிச் சிறப்புகளாகும்.

1986 இல் மணிமேகலைப் பிரசுர ஆசிரியர் குழு செய்த எளிய தெளிவுரையோடு குறுந்தொகையை லேனா தமிழ்வாணன் பதிப்பித்தார்.

1999ஆம் ஆண்டு வர்த்தமானன் பதிப்பகம் சங்க இலக்கிய நூல்களை உரையுடன் மலிவுப் பதிப்பாக வெளியிட்டது. அவற்றுள் குறுந்தொகைக்கு இரா. பிரேமா என்பார் தெளிவுரையோடு எளிய நடையில் உரையெழுதியுள்ளார்.

2000 ஆண்டில் மு. கோவிந்தசாமியின் குறுந்தொகை உரை 'குறுந்தொகை நயவுரை' என்னு பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

தமிழண்ணல் உரை

2003 ஆம் ஆண்டு கோவிலூர் மடாலயம் சங்க இலக்கிய நூல்களை உரையுடன் மக்கள் பதிப்பாக வெளியிட்டது. அவ்வகையில் குறுந்தொகைக்குத் தமிழண்ணல் உரை கண்டுள்ளார்.

சொற்களைப் பிரித்து, விளங்கும்படி பதிப்பிக்கும்போது, அசையும் சீரும் சிதையா வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பாடலின் கட்டமைப்பு நன்கு புலப்படுமாறு சொற்பிரிப்பு அமைகிறது. குற்றியலுகரம் பிரிந்து பதிப்பிக்கும்போது அடைக்குறிப்பு இடப்படவில்லை.

இப்பதிப்பில் புதுவகையான கொண்டு கூட்டு முறை பின்பற்றப் படுகிறது. இது பாடலின் கட்டமைப்பைக் காட்டும், எழுவாய், பயனிலைகாகவோ, பிறவாறு சிறுசிறு வாக்கியங்களாகவோ, தொடர்களாகவோ, அமைவதை இது நன்கு விளக்கிவிடும். பாடலையும் படித்து, இக் கொண்டு கூட்டையும் இருமுறை திரும்பப் படித்தால் பாட்டுப் பொருள் விளங்கும். அதாவது பாடலே சுருங்கிய முறையில் உரைநடை வருவதுபோல் தோன்றும்படி, சில அருஞ்சொற்பொருளை அடைப்பினுள்ளும் தந்து, வாக்கியமாக இணைக்கவேண்டிய இடத்து இணைத்தும், பாடல் கட்டமைப்பும் கருத்தும் ஒருங்கே விளங்குமாறு தரப்படுகிறது. நூலின் முன் பகுதியில் பாடினோர், பாடப்படுவோர் வரலாறு இடம் பெறுகிறது.

பாடலுக்கு முன் பகுதியில் கூற்று இடம் பெறுகிறது. கொண்டு கூட்டுக்கு ஏற்ப, பத்தி வரிசைப்படி சிறுசிறு வாக்கியமாகப் பாட்டின் அளவு மிகாமலும் பாட்டின் கருத்து அதில் உள்ளவாறே தெளிவுரையாகத் தரப்படுகிறது. பாடலில் காணும் அருஞ்சொற்பொருளுக்குப் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. சிறப்புக் குறிப்பில் பாடலின் சிறப்பான செய்தி இடம் பெறின் அக்குறிப்புச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. திணை நிரல், துறை நிரல் விளக்கத்துடன் அமைகின்றன.

பின்னிணைப்புப் பகுதியில் முதற்குறிப்பு அகர நிரல், ஆசிரியர் பெயர் அகர நிரல், சிறப்புப் பெயர், பொருள் அகர நிரல் ஆகிய மூன்று இடம்பெறுகின்றன.

“தமிழண்ணலின், உரையாசிரியர் முன்னுரைப் பகுதி சிறந்த நூலாராய்ச்சிப் பதிவாக அமைகின்றது. இந்நாடக வடிவான பாடங்களில் ஒருவரே கூற்று நிகழ்த்துகிறார் அல்லது பேசுகிறார். அவர் வாய்ச் சொல்வழி அவர் யாரிடம், எதற்காகப் பேசுகின்றார் என்பன உய்த்துணரப் படுகின்றன. இவ்வகையில் பார்த்தால் தமிழ் அகப்பாடல்கள் உலக

இலக்கியத்தில் தனித்தன்மையுடையவை; தனிச் சிறப்புடையவை என்றும், பார்ப்பன மகனே (பா.156) பாடலில் வரும் பார்ப்பன பாங்கனை பி.டி. சீனிவாச அய்யங்காரின் பார்ப்பனர் குறித்த கருத்துடன் ஒப்பு நோக்கித் தந்துள்ள செய்தி, இவற்றுடன் 'யாயும் ஞாயும்' எனும் குறுந்தொகைப்பாடல் ஏ.கே. இராமானுசன் என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இலண்டன் நகரில், பூமிக்கு அடியில் ஓடும் சுரங்கத் தொடர் வண்டியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பாடல் கருத்தைக் கொண்டு 'Red Earth and pouring Rain' எனும் ஓர் ஆங்கில நாவல் எழுதப்பட்டுள்ள செய்தி எனப் பல அரிய தகவல்கள் இடம்பெறுவது உரையாசிரியரின் விசாலமான பத்துறைப் பேரறிவிற்குச் சான்றாவதுடன், இதனைப் படிக்க நேரும் சாதாரண மக்கள், சங்க இலக்கியம் குறித்த உயரிய சிந்தனையைப் பெறுவர் என்பது உறுதி''³⁶ என லொ.ஆ. உமாமகேசுவரி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வி. நாகராசன் உரை

“சென்னை மர்ரே ராஜம் பதிப்பினை ஏற்று, சந்தி பிரித்த மூல பாடத்தை நூலாக வெளியிட்ட நியூ செஞ்சுரி நூல் வெளியீட்டாளர், சங்க இலக்கியங்களை யாவரும் அறிந்து பயன் கொள்ளும் வண்ணம் உரை விளக்கத்துடன் வெளியிடுகின்றனர். அப்பணியின் ஒரு பகுதியாக அமைந்ததே 'குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்' என்ற வெளியீடாகும். இவ்வுரை அமைப்பு, திணை பாகுபாடு, சந்தி பிரித்து எழுதிய மூல பாடம், பாடற்பொருள், ஆசிரியர் பெயர், உரைப்பகுதி, விளக்கம், அருஞ்சொற்பொருள், உரைப்பகுதி விளக்கம், அருஞ்சொற்பொருள் மேற்கோள், பொருள் முடிபு என்ற அமைப்பினைப் பெற்று, பாடினோரும், பாடல்களும், பாடப்பட்டோர், சிறப்புப் பெயர் முதலிய பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி என்ற பின்னிணைப்புகளுடன் வெளிவருகின்றது. இவ்வுரைப் பகுதி உ.வே.சாமிநாதையர், ரா. இராகவையங்கார் ஆகியோரது உரைகளை அடியொற்றி வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கோள் பகுதிகள் மிக

விரிவாக வழங்கப்பெறாமல், சிலவே சுட்டப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பிய இலக்கண மரபு இவ்வுரையில் பல இடங்களில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. தமிழ் ஆர்வலர்களும் ஆய்வு மாணவர்களும் பயன்கொள்ளத் தக்கவாறு இவ்வுரைப் பகுதி எழுதப்பெற்றுள்ளது’’³⁷ என உரையாசிரியர் தமது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்நூல் பலரால் பல காலமாகப் பயிலப்பட்டு வருவதால், எழுதுவோராலும் கேட்போராலு பிழை உணர்ந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாதல் கூடும். ஆதலால் இந்நூலில் பாடவேறுபாடுகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. உ.வே.சா., ரா. இராகவையங்கார் ஆகியோர் பாட வேறுபாடுகளைத் தம் உரைகளில் விரிவாகக் கூறியுள்ளனர். இப்பதிப்பு அத்தகைய பாட வேறுபாடுகள் யாவற்றையும் சுட்டிக் கூறாமல், பாடவேறுபாடுகளை மர்ரே ராஜம் பதிப்பிற்கு ஏற்ப விளக்கி உரைப்பதாய் அமைகின்றது’’³⁸ என்று உரையின் தன்மைப் பற்றி உரையாசிரியர் தமது உரை முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

திணை தலைப்பாக அமைந்துள்ளது. பாடல் எளிய நடையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று : நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்று;

நீரினும் ஆர் அளவின்றே – சாரல் (குறுந்.3:1-2)

துறையைக் குறிப்பிட்டு அதன்கீழ் ஆசிரியர் பெயர் இடம் பெற்றுள்ளது.

பொருள் என்று தலைப்பிட்டு பாடலின் பொருளைச் சுருங்கிய வடிவில் கூறி, விளக்கம் என்று குறிப்பிட்டு விரிவான நிலையில் உரை அமையப் பெற்றுள்ளது. இப்பகுதியில் மேல் விளக்கத்திற்குப் பல அரிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றிருப்பது இவ்வுரையின் சிறப்பாகும்.

குறுந்தொகை நான்காவது பாடலைப் பாடிய புலவரின் பெயர் காமஞ்சேர் குளத்தார் என்பதாகும். இவ்வாசிரியரின் பெயர் பொருத்தத்தைப் பட்டினப்பாலையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடலடியை ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

“பிரிந்தாரைக் காமத்தில் சேர்க்கும் குளம், புகார் நகரில் இருந்ததாகப் பட்டினப்பாலை குறிப்பிடும். (இரு காமத்து இணை ஏரி – பட்டினப்பாலை-38)”³⁹ பாடலாசிரியர் பெயரில் வரும் தொடரோடு இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் பாடலடியைச் சுட்டிக் காட்டுவது சிறப்புப் பொருந்தியதாக உள்ளது.

சொற்பொருள் என்று தலைப்பிட்டுத் தேவையான சொற்களுக்குப் பொருள் தந்துள்ளார். ஆனால் உரை விளக்கப் பகுதியிலும் ஒரு சில சொற்களுக்கு விரிவான விளக்கம் தருகிறார்.

சான்றாக: “அழா அல்” என்று நம் அழுத கண்ணீர் துடைத்தவர், மீண்டும் அருள்வார் என எண்ணி ஆற்றியிருப்பேன் எனத் தலைவி குறித்தனள். ‘நோம் என் நெஞ்சே’ என மூன்று முறை வந்த அடுக்கு, ஆற்றாமையின் மிகுதியைக் குறிக்கும்.

மேற்கோள் பகுதியில் தொடர்புடைய இலக்கியத் தொடர்களை மேற்கோளாக்குகின்றார். சான்றாக,

“நோம் என் நெஞ்சே”

(குறுந். 202)

“இவட்டு மருந்தன்மை நோம் என் நெஞ்சே”

(ஐங். 59)

இறுதியில் பொருள் முடிவு என்று தலைப்பிட்டு இதுவரை கூறப்பட்ட பொருள் விளக்கத்தினை ஒரிரு வரிகளில் பொருள் தருகிறார். சான்றாக : குறுந்தொகை நான்காவது பாடலின் பொருள் முடிவாக அமைந்த

காதலர் அமைவிலர் ஆகுதலால் என் நெஞ்சு வருந்துவதாயிற்று”⁴⁰ என்று கூறுகின்றார்.

இவ்வுரையானது உரையாசிரியர் குறிப்பிட்டது போன்று, சங்க இலக்கியத்தை வாசிப்போருக்கும், ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக அமைகிறது.

2010 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ள ச.வே.சு.வின் குறுந்தொகை தெளிவுரைக் குறிப்பிடத் தகுந்த உரையாகும். மெய்யப்பன் பதிப்பகம் பதிப்பித்துள்ளது.

ஐங்குறுநூற்று உரைகள்

உ.வே. சாமிநாதையர் உரை

இந்நூலைத் தேடித் தொகுத்துப் பதிப்புச் செய்த பெருமை உ.வே.சாமிநாதையரையே சாரும். பழைய உரையுடன் இதனை இப்பெருமகனார் 1903ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இதனை இவர் தேடித் தொகுத்து வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி நல்கியவர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் ப. இராசஇராசேசுவர சேதுபதியாவார். தனக்கு உதவி நல்கிய இப்பெருமகனாரை உ.வே.சா. நினைத்துப் பார்ப்பதாகத் தமது முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஐங்குறுநூற்றுக்கு அமைந்த இந்தப் புத்துரையானது, இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் பரிமேலழகர் ஆகியோருள் ஒருவரோ எனப் பேரறிஞரான தமிழ்த் தாத்தாவே ஐயுறத்தக்க பெருமைக்குரிய உரையாசிரியர் ஒருவரால் உரைவிளக்கம் பெற்ற நூல் ஐங்குறுநூறு. இவ்வுரைப்பற்றி உ.வே.சா. கூறுவதாவது: இந்நூலின் பழையவுரை பதவுரையுமன்று, பொழிப்புரையுமன்று, அகத்திணை நூல்களுக்கேயுரிய உள்ளுறை உவமம், இறைச்சிப்பொருள் முதலியவற்றைப்

பெரும்பாலும் நலமுறை விளக்கிச் சிற்சில இடத்து மட்டும் திரிசொற்களின் பொருளைப் புலப்படுத்திச் சிறுபான்மை இலக்கணக் குறிப்பையும் சொன்முடிவு பொருள் முடிபுகளையும் பெற்றுள்ளது. 469ஆம் பாடலுக்கு மேலுள்ளவற்றிற்குக் கையெழுத்து பிரதியில் இவ்வுரை காணப்படவில்லை; இடையிடையே சிற்சில பாடல்களுக்குமில்லை. ஆனாலும் கிடைத்த வரையில் பாடல்களின் பொருளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு இவ்வுரை மிகச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது. இந்நூல் போலவே நடையாலும் பொருள் நுணுக்கத்தாலும் இவ்வுரையும் பாராட்டற்பாலது.”⁴¹

தி. சதாசிவ ஐயர் உரை

உ.வே.சா.வின் பதிப்பினையடுத்து ஐங்குறுநூற்றுக்கு முழுமையான உரையாகக் கருதப்படுவது தி. சதாசிவஐயர் பதிப்பித்த உரையாகும். இவ்வுரையானது “யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் சார்பாக தி. சதாசிவஐயரின் பதிப்பு 15.1.1943 இல் உரையுடன் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. அதாவது உ.வே.சா.வின் இரண்டாம் பதிப்பிற்குப் (1920) பின்னர் வெளிவந்த பதிப்பாகவும், ஐங்குறுநூற்றுப் பதிப்பு வரலாற்றில் இரண்டாம் பதிப்பாகவும் திகழ்கின்றது. மேலும், உ.வே.சா. பதிப்பானது சிற்சில பாடல்களுக்கு உரையின்றியே பதிப்பிக்கப் பெற்ற நிலையில், நூல் முழுமைக்குமான பதிப்பாகத் தி.சதாசிவ ஐயரின் பதிப்பு வெளியிடப்பெற்றுள்ளதால், ஐங்குறுநூற்றுக்கு முதல் முழு உரைப்பதிப்பு எனும் தகுதியையும் பெற்று விடுகின்றது”⁴² என்ற கட்டுரையொன்றில் இரா. அறவேந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

தி.சதாசிவ ஐயரின் பதிப்பு மறுபதிப்பாக 1999 இல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. இவ்வெளியீடு இயக்குநர் உரை சிவலிங்கராஜாவின் ஆய்வுரை, முகப்புரை, விஷயசூசிகை

ஆகியவற்றை முகப்புப் பகுதியிலும் அரும்பத அகராதி, செய்யுள் முதற்குறிப்புகராதி ஆகியவற்றை இறுதிப்பகுதியிலும், பாடல் உரை ஆகியவற்றை மையப் பகுதியிலும் உடையதாகத் திகழ்கின்றது.

ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை உரை

ஐங்குறுநூற்றுக்கு ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வுரை 1957 இல் தனித்தனியே மூன்று தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. பின்னர் 1958 இல் ஒரே தொகுதியாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டது.

உரையெழுதியதன் நோக்கம்

இந்நூலுக்கு உரையெழுதியமை பற்றி பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் என்பால் தமிழ்ப் பயின்ற மாணவர் இருவர்க்கு இந்நூலைக் கற்பிக்க வேண்டிய நிலை வந்தபோது அவர்க்கு முதலிலுள்ள மருதப்பாட்டு நூறுக்கும் உரையெழுதியுரைக்களுற்றேன். பின்னர் அது 1938 இல் ஐங்குறுநூறு மருதம் மூலமும் விளக்கவுரையும் என்ற பெயரில் அச்சேறி வெளிவந்தது. ஓரளவு அச்சாகியதும் அதனைப் பார்வையிட்ட கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரான காலஞ்சென்ற தமிழவேள் திரு.வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கள் என் பொருட்டுத் திருப்பனந்தாள் சென்று காசிமடம் சிவத்திரு சாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகளை அடைந்து பொருளுதவி புரியுமாறு வேண்டி என்னையும் சிவத்திரு சுவாமிகளைக் காணுமாறு பணித்தார். அக்காலை அருள்திரு தம்பிரான் சுவாமி அவர்கள் நூல் முழுவதிற்கும் உரையெழுதுமாறு அருளினார்கள். அதன்பின் தொடக்கக் காலத்தில் எனக்குத் தமிழ்க் கற்பித்த சீர்காழி உயர் திரு. கோவிந்தசாமி ரெட்டியாரவர்களின் ஏட்டுப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதன்பின் அச்சப்

பிரதியில் காணப்படாத திருத்தங்களும், சில பாடல்களுக்குரிய குறிப்புரைகளும் காணப்பட்டன. அவற்றை இப்பொழுது ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டியுள்ளேன்.

பின்னர் சிறிது காலத்திற்குள் நான் முழுவதற்கும் உரையெழுதி அந்நாளில் விளங்கிய புலவர் பெருமக்கள் பலர்க்கும் காட்டி அவர்களுடைய ஆதரவையும் நல்லுதவியும் பெற்றேன். எனினும் நான்முழுவதையும் அச்சிடுவதற் கேற்ற வாய்ப்புக்கிடைக்காமையால் சுமார் ஆறு ஆண்டுகளுக்குமுன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு விண்ணப்பித்து இதனை வெளியிடுவதற்கான வசதியை வேண்டினேனாக, பல்கலைக் கழகத்தார் வெளியிடத் துணிந்து, யான் மதுரையில் இதுபற்றி இங்குள்ள சி.எம்.வி. பிரசில் அச்சிட ஏற்பாடு செய்தனர்.

தண்ணார் தமிழ் அளிக்கும் தண் பாண்டி நாட்டுத் தனிப் பெருஞ்செல்வராய்த் தமிழகத்தேயன்றி வேறு எந்த நாட்டிலும் இருந்த செல்வர் எவரும் சிந்தியாத அளவில் தனி முறையில் தமிழும் தமிழகமும் உள்ளவும் தன் பெயர் நிலைபெறுமாறு தில்லை திருவேட்கட நகர்கண் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவித்த பெரும் வள்ளல் திரு. ராஜா சர்.மு. அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களும் அவர்கள் புதல்வராய் புகழ்மிக்கு விளங்கும் திரு.ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களும் ‘‘தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள்’’ என்ற தொல்காப்பிய பொருளுரைக்கு இலக்கியமாய் பேணி வரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அரிய தமிழ்ப்பணி நாளும் பெருகித் தமிழ்ப் பெருமக்களின் கலை வளர்ச்சிக்குப் பேராக்கமும் அரணுமாய் திகழ்கிறது’’⁴⁴ என உரை முன்னுரையில் உரையெழுதிய சூழலையும் உதவி நல்கிய பெரியோர்களையும் நினைவு கூர்ந்துள்ளார்.

விரிவான நிலையில் முன்னுரை அமையப் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு பத்திற்கும் விளக்கம் தருதல், மூலம், கூற்று, பழையவுரை, இவரது விளக்கவுரை ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

விளக்கவுரையின் கீழ் அடிக்குறிப்பாக உரையில் இடம்பெறும் ஒருசில சொற்களுக்குச் சிறப்பான விளக்கம் தருகிறார். சான்றாக: அவினி என்ற சொல்லுக்கு அவினியென்பான் சேர மன்னர்களில் ஒருவன். ஆதன் என்பது சேர மன்னருட் சிலருடைய குடிப்பெயர். ‘ஏறிவிடத் துலையாச் செறிகரை வெள்வேல், ஆதன் ஏழினி’ என அகம் 216இல் வருவதைக் குறிப்பிடுகிறார். ஒவ்வொரு பாடலின் உரையிலும் உள்ளுறை, மெய்ப்பாடு, பயன் எடுத்துரைப்பது உரையினைச் சிறப்புடையதாக காட்டுகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரை

பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையை 1961இல் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர்.

“நூலைப் பயில்வார்க்கு ஓரளவு இந்நூலின் அருமைப் பெருமைகளையும் புலப்படுத்துதலே நோக்கமாகும். எமது நோக்கம் ‘உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே’ என்னும் முதுபெரும் புலவர் மெய்ப்மொழிக் கேற்ப இதுவும் இதனோடொத்த ஏனைய சங்க இலக்கிய நூல்களும் பயில்வோர் உணர்ச்சியின் வன்மை மென்மைகள் ஏற்பவே பொருள் வழங்கும் பண்புடையன. ஆதலால் இவற்றைப் பயின்று மக்கட் பிறப்பிற்குரிய உறுதிப் பொருட்களை மாந்தர் எய்த வேண்டும்”⁴⁵ உரை அமையப்பெற்றுள்ளது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐங்குறுநூறு முதற்பாடல் ‘வாழி ஆதன், வாழி அவினி! இதற்கு உரை கூறும் இவ்வுரையாசிரியர் திருக்குறள் கருத்தினை ஒப்புமைப் படுத்திக் காட்டுகிறார்.

எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளவார் தங்கண்

விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு

(குறள். 107)

என்னும் அருமைத் திருக்குறளுக்கு இவ்வாசிரியர் இலக்கியமாக,

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்

இறை யென்று வைக்கப்படும்

(குறள். 388)

என்பது பற்றி மாந்தர் மன்னனை வாழ்த்துதல் இறை வணக்கத்தோடு ஒத்தலின், இந்நூற் தொடக்கத்தை அரசு வாழ்த்து அமைந்திருப்பது சிறப்புப் பொருந்தியதாக உள்ளது. மேலும் மணிமேகலை நூற் கருத்துகளும் இடம்பெறுகின்றன.

இவரது உரை கூறும் உத்தியானது, மூலம், கூற்றுக்கான விளக்கம் தருதல், துறை விளக்கம், பழையவுரை, சொற்பொருள் விளக்கம் தருதல், ஒவ்வொரு பத்திற்கும் விளக்கம் கொடுத்தல் ஆகியன அமையப்பெற்ற சிறப்புப் பொருந்திய உரையாக அறிஞர்களால் போற்றப் படுகிறது.

1982 இல் புலியூர் கேசிகன் உரையும், 1986இல் நாராயணவேலு பிள்ளையின் உரையும், வர்தமானன் பதிப்பகத்தின் உரையும் வெளிவந்துள்ளன.

“இவற்றுள்ளும் உ.வே.சாமிநாதையர் ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, சதாசிவ ஐயர், பொ.வே. சோமசுந்தரனார் ஆகியோரது உரைகளுமே தமிழ்ச் சான்றோர் பெருமக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட ஆய்வுரைகளாகக் கருதப்பட்டுள்ளன. மேலும் அவர் குறிப்பிடுகையில் “நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்” வெளியிடும் புதிய உரையை யான் வெளியிடுவதற்குப் பேருதவியாய் அமைந்தவை மேற்கூட்டிய நான்கு உரைகளுமேயாம்”⁴⁶ என அ. தட்சிணாமூர்த்தி கூறுகின்றார்.

அர.சிங்காரவடிவேலன் உரை

2003 இல் அர.சிங்காரவடிவேலன் என்பாரும் உரை கண்டுள்ளார். இவ்வுரையை கோவிலூர் மடாலயம் வெளியிட்டுள்ளது. இப்பதிப்பானது 1.நூல் தலைப்பு, 2.நூல்விவரம், 3.ஆசியுரை, 4.பொது முன்னுரை, 5.உரையாசிரியர் முன்னுரை, 6.பதிப்புநெறி முறைகள், 7.பாடியவர், பாடப்பட்டோர் வரலாறு ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியவையாக உள்ளது.

மூலபாடம், கொண்டு கூட்டு, தெளிவுரை, அருஞ்சொற்பொருள் சிறப்புக் குறிப்பு, ஒப்புமைப்பகுதி ஆகியன உரை கூறும் பகுதியில் அடங்கியவை.

இப்பதிப்பு மக்கள் பதிப்பாக மட்டுமின்றித் தெளிவுப் பதிப்பாகவும் (கடின சந்திகளைப் பிரித்துப் பதிப்பித்தல்), சிறந்த ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாகவும் சிறப்புச் செய்திகள், நூலாசிரியர் வரலாறு, பாட்டுடைத் தலைவர் வரலாறு, அருஞ்சொல் சிறப்புச் சொல் அகரவரிசை, அட்டவணை, வரைபடம் எனப் பல செய்திகளை உள்ளடக்கியிருப்பது சிறப்பாகும்.

அ. தட்சணாமூர்த்தி உரை

2004இல் அ. தட்சணாமூர்த்தி ஐங்குறு நூற்றுக்கு உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரையை நியூ செஞ்சுரி புத்தகாலயம் வெளியிட்டுள்ளது.

இவ்வுரை “மர்ரே ராஜம் வெளியிட்ட ஐங்குறு நூற்றின் மூலம் மட்டுமே அமைந்த நூலை மூலபாடமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஐயர் வெளியிட்டுத் தவிய பழையவுரையையொட்டியே பெரும்பாலும் உரை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் அவ்வுரையிலும் சிறப்புடையதாகப் பிறர் உரை காணப்படின் சிற்சில இடங்களில் அவ்வுரையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்

பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்’’⁴⁷ எனத் தாம் உரை வரைந்த முறையினைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வுரையானது துறை, துறைவிளக்கம் (கடவுள் வாழ்த்து மட்டும்), ஒவ்வொரு பதத்தினது விளக்கம், கூற்று, கூற்றுக்கான விளக்கம், உரை, உரை விளக்கம், அருஞ்சொற்பொருள், இலக்கணக் குறிப்பு, மேற்கோள், உள்ளுறை ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன.

முன்னைய உரைகளை ஆங்காங்கே எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சான்று : தீம் பெரும் பொய்கை யாமை இளம் பார்ப்புத்

தாய்முகம் நோக்கி வளர்ந்திசினா அங்கு

(ஐங்.44:1-2)

இதற்கு உரை கூறும் இவ்வாசிரியர் “பொய்கையாவது மாந்தரால் தோண்டப்பட்டதன்றி இயற்கையிலேயே அமைந்ததாகும். அது பெரிய தாயினும் நீரால் நிறையப் பெறாதாயின் பயனின்றி என்பாளாய், ‘தீம் பெரும் பொய்கை’ என்றாள். ஈண்டு ‘தீம்’ என்றது அதன்கண் உள்ள இனிய நீரை, யாமைகள் கரையின்கண் முட்டையிட்டுப் புதைத்து நீங்கும். முட்டைகளிலிருந்து பார்ப்புகள் வெளிப்பட்டு நீர்க்குள் செல்லும். அவை தாயால் வளர்க்கப் பெறுவதில்லை. பார்ப்புகள் தாயின் முகத்தை நோக்கியே வளரும் என்பர். அதனால் ‘பார்ப்புத் தாய் முகம் நோக்கி வளர்ந்திசினா அங்கு’ என்றாள். ‘அதுவே ஐய நின் மார்பு’ என்பதனை, ‘ஐய, அதுவே நின் மார்பு என மாற்றிக்கொள்க. அதுவே என்பது அத்தகையதே என்று பொருள் தந்தது. அஃதாவது, யாமைப் பார்ப்புகட்கு அவற்றின் தாய்முகம் எத்தகையதோ அத்தகையது நின் மார்பு நின் மனையாட்கு என்றாள். பார்ப்புகளை அனைத்து அன்பு செலுத்தாவிடினும், யாமையின் பார்ப்புகள் தாய்முகம் நோக்கி வளர்ந்தாற்போலவே இவளும், நீ இவனை அனைத்து

இன்புறுத்தாவிடினும் நின் மார்பைப் பல்கால் காண்டலிலேயே இன்பம் எய்துகிறாள் என்றவாறாம்’’⁴⁸ என உரை கூறி தமது உரைக்கு அரணாக ஈழத்து உரையாசிரியர் உரையையும் காட்டுகிறார்.

“இளம்பார்ப்பு தலைமகள், தாய்முகம் தலைமகன் மார்பு. நின் மார்பாற் பெறும் பயனும் இன்றிக் காட்சியும் பெறுகின்றலள் என்பது ஈழத்து உரையாசிரியர் குறிப்பு’’⁴⁹ என்கிறார்.

முன்னுள்ள உரையாசிரியர் உரையை மறுக்குமிடங்களும் உண்டு.

சான்று : ‘தண்துறை ஊரனை, எவ்வளவு எம் வயில்’

(ஐங். 88 : 2)

இதில் எவ்வளவு என்ற சொல்லுக்கு ஐயரும், பிள்ளையும் எம் தங்கை என்றே பொருள் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் இவ்வுரையாசிரியர் எம் தமக்கை என்று பொருள் கொண்டுள்ளார்.

ச.வே.சு.வின் ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை எளிய நடையில் அமைந்த உரையாகும். 2010 ஆம் ஆண்டு மெய்யப்பன் பதிப்பகம் பதிப்பித்துள்ளது.

பதிற்றும்பத்து உரைகள்

“பதிற்றுப்பத்திற்கு பழைய உரை ஒன்று உள்ளது. இவ்வுரை பதவுரையும் அன்று; அருஞ்சொற் பொருள் உரையும் அன்று; குறிப்புரையும் அன்று. எல்லா உரை நெறிகளையும் தழுவிச் செல்கின்றது. இவ்வுரை.

இவ்வுரையினை இயற்றியவர் பெயர் முதலிய வரலாறுகள் தெரியவில்லை. 76ஆம் பாடலின் உரையில், “சின்மையைச் சின்னூல் என்றது போல ஈண்டுச் சிறுமையாகக் கொள்க” என்று இவர் எழுதுகின்றார்.

சின்னூல் என்பது குணவீரப்பண்டிதரால் இயற்றப் பெற்ற நேமிநாதத்திற்கும் ஆதலின், இவ்வுரையாசிரியரும் நன்னூலாரின் காலத்திற்கு முற்பட்டவர் என்னலாம்.

68ஆம் பாடலில் (வரி.13) வடபுலம் என்பதற்கு, “போக பூமியாகிய உத்தரகுரு” என்று உரை எழுதுகின்றார். இது சமணர் கருத்தாகும். எனவே இவர் சமணராகலாம் இவருக்கு முன்னும் பதிற்றுப்பத்திற்கு உரை இருந்திருக்கவேண்டும் என்பர், என்று உரைப்பாரும் உளர், என்றும் பாடம் கொள்வர் என்று இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றிலிருந்து பல மேற்கோள்களை இவர் காட்டுகின்றார்”⁵⁰ என மு.வை. அரவிந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

பாட்டில் அமைந்துள்ள அரிய சொற்களுக்குச் சிறந்த முறையில் பொருள் கூறுகின்றார். வினை முடிபுகள் தருகின்றார். பிற உரையாசிரியர்கள் விளக்காத இலக்கணக் குறிப்புகளை இவர் எடுத்தாண்டுள்ளார். பாட்டில் உள்ள புறத்துறைகளைத் தெளிவாக விளக்குகின்றார். செய்யுளுக்குப் பெயராய் அமைந்த தொடர் மொழிகளின் பொருளை விளக்கி, நயவுரை கண்டு அதன் அழகில் ஈடுபடுகின்றார். பாட்டிற்குரிய தூக்கு வண்ணம், துறை இவற்றின் பொருத்தத்தை நன்கு விளக்குகின்றார். ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் ‘இதனால் இன்னது பெறப்பட்டது’ என்று செய்யுளின் கருத்தைக் கூறுகின்றார்.

செம்மீன் என்பதற்கு அருந்ததி (31-28) என்று பொருள் உரைக்கின்றார். “ஆயிடை, அவ் என்னும் வகர ஈற்றும் பெயர் ஆயிடை என முடிந்தது” என்றும் (11-24) “அருவியாம்பல் என்றது வீ அரிய எண்ணாம்பல் என்றவாறு. வீ என்பது குறுகிற்று; அருவி பண்புத்தொகை” (69-17) என்று இவர் தரும் இலக்கணக் குறிப்புகள் அரியவை”⁵¹ என மு.வை. அரவிந்தன் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

“உ.வே.சா. பழையவுரைப் பதிப்பானது 1904 இல் வெளிவந்தது. இவருக்கு மூலபடியும் உரைப்படியும் இரண்டும் கிடைத்தமையால், உரையோடு, பதிப்பித்து வெளியிட்டார். மூலபதிப்பென்று தனியாகப் பதிப்பிக்கவில்லை. பதிற்றுப்பத்து உரையின்றி புரிந்து கொள்ளவியலாத ஒரு வரலாற்று நூல் மூலம் மட்டும் பதிப்பித்தால் பயன் ஏதும் இராது; மூலம், மூலமும் உரையுமெனத் தனித்தனியாகப் பதிப்பிக்கும்போது பொருட் செலவும் இரட்டிப்பாகும். இதை மனதில் கொண்டே உரையோடு தந்தார் எனலாம். முதலிரு பதிப்புகள் மட்டும் பழைய உரையோடும் மூன்றாம் பதிப்பிலிருந்துதான் தமது குறிப்புரையையும் சேர்த்துப் பதிப்பித்தார் என்பது அறியத்தக்கது”⁵²

இதன் மறுபதிப்புகள் 1945, 1949, 1957, 1980, 1994 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளிவந்துள்ளன.

பதிப்பிற்கு உதவிய பிரதிகள்

1. திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பிரதி
2. சென்னை இராசாங்கத்து கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி
3. ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீ தேலக்ஷ்மணக் கவிராயர் வீட்டுப் பிரதி
4. ஸ்ரீ ஜே.எம். வேலுபிள்ளையவர்கள் பிரதி
5. ஸ்ரீ தி.த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரதி
6. திருமயிலை வித்துவான் ஸ்ரீ சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் பிரதி

ஆகிய பிரதிகள் உதவிய பிரதிகள் என முன்னுரைப் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும் எனத் தொடங்கி வரும் எட்டாம் பத்தின் மூன்றாவது பாடலில் (73) மூன்றாவது அடிக்கு

மேல் சில அடிகள் மறைந்து போயின என்பதைப் பழையவுரை மூலம் உ.வே.சா. கண்டறிந்து தமிழுலகிற்குத் தெரிவித்திருப்பது சிறப்பு மிக்க ஒன்று.

“கூந்தலையுடைய மகளிர், ஒண்ணுதல் பொலிந்த மகளிரெனக் கூட்டுக. நிறந்திகழ் பாசிழை என்றது தன்னின் அழுத்திய மணியினம் தன்னிறந்திகழும் பசும் பொன்னிழை என்றவாறு. இச்சிறப்பானே இதற்கு, நிறந்திகழ் பாசிழை என்று பெயராயிற்று. உயர்திணை மகளிர் நெஞ்சத்துமென உம்மையை மாறிக் கூட்டுக. தெய்வம் என்றது தெய்வந் தன்மையை, தெய்வந்த தருஉம் ஆன்றோரெனக் கூட்டுக குலமகளிரை உயர்திணை மகளிர் என்று முன்னே கூறினமையான் ஆன்றோர் என்றது பரத்தையராம்; அவர்களை ஆன்றோர் என்றது தம் துறைக்கு வேண்டுவன அமைந்தார் என்றவாறு என்பது பழையவுரை இவ்வரைக்கு உரிய அடிகள் மூலபாடத்தில் இடம் பெறவில்லை. மூலபாடம் சிதைந்துள்ளது. இப்பாடலுக்குச் சிறப்பால் இட்ட பெயருக்கான அடிகளே இல்லை என்பது அறிதற்குரியது. இப்பாடல் உரை நான்காவது அடியினின்று, அதாவது மறைந்துபோன அடியினின்று தொடங்குகிறது. மறைந்துபோன அடிகளுக்கு இடைவெளி தந்தும் அவற்றிற்கான உரையினைப் பகரக் குறியிட்டும் (இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட உரைக்குறிய மூலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை) தம் பதிப்பில் தெரிவிக்கிறார். எனினும் இவருக்குப் பின்னர் மூல பாடத்தைப் பதிப்பித்த மகாசமாஜம்,

(ஒலிந்த) கூந்த லொண்ணுதல் பொலிந்த
நிறந்திகழ் பாசிழை யுயர்திணை மகளிரும்
தெய்வந் தருஉ நெஞ்சத் தான்றோர்

.....

என மூன்று அடிகளைத் தந்து பதிப்பிக்கிறது. இது பழையவுரைகாரர் உரையில் எடுத்துரைத்த சொல், சொற்றொடர்களையும் உரையினையும்

கொண்டு ஒருவாறு அமைக்கப்பட்டதாகும். இன்னுமோர் அடி கண்டறியப் படவில்லை என்பதை இக்கோடு தெரிவிக்கிறது. ஆக நான்கு அடிகள் மறைந்து போயின. மு. இராகவையங்கார் அவர்களும் சமாஜத்தின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பினைக் கண்டு தமது பதிப்பிலும் ஏற்றுக் கூறுகிறார். இப்பதிப்பிற்குப் பின்வந்த மர்ரே, பாரி, என்.சி.பி.எச். ஆகியனவும் பதிப்பித்திருக்கின்றன. ஆயின் இவருக்குப்பின் விளக்கவுரை எழுதிய ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை இதைப்பற்றி ஏதும் கூறாமல் செல்கிறார். ஏனினும், பாடலடிகள் மறைந்து போனதற்கு அறிகுறியாக அவரும் கோடிட்டுத் தெரிவிக்கிறார்⁵³ என ச.குருசாமி தமது கட்டுரையொன்றில் கூறியுள்ளார்.

உ.வே.சா. குறிப்புரைப் புதிப்பு

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகராத், முகவுரை, பதிற்றுப்பத்தில் விட்டுப்போன பகுதிகள் சில, பாடினோர் வரலாறு, பிழையும் திருத்தமும், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும், பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுள் முதற்குறிப்புகராத், அரும்பத முதலியவற்றின் அகராத் என்பனவாகும். பாடல், பாடலின் இறுதியில் துறை, வண்ணம் தூக்கு, பெயர் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டு, அதன்பின்னே பழையவுரையினைத் தந்திருக்கிறார். இரு உரைகளையும் பிரித்தறியும் பொருட்டுக் கோடிட்டுக் கோட்டிற்கு உள்ளே பழைய வுரையையும் கோட்டிற்குக் கீழே தமது உரையையும் கொடுத்திருக்கிறார். பழையவுரைக்கும் தமது குறிப்புரைக்கும் பாடலின் அடி எண் தந்து உரையினைத் தந்திருப்பதால், பாடலையும் உரையையும் ஒப்பிட்டு அறிந்துகொள்ள ஏதுவாக அமைந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியில் பதிகம் தந்து அதற்குரிய உரை தரப்பட்டுள்ளது. பழையவுரையின் சில சொற்றொடர்களுக்கு அடிக்குறிப்பிட்டுக் கீழே அவற்றிற்கான பொருள் விளக்கம் முதலியவற்றைத் தந்து தெளிவிக்கிறார்.

பண்டைய நூல்களைப் பதிப்பித்து இறவாது காப்பதே தனது கடமை, வாழ்நாட்பணி என்றிருந்த உ.வே.சா. இந்நூற்கு உரையும் எழுதி பதிப்பித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘இக்காலத்தில் தமிழ்க் கல்வி பயிலும் மாணாக்கர்கள் இந்நூலின் பழையவுரையைத் துணைகொண்டு நூற்பொருளை அறிவது எளிதன்று என்ற தெரிந்தமையின் இப்பதிப்பில் ஒரு குறிப்புரை எழுதி அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்கண் இயன்றவரையில் விஷயங்களை விளக்கியுள்ளேன். ஆயினும் எனக்கே தெளிவாக விளங்காத சில பகுதிகள் உண்டு. அவ்விடங்களில் ஏதோ ஒரு வகையாகப் பொருள் எழுதி அமைத்திருக்கிறேன். பெரும்பாலும் பழைய உரையை அடியொற்றியே இக்குறிப்புரையை எழுதினேன். ஆயினும் சில இடங்களில் பழைய உரையினும் சிறந்ததாக இருக்குமென்ற எண்ணத்தினால் சில கருத்துக்களைக் குறித்திருக்கிறேன்’’⁵⁴ என்று முன்னுரைப் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை என்று உ.வே.சா. முகப்புப் பக்கத்தில் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அதன் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகிறார். அருஞ்சொற்களுக்குக் கூறும் குறிப்புரை மட்டுமின்றிப் பொழிப்புரையும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் கூடிய விளக்கவுரையும் இடம்பெறுகின்றன. திரிக்க, முடிக்க, விரிக்க, வருவிக்க, கூட்டுக, மாறிக் கூட்டுக, இயைக்க, மாறி இயைக்க எனப் பொருள் கூறுதல், இலக்கணக் குறிப்புக் கூறுதல் பாடலைப் பகுத்துக்கொண்டு உரை கூறுதல், பாடலில் வரும் உவமைகளைப் பொருத்திக் காட்டுதல், மேற்கோள் காட்டி விளக்குதல், அம்மேற்கோள்களுக்கு உரையும் எழுதி தெளிவித்தல், பழையவுரைக்கு மேற்கோள்காட்டி விளக்குதல், பிறர் உரை கூறுதல், பாடவேறுபாடு காணுதல், மரபினைக் கூறிச் செல்லுதல் என உரையினை எழுதிச்

செல்கிறார். எனவே, இவரது உரையினைக் குறிப்புரை எனக் கூறினும், கருத்துரை, பொருளுரை, எடுத்துக்காட்டு, விளக்கவுரை என எல்லாம் கலந்த கலவையுரையாக அமைந்திருக்கிறது. குறுந்தொகை, புறநானூறு, அகநானூறு சிலப்பதிகாரம் முதலான மேற்கோள் பாடல்களோடு அவற்றின் உரையையும் கண்டு தெளிவு கொள்க என்று கூறியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. நாற்பத்து ஒன்பது நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டிக் குறிப்புரையில் விளக்கியிருப்பது வியப்பைத் தருகிறது”⁵⁵ என்று ச.குருசாமி தமது கட்டுரையில் கூறுகின்றார்.

பழையவுரையை அடியொற்றி எழுதியிருப்பினும், இக்கால நிலைக்கேற்ப விளக்கவேண்டிய இடங்களில் விளக்கிச் சென்றிருப்பதும், அங்ஙனம் விளக்கும்போது இந்நூலின் பாடற் கருத்து அல்லது சொற்றொடர் பிற இலக்கியங்களில் வரும் இடங்களைக் காட்டியதோடு உரையைக் கூறுவதும், உரையைப் பார்க்க என்று குறிப்பிடுவதும், வியக்கும் அளவிற்கு மேற்கோள்களைக் காட்டியிருப்பதும், ஒரு பாடலில் வரும் சொல், சொற்றொடர், அடி ஆகியன பிற பாடலில் வரும் இடங்களைக் குறிப்பிடுவதும், பழையவுரைக்குக் குறிப்புரை, விளக்கவுரை எழுதுவதும், பாடற்சிதைவினை உணர்த்துவதுமான இவையனைத்தும் இவரது உரையின் சிறப்புகளாகும்.

மு. இராகவையங்கார் கருத்துரை, குறிப்புரை

மு. இராகவையங்கார் கருத்துரை மற்றும் குறிப்புரை பதிப்பு 1947இல் வெளிவந்துள்ளது. இவர் பதிற்றுப்பத்தினைத் தனியாகப் பதிப்பிக்கவில்லை. சேரவேந்தர் செய்யுட்கோவை (முதற்தொகுதி) என்னும் நூலில் இடம் பெறுகிறது. திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது 1947 (கொல்லமாண்டு 1123) ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது. திருவனந்தபுரம் பாஸ்கர அச்சக்

கூடத்தில் நா. பத்மநாப ஐயங்காரால் அச்சிடப்பெற்றது. இத்தொகை நூலில் பதிற்றுப்பத்து, சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக் காண்டம், சேரமான் பெருங்கடுங்கோ பாடிய பாலைக்கலி ஆகியனவும், புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை முதலான தொகை நூல்களில் சேரரைப் பற்றிப் பாடப்பெற்ற பாடல்களுமாக 341 பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. தொகுப்பினுள் ஒன்றாக இடம்பெறுவதாலும், காலமுறைப்படி வைத்துத் தொகுக்கப் பெற்றதாலும், பாடல்கள் தொடர்ந்து அமையாது விரவி வருவதாலும் தனிப் பதிப்பின் சிறப்பைப் பெறவில்லை. எனினும் பாடற்பதிப்பு செம்பதிப்பாக அமைந்திருக்கிறது. உ.வே.சா. பதிப்பைப் பின்பற்றியே அமைத்திருக்கிறார். பழையவுரையில் உள்ளவாறே ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியில் பதிகம் உள்ளது. ஆயின், ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியில் கூறப்படும் துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயர் ஆகியனவற்றை உரையில் கூறுகிறார். பதிகத்தில் கூறப்படும் பாடலாசிரியரின் பெயரை ஒவ்வொரு பதிகத்தின் முதற்பாடல் இறுதியில் கூறி அறியவைக்கிறார்.”⁵⁶

“நல்லிசைப் புலவர்களால் பாடப்பெற்றும் தாமே பாடியும் போந்த சேர மன்னர் செய்யுட்களையும், அவர் கிளையினரைப் பற்றிய செய்யுட்களையும் திரட்டி நோக்குவோமாயின் அஃது ஒரு தனி நூலாகித் தமிழைப் பெரிதும் அலங்கரிப்பதாகும். அன்றியும் பழைய சரித்திரங்களையும் பிற அரிய செய்திகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு அஃது ஒரு தக்க கருவியாகும். ஆதலால் அத்தகைய தொகை நூலொன்று வெளிவருதலை யான் பெரிதும் விரும்பலானேன் என்கிறார்.

இதன் பாடல்களின் பொருள் நன்கு விளங்கும்படி உரை எழுதி வெளியிட யான் முதலில் விரும்பியது உண்டு. அவ்வாறு எழுதுமிடத்து, நூலின் அளவு மிகப் பெரிதாகி விடும் என்று தோன்றியதால், கருத்துரையும் குறிப்புரையுமே எழுதப் பெற்றன என்று விளக்கவுரை எழுதாமைக்குக்

காரணம் கூறுகிறார். சேர வேந்தர்கள் பற்றிய செய்யுட்களை எல்லாம் ஒரு சேரத் தொகுத்துத் தருவதே இவரது நோக்கமாய் இருந்ததனால், உறையிலே நாட்டம் செலுத்த இயலவில்லை என்பதாகும்.

கருத்துரை, குறிப்புரை என உரை அமைந்துள்ளது. கருத்துரை எல்லாப் பாடலுக்கும் கூறப்படுகிறது. கருத்துரை என்பது பாடல் முழுவதற்கும்சேர்த்துச் சுருக்கமாகப் பொழிப்புரையாகத் தரப்படுகிறது. கருத்துரை முடிவில் 'என்று சேரனது வெற்றிச் செல்வத்தைச் சிறப்பித்தவாறு' என்று பாடலின் மையக் கருத்து கூறப்படுகிறது. இஃது இதனால் சொல்லியது என்று பழையவுரை கூறும் முறையாகும். கருத்துரையாவது மையக் கருத்தைக் கூறுவதாகும்.'⁵⁷

ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை விளக்கவுரை

பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்கவுரையும் என்ற பெயரில் ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை உரையெழுதியுள்ளார். இவரது உரையை 1950 இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டது. இதன்மறு பதிப்புகளாக 1955, 1958, 1963, 1968, 2007 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்டன.

இவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சி விரிவுரையாளராக இருந்தபோது இவ்வுரை எழுதப்பட்டது.

இந்நூலுக்குச் சொற்பொருள், கருத்து, விளக்கம், இலக்கணக் குறிப்பு, ஒப்பு முதலியன இன்றியமையா உறுப்புகள் பலவமைந்த கலவுரையொன்று இல்லாதிருந்தமை பெருங்குறை, அக்குறை அகன்று கற்பாருக்கு எழுச்சியும் இன்பமும் தருமாறு ஓர் உரை இயற்றித்தர அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தார் ஒளவையை கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க இவ்வுரையை இயற்றியுள்ளார்.

உரை மூன்று குறிப்பிட்டு எழுதும் பொருளுரை, மேற்கோளுடன் கூடிய சொற்றொடர் விளக்கம், கருத்து விளக்கம் எனும் விளக்கவுரை, இதனால் சொல்லியது எனும் கருத்துரையென மூன்று நிலைகளில் இவரது உரை அமைந்திருக்கிறது.

சொற்றொடர் விளக்கம், கருத்து விளக்கம், உ.வே.சா. பாடத்தினின்று வேறுபட்ட பாடங்களை மூலத்தில் ஏற்றிக் கூறியமை, பழையவுரையை மறுத்தமை ஆகியன இவரது உரையின் சிறப்புகளாக அமைகின்றன.

அருள் அம்பலவாணர் ஆராய்ச்சியுரை

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் அருள் அம்பலவாணர் ஆராய்ச்சியுரை பழையவுரையையும் சேர்த்து 1960, 1963 ஆகிய ஆண்டுகளில் இரண்டு தொகுதிகளாக உரையெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

“சு. அருளம்பலம் என்பது இவரது இயற்பெயர். யாழ்ப்பாணம் காரை நகரைச் சேர்ந்தவர். காலி நகர் அரசாங்க உயர்தர கலாசாலையில் முன்னெநாள் தலைமையாசிரியர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப் பத்திராபதிபர் நாராயணையங்காரிடம் கல்வி பயின்ற ஸ்ரீமத் சி.சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவரது ஆசிரியராவார். இவர் சோமசுந்தர பாரதியார், ந.மு. வேங்கடநாமி நாட்டார், தெ.பொ.மீ., மு. அருணாசலம், மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர், மு. இராகவையங்கார், பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் மு. வரதராசனார், இக்கல்லூரியின் துணைப் பேராசிரியர் அ.மு. பரமசிவானந்தம், அ.ச.ஞானசம்பந்தம், மா.இராசமாணிக்கனார், தருமபுர ஆதீனத்துப் பேராசிரியர் செ. சிங்கார வடிவேலனார் ஆகியோரிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். மறைமலையடிகளின் முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரைகளைக் கண்டு திருமுருகாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆகிய இரு

நூல்களுக்கும் ஆராய்ச்சியுரை எழுதியவர். 'சங்க நூற் செல்வர்' என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து அங்கத்தினராய் விளங்கியவர்.

இவர் பதிற்றுப்பத்துக்கு வரையப்பட்ட பழையவுரையைத் துணையாகக் கொண்டு இந்நூற்கு விரிவானதொரு ஆராய்ச்சியுரை எழுதியுள்ளார். அவ்வுரை இரு தொகுதிகளாக யாழ்ப்பாணத்துக் காரைநகர் அ. சிவானந்தநாதன் அவர்களால் 1960, 1963 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பெற்றது. முதல் தொகுதி ஐந்தாம் பத்து உரையிலும் இரண்டாவது தொகுதி ஒன்பதாம் பத்து வரையிலுமான நூல் அமைந்துள்ளது. இரண்டு தொகுதிகளும் 968 பக்கங்களையுடையன. இவரது ஆழ்ந்த புலமையும் பல ஆண்டுகளாக உழைத்த இவர்தம் கடின உழைப்பும் இவ்வுரையால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பழையவுரை யாவரும் புரிந்து கொள்ளவியலாத நிலையில் இருந்தமையால், எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் நிலையில் இந்நூற்கு உரையொன்று இருத்தல் இன்றியமையாதென எண்ணிப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆராய்ச்சியுரை எழுதி முடித்தேன்''⁵⁸ என்கிறார்.

ஆராய்ச்சியுரை என்பதால் அதற்கேற்ப ஓர் உரை அமைப்பினை அமைத்துக் கொண்டார். பதவுரை, முடிவுரை, ஆராய்ச்சியுரை, கருத்துரை பழையவுரை ஒப்புமைப்பகுதி என்பது இவரது உரை அமைப்பு, ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை போன்று நூல்முழுவதும் பதவுரை எழுதிச் சென்றிருப்பது சிறப்புமிக்க ஒன்றாகும். பாடல் முழுவதும் பதவுரை கூறிய பிறகு, அப்பாடலில் சொல்லப்படும் கருத்துகள் எல்லாம் தொகுத்துச் சுருக்கமாக, மாணாக்கர் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் முடிவுரை என்னும் பகுதியில் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

இவரின் ஆராய்ச்சியுரை தனிச் சிறப்புப் பெற்றது. மேற்கோள்களைக் காட்டிப் பாடற் சிறப்பையும் பொருட் சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கிறார். “குளவி – காட்டு மல்லிகை என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (திருமுருகு.191) மலை மல்லிகை என்பர் புறநானூற்று உரைகாரர் (புறம்.168:12) மலைப்பச்சை என்பர் திவாகரரும் பிங்கலரும், கடுப்புடைப் பறவையாகிய குளவியை நீக்குதற்குக் ‘கமழுங் குளவி’ என்றார். குளவி மணமுடைந்தால், ‘கான் மிகு குளவி’ (பதிற். 30:23), ‘நாறிதழ்க் குளவி’ (புறம்.380:7) என வருவனவற்றாலும் அறியப்படும் (12:11) என்று எழுதுகிறார். இஃது இவர்தம் ஆராய்ச்சியுரையில் ஒருதுளி. பொருள் தடுமாற்றம் ஏற்படும் இடங்களில் எல்லாம், செம்புணல் என்றது ஈண்டுச் செம்புணல் யாற்றினை’ (87:3) என இவ்விடத்திற்குரிய பொருளைக் கூறிச் செல்வது உண்டு. செய்யுள் இலக்கணம், நிகண்டு, உரை ஆகியவற்றான் சிறந்ததொரு அகலவுரை எழுதிக் காண்போரை மிரள வைத்திருக்கிறார். கண்டெடுக்கப்பட்ட பாடல்களுக்கும் உரை எழுதியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது”⁵⁹ என ச. குருசாமி பதிற்றுப்பத்து பதிப்புகள் எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கற்றோர் மட்டுமின்றி மற்றோரும் படிக்கும் வகையில் மிக எளிமையான உரையினை எழுதியுள்ளார். புலவர் அ.மாணிக்கனாரால் எழுதப் பெற்று வர்தமானன் பதிப்பகம் 1959 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது. இது ஒரு சாதாரண உரைப் பதிப்பு ஆகும்.

1974 இல் புலியூர் கேசிகனாரின் தெளிவுரைப் பதிப்பும் வெளிவந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அ.மா. பரிமணம் உரை

பதிற்றுப்பத்தின் தனிச் சிறப்புக்கள், காலம், திணை துறை விளக்கம், துறைகளின் பொருட் சுருக்கம், வண்ணமும் தூக்கும்,

பாடலாசிரியர் பெயர், பதிகம் எனப் பாடலைக் குறித்த பல்வேறு செய்திகள், பதிற்றுப்பத்தின் பிற பதிப்புக்கள், பிற உரைகள், பாடப்பெற்றோர், பதிற்றுப்பத்து உணர்த்தும் சேரவேந்தர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள், பாடினோர் வரலாறு எனச் சிறப்பான வரலாற்றுக் களஞ்சியமாக முன்னுரை அமைத்து, உரையாசிரியரின் ஆழ்ந்த நுண்ணறிவினையும் புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது இவ்வுரையின் சிறப்பாகும்.

நூலில் பின் பகுதியில் வழக்கமான 1. பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதியுடன் 2. ‘‘பத்து, பெற்றோர், புலவர், பரிசில் நிரல்’’ என அட்டவணை அமைப்பில் செய்திகளும் 3. பதிற்றுப்பத்து, தொல்காப்பியப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, – துறை ஒப்பீடு அட்டவணை, 4. திணை, துறை, வண்ணம், தூக்கு, நிரல் அட்டவணை 5. சிறப்புப் பெயர் நிரல் (பதிற்றுப்பத்தில் மக்கள், தேவர், விலங்கு, பறவை, தாவரம் முதலியனவற்றின் பெயர்கள்) பதிற்றுப்பத்தில் இடம்பெறும் ஊர்கள், ஆறு, கடல், மலைகள் முதலான குறிப்புகள் 6. கிளை வாழிடம் (Free Chart) முறையில் பதிற்றுப்பத்து சேரமன்னர்கள் மரபுவழி முதலான செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன.

அ.ஆலிஸ் உரை

2004 இல் பதிற்றுப்பத்திற்கு அ.ஆலிஸ் என்பவரும் உரை எழுதியுள்ளார். இவ்வுரையை நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம் வெளியிட்டுள்ளது.

துறை, வண்ணம், தூக்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உரை முடிவில் இவற்றிற்கான விளக்கங்கள், உரை, உரைக்கான விளக்கம், முடிவு, கருத்து என பல நிலைகளில் சிறு சிறு விளக்கங்களுடன் இவ்வுரையானது இக்கால மாணவர்களுக்குப் புரியும் வண்ணம் அமையப்பெற்றுள்ளது.

கரு.அழ.குணசேகரன் உரை

ஆராய்ச்சி புத்துரையானது கலையியல் மற்றும் சமூகவியல் நோக்கில் அமைந்த உரையாகும். இவ்வுரையை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 2010ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது.

உரை அமைப்பு : பாடல் எண், தலைப்பு (பேர் இசை இமயமும் தென் அம் குமரியும்) மூலம், துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயர் என அமையப் பெற்றுள்ளது. அதன்பின் உரை எனத் தலைப்பிட்டு உரை கூறப்பட்டுள்ளது.

ச.வே.சு.வின் பதிற்றுப்பத்து தெளிவுரையை 2010 ஆம் ஆண்டு மெய்யப்பன் பதிப்பகம் பதிப்புச் செய்துள்ளது.

பரிபாடல் - உரைகள்

ஒங்கு பரிபாடல் என்று புகழப்படும் சிறப்புடைய இந்நூலில் 'இருபத்து இரண்டு' பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. உரையாசிரியர்கள் எழுபது பாடல்களைக் கொண்டதாக இதனைக் குறிப்பிடுவதும் எண்ணத் தக்கது.

பரிபாடல் பரிமேலழகர் உரை

பரிபாடலுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய உரைகளுள் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுவது பரிமேலழகரின் பரிபாடல் உரையாகும். தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை அச்சாக்கம் செய்ய முனைந்தபோது உ.வே.சா.வுக்குப் பரிபாடலின் ஏட்டுச் சுவடிகள் கிடைத்தன. உடன் பரிபாடல் பரிமேலழகரது உரையும் கிடைத்தது.

பரிமேலழகரது உரையை உ.வே.சா. 1913 ஆம் ஆண்டு முதல் பதிப்பாக வெளியிட்டார். அதன்பின் 1918 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம்

பதிப்பு வெளிவந்தது. தமக்குக் கிடைத்த பரிமேலழகரின் உரைத் தன்மையை உ.வே.சா. முதல் பதிப்பின் முன்னுரையில்,

“இந்தவுரை, பலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துக் கருத்துரையாயும், சிறிதும் புலப்படாத சொற்களின் பழைய வடிவங்களைப் புலப்படுத்தியும், உரிய இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புகளைப் பெற்றும், சிலவிடத்து மிக அழகான பதசாரத்துடன் கூடியும், விளங்காத சிலவற்றைத்தக்க தமிழ் மேற்கோள்களாலும் வேத உபநிடதம் முதலியவற்றின் கருத்துக்களாலும் விளக்கியும் மிக விரிவாகவும் அமைந்துள்ளது”⁶⁰ என்று பரிமேலழகரது உரைத் தன்மையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பரிமேலழகரின் பரிபாடல் உரைப் பாயிரம்,

சங்க மென்னுந் துங்கமலி கடலுள்

அரிதி னெழுந்த பரபாட் டமுதம்

அரசநிலை திரீஇயு வனம்பருங் காலம்

கோதில் சொன்மக ணோதகக் கிடந்தலிற்

பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குணர

மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற்

றந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பும்

எழுதினார் பிழைப்பு மெழுத்துரு வொக்கும்

பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்

ஓங்குடன் கிடைந்த வொவ்வாப் பாடம்

திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலிற்

சிற்றறி வினர்க்குந் தெற்றெனத் தோன்ற’⁶¹

உரை செய்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றது. பரிமேலழகர் ஆராய்ந்து நீக்கி யாவரும் உணரும்படி உரை செய்ததாக இப்பாயிரவுரை குறிப்பிடுகின்றது.

“பரிமேலழகர் எல்லாப் பாடல்களுக்கும் ஒரே முறையில் உரை எழுதுபவரல்லர். பாடலில் அர்த்தங்கள் எங்கெல்லாம் விளக்கப்பட வேண்டியுள்ளதோ அங்கெல்லாம் அழுத்தமாக உரை எழுதிச் செல்கின்றார். வேதங்களில் கடவுளைப் புகழ்வதற்கான சுலோகங்களைப் போல இசைப் பாடலாக இறைவனைப் பராவும் முறையே பரிபாடலில் தெரிகிறது. இது திருமால் குறித்துப் பாடல்களை நோக்க உறுதிப்படுகிறது. திருமால் குறித்துப் பாடல்களுக்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரை தமிழக சமயங்கள் குறித்த விவாதத்திற்கும் தத்துவங்கள் குறித்த விவாதத்திற்கும் பெருமளவில் பயன்படும். வேறு உரையாசிரியர்களைக் காட்டிலும் மிகுதியான வான நூற்புலமை இவரிடம் வெளிப்படுகின்றது. எனவே, பரிமேலழகரின் உரைத் திறன்களில் வானவியல் புலமை, இசை, அறிவு, சமயக் கருத்தாடல், தத்துவ விவாதங்கள், இலக்கணக் குறிப்பு தருதல், பாடலைத் தன்வயப்படுத்துதல் சொற்பொருள் விளக்குதல், சொல் வருவித்தல், பிற நூல்களைப் பயன்படுத்துதல், சம காலத்திய பண்பாட்டு அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துதல்”⁶² போன்றவற்றைப் பரிமேலழகரின் உரை வழி அறியும் செய்திகளாகும் என்று அ. சதீஷ் சங்க இலக்கிய உரைகள் எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக்காலத்தும் பரிபாடலுக்குப் பல உரைகள் வெளிவந்திருப்பினும் பரிமேலழகரின் உரையே சிறந்த உரையாக அறிஞர் பெருமக்களால் போற்றப்படுகிறது.

“பெருமை வாய்ந்த இவ்வுரை முழுமையாகக் கிடைக்காதது நம் தவக்குறையாம். நூலின் மூலத்தில் சிதைவேற்பட்டவாரே உரையிலும் இடையிடையே சிதைவுகள் நேர்ந்துள்ளன. முதற்பாட்டின் முதல் 42 அடிகட்கு உரை கிடைத்திலது. பிற பகுதிகட்கு அமைந்த உரையிலும்

சிதைவுகள் உள்ளன. 22-ஆம் பாடலின் 1 முதல் 17 அடிகள் வரை உள்ள பகுதிக்கு உரை கிடைக்கவில்லை. இப்பாட்டின் முதற்பகுதி முழுமையாக கிடைக்கவில்லை. 49ஆம் அடிக்கு மேல் மூலம் கிடைக்காத பகுதிக்குப் பரிமேலழகர் உரை மட்டுமே கிடைக்கிறது.’’⁶³

பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை

பரிமேலழகர் உரையின் கடுமையைக் கருதி மேலும் தேவையான விளக்கங்களுடன் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரையெழுதியுள்ளார். உரை வழக்கங்களில் புதிய முறைகளைக் கையாண்ட பொ.வே.சோ.வின் உரையை முதல் பதிப்பினை 1957 இல் வெளியிட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து முறையே 1964 இல் இரண்டாம் பதிப்பும் 1969இல் மூன்றாம் பதிப்பும், 1975 இல் நான்காம் பதிப்பும், 2007 இல் ஒரு பதிப்புமாக இதன் பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

இந்த அரிய நூலைப் பல இடங்களிலும் தேடிக்கொணர்ந்து தமிழ் மக்கள் அறியும்படியான அரும்பணியைச் செய்த பெருமை உ.வே.சா.வையே சாரும் என பொ.வே.சோ. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விரிவான அணிந்துரை உரையாசிரியரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நூலாசிரியர், இசை வகுத்தோர் பற்றிய குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. உரை கூறும் முன் பாடலடிகளை நான்கு அடிகள் ஐந்து அடிகள் ஆறு அடிகளாகத் தொகுத்து அவற்றிற்குப் பொருட்சுருக்கம் கூறுகிறார். அதன் பின் மூலம் இடம் பெறுகிறது.

இதன் பொருள் என்று தலைப்பிட்டு ஒவ்வொரு அடிக்கும் பொருளுரைக்கின்றார். அதன்பின் அதற்கு விளக்கம் தருகிறார். இவ்வாறு உரை கூறும் இம்முறையானது உரை வாசிப்போருக்கும் நல்ல புரிதலையும் தெளிவினையும் தருகிறது.

“பெருமழைப் புலவரின் உரை பெரும்பாலும் பரிமேலழகர் உரையையே அடியொற்றிச் செல்கிறது. ஒவ்வொரு பாட்டும் முதலில் பொருட் சுருக்கத்தைப் பெற்றுள்ளது. பாட்டு ஒவ்வொன்றும் பல சிறிய அலகுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. பரிமேலழகர் உரைபோல் அன்றி இது முழுமையான பதவுரையாக அமைவது சிறப்பு. அதனைத் தொடர்ந்து விளக்கப்பகுதி அமைகிறது. இதில் பாடலுக்குத் தேவையான சிறப்பு விளக்கங்கள் அமைகின்றன. அருஞ்சொற்பொருள்களும் இலக்கணக் குறிப்புகளும் அளவோடு அமைகின்றன. தேவையான இடங்களில் பிற நூல்களிலிருந்து பொருத்தமான மேற்கோள் பகுதிகளை ஆசிரியர் பரவலாகத் தந்துள்ளமை விரும்பத்தக்கது. இடையிடையே பரிமேலழகரின் உரைப்பகுதிகளைக் காட்ட அவர் தவறவில்லை.”⁶⁴

பரிமேலழகரின் உரையைத் தழுவி வந்த பொ.வே.சோ.வின் உரை அடுத்து வந்த உரைகளுக்கு அடித்தளமாகவும் அமைந்தது. பின்வந்த உரைகள் இவரது உரைக் குறிப்புகளைக் கையாண்டுள்ளனர்.

புலியூர் கேசிகனார் உரை

மாணவர்களின் நலன் கருதி எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் உரையெழுதுபவர் புலியூர்கேசிகன். இவரது உரையில் மிக ஆழமான ஆய்வுப் போக்குகள், தருக்க நெறி விவாதங்கள், ஒப்பீடுகள் போன்றவற்றை முன்னிறுத்தாமல் சொற்களுக்கு மிக இயல்பான, பொதுவான விளக்கங்களை மட்டுமே முதன்மைப்படுத்தும் உரையை வழங்கியுள்ளவராவார். இவ்வரை 1962 இல் முதல் பதிப்பினைக் கண்டது எளிமைப்படுத்தும் நோக்கம் ஒன்றினையே தம் உரையில் கையாண்டுள்ளதால் இவரது உரையை படிக்கும் மாணாக்கர்கள் எண்ணிக்கை மிகுதி என்பர். 1971, 1981, 2011 ஆகிய ஆண்டுகளில் அடுத்தடுத்த பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இப்பதிப்புகளை வெளியிட்ட பெருமைக்குரிய நிறுவனம் பாரி நிலையமாகும்.

அ.தட்சணாமூர்த்தி உரை

மர்ரே எஸ்.இராஜம் வெளியிட்ட மூலப்பதிப்பை மூலமாகக் கொண்டு 2004 இல் இந்நிறுவனம் சங்க இலக்கிய நூல்கள் அனைத்திற்குமான உரையை வெளியிட்டுள்ளது.

இந்நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள பரிபாடலுக்கான புதிய உரையை வகுத்தோர் மூவராவர். முதல் பன்னிரண்டு பாடல்களுக்கும் பரிபாடல் திரட்டுக்கும் உரை செய்தவர் பெ. சுப்பிரமணியனாவார். பதின்மூன்று முதல் பதினெட்டு ஈறாகவுள்ள ஆறு பாடல்களுக்கு குவெயாலசுப்பிரமணியனும், எஞ்சிய நான்கு பாடல்களுக்கு அ. தட்சணாமூர்த்தி என்பாரும் உரை கண்டுள்ளனர்.

உரையின் தனித்தன்மைகள்

“மர்ரே எஸ். இராஜம் வெளியிட்ட மூலம் மட்டுமே உடைய பதிப்பு இப்புதிய உரைக்கு மூலபாடமாக அமைகிறது. இக்காரணத்தினால் இப்பதிப்பினை வெளியிட உதவிய அறிஞர் குழு, பரிபாடல் திரட்டில் புதியனவாகச் சேர்த்த இரு செய்யுட்களுக்கும் உரை வரையப்பட்டுள்ளது. பரிபாடல் திரட்டு 13 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளமையும் அதனால் பாடல் வரிசை எண்கள் கொண்டுள்ளமையும் அதனால் பாடல் வரிசை எண்கள் மாறியுள்ளமையும் குறிக்கத்தக்கனவாகும்.”⁶⁵

உரையின் தனித்தன்மைகள் குறித்து உரையாசிரியர் அ.தட்சணாமூர்த்தி குறிப்பிடுகையில், “இப்புதிய உரையும் பழையவுரையைத் தழுவினே செல்கின்றது. எனினும் தேவையான மாற்றங்களையும் இடையிடையே செய்துள்ளமையே நூலைப் பயில்வார் காணக்கூடும் இடையிடையே, தேவையான இடங்களில் பெழுமழைப் புலவர் கருத்துகளும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. கற்பாரின் நலம் கருதி முன்னைய உரைகளில்

உள்ளவற்றைவிட, மிகுதியான இலக்கணக் குறிப்புகளையும், அருஞ்சொல் விளக்கங்களையும் இவ்வுரை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

அவ்வாறே கூடுதலான மேற்கோள் பகுதிகளையும் இவ்வுரை கொண்டுள்ளது. பல தொடர்களும் சொற்களும் புதிய விளக்கங்களைப் பெற்றுச் சிறத்தலையும் ஆங்காங்கே காண இயலும். இசை, கூத்து, வானியல் ஆகியவை தொடர்பான பகுதிகட்கும் நுட்பமான விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பிறர் கூறும் உரை பொருத்தமில்லாதவையாகத் தோன்றினால், அவை தக்க சான்றுகள் கொண்டு மறுக்கப்படுதலும் இவ்வுரையிற் காணத்தக்கதேயாம்.’’⁶⁶

இவ்வுரையின் தனிச்சிறப்புகள் பலவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கதாவது, “சிதைவுகள் காரணமாகப் பொருளறிய வொண்ணாமையால் உரையின்றி விடப்பட்ட சில பகுதிகளும் உரைபெற்று பொலிவதாகும். முதற்பாட்டின் 14ஆம் அடி முதல் 25 அடிகளும் (மர்ரே ராஜம் பதிப்பில் 28ஆம் அடிவரை) அமைந்த பகுதியும், பரிபாடல் திரட்டின் ஆறாம் செய்யுளும் இப்பதிப்பில் முதன் முதலாக உரைபெற்றுச் சிறக்கின்றன. தெளிவின்மைக் காரணமாகப் பெருமழைப் புலவர் உரையின்றி விடுத்த முதற்பாட்டி பகுதிக்கு பெ. சுப்பிரமணியன் அருமுயற்சியுடன் வகுத்த உரை சான்றோரால் பாராட்டப்பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை’’⁶⁷ என உரை பற்றிய முன்னுரைப் பகுதியில் அ. தட்சிணாமூர்த்தி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வுரையின் தனிச் சிறப்புக்கள் பலவற்றை இவ்வுரையாசிரியர் முன்னுரைப் பகுதியில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவற்றுள் சான்றாக: “19ஆம் செய்யுளில் ஒரு பேதைப் பெண் தன் பெற்றோரைக் கூவியழைப்பதை விளக்கும் பகுதி இடம்பெறும். “சிறந்தவர் ஏள, ஒஓ!” என்ற அப்பகுதியைப் பரிமேலழகரும் பெருமழைப் புலவரும் இரண்டு விளிகளாகக் கொண்டனர்.

ஆனால் இந்த உரை “ஊரேயோ” என மணிமேகலைப் பகுதியையும், வேறு நூற்சான்றுகளையும் மேற்கோள் காட்டி ஒரே விளியாகக் கொள்ளலாம் என நிறுவுகின்றது. விளக்கவும் பொருந்தும் இது வினாவுக்கும் பொருந்தும் எனவும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இதே பாட்டில் முருகப் பெருமான் கொடி பற்றிய செய்தி இடம் பெறுகிறது (90-91). பரிமேலழகர் இன்னகொடி என்று விளக்கவில்லை. ஆனால் பெருமழைப்புலவர் கோழிச் சேவல் எழுதப்பட்ட கொடியென்றார். இந்தவுரை அதனை ஏற்றுக்கொண்டு, இதனை மயிற்சேவல் என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு எனக்கூறி,

“மணிமயில் உயரிய மாறாவென்றிப்

பிணிமுக ஊர்தி ஒண் சேய்யோனும்” (புறம்-56)

என்னும் மேற்கோள் கொண்டு நிறுவுகின்றது.”⁶⁸

இவ்வாறு முன்னுள்ள உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, புதியனவாகவும் பொருத்தமுடையனவாகவும் எழுதிச் செல்கிறார். தமது உரைக்கு அரணாக பிற இலக்கியப் பாடல்களைக் காட்டிச் செல்வதும் சிறப்புடையதாக உள்ளது. இளங்கலை, முதுகலை, ஆய்வு மாணாக்கர் என மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்தரும் நல்லுரையாக விளங்குகின்றது.

இரா. சாரங்கபாணி உரை

சங்க இலக்கிய மக்கட் பதிப்பு வரிசை எனத் தலைப்புடன் கோவிலூர் ஆதீனத்திலிருந்து சங்க இலக்கிய உரை நூல்கள் வெளிவந்தன. 2003ஆம் ஆண்டு பரிபாடலுக்கான உரை வெளிவந்தது. இதற்கு உரையெழுதியவர் இரா.சாரங்கபாணி என்பவராவார். இதன்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் சுப. அண்ணாமலை, தமிழண்ணல் என முகப்புப் பக்கம் தெரிவிக்கிறது. பதிப்பின் நெறிமுறைகளாக நிறையச் செய்திகள் நிரல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில:

1. மூலபாடம் - சொற்பிரித்தல் அதேசமயம் அசையும் சீரும் சிதையாமல் காக்கப்படல்
2. குற்றியலுகரம் பிரித்துப் பதிப்பிக்கும்போது அடைப்புக்குறி இடம் பெறாமை.
3. நிறுத்தக் குறியீடுகள் தரப்பெற்றுள்ளன.
4. பத்திகளாகப் பாடல் பிரிக்கப்பட்டிருத்தல்
5. கொண்டு கூட்டுப் பொருளுக்கேற்ப உட்தலைப்புகள் கொடுக்கப் பட்டிருத்தல்

பாடினோர் வரலாறு : நல்லந்துவனார், இளம்பெருவழுதியார், கடுவன் இளவெயினனார் உள்ளிட்ட 13 புலவர்களின் வரலாற்றினைப் பிற உரையாசிரியர்களின் மேற்கோள்களுடன் கூறுவதுடன், பரிபாடலின் சிறப்புக்களை உரையாசிரியர் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

இசை வகுத்தோர் வரலாறு : கண்ணகனார், முதல் நல்லச்சுதனார் ஈறாக இசை வகுத்தோர் 10 பேரைக் குறித்த வரலாறு இசை வகுத்த பாடல், பண், இசை, வகுத்தோரின் குறிப்பு பிறநூல்களில் காணப்பட்டால் அது குறித்த செய்தி இசை வகுத்தோர் குறித்த சிறப்புச் செய்தி என நுணுக்கமான பல செய்திகள் இப்பதிப்பிற்கு அணி செய்கின்றன.

இப்பதிப்பில் பாடலுக்கு முன்பகுதியில் கூற்று, துறை, சிறு விளக்கம் உள்ளன. பின் பகுதியில் திணை துறை ஆகியன இடப் பக்கத்திலும் ஆசிரியர் குறிப்பு வலப் பகுதியிலும் தரம் பெற்றுள்ளன. எஞ்சிய பகுதிகளை உரைப் பகுதி உரைக்கிறது.

இப்பதிப்பில் உரையாசிரியர் பல அரிய செய்திகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அனைவருக்கும் பயன் தரும் மக்கட்பதிப்பாக அமைந்து சிறப்பு செய்கிறது.

ச.வே.சு.வின் பரிபாடல் தெளிவுரை அனைவருக்கும் புரியும் நிலையில் அமைந்த ஒன்றாகும். 2010 இல் மெய்யப்பன் பதிப்பகம் பதிப்பித்துள்ளது.

கலித்தொகை உரைகள்

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ‘கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி’ என்ற சிறப்பு அடை மொழிக்குரிய நூல் கலித்தொகை. எட்டுத் தொகை நூல்களுள் பாடல்களில் சிதைவும் குறைவுமின்றி நிறைவுடன் இன்றளவும் திகழ்வன கலித்தொகையும் அகநானூறும் ஆகும்.

நச்சரின் உரைச் சிறப்பு

இத்தகைய சிறப்புடைய கலித்தொகைக்கு உரை கண்டவர் உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியர் ஆவார். இவர் தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, சீவகசிந்தாமணி போன்றவற்றிற்கு உரையெழுதி இருப்பினும் கலித்தொகைக்கு எழுதிய உரையே சிறந்ததாகும்.

கலித்தொகைக்கான நச்சினார்க்கினியரின் உரையைப்பற்றி மு.வை. அரவிந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “கலித்தொகைக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை, பல சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டதாகும். ஆராய்ச்சிக்குத் திறவுகோலாய் உதவும் பல அரிய குறிப்புகளை அதில் காணலாம். கலிப்பாட்டு ஒவ்வொன்றிலும் நச்சினார்க்கினியரின் நுண்மாண் நுழைபுலம் வெளிப்பட்டு ஒளிர்கிறது. பாட்டில் அமைந்துள்ள உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம், இறைச்சிப் பொருள் – ஆகியவற்றைத்

திணைக்கு ஏற்ப ஆராய்ந்து கூறுகின்றார். வினை முடிபுகளை முடித்துக் காட்டுகின்றார். பாட்டில் அமைந்து கிடக்கும் மெய்ப்பாட்டை இனிது வெளிப்படுத்துகின்றார்; இவற்றோடு கலிப்பாட்டின் வகையைக் கூறுகின்றார்.

கலித்தொகையின் இத்தகைய சிறப்பியல்புகளை எல்லாம் நுணுகி ஆராய்ந்து சிறப்புப் பாயிரம் கூறுகின்றது;

“கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற்கண்டு அதற்கு
உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம்,
தெள்ளிதின் தெரிந்து – திணைப்பொருட்டு ஏற்ப
உள்ளுறை உவமத்து ஒளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந்து உணர்த்தி;
இறைச்சிப் பொருளுக்கு எய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇ,
துறைப்படு பொருளோடு சொற்பொருள் விளக்கி;
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டி,
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்து
பாற்பட நூலின் யாப்புற உரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற இன்னுரை பொருள்பெற விரும்பியும்”

என்று நச்சினார்க்கினியரின் உரை நயத்தை நன்கு ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது.

கலித்தொகைப் பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி உலகம் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் உரை ஆராய்ச்சி உலகிற்கு ஒளி தந்து உதவுகின்றது.”⁶⁹

துறை விளக்கம்

அகத்திணைத் துறைகளையும் கூற்றுக்களையும் மிக விரிவாகத் தொல்காப்பியத்தின் துணைகொண்டு ஆராய்கின்றார்.

உவமை விளக்கம்

உவமையின் சிறப்பை ஆராய்ந்து, பொருளோடு பொருத்திக் காட்டுவதில் நச்சினார்க்கினியர் வல்லவர். சான்றாக,

“செக்கர் கொள் பொழுதினான் ஒலி நீவி, இனநாரை
முக்கோல் கொள் அந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போல்,
எக்கர் மேல் இறை கொள்ளும்” (கலி.125)

உரை : அந்தணர் – காசாயம் போர்த்த குழாங்கள்
முதுமொழி – பிரணவம்

“பெரிய நாரை சிறகு சிவந்திருத்தலாலும் மூக்குத் தரையிலே குத்தலாலும் அதனை முக்கோலை ஊன்றி இருந்த அந்தணரொடு ஒப்புரைத்தார் எனப் பொருத்தமான உவமை விளக்கம் தருகிறார்.

உரை நயம்

இவரது உரையில் நயமான பகுதிகள் உரை முழுவதும் உள்ளன. அவற்றுள் சில,

8. முக்கோல் (அந்தணர்) : அரி அயன் அரன் என்னும் மூவரும் ஒருவர் என்று சொல்லுதல் தன்னிடத்தே அமைந்த (முக்கோல்) கோலையும் முறைமைப்படத் தோளிலே வைத்து காணேம் அல்லேம் கண்டணம்; என்றதனால் அங்ஙனம் போகின்றவரை அறிந்து விலக்கல் அறம் அன்று என்று போந்தேம் ஆகக் கொள்க.

37. உண்கண் - மையுண்கண்

43. குடம் சுட்டும் நல்லினம் - இன்னதனைக் குடம்பால் போதும் என்று கருதப்படும் பசு இனம்.

சொல்லும் பொருளும்

38. ஈர் - ஈர்க்குமரம்

91. கண்ணி - தலைமாலை

ஏட்டில் இடம்பெற்று முடங்கிக்கிடந்த கலித்தொகை நூலினை, நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் பதிப்பித்த பெருமை சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையைச் சாரும். இப்பதிப்பானது 1887 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. சங்க இலக்கிய நூல்களுள் முதல் உரைப் பதிப்பினை வெளிக்கொணர்ந்த பெருமைக்குரியவராகவும் திகழ்கிறார்.

அனந்தராமையர் உரை

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்பினை அடுத்து நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் பின்னர், சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பணி யாற்றிய அனந்தராமையர், நூலினையும், உரையினையும் பல்லாண்டுகளாக ஆராய்ந்து கண்ட ஆயிரக்கணக்கான அரும் குறிப்புகளோடு 1925 ஆம் ஆண்டில் முதல் இரு பகுதிகளை வெளியிட்டார். ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மூன்றாம் பகுதி, மிகவும் விரிவான அரும்பத அகராதியுடன் வெளியாயிற்று.

கா. அண்ணாமலை உரை

உரையாசிரியர் கலித்தொகையினைக் கற்பார்க்கு அறிமுகம் செய்வதுடன், கலித்தொகைக்கு உரையெழுதிய 'நச்சினார்க்கினியர் உரை' குறித்தும், கலித்தொகைப் பதிப்புகள் குறித்தும் சிறப்பாக எடுத்துக்

கூறியுள்ளார். அத்துடன், உரையாக்கத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரையும், இளவழகனார் உரை விளக்கமும் பெரிதும் உதவின என்ற உரையாசிரியர் தமது முன்னுரைப் பகுதியில் கூறியுள்ளார்.

உரையாசிரியர் முன்னுரைக்குப்பின் பாடினோர் வரலாறு, முழுமையான தகவல்களை உள்ளடக்கி அமைகிறது.

பாடல்கள் தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டு அமைகின்றன.

நூலின் பின்பகுதியில் 1.பாடல் முதற்குறிப்பு அகரநிரல் (பாடல் எண் அடிப்படையில்) 2. சிறப்புப் பெயர் / சிறப்புத் தொடர் அகரநிரல் இரண்டும் இடம் பெறுகின்றன.

அ. விசுவநாதன் உரை

புது யுக நூல் வெளியீட்டகம், சங்க நூல்களை ஓரளவு தமிழறிந்த யாவரும் படித்து அவற்றின் பயனை நுகர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் முயற்சி மேற்கொண்டனர். அதன் விளைவே இப்பதிப்பு என இந்நூலின் உரையாசிரியர் முன்னுரைப் பகுதியில் கூறுகிறார்.

உரை அமைப்பினையும், சிறப்பினையும் உரையாசிரியர் முன்னுரையில் பின்வருமாறு வரிசைப்படுத்துகிறார்.

1. “ஒவ்வொரு பாடலின் தலைப்பில் இன்னர் கூற்று என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. அதன்கீழ் பாடலும் கூற்றும் அமைந்துள்.

2. கூற்றினை அடுத்துக் ‘கூற்று விளக்கம்’ இடம்பெற்றுள்ளது. சான்றாக, ‘இஃது இரவுக்குறி நீங்குந் தலைவனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி தலைவியது நிலைமை கூறி அவனை வரைவு கடாவ, அவன் வரைய

வருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு வரைவு மலிந்து கூறியது” என்பது குறிஞ்சிக் கலி இரண்டாம் பாடலின் கூற்றாகும். கற்பார்க்கு எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் கீழ்க் காணும் கூற்று விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

“தலைவியைச் சந்திப்பதற்காகத் தலைவன் வந்து, இரவுக் குறிக்கண் சந்தித்துச் செல்லும்போது, தோழி தலைவனை எதிரே கண்டனள். தலைவியது நிலைமை பற்றி அவனிடத்தே கூறி விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்க என வரைவு கடாவினாள்; அவன் திருமணம் செய்து கொள்ள வருகின்றமை அறிந்த தோழி தலைவிக்குத் தலைவன் வரைவு மலிந்தமை கூறியது.”

3. கூற்று விளக்கத்தை அடுத்து, பாடலின் உரை இடம்பெற்றுள்ளது. பொருள் முடிப்புக்குத் தக, வினை முடிபு கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது. கலிப் பாடல்களின் தரவு நீண்ட அமைப்பினையும் பல்வேறு செய்திகளையும் கொண்டது. சான்றாக, குறிஞ்சிக் கலி இரண்டாம் பாடலில் தோழியின் ‘நாடகேள்’ என்ற விளி ஒன்பதாவது அடியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

4. உரையினை அடுத்து “உரை விளக்கம்” இடம்பெற்றுள்ளது. பாடலின் சொற்பொருளையும் கடந்து உள்ளீடாக இடம்பெறும் செய்திகள் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. உவமைச் சிறப்பு, கூற்றின் நோக்கம், முதலியன உரைவிளக்கத்தில் காணப்பெறும்.

5. உரை விளக்கத்தினை அடுத்து, “அருஞ்சொற் பொருள்” இடம் பெற்றுள்ளது. இடத்திற்குத்தக சொல்லின் பொருள் மாறுபடுதலான், இப்பாடலில் இன்ன பொருளில் இச்சொல் இடம்பெற்றுள்ளது என்று காட்டப்பட்டுள்ளது கடினமான பொருள் விளக்கத்திற்குரிய ஒரு சில சொற்களே இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

6. அருஞ்சொற்பொருளை அடுத்து, 'இலக்கணக்குறிப்பு' இடம் பெற்றுள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் உரையில் உரைவிளக்கம் விரிந்து காணப்பெறும் ஒவ்வொரு பகுதியின் கீழும் அப்பகுதியில் அமைந்த அரிய இலக்கணச் சொற்கள் விளக்கம் பெற்றுள்ளன. இவ்வுரையிலும் விரிவான முறையிலன்றிச் சுருக்கமான முறையில் இலக்கணக் குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டு.

உறுபுலி = உறு - உரிச்சொல்; வந்தக்கால் - காலீற்று வினையெச்சம், பொருள் - ஆகுபெயர், அரைதலை உணர்த்துவது (குறிஞ்சிக்கலி)

7. உரை காணும் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள 'பண்பாடு வரலாறு' தொடர்பான செய்திகள் அடுத்து இடம்பெற்றுள்ள. சான்றாக, குறிஞ்சிக் கலி இரண்டாம் பாடலில், இராவணன் - கயிலை மலையை, அசைக்க, சிவபெருமான் தன் கால் விரலால் அழுத்த, இராவணனின் இருபது கைகளும் மலையின் அகப்பட்டு வருந்தின எனும் செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும் சிவபெருமான் அசுரர்களை அழிக்க மேருமலையை வில்லாகவும், வாசுகியை நாணாகவும், திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டு முற்பட்ட செய்தியும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்விரண்டும் புராண வரலாற்றுச் செய்திகள் குறிஞ்சி நிலமக்கள் வேங்கை மலரும் காலத்தேதான் திருமணம் செய்யும் மரபினைக் கொண்டிருந்தனர் என்ற வாழ்வியல் பண்பாட்டுச் செய்தியும் இடம்பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

8. அடுத்து 'இலக்கிய மேற்கோள்' அமைந்துள்ளது. கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடலடிகள், செய்திகள் சங்க இலக்கியங்கள் போன்றவற்றிலும், சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பின்னர் தோன்றிய திருக்குறள், இராமாயணம் போன்ற பிற இலக்கியங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளமை காட்டப்பெற்றுள்ளது.

உறுபுலி உரு ஏய்ப்பப் பூத்த வேங்கை (குறி கலி. 2:6)

வேங்கை விரிவிடம் நோக்கி (குறு. 25)

உள்ளுறை இறைச்சி குறிப்புகளும் எடுத்துக் காட்டப்பெற்று, விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

மேற்கண்ட செய்திகளை உரையாசிரியர் தமது முன்னுரையில் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது சுட்டத்தக்கது.

நச்சரின் உரையை ஆய்ந்து நோக்குதற்கு இவ்வுரை வழிகாட்டியாக அமையும்⁷⁰ எனவும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

‘கலித்தொகை தெளிவுரை’ என்று ச.வே.சு. உரை இயற்றியுள்ளார். இவ்வுரை 2010 இல் மெய்யப்பன் பதிப்பகத்தால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

அகநானூற்று உரைகள்

அகநானூற்றுக்கும் பழைய உரை உண்டு, அதனை இயற்றியவர் பல்வண்ணத் தேவர் என்பவர். அவர் அகவல் உரை கண்டார் என்று அவரைப் பற்றிய சிறப்புப் பாயிரம் ஒன்று கூறுகின்றது. அந்த அகவல் உரை இன்று கிடைக்கவில்லை. மறைந்துபோன உரை நூல்களுள் அதுவும் ஒன்று.

அகநானூற்றுக்கு குறிப்புரைகள் இரண்டும் பழங்காலத்தில் தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று, கடவுள் வாழ்த்திற்கும் முதல் தொண்ணூறு பாடல்களுக்கும் மட்டுமே குறிப்புரையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியர் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் உள்ள அருஞ்சொற்களுக்கும், அரிய தொடர்களுக்கும் பொருள் எழுதுகின்றார். உள்ளுறை உவமம், இறைச்சி, பொருள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். வேண்டிய

இடங்களில் சொல்முடிபு, பொருள் முடிபு, இலக்கணக் குறிப்பு வரலாற்று நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றைத் தருகின்றார். இவரைப் பற்றிய வரலாறு எதுவும் தெரியவில்லை.

மற்றோர் குறிப்புரை என்ற அளவில் இல்லாமல், படித்தவர் தம் நினைவுக்காக எழுதி வைத்த சொற்பொருளும், திணை விளக்கமும் அமைந்த குறிப்புபோல் உள்ளது. தொடர்ச்சியாக இக்குறிப்பு இல்லாமல் ஆங்காங்கே சில பாடல்களுக்கு மட்டுமே உள்ளது.

அகநானூறு மூலமும் அவ்விரு பழையவரைகளும் ரா.இராகவ ஐயங்காரால் வெளியிடப்பட்டன. இராஜகோபலையர் என்பவர் பழையவரைக்குப் பின் (90 பாடல்களுக்குப் பின்) எழுபது பாடல்களுக்கு உரை இயற்றியுள்ளார்.

ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரும், கரந்தை கவியரசு ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் அகநானூறு முழுமைக்கும் செம்மையான உரை ஒன்றை எழுதியுள்ளனர்.

ரா. இராகவையங்கார் உரை

இப்பதிப்பு மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்திலிருந்து வெளிவந்ததாகும். ஏட்டுச் சுவடிகள் கொண்டு பழைய உரையுடன் ஆராய்ந்து வெளியிட்டவர் ரா. இராகவையங்கார்.

1-36 பாடல்களே உரையுடன் உள்ளன. 37ஆவது பாடல் மூலமும் முதலடிக்கு மட்டுமே உரை அமைந்துள்ளது. 1904 இல் உரையெழுதப் பட்டிருப்பினும் 1951 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்பது முகப்பு அட்டையால் புலப்படுகின்றது. இவரின் பதிப்பைக் கொண்டே பின் வந்த உரைப் பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

வே. இராஜ கோபாலையங்கார் உரை

“எட்டுத்தொகையுள் நெடுந்தொகை ஆகும் அகநானூறு மூலமும் பழைய உரையும் என்ற தலைப்பில் இவை ஸேது ஸமஸ்தான வித்வான் உ.வே.ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் சோதித்துத் தந்தன என்று குறிப்பிட்டு சென்னை, மைலாப்பூர் கம்பர் விலாசம் வே. இராஜ கோபாலையங்கார் பதிப்பாக 1923 இல் வெளிவந்துள்ள இப்பதிப்பே அகநானூற்றுப் பதிப்புகள் அனைத்திற்கும் இன்றளவும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது எனலாம். முதலில் சுட்டப்பட்ட நூல் களிற்றுயானை நிரைக்கு மட்டுமே வெளிவந்திருக்க, இந்நூல் முழுமைக்கும் வெளிவந்துள்ளது. இது இரண்டாம் பதிப்பு என்று கருதப்படுகிறது. இதன் மூன்றாம் பதிப்பு 1933 இல் வெளிவந்துள்ளது.”⁷¹

இவ்வுரைப் பதிப்பில் அடங்கிய சிறப்புச் செய்திகள் : அகநானூறு ஆகிய இந்நூல் அகம் பற்றியது என்ற செய்தி, வடமொழி கோட்பாட்டுடன் ஒப்பிடுதல் (வடமொழியாளர் மக்கட்குறுதி பயப்பனவாகப் பாகுபாடுத்திக் கொண்ட அறம் பொருளின்பம் வீடு என்றும் புருஷார்த்தங்களைத் தமிழ் மொழியாளர் அகம் புறம் என இருபாகுபடுத்தி வழங்குவர்)

அகநானூற்றின் மறுபெயர் சுட்டல் பற்றி இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய ரா.இராகவையங்கார் பற்றி இராஜகோபாலையங்கார் குறிப்பிடுகையில் “இந்நூற்கு நெடுந்தொகை எனவும் பெயர் வழங்குதலுண்டென்பது இந்நூலிறுதியிலுள்ள பாயிரச் செய்யுள்களில்,

ஆய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டு

ணொடிய வாகிய யடிநிமிர்ந் தொழுகிய

வின்பப் பகுதி யின் பொருட் பாடல்

எனவும், “இயற்பட யாத்தான்றொகையி னெடியதனை” எனவும் இந்நூற்

பிரதியின்கண் “நெடுந்தொகைநானூறுங் கருத்தினோடு முடிந்தன எனவும் வந்தவற்றாற்றெளியப்பட்டது.”

அகநானூற்றுப் பாடல்களின் அடிவரையறை சுட்டுதல் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அகப்பொருள் பற்றிய ஐந்து நூல்களுள் கலியொன்று நீங்கலாக அகவற்பவானியற்றப்பட்ட மற்ற நூல்கள் நான்கனுள் இவ்வகநானூறொன்றே அடியனவாற் சிறுமை பதின்மூன்றும் பெருமை முப்பத்தென்றுமாக அடிநிமிர்ந்தொழுகிய காரணத்தால் நெடுந்தொகை எனப் பெயர் சிறந்ததென்று தெளியலாகும்.’’⁷²

பண்டைக் காலத்து இல்வாழ்க்கை இயல்பு சுட்டும்போது, பண்டைக் காலத்து இல்வாழ்க்கை இயல்பு இத்தன்மைத்து என விளக்க வரும் ரா. இராகவையங்கார் அகநானூற்றுப் பாடல்களைக் கொண்டே விளக்கும் திறம் சிறப்புடைத்து, இன்னும் ஆண் பெண் இருவரும் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கான ஒத்த பண்பு இன்றியமையாதென்பது இந்நூலுள்,

அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு

மென்பு நெகிழ்க்குங் கிளவியும் பிறவு

மொன்றுபடு கொள்கையோ டோராங்கு முயங்கி

(அகம். 46)

என வருதலான் அறியப்படும் ஈண்டு அன்பு என்பது ஒருவரை ஒருவர் இன்றியமையாமை. மடன் ஒருவர் குற்றம் ஒருவர் தெரியாமை. சாயல் என்பது மென்மைத் தன்மை இயல்பு என்பது ஒருவரை ஒருவர் ஒளிந்தொழுகாமை, என்பு நெகிழ்க்குங் கிளவி என்பது உடலில் வலிதாகிய என்மையும் நெகிழ்விக்கும் ஆர்வமொழி. இவையும் பிறவும் இருவர்க்கும் ஒரு தன்மைப்பட்ட கொள்கையுடன் இருவரும் ஒருவராகவே

சேர்ந்திருத்தலைக் கூறுதலான பண்டைக் காலத்து இல்வாழ்க்கை இயல்பு ஒருவாறு தெளியல் படும்.

நூலின் முதற்கண் உள்ள தொண்ணூறு செய்யுள்கட்கு உள்ள உரைபற்றிய குறிப்பும் நூல் பதிப்பிக்கப்பட்ட வரலாறும் சுட்டல். “ஸேது சமஸ்தான வித்வான் ரா.இராகவையங்கார் அவர்கள் இம்முகவுரையில் இந்நூலினைப் பதிப்பிக்க உதவிய தன் உறவினர் திரு.மு.இராகவையங்கார் பற்றியும் திரு. பாண்டித்துரைத் தேவர் பற்றியும் பதிப்பித்த திரு.வே.கோபாலையரைப் பற்றியும் குறிப்பிடும் செய்திகள் அனைத்தும் அகநானூற்றின் ஆரம்ப காலப் பதிப்பு வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமானவை மட்டுமல்ல; சுவை பயப்பனவும் ஆகும்.”⁷³

“அரிய பெரிய தமிழ் வழக்கங்களையும் தமிழரியல்புகளையும் புலப்படுத்தும் இவ்வரிய உரையை இயற்றியுதவிய நல்லாசிரியர் பெயர் ஊர் முதலிய வரலாறு ஒன்றும் இப்போது அறிதற்குமன்று. இவ்வுரையை எழுதிய பழையதோர் ஏட்டின்கண் கொல்லம் 460 என்று வரையப் பட்டிருந்தது கொண்டு இவ்வுரையாளர் இன்றைக்கு அறுநூற்று முப்பத்தெட்டு வருடங்கட்கு முற்பட்ட காலத்தவரென்பது மட்டிலறியலாவது, நச்சினார்க்கினியர் காலம் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகாமையால் இவ்வுரைகாரர் நச்சினார்க்கினியர்க்கு முந்தியவர் என்று கொள்ளலாகும். இனி இவ்வேட்டினெழுதப்பட்ட “நின்றநேமி” என்னும் ஒரு பாயிரச் செய்யுளானும் அதன் பின்னுள்ள வசனத்தாலும் சோணாட்டைச் சேர்ந்த இடையர் நாட்டு மணக்குடி என்னும் ஊரிலிருந்த பால்வண்ணன்றேவனான வில்வதரையன் என்று பெயர் சிறந்தவர் இந்நெடுந்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற் பாடினார் என்பது புலனாவது / அவர் கருத்தினைப் புலப்படுத்திப் பாடின அகவல் இப்போது கிடைத்திலது. மேலே கூறிய பழையவரையுடனாவை யெல்லாம் அறியக் கிடைத்த ஏட்டினிறுதியில் ஆறு நாட்டுக்குச் சேர்ந்த

பெரும் பழனையிலிருக்கும் நல்லையப் பலுவர் மகன் பொன்னையன் நெடுந்தொகை” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த நாங்குனேரிச் சேகரத்துப் பெரும் பழஞ்சி என்ற ஊரொன்றுள்ளது. அதுவே இவ்வூராகும்’’⁷⁴ என்று முதலுரைகாரர் பற்றியச் செய்தியை ரா.இராகவையங்கார் பதிவு செய்துள்ளார்.

வே. இராஜகோபாலையர் எழுதியுள்ள பதிப்புரையிலிருந்து இன்றியமையாச் செய்திகள்:

இந்நூலில் சோதனைப் பத்திரம், பாடினோர் வரலாறு, தொகுத்தோர் தொகுப்பித்தோர் வரலாறுகள், அரசர் முதலியோர் வரலாறு, உரையாசிரியர் வரலாறு, அகநானூற்று ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை, பாடிய ஆன்றோர் சாதி முதலியன, ஐந்திணைக்குமுரிய பாடல்கள், இலக்கணக் குறிப்பு, நூற்பெயர் முதலியவற்றின் சுருக்கக் குறிப்பு, அகநானூற்று மூலமும் உரையும், பாயிரம் செய்யுள் முதற்குறிப்புகராத், அபிதானக் குறிப்பு, பொருட் குறிப்பு முதலியவை இடம் பெறுகின்றன.

அகநானூற்று ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை

இவ்வாராய்ச்சி குறிப்புரை பல்வேறு செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருவதாக அமைந்துள்ளது. நாடு, ஊர்கள், கூட்டத்தார் தெய்வங்கள், ஆறுகள், மலைகள், காடுகள், புண்ணிய ஸ்தலங்கள், நீர்த்துறைகள், விழவுகள், ஆவணங்கள், அவைகள், சாதியார், தொழில், பிராணிகள், பறந்தலைகள், சில அரிய வழக்குகள் முதலியன அகநானூற்றுப் பாடல்களில் என்னென்ன வந்துள்ளன? என்ற குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும் நாடு முதலியன வந்துள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை அபிதானக் குறிப்பு பொருட் குறிப்புகளிற் காண்க என்றும் தரப்பட்டுள்ளது.

சான்று : கூட்டத்தார் ஆரியர், கவுரியர், குடவர், கோசர், சேரலர்,
சோழர், நந்தர், மழவர், மோரியர் யவுனர், வடுள், வேளிர்
முதலியோர்

சாதியர்: அண்டர் (இடையர்), அத்தக்கள்வர், அந்தணர், உமணர்,
உழவர், குயவர், கொல்லர், தட்டார், பரதவர், பழையர்,
யானைப் பாகர், வேளைப் பார்ப்பார் முதலியோர்

இவ்வாறு அகநானூறு மூலமும் பழைய உரையும் என்ற இப்பதிப்பு
அனைத்து விதங்களிலும் முழுமைப் பெற்ற ஒன்றாகத் திகழ்வது
குறிப்பிடத்தக்கது.

**ந.மு.வேங்கடசாமிநாட்டார் மற்றும் ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையின்
புதுவுரை விளக்கவுரை**

பாகனேரி வெ.பெரி. பழ.மு. காசிவிசுவநாதன் செட்டியாரால்
வெளியிடப்பெற்ற இப்பதிப்பு உரை நயத்திற்காக அனைவராலும்
விரும்பப்படுவது ஆகும். இந்நூலின் பதிப்புரையில் மு.காசிவிசுவநாதன்
பின்வருமாறு எழுதுகிறார். “இந்நூலுக்குப் பழைய உரை ஒன்று உண்டு.
அது, முதல் 90 பாட்டுக்கு மட்டும் குறிப்புரையாக இருக்கின்றது. அடுத்து
70 பாட்டுக்கு அகநானூற்றின் முதற் பதிப்பாசிரியரான
திரு.வே.இராசகோபாலையங்கார் உரை எழுதியிருக்கின்றார். ஆதலால்
நூல் முழுமைக்கும் ஒரே வகையாகத் தெள்ளிய உரையொன்று எழுதி
வெளிவரவேண்டிய இன்றியமையாமை இந்நூலுக்கு நெடுங்காலமாக
இருந்தது வந்தது. அக்குறையினை நீக்கும் பொருட்டு, இப்போது தஞ்சை
நாவலர் திரு.ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்களும், கரந்தை கவியரசு,
ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையவர்களும் சேர்ந்து இந்நூல் முழுமைக்கும்
உரையெழுதி வருகின்றனர். நூலும் விரைவாக விரைந்து அச்சாகி

வருகின்றது. செய்யுட்களைப் பதம் பிரித்து, முதலில் தெளிவாகத் தலைப்புக் கொடுத்துப், பின்புபொருள் செல்லும் நெறிக்கு ஏற்ப முறைப்படுத்திப் பதவுரை கண்டு அதன்மேல் முடிபும் விளக்கவுரையும் எழுதி உள்ளுறை புலப்படுத்தி, மேற்கோள் இடங்களை விளக்கி, உரிய அடிக்குறிப்புகளையும் இவ்வரை தெளிந்து சொல்கின்றது’’⁷⁵ என்று பதிப்பாசிரியர் எழுதுகிறார்.

இந்நூலின் உரைச்சிறப்பிற்குச் சான்றாகப் பின்வரும் பாடலின் உரையைக் காணலாம்.

இரும்பிழி மகாஅர்இவ் அழுங்கல் மூதூர்

விழவு இன்று ஆயினும் துஞ்சாது ஆகும்

மல்லர் ஆவண மறுகு உடன் மடியின்

.....

.....

கல்முதிர் புறங்காட்டு அன்ன

பல்முட் டின்றால் தோழி! நம்களவே (அகம். 122)

பாடலின் வரிகளுக்குத் தரப்பட்டுள்ள உரை விளக்கம் பின்வருமாறு: மழையை ஒத்த மிக்க கன்னியையும் ஆரவாரத்தினையுமுடைய இந்த முதிய ஊரானது, விழா இல்லையாயினும், துயிலப் பெறாதாகும், வளஞ்சான்ற கடைத் தெருவும் ஏனைய தெருக்களும் ஒருங்கே உறங்கி ஒலியடங்கினும் வலிய ஒலியுடன் கூடிய கொடிய சொற்களையுடைய அன்னை உறங்காள், பிணித்தலைக் கொண்ட அரிய சிறையினைப் போன்ற அன்னை உறங்கினும், துயிலாத கண்களையுடையராய் ஊர்க்காவலர் விரைந்து சுழல்வர், விளங்கும் வேலினராய் அக்காவலர் விரைந்து சுழல்வர், விளங்கும் வேலினராய் அக்காவலர் துஞ்சினும், கூரிய பல்லினையும் வலமாகச் சுரிதலையுடைய நாய் குரையாது உறங்கினும்

பகலின் ஒளியிணையொக்க நிலவினைத் தந்து, வானின்கண் அதற்சி வாய்ந்த மதியம் விளங்கிப் பரவும், திங்கள் மேற்கு மலையினை அடைந்து மிக்க இருள் தங்கின், இல்லிலுள்ள எலியை இரையாகக் கொண்ட வலிய வாயினதான கூகையின் சேவல், பேய்கள் திரியும் நள்ளிரவில் அழிவு உண்டாகக் குழறும், பொந்தில் வாழும் அச்சேவல் வறிதே உறங்கின், மனையிற்றங்கிய கோழிச் சேவல் மாண்புற்ற குரலை எழுப்பிக் கூவும், ஒருநாள் இவையெல்லாம் ஒழிந்த காலத்தும், நிலை பெறாத நெஞ்சினையுடைய நம் தலைவர் வருதலிலர்;

அதனால், நமது இந்தக் களவொழுக்கம், பரல் பெய்துள்ள கெச்சை ஒலிக்க வேகத்தால் சிறந்து, ஆதியெனும் கதியிலே தேர்ச்சியுற்ற, பாயும் செலவினையுடைய நல்ல குதிரைகளையுடைய உறையுரைச் சூழ்ந்துள்ள கற்கள் நிறைந்த காவற் புறங்காடு போன்ற பல தடைகளை யுடையதாகின்றது என உரை விளக்கம் அமைகிறது.

உரைச் சிறப்பு

தாம் குறிப்பிட்ட சொற்களுக்குக் குறிப்பிட்ட உரை கொண்டமைக்குக் காரணங்களைச் சுட்டல். சான்று : கள்ளின் மிகுதியைக் குறித்தற்குப் பிறரும் மாரியை உவமை கூறியுள்ளார்.

சில சொற்களுக்குப் பொருள் கொள்ள வேண்டிய முறை சுட்டல், சான்று : மகாஅர் என்னும் பாடத்திற்கு, மக்கள் என நலிந்து பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

செய்யுளின் நயம் குறித்து வியந்து பொருள் சுட்டல். சான்று : ஈன்று புறந்தந்த அன்னையையும் வல்லுநரைக் கடுஞ்சொல் அன்னையென வெறுத்துரைக்குமாறு செய்யும் காதலின் வெற்றியை யாரே அறியவல்லார் !

சில சொற்களுக்கு அப்பாடலில் பொருள் கொள்ள வேண்டிய முறை சுட்டல்! சான்று : தோகை யென்றது ஈண்டு வாலினைக் குறித்து, மகிழ்தல் – மகிழ்ந்து குறைத்தல்.

பிற உரையாசிரியர்கள் அப்பாடல் வரிகளை மேற்கோள் காட்டியிருப்பதனைச் சுட்டல், இவ்வகையில் நச்சினார்க்கினியர், இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர், பேராசிரியர் ஆகியோர் சுட்டப் பட்டுள்ளனர். இவ்வுரை மூன்று பகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளது.

பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை

அகநானூறு மூன்று தொகுதிகளுக்கும் இப்பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. அகநானூறு மூன்று தொகுதிகளின் முதற் பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ள ஆண்டுகள் முறையே 1966, 1970, 1976 ஆவன. பெருமழைப் புலவர் உரைத்தறனுக்குச் சான்றாக 12ஆம் பாடலைக் கூறலாம்.

- * துறை விளக்கங்களுக்கு மேலும் விளக்கம் அளித்துப் பொருளினை எளிமைப்படுத்துதல்
- * தொல்காப்பிய இலக்கணத்தோடு பொருத்திக் காட்டல்
- * பாடலை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு பொருள் எழுதுதல்
- * உள்ளுறை பொருள் கூறல்
- * உரை வேறுபாடு சுட்டித் தன் உரைப் பொருளை நிறுவுதல்
- * இயைத்துக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ள வேண்டிய முறை சுட்டல்

இவ்வாறு பல்வேறு முறைகளில் பொருள் விளக்கம் தந்து எளிய முறையில் அமைகிறது பொ.வே.சோ. உரை.

புலியூர்கேசிகன் உரை

பலரும் எளிதில் கற்று இன்புற வேண்டுமானால் எளிய தெளிவுரை ஒன்றும் இன்றியமையாதது எனக் கருதி, அந்தத் தேவையை நிறைவு செய்ய முயல்வதே இந்நூலின் நோக்கமாகும்.

பாடினோர் வரலாறுகளும், பாடப்பட்டோர் வரலாறுகளும் பின்னிணைப்பாக மிளிர்வது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பாகும். தெளிவான உரையும், தேவையான விளக்கங்களும் ஆங்காங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

பாடல் எண் குறிப்பிட்டு தலைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சான்று: 301 மன்றமும் மகளிரும்,

பாடிய புலவர் பெயர், திணை, துறை, துறை விளக்கம், செய்யுள் தெளிவுரை, சொற்பொருள் ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

அகநானூறு மூன்று தொகுதிகளும் முறையே 1960, 1980, 1962 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளிவந்துள்ளன. முதற் பதிப்பை அருணா பப்ளிகேசன்சு பதிப்பித்துள்ளது. இதன் மறுபதிப்புகளைப் பாரி நிலையம் பதிப்புச் செய்துள்ளது.

வே. சுப்பிரமணியன் உரை

வித்துவான் மயிலம் வே. சுப்பிரமணியன் அகநானூறு மூன்று பகுதிகளுக்கும் உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரை, முகவுரை, பாயிரம், பாடினோர் பெயர் அகராதி, மூலமும் உரையும், முதற்குறிப்பு அகராதி, அரும்பத அகராதி, எடுத்தாண்ட நூல்களின் பெயர் விளக்கம் ஆகியன இவ்வுரை நூலுள் அடங்கியுள்ளன.

இந்நூலின் மூன்று உரைப் பகுதிகளும் 1990 இல் வெளி வந்துள்ளன. இவற்றை உ.வே.சா. நூலகம் பதிப்பித்துள்ளது.

உரையெழுதியுள்ள வே. சுப்பிரமணியன் இவ்வுரை வெளிவருவதற்கான காரணத்தைக் குறிப்பிடுகையில், “சங்க நூல்கள் வரிசையில் நற்றிணையும் அகநானூறும் உ.வே.சாமிநாதையரால் உரையெழுதிப் பதிப்பிக்க இயலாமல் போனது. ஆகவே ஐயரது மனக் குறையைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அவர் சேகரித்து வைத்திருந்த பல்வேறு வகையான பிரதிபேதம் மேற்கோளாட்சி, ஒப்புமைப் பகுதி ஆகிய அரிய குறிப்புகளை எல்லாம் தமிழுலகிற்கு வழங்க ஐயரின் பேரர் க. சுப்பிரமணிய ஐயர் தம் தந்தையாரின் கருத்துப்படி எண்ணினார். அம்முயற்சியின் வெளிப்பாடாக மூன்று தொகுதிகளும் நூல் நிலைய வெளியீடாக இப்போது வெளிவருகின்றன”⁷⁶ எனத் தமது முகவுரையில் வே.சுப்பிரமணியம் குறிப்பிடுகிறார்.

நா.மீனவன் தெ.முருகசாமி உரை

சங்க இலக்கிய நூல்கள் முழுமைக்குமான உரையைக் கோவிலூர் மடாலயம் 2003 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்துள்ளது. இதில் அகநானூற்று பகுதிகளான களிற்று யானை நிரைக்கு கவிஞர் நா. மீனவன், தெ. முருகசாமியும், மணிமிடை பவளத்திற்கு நா. மீனவன் சுப. அண்ணாமலையும், நித்திலக் கோவைக்கு தமிழண்ணல், நா. மீனவன் ஆகியோரும் உரை எழுதியுள்ளனர்.

இவ்வுரையானது கொண்டு கூட்டு, தெளிவுரை, துறை விளக்கம், அருஞ்சொற் பொருள், சிறப்பு விளக்கம் முதலியன அடங்கிய மக்கள் பதிப்பாக விளங்குகிறது.

எளிய நடையில் பொருள் புரியும் வண்ணம் அமையப் பெற்றுள்ளது. சங்க இலக்கியத்தை ஆய்வுச் செய்வோருக்கும் இவ்வுரை பயன் தரும் நிலையில் உள்ளது. தமிழண்ணல், சுப. அண்ணாமலை இதன் பதிப்பாசிரியர்களாவர்.

இரா. செயபால் உரை

இன்றைய சூழலில் காலத்திற் கேற்றவாறு எளிமைப்படுத்தி எழுதப்பட்டுள்ள உரையுடன் கூடிய பதிப்பு ஆகும். முதற்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004 இல் வெளிவந்துள்ளது. எளியநடை, பொழிப்புரை, கருத்து விளக்கங்கள் முதலியன இவ்வுரையின் சிறப்புகள், மூலத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ள இவை உதவுகின்றன. அ.மா.பரிமணம், கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்களாக விளங்க இரா. செயபால் அகநானூற்றுக்கு உரை எழுதியிருக்கிறார். புது யுக நூல் வெளியீட்டகத்தின் பதிப்பாகும். இதன் மறுபதிப்பு 2007இல் வெளிவந்துள்ளது.

அகநானூற்றுக்கு உரை எழுதியிருப்பது பற்றி இவ்வுரையாசிரியர் குறிப்பிடுகையில், “அகநானூற்றின் நானூறு பாடல்களும், இலக்கியம், கலை, வரலாறு, பண்பாடு ஆகிய பத்துறைக் கருவூலங்கள், இவற்றிற்கு உரை காண்பது என்பது மிகவும் அரிய செயல்களாகும். ஒரு பாட்டுள்ளேயே பற்பல வரலாற்றுக் கூறுகள் பதிக்கப்பெற்ற செயலை ஏனை அகநூல்களில் இதனிலேயே மிகதியாகக் காணலாம்”⁷⁷ என்கிறார்.

செய்யுளைச் சொல் தோறும் தொடர்ந்து அங்கங்கே முற்று நடை மேற்கொண்டும், கற்பார்க்கு எளிதில் உணரும் வண்ணம் எழுதப் பெற்றது.

ஆங்காங்குக் கொடுத்துள்ள பொருள் முடிபு உரையின் தொடர்ச்சியை நன்கு விளங்க வைக்கும். இவ்வுரையின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி அருஞ்சொற்பொருளும் மேற்கோளும் அளிக்கும் பகுதியாகும்.

ந.சி.கந்தையா மிள்ளை உரை

செவ்விலக்கியக் கருவூலம் எனத் தலைப்பிட்டு சங்க நூல்கள் முழுமைக்கும் உரை வெளிவந்துள்ளது. அவ்வகையில் அகநானூற்று உரை

எழுதியிருப்பவர் ந.சி.கந்தையா பிள்ளை ஆவார். தமிழ்மண் அறக்கட்டளை வெளியிட்டுள்ள சங்க இலக்கியப் பதிப்பின் முதற்பதிப்பு 2008 இல் வெளிவந்துள்ளது. இரா. இளங்குமரனார், பி. தமிழகன் ஆகியோர் பதிப்பாசிரியர்களாவர்.

வ.த.சுப்பிரமணியன் உரை

வ.த. சுப்பிரமணியன் என்பார் அகநானூற்றுக்குத் தெளிவுரை எழுதியுள்ளார். மூன்று பகுதிகளும் ஒரே புத்தகமாக வெளிவந்துள்ளது.

உரை முன்னுரையில், அகத்தணைக்குரிய கலைச் சொற்களின் பொருள் விளக்கம், பாடிய புலவர்களும் பாடல்களும், பாயிரம் சில சிறப்புத் தொடர்கள், வரலாற்றுச் செய்திகள் கடவுள் வாழ்த்து ஆகியன இடம் பெறுகின்றன.

உரை அமைப்பானது பின்வரும் பகுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. பாடல் எண் சுட்டப்பெற்று தலைப்பு இடுதல் (சான்றாக, 1. சிங்கத்தை வென்ற யானை), பாடிய புலவர் பெயர் திணை, மூலம், காட்சி அமைவு, தெளிவுரை, அரும்பதவுரை ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

உரையில் சிறப்புத் தொடர்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் வரும் பாடல் எண்கள் சுட்டப்பெறல் உள்ளுறை விளக்குதல், உள்ளுறை பாடலின் தலைப்பாக அமைதல் ஆகியன உரையின் எளிமைத் தன்மையைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

2010 இல் மெய்யப்பன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள அகநானூற்றுக்கு ச.வே.சு. இயற்றியுள்ள உரை சிறந்த எளிய உரையாகும்.

புறநானூற்று உரைகள்

“புறநானூற்றுக்குப் பழையவுரை ஒன்று உள்ளது. இவ்வுரை 266 பாடல்கள்வரை உள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரின் வரலாறு பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை.”

இவ்வுரையினை முதலில் பதிப்பு செய்தவர் உ.வே.சா. ஆவார். இவ்வுரையினைப் பல்வேறு நிலைகளில் ஆய்ந்தவராவார். இப்பழையவுரை கிடைத்தமை பற்றியும் அவ்வுரையின் தன்மை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“உ.வே.சா. ஒருநாள் திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்த பழஞ்சுவடிகள் பலவற்றை ஆதீனத்தலைவர் சுப்பிரமணியம் தேசிகரிடம் அனுமதி பெற்றுப் புரட்டிப்பார்க்கலானார். அப்போது எடுத்தால் கையில் ஒட்டிக்கொள்ளும் படியான பழஞ்சுவடி ஒன்றின்மேல் ‘எட்டுத்தொகை என்றும் ‘சங்க நூல்போல் தோற்றுகிறது’ என்னும் குறிப்பு இருப்பதைக் கண்டார். அதைப் பிரித்துப் பார்க்கையில் நற்றிணை முதலிய சங்க நூல் அடங்கிய மூலம் மட்டும் கொண்ட சுவடிக்கட்டு அது என்பதை அறிந்தார். ‘எட்டுத் தொகையே எட்டுத்தொகை ஆயிற்றென அறிந்தே உ.வே.சா. எட்டு நூல்களையும் அடுக்கிக் கூறும் பழம் பாடல் மூலம் எட்டுத்தொகை நூல்களின் பெயர்களைத் தெரிந்து கொண்டார்’”⁷⁸ எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றான புறநானூறுப் பிரதியை உ.வே.சா. அறிந்த கொண்ட விதம் இதுவாகும்.

தன்னிடமிருந்த எட்டுத்தொகைச் சுவடிகளையெல்லாம் ஏடு ஏடாக வரிவரியாக எழுத்தெழுத்தாக ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த உ.வே.சா. ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத மற்றொரு சுவடியை எடுத்து ஆராய்ந்தபோது “கொற்றைக் குற்றில” எனும் தொடரைக் கண்ணுற்றார். அதே தொடரை நச்சினார்க்கினியர் சிந்தாமணி உரையில் மேற்கோளாகக் காட்டியிருந்ததை நினைவு கூர்ந்தார். “கொற்றைக் குற்றில” என்ற அப்பாடலின் இறுதியில்

95 என்ற எண்ணுள்ள பாடலை எடுத்துப் பார்த்தார். அப்படிப் பார்த்தபோது “கொற்றுகரைக்குற்றில்” என்ற தொடர் வந்த, தான் பார்த்த கவி புறநானூற்று உரைப் பிரதி என்பதை அறிந்தார். ஆகவே அச்சுவடியிலிருந்து கிடைத்தவற்றையெல்லாம் புறநானூற்று என்று தலைப்பிட்டு எழுதிக் கொண்டார்”⁷⁹ என்பதை உ.வே.சா. தமது என் சரித்திரத்தில் குறிப்பிடுவதாகப் புறநானூற்றுப் பதிப்புகள் என்னும் கட்டுரையொன்றில் சூ.நிர்மலாதேவி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உ.வே.சா. புறநானூற்றுச் சுவடிகளை ஆராய்ந்தபோது அவற்றின் நிலை சொல்லத்தக்கதாக இல்லை என்பதை அறிந்தார்.

“உரையில்லாத மூலங்கள் எழுத்தும் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற்றுள் சில பாடல்களின் பின் திணை எழுதப்படாமலும் சிலவற்றின் பின் துறை எழுதப்படாமலும் சிலவற்றின் பின் இரண்டும் எழுதப்படாமலும் சிலவற்றின் பின் பாடினோர் பெயர் சிதைந்தும், சிலவற்றின் பின் இரு பெயருமே சிதைந்தும், சில பாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டு இரண்டெண்களை ஏற்றும் வேறு வேறு இடத்தில் இருந்தற்குரிய இரண்டு பாடல்கள் ஒருங்கு எழுதப்பட்டு ஒரெண்ணை ஏற்றும் சில முதற்பாகம் குறைந்தும், சிலமுற்றும் இன்றியும், ஒரு பாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பலவும் வேறு பாடல்களின் அடிகளோடு கலந்தும், ஓரடியே ஒரு பாட்டுள் சிலவிடத்து வரப்பெற்றும், பொருளுண்மை காணாத வண்ணம் இன்னும் பலவகைப்பட மாறியும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் இருந்தன.

இவ்வாறு இருந்தவற்றையெல்லாம் உற்று நோக்கி ஆராய்ந்த போதும், பாடுபட்டுப் பார்த்தும் புறநானூற்றின் 267, 268 ஆம் பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. அதன் பழைய வரையும் 266ஆம் பாடல்களுக்கு மேல் கிடைக்கவில்லை. உரையாசிரியர் யார் என்ற விவரமும் கிட்டவில்லை.

242ஆம் பாடலுக்கு மேல் உள்ள உரையோ இடையிடையே சிதைந்தும் மாறியுமிருந்தது.”⁸⁰

“புறநானூற்றைப் பதிப்பிக்க எடுத்த உ.வே.சா. இதுவரை தான் செய்த பதிப்புகளைவிட இப்பதிப்பினை எவ்வாறெல்லாம் சிறப்பாகச் செய்யலாம் என முதலில் ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கலானார். தான் பணியாற்றிய கும்பகோணம் கல்லூரியின் வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் ஒருவர் தன் கையில் வைத்திருந்த ‘பைபிளின்’ புதிய பதிப்பைக் கண்ணுற்ற உ.வே.சா. அப்பதிப்பின் பலன்களைக் கருத்தில்கொண்டு, தானும் புறநானூற்றுப் பதிப்பை அம்முறையில் அமைத்துக் கொள்ளலாம் என உறுதி செய்து கொண்டார். புறநானூற்றிலுள்ள விஷயங்களையும் சொற்களையும் முதலில் அகராதியைச் செய்து கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்தால் உண்மை உருவத்தைக் கண்டுபிடிப்பது சுலபமாக இருக்கும் எனக் கருதி அவ்வாறே செய்து வைத்துக் கொண்டவர்.”⁸¹

“அதன்பின் புறநானூற்று முதற்பதிப்புக்கு உதவிய மூலப் பிரதிகள் 5, உரைப் பிரதிகள் கொண்டு ஆராய்ந்து சரியான பாடத்தையும் பாடவேறு பாட்டையும் அமைத்துக் கொண்டார். பாடிய புலவர் பெயர்களை அசைவு செய்து கொண்டார். அப்புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் வேறு தொகை நூல்களில் காணக்கிடக்குமாயின் அவற்றையும் தொடுத்து அப்புலவர்களின் வாழ்க்கையும், போக்கையும், நோக்கையும் ஆராய்ந்தார். ஆதலால் புறநானூற்று ஆராய்ச்சிக்கு முற்றுமாகச் சங்க இலக்கியங்களை யெல்லாம் ஆராய்தலை மேற்கொண்டார். உரையாசிரியர்கள் மேற்கோளாக காட்டியுள்ள பகுதிகளைக் குறித்துக் கொண்டவர். இதற்காகப் பழைய உரைகளையெல்லாம் பார்த்தாக வேண்டிய நிலைமையுண்டாயிற்று. ஒப்புமைப் பகுதிகளைப் பார்த்துக் குறிப்பிடும் இப்புதிய முயற்சி பெரு வேலையாயிற்று. ஆயினும் அவ்வுழைப்பின் பயன் புறநானூற்றுடன் முடிந்து விடாமல் பிற பதிப்புகளுக்கும் அரணாக அமைந்தது.”⁸²

புறநானூறு பழைய உரை

புறநானூற்று பழைய உரை முதற் பதிப்பினை 1894 உ.வே.சா. வெளியிட்டார். அவ்வுரையின் தன்மைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் உ.வே.சா. “இந்நூற்குக் கிடைத்த உரை பதப்பொருளை இனிது விளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களை முடித்துக் காட்டி இலக்கணக் குறிப்பையும் திணை, துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும், தொன்மையையும் பொருணயங்களையும் புலப்படுத்துவது, இவ்வுரையில் இக்காலத்து வழங்காத சொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும் இதன் இடையிடையே சிற்சில வாக்கியங்கள் அவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதன வாகத் தோன்றும். அவற்றைச் செவ்வை செய்து கொள்வதற்கு இப்பொழுது தக்க சாதனம் கிடையாமையானும் இனி நல்ல பிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றைக் கொண்டு செவ்வை செய்து கொள்ளலாமென்றும் அவற்றை மாற்றாமற் பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன் என்று கூறுகிறார்.

இவ்வுரை அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திற்கு முற்பட்டது. அறியப் பெறும் உரையாசிரியர்கள் பிறரிடமிருந்து உரைப் பண்புகளில் இவ்வுரையாசிரியர் வேறுபடுகின்றார். இவர் வைதீக நெறியினரென்று இவரது உரையினின்றுப் பொருள் விளங்க உரை காண்கிறார். சொற்பொருள் நலம் காட்டுகின்றார். குறிப்பு மற்றும் உள்ளுறையும் பொருளை இனிதே புலப்படுத்துகின்றார். புராண இதிகாச மேற்கோள்களை எடுத்தாளுகின்றார். ஆற்றொழுக்காக எச்சங்களை அடுக்கிச் சென்று தக்க வினை முடிபு காட்டுகின்றார். இவர்க்கு முன்னும் புறநானூற்றுக்கு உரை இருந்திருக்கிறது என்பது ‘நீயோ, ஓ அசைநிலை; இதனை வினாவிற்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர்’ போன்ற பகுதிகளால் விளங்கும். தாட்சிணாக்கினி என்பதனை இவர் ‘தென்றிசையங்கி’ என்றும் சனியைக் காரி, கரியவன் என்றும், நட்சத்திரம் என்பதனை ‘நச்சத்திரம்’ என்று கூறுவது கருதத்தக்கது.

பூவார்கா - வானோர் இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்ததற்கு
வந்திருந்த கா.

வாய் போகாது - எக்காலமும் அத்தியயனம் பண்ணப்படும்
வாலியோன் - நம்பி மூத்தபிரான்

என்று உரை கூறுமிடங்கள் இவருடைய ஈடுபாட்டைக் காட்டும்.
பலவகையிலும் சிறந்த இவ்வுரை நூல் முழுமைக்கும் கிடைக்காமற் போனது
வருந்தத்தக்கது. மேலும் பாட்டின் போக்கில் ஆற்றொழுக்காகவும் ஒரே
தொடர்படவும் அமைந்த இப்பழைய உரை, பல இடங்களில் பொருள்
உணர்த்தற்கு இயலாததாக உள்ளது.’’⁸²

உ.வே.சா - குறிப்புரை

புறநானூற்றின் இரண்டாம் பதிப்பை 1923இல் வெளியிட்டுள்ளார்.
முதற்பதிப்பில் காணப்படாத திருத்தங்களும், செய்திகளும் இரண்டாம்
பதிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. உரையில்லாத 269ஆம் பாடல் முதல்
உ.வே.சா. குறிப்புரையெழுதிப் பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளார்.

முதற்பதிப்புக்கு பின் கிடைத்த சில கையெழுத்துப் படிகளாலும்,
மேற்கொண்ட பழைய இலக்கண, இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளாலும், உரைகளில்
கண்ட மேற்கோள்களாலும், புறத்திரட்டன்னும் தொகை நூலாலும்
இரண்டாம் பதிப்பு பல திருத்தங்களைப் பெற்றுப் பக்க அளவில் விரிந்துள்ளது.

புறநானூற்றின் மூன்றாம் பதிப்பு 1935இல் உ.வே.சா.
பதிப்பித்துள்ளார். முன் இரண்டு பதிப்புகளைக் காட்டிலும் இப்பதிப்பில்
பாடினோர் பெயர், அடிக்குறிப்புகள் என்பனவற்றில் சில மாறுதல்களும்,
சில புதிய செய்திகளும் காணப்படுகின்றன.

‘உரை இயல்பு’ என்ற பகுதியொன்று புதியதாக எழுதி இப்பதிப்பில்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாம் பதிப்பு முன்னுரையில் தான் செய்த பதிப்பு விவரங்களைக் கீழ்க்காணுமாறு உ.வே.சா. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“மூலங்களோடு சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்திருக்கும் இந்நூற்பகுதிகளும், பிற நூற் பகுதிகளும் இந்நூற் செய்யுட்களின் முழுபாகமேனும், ஒவ்வொரு பகுதியேனும் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும், பழைய உரையால் விளங்காதவற்றுக்குக் குறிப்புரையும், உரையில்லாத பாடல்களெல்லாம் பதவுரை எழுதுவதற்குரிய திருத்தமுறாம் லிருந்தமையின் அவற்றின் அடிகளுள் சிலவற்றிற்கு மட்டும் அறிந்த குறிப்புரையும், மூலத்திலும் உரையிலும் கண்ட பிரதிபேதங்களும் ஆராய்ச்சி செய்வோர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்றெண்ணி மூலமுள்ள பக்கங்களில் ஆங்காங்கே அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்படும் அரும்பதங்கள், தொடர் மொழிகள், புலவர் பெயர்கள், தலைவர் பெயர்கள், அரிய செய்திகள் உவமைகள் முதலியன தொகுக்கப்பெற்று, ‘அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி’ என்னும் தலைப்பில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.”⁸³

இப்பதிப்பினைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்த பதிப்புகள் முறையே 1950, 1956, 1963, 1971 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளிவந்துள்ளன.

ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை உரை

பண்டைய உரையாசிரியர் ஒருவர் இருநூற்று அறுபத்தொன்பது பாடல்களுக்குச் செவ்விய உரையொன்று இயற்றியுள்ளார். ஒவ்வொரு பாட்டிலும் பாடினோர், பாடப்பட்டோர், திணை, துறை முதலியவைகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய பாடல்களுக்கு இதுகாறும் யாரும் உரையெழுதி வெளிப்படுத்தவில்லை. இந்நூற்கு உரையெழுதும் விருப்பம் கொண்டு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் வேண்டுகோளை ஏற்றும் உரையெழுதலானார்.

“கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இருந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய போது, தஞ்சை சில்லா அரித்துவார மங்களத்திற்கு அண்மையிலுள்ள பள்ளியூர் என்னும் சிற்றூர்க்கு என் நண்பரொருவருடன் சென்றிருந்தேன். அங்கே கிருஷ்ணசாமி சேனை நாட்டாரென்று தமிழாசிரியர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர்பால் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்துக்கு இளம்பூரணருரை ஒன்று இருந்தது. அதனைப் பிரதி பண்ணிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் அவ்வூரிலேயே யான் சில நாட்கள் தங்கினேனாக, எனக்கும் அவருக்கும் நட்பு முதிர், அவர் வாயிலாக அரித்துவார மங்களத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் செல்வரும் அரிய புலவருமாகிய திரு.வா. கோபாலசாமிரகுநாத ராசாளியார் அவர்களையும் அவர்பால் நட்பு கொண்டிருந்த பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், சோழவந்தான் திரு. அரசஞ் சண்முகனார் முதலிய பல புலவர்களையும் பற்றிப் பல செய்திகளைக் கேட்டு மகிழும் வாய்ப்புடையனானேன். அவ்வாறிருக்கையில், ஒரு நாள் யான் திரு. டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் வெளியிட்ட புறநானூறு இரண்டாம் பதிப்பு ஒன்றை புத்தம் புதியதாக வாங்கிச் சென்றேன். அதனைக் கண்டதும் சேனை நாட்டாரவர்கள் ஒரு செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள். திரு. இராசாளியவர்களிடம் புறநானூறு ஏடு ஒன்று இருப்பதாகவும், அதனை ஒருகால் தம்மிடம் தந்து திருத்தமாகப் படியெடுக்குமாறு பணித்ததாகவும், அதனைத் தாம் அழகாக எழுதி வைத்திருப்பதாகவும் என்னிடம் சொல்லி சில நாட்களுக்குப் பின்னர் அப்பிரதியைக் காட்டினார். அப்பிரதியையும் அச்சாகாதிருந்த புறநானூற்றையும் ஒப்பு நோக்கியதில் முற்பகுதியில் வேறுபாடுகள் மிகுதியாக காணப்படவில்லை. பின்னர் 200 பாட்டுகட்கு மேலுள்ள பகுதியை ஒப்புநோக்கியபோது, சில பாட்டுகளில் அச்சப் பிரதியில் விடப்பட்டிருந்த சில அடிகளும் சிலவற்றில் சில திருத்தங்களும் காணப் பெற்றன. அவற்றை மட்டில் அச்சப்பிரதியில் ஆங்காங்கே குறித்துக் கொண்டேன். இவ்வாறு ஒப்பு நோக்கும் பணி 1927 ஆம் ஆண்டு சூன்

27ஆம் நாள் முடிவு பெற்றது. ஆயினும் இப்பிரதி ஐயரவர்களுக்கு கிடைக்காமல் போனது பற்றி என் மனதில் ஐயமொன்று ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது.⁸⁴ இவ்வாறு தமக்கு ஏடு கிடைத்த முறையையும் உரை எழுதியதையும் முன்னுரைப் பகுதியில் குறித்துள்ளார்.

அச்சப் பிரதியுடன் ஏட்டுச்சுவடி கொண்டு ஆராய்ந்து உரை விளக்கம் எழுதியும் 269 ஆம் பாடல் பழையவுரை இல்லாமையால் அவற்றுக்கு உரை விளக்கமும் எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் பாடினோர், பாடப்பட்டோர் வரலாறு, பாட்டின் கருத்து, உரை, உரைவிளக்கம் ஆகியவற்றை அமைத்துள்ளார். பாட வேறுபாடுகளும் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளும் அவ்வப் பாடலின் உரை விளக்கம் முதலிய பகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. பாடப்பட்டோர் பெயர் தெரியாதவிடத்துப் பாடினோர் பெயரும், இருவர் பெயரும் தெரியாத விடத்துப் புறத்துறைப் பெயரும், பாடலுக்குத் தலைப்பாகத் தரப் பெற்றுள்ளன. பழையவுரையுள்ள பாடல்களுக்கு அப்பழையவுரையின் பொழிப்புரையினையே சிறிதும் மாற்றாகப் பதவுரையாக்கி விளக்கவுரை தந்துள்ளார். அவ்வுரையில்லாத பாடல்களுக்குத் தாமே பதவுரையும் விளக்கவுரையும் தந்துள்ளார்.

இவரின் புறநானூற்று உரைப் பதிப்பு முதற்பகுதி 1952, 1960, 1964, 1967, 1971, 1973 ஆம் ஆண்டுகளில் மறுபதிப்புகளை கண்டுள்ளது. புறநானூற்றின் இரண்டாம் பகுதி 1956, 1962, 1968, 1972 ஆம் ஆண்டுகளில் மறுபதிப்பு செய்யப் பெற்றுள்ளது.

உரையில்லாதவற்றுக்கு எளிய, புதிய செவ்விய உரை, உரை விளக்கம், ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு, வரலாற்றுச் செய்திகள், அச்செய்திகளை வலியுறுத்தும் கல்வெட்டாராய்ச்சிக் குறிப்புகள் மற்றும் தக்க அக, புறச்

சான்றுகள், உரைவிளக்கப் பகுதியில் பாடவேறுபாடுகள் என இவர் பதிப்பு அமைந்துள்ளது பதிப்பாராய்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியாகும்.

துரைசாமிப் பிள்ளையின் உரைச் சிறப்பால் புறநானூறு மேலும் பல விளக்கங்களைப் பெற்று சீர்மையடைந்துள்ளது.

“உ.வே.சா. பதிப்பில் விடுபட்டிருந்த சங்கப் புலவர்கள் பெயர்கள் பலவற்றை உய்த்துணர்ந்தும், பாடவேறுபாடுகளையும் உரை வேந்தர் திருத்திப் பதிப்பித்துள்ளார். சான்றாக உ.வே.சா. பதிப்பில் 340 ஆம் புறப்பாடலைப் பாடியவர் அ. . .என்னும் அளவில் சிதைந்துள்ளதை அள்ளுநர் நன்முல்லையார் எனப் பெயர் முழுமையாக்கிப் பதிப்பித்துள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.

337, 346, 357, 362, 370, 377, 379, 384, 393 ஆகிய பாடல்களில் சிதைவுடன் காணப்படும் சில சொற்களும் தொடர்களும் இவர் பதிப்பில் நிறைவுடன் காட்சியளிக்கின்றன.

328, 335, 352, 353, 355, 361, 366, 373, 387, 388, 390, 391, 395, 396, 398, 399, 400 ஆகிய பாடல்களின் விடு பகுதிகள் சில இவர் பதிப்புக்குக் கிடைத்துள்ளன. எனினும் பாடல் நிரம்பிற்றில்லை. உ.வே.சா. பதிப்பு போலவே இவர் பதிப்பிலும் செம்மை பெறாதவையும் உள்ளன. சான்றாக 267, 268 பாடல்கள் போனதையும் 321, 323, 333, 334, 371, 380, 383 ஆகிய பாடல்களின் சிதைவு மாறும் வாய்ப்பு ஏற்படாமல் போனதையும் சுட்டலாம்’’⁸⁵ என இளங்குமரனார் கவடிக் கலை எனும் நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் புறநானூற்றுப் பதிப்புகள் எனும் கட்டுரையொன்றில் சூ. நிர்மலாதேவி சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

1955இல் கழக வெளியீடாகப் புறநானூற்றுக்கு விளக்கவுரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார்.

புறநானூறு புலியூர் கேசிகன் உரை

தமிழறிந்த மக்கள் அனைவருமே கற்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் பொதுமக்களை வாசகர்களாக முன்னிறுத்தி உரை வரைந்து பதிப்பித்தவர் புலியூர்கேசிகன் ஆவார்.

தமது புறநானூற்று பதிப்பில், “தமிழறிந்தார் அனைவருமே புறநானூற்றைக் கற்க வேண்டும். புறநானூற்றுத் தமிழரைப் போன்றே அஞ்சா நெஞ்சமும், ஆராத் தமிழ்ப்பற்றும் மறமேம்பாடும், கொடையாண்மையும், நாட்டுப்பற்றும், மன உணர்வும் பெற்றவர்களாகத் திகழவேண்டும். இதற்குச் சிறிதளவேனும் உதவ வேண்டும் என்கிற பேராசையே, தமிழார்வமே, இப் பதிப்பின் தோற்றத்திற்குரிய மூலகாரணம் ஆகும்”⁸⁶ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் தமது பதிப்பின்கண் ஒவ்வொரு பாடலின் மைய பொருண்மை அல்லது சிறப்புத் தொடரை வைத்து ஓரிரு சொற்களில் அமைந்த அழகிய தலைப்பைத் தந்துள்ளார். சான்றாகப் புறநானூற்றின் இரண்டாம் பாடல் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் பாரதப் போரில் பெருஞ்சோறு அளித்தாகக் கூறுவது, இப்பாடலுக்குப் ‘போரும் சோறும்’ எனத் தலைப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறே, தாயில் தூவாக் குழவி போல எனும் தொடரமைந்த நான்காம் பாடலுக்குத் ‘தாயற்ற குழந்தை’ எனக் கற்பாரைத் தூண்டும் வகையில் தலைப்பிட்டுள்ளார். பாடல் சந்தி பிரித்து நிறுத்தக் குறிகளிட்டு ஐந்தைந்து அடிகளாகப் பிரித்து எண்ணிடப் பெற்றுள்ளன.

பாடியோர், பாடப்பட்டோன், திணை, துறை ஆகியவற்றை அடுத்து பாடலின் செய்தியைச் சுருக்கமாக, சிறப்பு எனும் தலைப்பிட்டு உணர்த்துகிறார். அடைப்புக்குறிக்குள் துறை விளக்கமும் பாடலின் பொருத்தப்பாடும் உணர்த்தப் பெறுகின்றன. பாடலின் கீழ் எடுத்துரைப் போக்கில் பாடலுக்குத் தெளிவுரை சுருக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

புறநானூற்றின் முதல் மூன்று பதிப்புகள் முறையே சனவரி 1958, நவம்பர் 1958, ஆகஸ்டு 1960 ஆகிய ஆண்டுகளில் பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

மறுபதிப்புகள் 1959, 1961, 1965 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியாகியுள்ளன. விரிவாக்கிய புதிய பதிப்புகள் 1971, 1977, 1983, 1995, 1999, 2002 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்துள்ளன.

நூலின் முன்னமைப்பில் புகழ்சால் புறநானூறு என்ற 110 வரிகள் அடங்கிய பாடலைப் பதிப்பாசிரியர் அமைத்துள்ளார். புறநானூறு பேசும் மன்னர்கள், பாடற் புலவர்கள், பதிப்பித்த சான்றோர், புறநானூற்றின் அரும் செய்திகளைக் கூறுவனவாக இவ்வரிகள் உள்ளடக்கம் பெற்றுள்ளன.

அடுத்து, 'புறநானூறு தெளிவுரை' என்பது அனைவரும் எளிய முறையில் உரையறிந்து பாடல் இன்பத்தை நுகரும் வண்ணம் விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

தொடர்ந்து வரும் புறநானூற்று பொன்மொழிகள் என்ற பகுதி புறநானூற்றில் அமைந்துள்ள பாடல் வரிகளே.

ஞா. மாணிக்கவாசகன் உரை

ஞா. மாணிக்கவாசகன் புறநானூற்றுக்கு உரையெழுதி 1998இல் உமா பதிப்பகம் மூலமாக நூலை வெளியிட்டுள்ளார். மாறுதலின்றி மறுபதிப்பு 2005இல் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

'தமிழின் புகழ் மகுடம் புறநானூறு' என்ற முன்னுரையுடன் புலியூர்கேசிகனை ஒட்டிக் கவர்ச்சிகரமான தலைப்பிட்டுப் பாடல்களை அமைத்துள்ளார். எளிய உரை அடுத்து உள்ளது. தொடர்ந்து அருஞ்சொற்

பொருள் இடம்பெற்றுள்ளது. இறுதியில் பாடல் கூறும் மையப் பொருள், பாட்டுடைத் தலைவன், பாடல் பாடிய புலவர், திணை, துறை விளக்கம் அமைந்துள்ளன. நூலிறுதியில் பாடிய புலவர்களின் அகரவரிசைப் பாடல் எண்களுடன் தரப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து பாடப்பட்டோர் பெயர்களும் அதேமுறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புறநானூற்றுத் திணை துறைகளுள் ஒரேதிணை, துறை இடம்பெறும் பாடல் எண்கள், திணை, துறை பெயர்களுடன் விளக்கங்களும் தரப்பட்டுத் திணை துறை பற்றிய ஆராய்ச்சிக்குப் பயன் நல்குவனவாய்ச் சிறந்து விளங்குகின்றன. நூலின் இறுதிப் பகுதியாகப் பாடற் முதற்குறிப்பகராதி பாடல் எண்களுடன் தரப்பட்டுள்ளது. எளிய முறையில் புறநானூற்றைக் கற்பாருக்கு இவ்வுரை பயன் நல்கும்.

அ. மாணிக்கனார் பதிப்பு

பொன்மொழிகளாய்த் திகழும் பான்மையை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். 31 புலவர்களின் பாடல் வரிகளே பொன்மொழிகளாய் உள்ள திறம் இதில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து மூலம் அமைந்துள்ளது. பாடல்கள் அனைத்தும் எளிதில் படிக்கும் வண்ணம் சீர் பிரிக்கப்பட்டு, தேவையான இடங்களில் காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, முக்காற் புள்ளி முழுப்புள்ளி, வியப்புக்குறி, வினாக்குறி, கேள்விக்குறி முதலானவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பாடலில் எத்தனை வரிகள் உள்ளன என்று அறியும் முகத்தால் 510 என வரி எண்ணிக்கை அமைத்த முதல்வர் இவரே. தொடர்ந்து வந்த பிற பதிப்புகளில் முறையாகப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. பாடல்களுக்கு எளிய, இனிய, நயம் மிகுந்த நயம் கொண்ட தலைப்புகள் படிப்போரைக் கவர்ந்திழுக்கும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை தொடர்ந்து பாடலுக்கான தெளிவுரையும் சொற்பொருளும் தரப்பட்டுள்ளன.

நூலின் பின்னமைப்பில் அரிய உவமைகள், பாடினோர் வரலாறு, பாடப்பட்டோர் வரலாறு, திணை விளக்கம், துறை விளக்கம், செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி ஆகியன அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அ. மாணிக்கனார் உரை

புறநானூறு இரு பகுதிகளாக (1-200, 201-400) 1999 இல் வர்த்தமானன் பதிப்பகத்தால் புலவர் அ. மாணிக்கனார் உரையெழுதி வெளியிடப்பெற்றது. பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர் அல்லது பாடிய புலவர் பெயரைப் பாடல் தலைப்பாக அமைத்துக் கொண்டு பாடியவர் வரலாற்றையும், பாடப்பட்டோர் தொடர்பான விளக்கங்களையும் கூறி அதன்பின் திணை, துறை குறிப்புகளை அடக்கித் தொடர்ந்து மூலம் தரப்பட்டுள்ளது. பாடலுக்கான தெளிவுரை, குறிப்புரை அடுத்து அமைந்துள்ளது. பாடலில் கதைக் குறிப்பு காணப்படின் அக்கதை பற்றிய செய்திகள் அடுத்து இடம் பெறுகின்றன.

பாடல்களைச் சீர் பிரித்துத் தந்து, அனைவரும் எளிதில் கற்கும் வண்ணம் வரி எண்கள் தரப்பட்டுள்ள பாங்கு தெரிகின்றது. பாடலுக்கான தெளிவுரை மிக எளிமையாகப் புறநானூற்றைக் கற்கத் தொடங்கும் மாணவர்களுக்கும் விளங்கும் வண்ணம் தரப்பட்டுள்ளது. குறிப்புரை குறிப்பிட்ட, முக்கியமான பாடல் வரிகள் அல்லது சொற்களுக்கான குறிப்புரைகளைத் தந்து பாடல் பொருள் மேலும் விளக்கம் பெறத் துணை நிற்கிறது. கற்றுத் துறை போகியோரும் சங்க இலக்கியத்தைக் கற்கத் தொடங்குவோரும் பயன்படுத்தவேண்டிய உரையாக உள்ளது.

அ.மா.பரிமணம், கு.வெ.பாசும்மிரமணியன் உள்ளிட்ட உரையாசிரியர் குழு உரையெழுதியதன் நோக்கம்

“புறநானூற்றுக்கு எளிய உரைகளும், பொழிப்புரைகளுமாயமைந்த பதிப்புகள் பலவும் வெளிவந்துள்ளன. இந்நிலையில், பழைய உரையின்

திட்ப நுட்பமெல்லாம் தழுவியும், அதன் பொருண்மை நலம் குன்றாமல் எளிமைப்படுத்தியும், புதிய நயங்காண் பகுதியை விளக்கியும், திணை துறை, இயைபு காட்டியும், அமையும். ஓர் உரை இக்கால் தேவையான நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் கருதியது. அந்நிலையில் இதன் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்களாக கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியனைத் தேர்ந்து தக்க உரையாசிரியர்கள் வழி இவ்வுரை வரையப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில் புறநானூற்றின் ஒவ்வொரு பகுதியையும், அதனைப் பாடமாக நடத்தும் பணி மேற்கொண்ட அறிஞர் பெருமக்களிடம் ஒப்படைத்து உரையெழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில்,

1 – 100	–	வெ. சத்திய நாராயணன்
101 – 200	–	க. திலகவதி
201 – 250	–	கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்
251 – 300	–	வி.நாகராசன்
301 – 350	–	அ. விசுவநாதன்
351 – 400	–	இரா. ஆரோக்கியசாமி

என்றவாறு உரையாசிரியர்கள் பாடல்களுக்கு உரை வரைந்து தந்தனர். அறுவர் எழுதிய உரையிலும் ஓர் அமைப்பொருமை விளங்குமாறு உரை செப்பம் செய்யப் பெற்றுள்ளது.’’⁸⁷ ஓரளவு தமிழறிவுள்ளவரும் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் பழைய பொழிப்புரை எளிமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை பதிப்பைப் போன்று முதல் 200 பாடல்களைப் புத்தகம் 1 என்றும், 201 முதல் 400 பாடல்களைப் புத்தகம் 2 என்றும், இரு பகுதிகளாகப் புறநானூறு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

முதற் தொகுதியில் முதற்கண் பதிப்புரை, அணிந்துரை, பதிப்பு முன்னுரை, அவை பற்றிய முன்னுரை, புலவர்கள் பாடல் எண்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

நூலில் பாடலுக்கு மேலாக பாடல் எண் தரப்பட்டுள்ளது. புலியூர் கேசிகனைப் பின்பற்றிப் பாடல் வரி எண்களும் குறியீடுகளும் அமைக்கப் பட்டுப் பாடல்கள் சீர் பிரிக்கப்பட்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்து திணை, துறை, பாட்டுடைத் தலைவன், பாடியபுலவர் பெயரும் தொடர்ந்து திணை, துறை விளக்கம் இடம் பெற்றுள்ளன. அடுத்து, உரை பாடல் வரி எண்கள் தரப்பெற்றுப் பத்தி பத்தியாக அமைந்துள்ளது. இது குறிப்பிட்ட வரியின் அல்லது சொல்லின் பொருளைமட்டும் அறிய விரும்புவர்களுக்கும் பேருதவியாக உள்ள அமைப்பாக உள்ளது. தொடர்ந்து உரை விளக்கம் உள்ளது. உரையில் குறிப்பிடப்பட்ட சில முக்கியமானவற்றுக்குக் கூடுதல் விளக்கம் தருவதாக இப்பகுதி உள்ளது. இறுதியில் அருஞ்சொற்பொருள் அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை பதிப்பு மாணவர்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் அணுகிப் படிக்கத்தக்க நற்பதிப்பாகத் திகழ்கிறது.

ரா. சீனிவாசன் உரை

‘புறநானூறு செய்யுளும் செய்திகளும்’ என்று தலைப்பிட்டு ரா.சீனிவாசன் என்பார், மூலம் அதில் அடங்கியுள்ள செய்திகளை அனைவருக்கும் புரியும்படியாகத் தந்துள்ளார்.

புறநானூறு கூறும் அரிய உரைகள் என்னும் தலைப்பிட்டு ப.இராமசாமி என்பார் புதிய நோக்கில் உரை கண்டுள்ளார்.

புறநானூறு 400 பக்கங்களும் இக்காலத்திற்கு வேண்டிய கருத்துகளை 124 பாக்களே கொண்டுள்ளன. அவற்றுள் 28 பாக்கள் முழுப் பாக்களாக உள்ளன. ஏனைய 96 பாக்களின் சில அடிகள் வேண்டிய கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளன. கருத்து மட்டுமின்றி சில அறிய உவமைகளும் சொற்றொடர்களும் அவற்றில் உண்டு எனக் குறிப்பிட்டு எளிய முறையில் உரை எழுதியுள்ளார்.

இவ்வரிய உரை 2004 இல் மணிவாசகர் பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கு.ராஜவேலு உரை

‘புறநானூறு புதிய தளிர்கள்’ என்று தலைப்பிட்டு கு. ராஜவேலு உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரை திருநாவுக்கரசு புத்தகாலையம் 1999இல் வெளியிட்டுள்ளது.

இவ்வுரையானது மூலம், திணை, துறை கொடுக்கப்பட்டு பழையவுரை, எளியவுரை, விளக்கவுரை என அமைத்துள்ளார். விளக்கவுரை என்னும் பகுதியில் விரிவான நிலையில் உரை எழுதிச் செல்கிறார்.

2010 ஆம் ஆண்டு ச.வே.சு. புறநானூற்றுக்கு தெளிவுரைக் கண்டுள்ளார். இவ்வுரையை மெய்யப்பன் பதிப்பகம் பதிப்பித்துள்ளது.

முடிவுரை

வாய்மொழியாக இருந்த உரைகள் காலப் போக்கில் பல்வேறு வடிவம் பெற்றன. விளக்கங்களை மிகுதியாக நினைவில் நிறுத்துவது அறிதாயிற்று. எனவே உரைகளை எழுதி வைத்துப் போற்ற வேண்டிய இன்றியமையாத நிலை ஏற்பட்டது.

எழுதுவதில் இருந்த இடர்பாடுகளால் முதலில் உரைகள் குறிப்புரைகளாகவே அமைந்தன. விரிவும் விளக்கமுமாக அமையவில்லை. ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் ஆகிய நூல்களுக்குக் குறிப்புரைகளே முதலில் இயற்றப்பட்டன.

இடைக்காலத்தில் வடமொழிச் சொற்களும் வடமொழி காவிய மரபுகளும் தமிழில் குடி புகுந்தன. இதனால் பல்வேறு நல்லியல்புகளும்

வந்தமைந்தன. ஆனால் அவற்றோடு பல தீமைகளும் புகுந்தன. சுருக்கம் நேர்மை ஒழிந்து அலங்காரங்களும் ஆடம்பரங்களும் தலையோங்கின. இந்நிலையில் சங்க நூல்களுக்குச் செவ்விய உரைகள் தோன்றின.

அவ்வாறு தோன்றிய உரைகள் குறிப்புரை, தெளிவுரை, விளக்கவுரை, ஆராய்ச்சியுரைகளாக அமைந்தன.

சங்க நூல்களுக்கு எழுந்துள்ள உரைப் பதிப்புகள்,

நூல்கள்	உரைப்பதிப்புகள்
பத்துப்பாட்டு (முழுமைக்கும்)	— 11
பத்துப்பாட்டு (தனித்தனி நூல்களாக) —	55
நற்றிணை	— 14
குறுந்தொகை	— 23
ஐங்குறுநூறு	— 17
பதிற்றுப்பத்து	— 12
பரிபாடல்	— 9
கலித்தொகை	— 22
அகநானூறு	— 20
புறநானூறு	— 15

	198

ஆய்வாளர் திரட்டிய தரவுகளின் அடிப்படையில் சங்க நூல்களுக்கு “நூற்று தொண்ணூற்று எட்டு” உரைப் பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

குறிப்புகள்

1. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், பக்.56-57.
2. மேலது, ப. 14.
3. மேலது, ப. 19.
4. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், ப. 25.
5. தொல்காப்பியம், மரபியல், நூற்பா - 104.
6. தொல்காப்பியம், இளம்பூரணம், ப. 188.
7. மேலது, செய்யுளியல் நூற்பா - 235.
8. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், ப. 26.
9. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், பக்.26-27.
10. தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் நூற்பா - 163.
11. தொல்காப்பியம், இளம்பூரணம், ப. 12.
12. மேலது, மரபியல், நூற்பா - 102.
13. மேலது, மரபியல், நூற்பா - 103.
14. ச. குருசாமி, இளம்பூரணார் உரை நெறி, ப. 35.
15. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், ப. 62.
16. மேலது, பக். 62-64.
17. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், ப. 222.
18. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், ப. 36.
19. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், ப. 166.
20. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், பக். 38-39.
21. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், ப. 242.
22. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், ப. 42.
23. மேலது, ப. 47.
24. உ.வே. சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியர் உரையும் குறிப்புரையும், பக். iii-v.
25. K.T. நீலகண்டன், பத்துப்பாட்டு தெளிவுரை, ப. 7.

26. ச.வே. சுப்பிரமணியன், பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், ப. 13.
27. ச.வே. சுப்பிரமணியன், திருமுருகாற்றுப்படை தெளிவுரை, ப. 12.
28. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், ப. 321.
29. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, நற்றிணை மூலமும் விளக்க உரையும் முன்னுரை, பக். v-vii.
30. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், ப. 321.
31. ஆ. மணி, குறுந்தொகை திறனுரைகள், ப. 12.
32. மேலது, ப. 14.
33. மு. சண்முகம்பிள்ளை, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், பக். 12-13.
34. ரா. இராகவையங்கார், குறுந்தொகை விளக்கம், ப. 23.
35. ஆ. மணி, குறுந்தொகை திறனுரைகள், பக். 32-34.
36. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.) தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 193.
37. வீ. நாகராசன், குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், பக். xxxviii-ix.
38. மேலது, ப. 17.
39. மேலது, ப. 17.
40. மேலது, ப. 18.
41. அ. தட்சிணாமூர்த்தி, ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், முன்னுரை, ப. xxxix.
42. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.) தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 271.
43. மேலது, பக். 271-272.
44. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, ஐங்குறுநூறு மூலமும் விளக்கவுரையும், பக். 2-4.
45. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், ப.
46. அ. தட்சிணாமூர்த்தி, ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், முன்னுரை, ப. xxxviii.

47. மேலது, ப. xl .
48. மேலது, ப. 95.
49. மேலது, ப. 95.
50. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், பக். 322-323.
51. மேலது, 323.
52. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், பக். 298-299.
53. மேலது, பக். 300-301.
54. உ.வே.சா. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ப. 13.
55. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 307.
56. மேலது, ப. 308.
57. மேலது, ப. 310.
58. மேலது, பக். 313-314.
59. மேலது, ப. 316.
60. உ.வே.சா.(ப.ஆ.) பரிபாடல் மூலமும் உரையும், முன்னுரை, ப. ix.
61. மேலது, ப. 232.
62. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், பக். 79-80.
63. பெ. சுப்பிரமணியன் (உ.கு), பரிபாடல் மூலமும் உரையும், பக். xxxviii-ix .
64. மேலது, ப. xl .
65. மேலது, ப. xxxviii,
66. மேலது, ப. xl.
67. மேலது, ப. xli.
68. மேலது, ப. xli.
69. மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், பக். 298-300 .
70. அ. விசுவநாதன், கலித்தொகை மூலமும் உரையும், பக். xix-xli .
71. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 344.
72. மேலது, ப. 345.

73. மேலது, பக். 345-347.
74. மேலது, ப. 347.
75. மேலது, ப. 348.
76. வே. சுப்பிரமணியன், அகநானூறு மூலமும் உரையும், ப. 3.
77. இரா. செயபால், அகநானூறு மூலமும் உரையும், ப. xxxviii.
78. உ.வே. சாமிநாதையர், என் சரிதம், பக். 555-556.
79. மேலது, பக். 600-601.
80. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 362.
81. இரா. இளங்குமரன், சுவடிக்கலை, ப. 252.
82. மேலது, பக். 252-253.
83. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன், புறநானூற்று மூலமும் உரையும், ப. xxxix.
84. உ.வே. சாமிநாதையர், புறநானூறு மூலமும் உரையும், ப. xv.
85. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 367.
86. புலியூர்கேசிகன், புறநானூறு தெளிவுரை, ப. 2.
87. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன், புறநானூற்று மூலமும் உரையும், ப. 4.
88. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 363.
89. உரையாசிரியர் குழு, புறநானூறு மூலமும் உரையும், ப. xl.

* * * *

இயல் இரண்டு

குறுந்தொகை -
உ.வே.சாமிநாதையர்
உரைத்திறன்

இயல் இரண்டு

குறுந்தொகை - உ.வே.சாமிநாதையர் உரைத்திறன்

“கண்ணும் சடையாமல் கையும் தளராமல்
உண்ணபசி எழுவது ஓராமல் எண்ணி எண்ணிச்
செந்தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்த திருத் தொண்டு
இந்நிலத் துண்டோ இணை”

என உ.வே.சாமிநாதையரின் உரையைப் புகழ்வார் கவிமணி. குறுந்தொகைக்கான இவரது உரைத்திறனை ஆராய்வது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

“உரையாசிரியர்கள் தங்கள் மூல நூலாசிரியர்களை வினையின் நீங்கிய விளங்கிய அறிவின் முனைவனாகக் கருதி உரையெழுதுகின்றனர். அவ்வகையில் சங்க நூல்கள் பலவற்றிற்கும் உரைகண்ட பெருமை ஐயரைச் சாரும். எனினும் மற்ற நூல்களுக்கெல்லாம் விரிவான உரையெழுதாதவர் குறுந்தொகைக்கு விரிவான உரையெழுதியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது குறுந்தொகை உரை, பிற உரையாசிரியர்களின் உரைகளிலிருந்து வேறுபட்டு அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

தமிழ்மொழியின் தொன்மைச் செல்வங்கள் சங்க இலக்கியங்கள். இச்சங்க நூல்களைச் செம்மொழி என்னும் சிறப்புக்கு வரலாற்றுச் சின்னங்களாகத் திகழ்கின்றன. சங்க நூல்களைப் பதிப்பிக்க அறிஞர் பெருமக்கள் பலர் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். அவ்வுறிஞர்களுள் சங்க நூல்களைப் பதிப்பிக்க எண்ணம் கொண்டு, பத்துப்பாட்டு நச்சரின் உரையையும் எட்டுத் தொகையுள் புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், குறுந்தொகை ஆகிய நூல்களையும் பதிப்பு செய்த பெருமை ஐயருக்குரியது.”¹

உ.வே.சா-வாழ்வும் தமிழும் பணியும்

“உலகத்தைச் சீர்திருத்தும் சான்றோர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையே தோன்றுவர் என மெய் நூல்கள் கூறுகின்றன. எத்துறையில் சீர்குலைவு ஏற்படுகின்றதோ அப்போதெல்லாம் அத்துறையில் அறிவாற்றல் மிக்க ஆன்றோர்கள் பிறந்து சீர்படுத்தியுள்ளதை வரலாறுகள் அறிவிக்கின்றன.

சைவச் சமயத் துறை தாழ்வுற்ற காலங்களில் அப்பரும் சம்பந்தரும் அருள்மிகு வாதவூரரும் தோன்றி அதனைத் தழைத்தோங்கச் செய்துள்ளனர். வைணவத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை விளக்கி மக்களிடையே பரப்ப இராமானுசர் தோன்றினார். தெய்வத் திருமுறைகளின் மாண்பையும், செயற்கரிய செய்த சிவத் தொண்டர்களின் பெருமைகளையும் விரித்துரைக்கத் தோன்றினார் தெய்வச் சேக்கிழார். வரலாறு உணர்த்தும் உண்மை நியதி இது.

தமிழகத்தின் கவிதைத் துறை மாசூர்ந்து பழமை நிலை பாழ்பட்டுத் தாழ்வுற்றுக் கிடந்த காலத்தில் அதைத் தலை நிமிர்த்த பாரதி தோன்றினான் எனப் பாடுவார் பாவேந்தர்.

அவ்வகையில் பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் தமிழர்க்குக் கிடைக்க வில்லை என்று தமிழன்னை வருத்தமுற்றாள். அவ்வருத்தத்தை நீக்க சாமிநாதையர் பிறந்தார்.’’²

இளமையும் கல்வியும்

ஐயர் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பாபநாசத்தை அடுத்துள்ள உத்தமதானபுரம் என்னும் சிற்றூரில் அந்தணர் மரபில் வேங்கட சுப்பையர், சரகவதி தம்பதிகளுக்குப் புதல்வராய் 19.02.1855 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்.

இளம் பருவத்தில் தம் பாட்டனார் வேங்கடாசல ஐயரிடம் அரிச்சுவடி கற்றார். கனம் கிருஷ்ணையரிடம் சில காலம் இசை பயின்றார். எனினும் இசை பயிலுவதைவிடத் தமிழ் நூல்களைக் கற்க வேண்டும் என்ற துடிப்பே இளமை முதல் இவரிடம் மேலோங்கி நின்றது. எனவே இவர் குன்னம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த சிதம்பரம் பிள்ளை என்பவரிடம் சில சிறு நூல்களைப் பாடம் கேட்டு வந்தார்.

16.06.1868 இல் இவருக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. மனைவியார் மதுரம்பாள்.

தமிழ்க் கற்பித்த சான்றோர்கள்

“செங்கனம் விருத்தாசல ரெட்டியாரிடம் யாப்பருங்கலக் காரிகையைக் கற்றார். இவருக்குத் தமிழ்க் கற்பித்த சான்றோர் பலராவர். ஆயினும் இவருக்கு எல்லாவிதத்திலும் நல்லதொரு ஆசானாக வழிநடத்திச் சென்றவர் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையாவார். திருவாவடுதுறை ஆதின வித்துவானாக இருந்த பிள்ளையவர்கள் அன்புடன் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றையும் கற்பித்தார். பிள்ளையிடம் தமிழ் கற்கச் சென்ற பின் ஐயரது தமிழ்ப் புலமை பன்மடங்கு பெருகிற்று. முதலில் புராண நூல்களையும், சிற்றிலக்கியங்களையும் அவரிடம் பாடம் கேட்டறிந்தார். தில்லையமகந்தாதி, துறைசையமகந்தாதி, திருவேரகத்து யமகந்தாதி எனப் பல நூல்களைக் கற்றுத் தெளிவு பெற்றார்.

பிள்ளையவர்களிடம் தமிழ்க் கற்கச் சென்ற பின்னரே நிறைவான மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. எனக்கிருந்த தமிழ்ப் பசி அதிகம். மற்ற இடங்களில் நான் பாடம் கேட்டபோது அவர்கள் கற்பித்த பாடம் யானைப் பசிக்கு சோலைப் பொரி போல இருந்தது. பிள்ளையவர்களிடம் வந்தேன், என்ன ஆச்சரியம்! எனக்குப் பெரிய விருந்து, தமிழ் விருந்து கிடைத்தது.

என் பசிக்கு ஏற்ற உணவு சில சமயங்களில் விஞ்சியும் கிடைக்கும். இனி நமக்குத் தமிழ்ப் பஞ்சம் இல்லை என்ற முடிவிற்கு வந்தேன், என இவரே கூறுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிள்ளையவர்கள் சாமிநாதையரின் ஆற்றலை அறிந்ததால் அவரின்மீது மிகுந்த அன்பு செலுத்தினார். அதன் வெளிப்பாடாக வேங்கடராமன் என்பது பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர். ஆயினும், திருவேரகத்தில் எழுந்தருளிய தெய்வக்குமரன் நினைவாக இவரைச் 'சாமா' எனவும் அழைப்பதுண்டு. சாமா என்பது சாமிநாதன் என்பதன் சுருக்கம். இச்செய்தியை இவரின் வாயிலாக வினவியறிந்த பிள்ளை 'இனி உன் பெயர் சாமிநாதன்' என்றே இருக்கட்டும் என்று கூறவே அது வரலாற்றில் நிலை பெறுவதாயிற்று. இது பிள்ளை ஐயரிடம் கொண்ட அன்பின் வெளிப்பாடாகும்.'''³

சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் தொடர்பு

“திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் தலைவராக இருந்தவர் மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர். மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையின் மறைவிற்குப் பின் ஐயருக்கு ஊன்று கோலாக இருந்தவர் தேசிகர். ஐயரின் புலமையைக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்து, பல சித்தாந்த நூல்களையும், நன்னூல் போன்ற இலக்கண நூல்களையும் கற்பித்தார். உ.வே.சாவுக்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும் பல நன்மைகள் செய்துள்ளார். இவரது உதவி ஐயரின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்கு உறுதுணையாய் இருந்தது.

சேலம் ராமசாமி முதலியார்

அந்நாளில் சேலம் இராமசாமி முதலியார் என்பவர் கும்பகோணத்திற்கு முனிசிப்பாகப் பதவி ஏற்று வந்தார். அவர் சிறந்த தமிழறிஞர். ஐயர், அவரைச் சென்று சந்தித்தபோது, சிந்தாமணி,

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் உண்டு என்னும் உண்மையை அறிய நேரிட்டது. ஏட்டுச் சுவடிகளில் மறைந்து கிடக்கும் அவ்வரிய கருவூலங்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இவருக்கு ஏற்பட்டது. இதற்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்தவர் முதலியாராவார். இராமசாமி முதலியாரிடம் சீவகசிந்தாமணி பிரதியைப் பெற்று அதைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

தமிழ்ப் பணி

“தமிழ்ப் பணிக்காகவே தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவிட்டு எவராலும் செய்வதற்கரிய சாதனைப் படைத்தவர். தமிழே அவரது பேச்சாகவும் மூச்சாகவும் திகழ்ந்தது. இப்பெருமகனாரது தமிழ்ப் பணியை, சாமிநாதையர் தமிழிலே பிறந்தார், தமிழிலே வாழ்ந்தார், அவர் பிறப்பும் தமிழ்; அவர் மன மெய்களெல்லாம் தமிழே ஆயின; அவர் தமிழாயினார்; தமிழ் அவராயிற்று; தமிழ்த் தாத்தா ஆக்கிற்று; தமிழ்க் கோயில் ஆக்கிற்று.

பழந்தமிழ் வெளியீட்டுக்குக் கால் கொண்டவர் ஆறுமுக நாவலர்; சுவர் எழுப்பியவர் தாமோதரம்பிள்ளை; கூரைவேய்ந்து நிலையம் கோலியவர், சாமிநாதையர்’’⁴ எனத் தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. பாராட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் அகப் பொருள் நூல்களின் ஆய்வுப் பிழிவு எனத் திகழும் “தமிழ்க் காதல்” எனும் அரிய நூலை எழுதிய வ.சுப.மாணிக்கனார் அந்நூலில்,

“பார்க் காத்தார் ஆயிரம் பேர் பசித்தார்க்காகப்

பயிர்க் காத்தார் ஆயிரம் பேர் பாலர்க்காக

மார்க் காத்தார் ஆயிரம் பேர் வாழ்ந்த நாட்டில்

மானம் காத்த தமிழ்த்தாய் “என் உடைமை எல்லாம்

யார் காத்தார்” எனக் கேட்க, ஒருவன் அம்மா

யான் காப்பேன் என வெழுந்தான் சாமிநாதன்

நீர்க் காத்த தமிழகத்தார் நெஞ்சின் உள்ளான்

நிலை காத்த மலை இமய நெற்றி மேலான்!’”⁵

எனப் பாடி இவரது தமிழ்த் தொண்டைப் பாராட்டுவது கருதத்தக்கது.

“இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழில் எழுதப்பெற்ற சங்க நூல்கள் என்னும் தங்க அணிகலன்களையும், காப்பியப் புதையல்களையும் கண்டெடுத்து தமிழ் அன்னைக்கு அணிவித்தவர் இவர். அறுபது ஆண்டுகள் (1855-1942) தமிழ்க் கற்பித்தவர். தமிழ் நூல்களை இவர் ஆராய்ந்து வெளியிட்ட பிறகே தமிழ் இலக்கிய எல்லையை உலகம் உணர்ந்தது. இவர் நூல்களால் உலக நாடுகள் தமிழின் சிறப்பை அறியத் தொடங்கின. தமிழிலக்கியத்தின் தொன்மை புலனாயிற்று. உலக நாடுகளிலுள்ள தமிழரும் பிறரும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இந்நூல்கள் கருவூலமாய் அமைந்தன. தமிழிலக்கிய உலகம் மறுமலர்ச்சி பெற்றது. தமிழாராய்ச்சி வளர்ந்தது. தமிழ் மாநாடுகள் பல நடந்தன. தமிழ் நூல்கள் பல உலக மொழிகளில் மொழியாக்கம் பெற்றன.”⁶

தமிழாசிரியர்ப் பணி

“தியாகராச செட்டியாரின் உதவியால் கும்பகோணம் அரசுக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகத் தமது பணியைத் தொடங்கினார். பின்னர் 1903 இல் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் பணியாற்றினார். 1919இல் ஓய்வு பெற்றுத் திருவாவடுதுறையில் சில காலம் தங்கினார். அதன் பின்னர் பெருங்கதையை ஆராய்ந்து பதிப்பித்தார்.

ஐயரின் தமிழ்ப் பணி மகத்தானது. ஒரு நிறுவனம் செய்யும் பணியைத் தனி ஒருவராகவே செய்து சாதனைப் படைத்தவர். இவரது

சிறந்த பணிகளைப் பாராட்டி மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் காஞ்சி காமகோடி பீடம் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளால் 'தாஷிணாத்திய கலாநிதி' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. 1932 இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் பட்டம் வழங்கி சிறப்பு செய்தது.

1942 ஆம் ஆண்டில் இவர் அரசர் அண்ணாமலையாரின் வேண்டுகோளை ஏற்று மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வராகப் பணியாற்றினார். இதுவே இவரது இறுதிப்பணி. இரண்டாம் உலகப் போரின் நெருக்கடி காரணமாய் ஐயர் திருக்கழுக்குன்றத்தில் சென்று தங்க நேரிட்டது. அங்கே 1942 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.’’⁷

பதிப்புப் பணி

“ஐயரின் தமிழ்ப் பணி 23 ஆம் வயதிலேயே தொடங்கி விட்டது. பதிப்பித்து வெளியிட்டவை 74 நூல்களாகும். இது மாபெரும் சாதனையாகும்.

இவர் முதன் முதலாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல் ‘கொலு மண்டபம்’ என்னும் வேணுவனலிங்க விலாச சிறப்பு (1878). இது 32 பக்கங்களைக் கொண்ட சிறு நூல். எனினும் மற்ற நூல்கள் பதிப்பிப்பதற்கு இந்நூல் வித்தாக அமைந்தது.

இரண்டாவது பதிப்பித்த நூல் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை எழுதிய திருக்குடந்தைப் புராணம் (1883).

மூன்றாவது பதிப்பித்த நூல் ஸ்ரீமத்தியார்ச்சுனமான்மியம் (1885).

பின்வெளிவந்த நூல்களுள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை

சீவகசிந்தாமணி	—	1887
பத்துப்பாட்டு	—	1889

சிலப்பதிகாரம்	—	1892
புறநானூறு	—	1894
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	—	1895
மணிமேகலை	—	1898
ஐங்குறுநூறு	—	1903
பதிற்றுப்பத்து	—	1904
மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை பிரபந்தத் திரட்டு	—	1910
பரிபாடல்	—	1918
நன்னூல் மயிலைநாதர் உரை	—	1928
பெருங்கதை	—	1929
தக்கயாகப் பரணி	—	1932
குறுந்தொகை	—	1937
குமரகுருபரர் பிரபந்தத்திரட்டு	—	1939

இவை தவிர புராண நூல்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், வாழ்க்கை வரலாறு, உரைநடை நூல்கள் என இவரது படைப்புகள் பலவாகும்.’’⁸

குறுந்தொகை ஆராய்ந்த முறை

குறுந்தொகையை ஆராய்ந்த முறை குறித்து உ.வே.சா. கூறுகையில், ‘‘திருவாவடுதுறை புத்தகச் சாலையிலிருந்து எட்டுத்தொகையில் கலித்தொகை, பரிபாடல் என்னும் இரண்டொழிய ஏனைய ஆறு நூல்களும் எழுதப்பெற்ற ஏடொன்று கிடைத்தது. அக்காலத்தில் அவற்றின் உட்பொருளை அறிந்து இன்புறுவார் அரியராக இருந்தனர். இடையே பல காலமாகச் சங்க நூல்களைப் படித்தாலும் பாடம் சொல்லுதல் அருகிப் போயினமையின் அந்நூல்களைப் பற்றிய உண்மையே தெரியாமல் இருந்தது. ஆதலின் அவ்வேட்டுச் சுவடியில்

எழுதுவோர் பொருளறியாக் குறையால் நேர்ந்த பிழைகள் இருந்தன. அதனைப் பிரதி செய்விக்கையில் பிரதி செய்வோர்களால் நேர்ந்த பிழையால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் செய்யப் பெற்றன. அப்பால் நான் ஏட்டுச் சுவடிகள் தேடிய இடங்களில் அடியில் காட்டியபடி வேறு ஒன்பது பிரதிகள் கிடைத்தன. அவற்றில் சில பூர்த்தியாகி இருந்தன.

1. திருநெல்வேலி அம்பலவாணக் கவிராயரவர்களது பிரதி
2. மாந்தோப்பு மடத்தில் கிடைத்த பிரதி
3. செங்கோல் மடத்தில் கண்ட குறையான ஏட்டுப் பிரதி
4. திருமயிலை வித்துவான் ஸ்ரீ சண்முகம் பிள்ளையவர்களது கடிதப் பிரதி
5. சோடாவதனம் சுப்பராய செட்டியாரவர்களது ஏட்டுப் பிரதி
6. தொழுவூர் ஸ்ரீவேலாயுத முதலியாரவர்களது ஏட்டுப் பிரதி
7. சென்னை இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலை ஏட்டுப் பிரதி
8. புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ இராதாகிருஷ்ணையரவர்களது கடிதப் பிரதி
9. திருக்கோணமலை ஸ்ரீதிரு கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கடிதப் பிரதி.

இவற்றில் சிலவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டு உரியவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டேன். சில பிரதிகளோடு ஒப்பு நோக்கிப் பிரதி பேதங்கள் குறித்துக் கொண்டதும் உண்டு. மேலே உள்ள 4, 9 என்னும் எண்ணுள்ள கடிதப் பிரதிகள் இரண்டையும் பார்க்க விரும்பிய காலத்தில், அவற்றை வருவித்து வைத்திருந்த சென்னை சர்வகலாசாலைத் தமிழாராய்ச்சிக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீமன் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை பி.ஏ.பி.எல். அவர்கள்

அன்போடு உதவினார்கள். இப்பிரதிகள் யாவும் பெரும்பாலும் ஒரே மூலச் சுவடிகளாகவே தோன்றின. எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழைகளும் மாற்றங்களும் ஒவ்வொன்றிலும் காணப்படுகின்றன. குறுந்தொகை பழையஉரை எங்கேனும் கிடைக்குமென்று தேடிப் பார்த்தும் கிடைக்க வில்லை. அதன் மேல் கிடைத்தலரிதென்ற கருத்து உண்டாயினமையின் அம்முயற்சியை விட்டுவிட்டேன்.

குறுந்தொகை பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கிய பிறகு தொல்காப்பிய உரை முதலியவற்றைப் படித்து ஆங்காங்கே மேற்கோளாக ஆளப்பட்ட இந்நூற் செய்யுட்களையும் செய்யுட் பகுதிகளையும் தொகுத்து அவற்றில் காணப்பட்ட பாட பேதங்களையும் குறித்துக் கொண்டேன். இம் முயற்சியால் பல அரிய திருத்தங்கள் கிடைத்தன. பல ஐயங்கள் நீங்கின’’⁹ என்று குறுந்தொகை ஆராய்ச்சி முன்னுரையில் உ.வே.சா. குறிப்பிடுகின்றார்.

பழைய உரைகள்

“குறுந்தொகைக்குப் பேராசிரியர் 380 செய்யுட்களுக்கும் நச்சினார்க்கினியர் இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரையெழுதியுள்ளனர் என்பது தமிழுலகம் நன்கறிந்த ஒன்றே.

நல்லறிவுடைய தொல்பேராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
இதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுணர்த்தும்

என்பது நச்சினார்க்கினியர் உரைச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றன் பகுதி. இதன்கண், பேராசிரியர் தம்முடைய கல்வித் திறனும் அறிவு வன்மையும் உலகினர் அறியும்படி குறுந்தொகைக்குப் பொருளெழுதினாரென்பதும்,

இருபது செய்யுட்களுக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரையிட்டனரென்பதும் கூறப்படுகின்றன.

தொல்காப்பிய அகத்திணையியலில்,

‘உள்ளுரை யுவம மேனை யுவமமெனத்

தள்ளா தாருந் திணையுணர் வகையே’

(46)

என்னும் சூத்திரத்தின் உரையில் நச்சினார்க்கினியர் ஏனையுவமம் வந்த செய்யுளுக்கு இந்நூலிலுள்ள, ‘யானே யீண்டை யேனே’ என்பதைக் காட்டி, “பேராசிரியர் இப்பாட்டில் மீனெறி தூண்டிலென்றதனை ஏனைய யுவமமென்றார்’ என எழுதியுள்ளார். இதனாலும் பேராசிரியர் குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதியிருத்தல் தெரிய வருகின்றது. அவர் அங்கே இலக்கணக் குறிப்புகள் எழுதியிருக்க வேண்டுமென்பதும் பெறப்படுகின்றது. அவர் எழுதாது விடுத்த இருபது செய்யுட்கள், பின் இருபது செய்யுட்களாக இருத்தல் கூடும்; இடையிடையே பொருள் தோன்றாமல் விட்ட செய்யுட்களெனக் கொள்ளுதல் நல்லறிவுடைய தொல்பேராசானாகிய அவரது பெருமைக்கு இழுக்காகும். அவர்தம் முதுமையில் குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதத் தொடங்கி 80 செய்யுட்களுக்கு எழுதி முடித்த பின்னர் நோய்வாய்ப்பட்டதாலோ பிற காரணத்தாலோ மேல் எழுத இயலாத நிலையை அடைந்தனரென்றே கொள்ளுதல் ஏற்புடைத்தாகும். பிற்காலத்தில் நச்சினார்க்கினியர் அவ்வரிய உரையைப் பின்பற்றி அதற்கேற்ப எஞ்சிய செய்யுட்களுக்கு உரையெழுதி இருத்தல் கூடும்.

இங்ஙனம் மிகச் சிறந்த இரண்டு உரையாசிரியர்களாலும் எழுதப்பட்ட பழையவுரை இப்போது கிடைக்கவில்லை. இது தமிழர்களுக்கு நேர்ந்ததொரு பெரிய நட்டமாகும்”¹⁰ என்று உ.வே.சா. தமது முகவுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

உரை வரைந்தமுறை

குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதிய நிலையைப் பற்றி, ‘‘இங்ஙனம் பல வகையான குறிப்புகளும் அகராதிகளும் எழுதி வைத்துக் கொண்டு பொருள் வரையறை செய்யத் தொடங்கினேன். நாளடைவில் பெரும்பாலான செய்யுட்களின் பொருட்கள் விளங்கின. இனி இதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தலாம்’ என எண்ணியிருந்தேன். இடையே வாணியம்பாடி ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்த தி.சௌ. அரங்கசாமி ஐயங்காரென்பார் குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதி 1915 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டனர். அப்பால் குறுந்தொகை ஆராய்ச்சியில் எனக்கிருந்த ஊக்கம் சிறிது தளர்ந்தது. பிற நூலாராய்ச்சியில் கருத்தைச் செலுத்தினேன். பின்பும் சிலர் பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதாகக் கேள்வியுற்றேன்.

1933 ஆம் ஆண்டு புரசவாக்கம் ஸர்.எம்.ஸி.டி. ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதராகவுள்ள ஸ்ரீமான் வித்துவான் சோ. அருணாசல தேசிகரவர்கள் குறுந்தொகை மூலத்தை மட்டும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள். பழையவுரை இல்லாமையால் புதியவுரை எழுதி இந்நூலை யான் வெளியிட வேண்டுமென்ற கருத்து சில தமிழன்பர்களுக்கு இருந்ததை உணர்ந்தேன். அறிஞர்கள் பலர் அடிக்கடி தூண்டி வந்தார்கள். முற்கூறிய ஐயங்காரவர்கள் உரைப் பிரதி இப்போது எங்கும் கிடைக்கவில்லை. பல வருஷங்களாகத் தொகுத்த குறிப்புகள் வீணாகமலிருக்கும் பொருட்டு இந்நூலை வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு மீண்டும் உண்டாயிற்று. அதனால் நூலாராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடத்தி வரலானேன். குறிப்புகளும் ஒப்புமைப் பகுதிகளும் எழுதித் தொகுக்கப் பட்டன. அப்போது என்னோடு இருந்து பழகுபவர்கள் பலர் இவ்வாராய்ச்சிக்கு உதவியாக இருந்தனர்.

பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரையெழுதிய இந்நூலுக்கு உரையெழுதும் தகுதி என்பாற் சிறிதுமில்லை என்பதையும்; என் முதுமையாலும் பல்வேறு வகையான முட்டுப்பாடுகளாலும் எனக்குண்டாகியுள்ள தளர்ச்சியையும் நன்குணர்ந்திருப்பதும் இளமை தொடங்கி இவ்வுலகில் யாதிலும் சிறந்ததாக எண்ணி வாழ்ந்து வருவதற்குக் காரணமாகிய தமிழிடத்துள்ள அன்பும், எங்ஙனமேனும் இறைவன் இம்முயற்சியை நிறைவேற்றியருளுவானென்ற துணிவும் இப்பதிப்பில் என்னை ஈடுபடச் செய்தன.

சர்வகலாசாலையார் உதவி

என் கருத்தை அன்பர்கள் சிலரால் அறிந்த ஸ்ரீமன் டி.சிவராம சேது பிள்ளையவர்கள் 1934 ஆம் வருஷம் தாம் தலைவராயிருந்த தமிழ்ப் பாடப் புத்தக சாலையின் மூலம் இப்பதிப்புக்குரிய உதவி சென்னை சர்வகலா சாலையாராற் கிடைக்கும்படி செய்வித்தார்கள். அவர்களுடைய நன்முயற்சியையும் தமிழ் பாஷாபிமானத்தையும் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். சர்வகலா சாலையார் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் பொருளுதவி செய்வதாகத் தீர்மானித்து ஐநூறு ரூபாய் முதலில் கொடுத்துதவினார்கள். அவர்களுடைய ஆதரவின்றேல் இப்பதிப்பு இப்பொழுது வெளிவந்திராது. இவ்வளவு வருஷங்களாக நான் வெளியிட்டு வரும் நூற்பதிப்புகளுக்கு இதைப் போன்ற பேருதவி கிடைத்ததில்லையென்பதைத் தமிழ் நாட்டினற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”¹¹

உரை எழுதுதல் அமைப்பு

சங்க இலக்கியப் பதிப்பு வரிசையில் குறுந்தொகை நூலுக்கு மட்டுமே உ.வே.சா. பதிப்புரை, விசேட உரை, மேற்கோள் விளக்கம், ஒப்புமைப் பகுதி ஆகியவற்றை எழுதி சேர்த்துள்ளார். பிற நூல்களுக்குக் குறிப்புரை மட்டுமே அமைகின்றது.

இவரது உரைத்திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது குறுந்தொகைக்கு இவர் எழுதிய உரையாகும். இது பழைய உரையாசிரியர் களைப் பின்பற்றியதாகும். இவ்வுரை, தெளிவும் விளக்கமும் செறிவும் மிக்கது.

பாடல், அதன் துறை விளக்கமும், ஆசிரியர், இவற்றில் அமையும் பாட பேதங்கள், மேற்கோள்கள், ஒப்புமைப் பகுதி இவற்றை உ.வே.சா. அமைத்திருப்பது குறிக்கத்தக்கது.

பாடலின் தலைப்பாகக் கூற்று அமைகிறது. பாடலின் பொருளைத் துறையோடு இயைபு படுத்துகிறது. பாடலின்கீழ்ப் பாடலின் பழைய கருத்து அல்லது துறைக் குறிப்பு அமைகிறது. இதில் இலக்கணப் பதங்களை விளக்குதல், பொருள் அறிதற்கரிய சொற்களுக்குப் பொருளை விளக்குதல், எடுத்துக்காட்டுப் பாடல் வழங்குதல், உரையாசிரியர் கருத்தைச் சுட்டுதல் எனப் பல நிலைகளில் விளக்குவார்.

துறை விளக்கத்தின் பின்னர் புலவர் பெயரும் அதைத் தொடர்ந்து பாட பேதங்களும் அமைகின்றன. தொடர்ந்து பாடலின் உரை, பதவுரை, அமைப்பு, கருத்து, விசேடவுரை என நான்கு பகுதிகளில் அமைக்கின்றார்.

உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகை உரையில் புலனாகும் அவரது உரைத்திறன் இங்கு வரிசைப் படுத்தப்பட்டு விளக்கப்படுகிறது.

1. கூற்றுக்கும் துறைக்கும் விளக்கம்
2. பிரதிபேதம்
3. பதவுரை
4. முடிபும் கருத்தும்
5. விசேடவுரை
6. உரையாசிரியர் கருத்து

7. மேற்கோள்
8. ஒப்புமை
9. சொற்பொருள்
10. வரலாற்றுக் குறிப்பு
11. பழக்க வழக்கம்
12. வாழ்வியல் செய்திகள்
13. அரிதான குறிப்பு
14. மரபு
15. இலக்கணக் குறிப்பு
16. உவமை விளக்கம்
17. பழமொழி
18. பத்துறைப் புலமை

கூற்றும் துறையும்

செய்யுளுக்கு முன்பாகவே அடைப்புக் குறிக்குள் கூற்றுக்கான விளக்கத்தை அமைத்துள்ளார். கூற்று, பாடலின் துறையைத் தெளிவாகவும், எளிமையாகவும் விளக்குவதோடு துறையொடு இயைபுப் படுத்தி விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

‘நாணில மன்ற, வெங்கண்ணே நாணேர்பு

சினைப் பசும் பாம்பின் சூன் முதிர்ப் பன்ன’’ (குறுந்.35)

இப்பாடலுக்கு விளக்கம் கூறுகையில், தலைவன் பிரிந்தமையால் மெலிவுற்ற தலைவி அழுதாளாக, நீ அழுதது ஏன் என்று வினவிய தோழிக்கு, தலைவர் பிரிந்த காலத்தில் அழாமல் உடன்பட்ட என் கண்கள் இப்பொழுது நாணமின்றி அழுதன என்று தன் வருத்தத்தைக் கண்ணின் மேலேற்றித் தலைவி உரைத்தது என்று விளக்கம் தருகிறார்.

பிரதிபேதம்

அலர்யாங் கொழிவு (311)	—	அலர்யாங் கொல்வ
கண்டனனோ விலனோ (311)	—	கண்டன்றோ விலனே
வாசங் கீழ்ப்பட்ட (309)	—	வாசங் கீழ்ப்ப
நீடிய வரம்பின் வாடிய விடினும் (309)	—	நடன வரம்பின் வாடி விடினும், வாட விடினும்
அண்ணல் யானை (343)	—	அண்ணலியானை
வேம்புற்றூர்க் கண்ணன் கூத்தன் (362)	—	வேற்பற்றூர்க் கண்ணகன்
கொண் மீனுணங்கல் (320)	—	கோண் மீனுணங்களின்
புலம்பு நனியுடைத்தே (310)	—	புலம்பு பெரிதுடைத்தே

எனப் பாடல்களில் பயின்று வரும் பாடபேதங்களைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். மூல பாடத்தில் மட்டுமல்லாது பாடிய புலவர்களின் பெயர்களில் இருந்த பிழைகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சான்றாக,

குறுந்தொகை 33ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர் பெயர் படுமரத்து மோசிக்கீரன் என்பதாகும். படிமரத்து மோசிக்கீரன், படுமத்து மோசிகீரன் எனப் பிழைப்பட்டிருப்பதைக் காட்டியுள்ளார். இப்புலவர் குறுந்தொகையில் 33, 75, 383 ஆகிய பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். படுமரத்து மோசிகொற்றனாரும் இவரும் சகோதரர்களாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. படுமரம் என்ற சொல் இந்நூற் பிரதிகளில் சில இடங்களில் 'படுமாற்றார்' என்றும் காணப்படுகிறது. இவரும், 'மோசிகீரனார்' என்று இந்நூலுள் (59, 84) வந்துள்ள பெயருக்குரியாரும் ஒருவரே என்று கருத இடமுண்டு. மாணாக்கர் மன்றத்தில் இருப்பவர் என்றும் அவர்கள் இரந்தூண்

வாழ்க்கையர் என்றும் இவர் கூறுகிறார். (குறுந்.33) மௌரியரின் தலைநகராகிய பாடலிபுத்திரத்தின் செல்வ மிகுதியையும் அங்கே இருந்த யானைகளின் பெருக்கையும் இவர் குறித்துள்ளார்.”¹²

பதவுரை

பாடலின் ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் பொருளுரைத்தலைப் பதவுரை என்பர். அவ்வகையில் உ.வே.சா. பாடல்களின் ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் பதவுரை கூறுகின்றார்.

“நெஞ்சே நிறையொல் லாதே யவரே
அன்பின் மையி னருள் பொரு ளென்னார்
வன்கண் கொண்டு வலித்து வல்லுநரே
அரவு நூங்கு பதியினுக் கிவணோர் போலக்
களையா ராயினுங் கண்ணினது படிஇயர்
அஞ்ச லென்மரு மில்லை யந்தில்
அளிதோதானே நானே
ஆங்கவர் வதிவயி னீங்கப் படினே” (குறுந். 395)

நெஞ்சு நிறை ஒல்லாது	— என் நெஞ்சம் நிறுத்தலைச் செய்ய இயலாது
அவர்	— அத்தலைவர்
அன்பு இன்மையின்	— அன்பின்மைக் காரணமாக
அருள் பொருள் என்னார்	— அருளைப் பொருளென்று கருதா ராயினர்
வன் கண் கொண்டு வலித்து வல்லுநர்	— வன் கண்மையை மேற்கொண்டு என்னை வற்புறுத்தலில் வன்மையைப் பெற்றோர்.

அரவு நுங்கு மதியினுக்கு
இவனோர் போல

களையார் ஆயினும்
இனிதுகண் படிஇயர்

அஞ்சல் என் மரும் இல்லை

ஆங்கு அவர் வதிவயின்
நீங்கப்படிந்

நாண் அளிது

- அரவினால் உண்ணப்படும் சந்திரன்
திறத்தில் இவ்வுலகத்திலுள்ளோர்
செயல் போல.

- எனது துன்பத்தை நீக்காரானாலும்
- இனிமையாகக் காணப்படுகின்றார்
- அஞ்சற்க வென்று கூறி நம்மைத்
தேற்றுவாரும்.

- அங்கே அத்தலைவர் தங்குமிடத்திற்கு
- நாம் நீங்கிச் சென்றால்.
- நாம் நாணம் இரங்குத் தக்கது
அஃது அழியும்.

என ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் பொருளுரைக்கின்றார். இவ்வாறு
பொருளுரைப்பது பாடலுக்கான பொருளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள
ஏதுவாகின்றது.

முடிவும் கருத்தும்

முடிவு என்ற பகுதியை விளக்கும் உ.வே.சா. பாடலின் முடிவு,
பாடலிற் பொருந்தும் அடிப்படையான தொடரமைப்பு, கருத்து என்ற
பகுதியில் அவர் வழங்குவது பாடலின் கருத்தாகும்.

“பாடலிற் பொருந்தும் தொடரமைப்பும் கருத்தும் இரு எல்லைகள்.
மொழி வழி உணர்த்தப்படும் பொருளைவிட மொழி வாயிலாக உய்த்துக்
கொள்ளுமாறு அமைந்த பொருளே கவிதையைக் கதையாக்குகிறது.
அறிவியலில் பயன்படுத்தப் பெறும் மொழிக்கும் இலக்கிய மொழிக்குமிடையே
அமையும் அடிப்படையான வேறுபாடு இதுவே. முன்னது மொழி வாயிலாக
உணர்த்தப்படும் பொருளோடு நின்று விடாது பல்குறிப்பினையுடையதாக

அமைவது. கவிதைக் கல்வியில் இந்த இரு எல்லைகளையும் உணர்ந்து கொள்வது இன்றியமையாதது. மொழி வாயிலாகவே கவிதையை அணுகுகிறோம். எனவே பாடலில் அமையும் சொற்களும், சொற்றொகுதியும் தொடரும் ஆகிய மொழிக் கூறுகள் தெளிவான கவிதை அனுபவத்திற்கு அடிப்படையானது.

சங்கப் பாடல்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் பயிலுவதற்கும் பயிற்றுவிப்பதற்கும் பாடலிற் செறிந்தமைந்த அடைகளைக் கோத்துச் செல்லும் பாடலின் அடிப்படையான தொடரை எடுத்து வழங்கும் நிலை பழையவுரையாசிரியர்களிடம் அமைந்த நெறிகளில் ஒன்று. இதனையே முடிவு என்ற பகுதியில் அமைத்துள்ளார்¹³ என்று குளோரியா சுந்தரமதி குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது எண்ணத்தக்கது.

முடிபு : தோழி, புலம்பின, கூம்பின, உடைத்து, புல்லென்று துறைவர்க்கு உரைக்குநர்ப் பெறின் இன்னும் உளென் (குறுந். 310)

கருத்து : யாரேனும் என் துயர் நிலையைத் தலைவர்க்கு உரைப்பவராயின் நன்றாம்.

முடிபு : கருத்து என்னும் பகுதியில் பாடலின் கருத்தினையும் முடிவினையும் சுருக்கமாகக் கூறுவது உரையாசிரியரின் எளிமைப் படுத்துதலைக் காட்டுகிறது.

பிரதிபேதம்

தனியே பிரதிபேதம் எனக் குறிப்பிட்டு, விசேடவுரையில் விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

‘வருவிருளிரோ’ என்ற பாட பேத சொல்லுக்கு, விசேடவுரையில் அவர் தரும் விளக்கமாவது, தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுங்காலம்

இருந்தானாக; அவன் வரைவொடு புகுவான் என்று ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்ப்பார்த்திருக்கும் தலைவி மாலைப் பொழுது கண்டு அவன் வராமையினால் துன்புற்று; “இன்னும் தலைவர் வந்திலர்” என்று இரங்கிக் கூறினாள்.

தனக்குத் துன்பம் பயப்பது பற்றி மாலையை நாரின்மாலையென்றாள். தன் வீட்டில் விருந்தினர் வந்து உண்ணுவராதலின் அவர் தடையின்றிப் புகும் வாயிலைப் பலர் புகுவாயிலென்றாள். இராக் காலத்தில் விருந்தினர்களைப் புகவிட்டுப் பின்னும் எவரேனும் உள்ளாரோ என ஆராய்வராகி ஏவலர்கள் வினாவி, ஒருவரும் இலராக வாயிற் கதவை அடைத்தனர். தலைவன் வந்திருப்பின் விருந்தினர் கூட்டத்தில் ஒருவனாகப் புகுவான். அவன் அங்ஙனம் புகவில்லை. ஆதலின், அவர் வந்திலரென்று தலைவி கூறினாள்.

‘வாயில் அடையக் கடவுநர்’ என்பது பாடமாயின் வாயிலின்கண் உள்ளாரே ஒருவர் விடாமல் முற்றவும் ஆராய்வாராய், வருபவர்கள் உள்ளீரோ? என்று கேட்பவும் தலைவர் வந்திலரென்று பொருள் கொள்க”¹⁴ என்று விசேடவுரையில் பொருளுரைக்கின்றார்.

விசேடவுரை

பாடலின் பொருளைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள, சொற்பொருளைக் குறித்த தெளிவின்றி அமையாதது பதவுரையில் பொருள் உணர்விற்கு அடிப்படையாக அமையும் தொடரமைப்பை ஒழுங்கமைத்தல், தொகைகளை விரித்தல், சொற்பொருள் கூறல் என இப்பகுதியில் விரிவான நிலையில் உரை கூறுகின்றார்.

பதவுரை கூறும்போது தொடரமைப்பின் ஒழுங்கு கெடாது பொருள் இயைபுற்று ஒழுகச் சில பாடல்களில் சில சொற்களுக்குப்

பொருள் கூறாது அமைவதுண்டு. பொருள் கூறாது விடுபட்ட சொற்களை விளக்கும் பணி விசேடவுரையில் நிறைவு செய்யப்படுகிறது.

“பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் பணி இடர்பாடு மிக்கது. இலக்கியத்தின் தொன்மைக்கு ஏற்ப பாட பேதங்கள் பல்கி அமைகின்றன. இவற்றில் சிலவற்றை மொழிநிலை, அகப்பாடல் மரபு, யாப்பு இவற்றினடியாக ஒதுக்கிவிட இயலும். எனினும் சில பாடங்கள் ஏற்புடையவை. இந்த அடிப்படையிலேயே தாம் ஒரு பாடத்தை ஏற்று, அதற்குப் பதவுரையில் பொருள் உரைக்கும் உரையாசிரியர் ஏற்புடைய பாடங்களுக்கு விசேடவுரையில் உரை வகுத்துள்ளார்.

இவர்தாம் உரை வகுத்த குறுந்தொகைக்கு மட்டுமே விசேடவுரை வழங்கியுள்ளார். குறிப்புரையின் வளர்ச்சி நிலையே குறுந்தொகையில் வரும் விசேடவுரையாகும்.

பொதுநிலையில், உ.வே.சா. பழையவுரையாசிரியர் போலவே அமைகின்றார். இலக்கண இலக்கியப் புலமையுடன் பழையவுரைகளின் பயிற்சியும் மிக்கவரான இவர் நூலோடு ஒன்றி அணுகும் பாங்கும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்”¹⁵ என்று உ.வே.சா. குறுந்தொகை உரையினை மதிப்பீடு செய்துள்ள வே.இரா. மாதவன் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சான்றாக, குறுந்தொகை 13 ஆவது பாடலுக்கு விசேடவுரையில், “மாசு என்பது புழுதியை, யானை தன் தலையிலும் உடம்பிலும் தானே புழுதியை வாரி வீசிக்கொள்ளும் இயல்பினது என்பது இங்கே அறிதற்குரியது; “நீராடிய களிறு” (பட்டி.49) தன்பாலுள்ள புழுதி முற்றும் நீங்கும்படி கழுவப்பட்ட யானையைப் போலத் துறுகல்லில் உள்ள பல மாசுகளும் அறக் கழுவ வேண்டுமாதலின் பெரும் பெயல் என்றாள்; மழைகெழு மறந்த மாயினுந் துறுகல், துகள் சூழ்யானையிற் பொலியத் தோன்றும்” என்று எதிர்மறை முகத்தால் ஆளப்பட்டிருத்தல் காண்க.

இருமையும் - கருமையுமாம். பிணர் - நால்வகை ஊறுகளுள் ஒன்று; இதனை ஐர்ஜ்ஜாரா என்பர் வடமொழியாளர்; அது தமிழில் சருச்சரை என வழங்கும்; இக்காலத்தில் கரசர்பு என்பதும் அது. துறுகல் - உருண்டை கல்; பொற்றையென வழங்கும்; பெருகிய மலை யென்பர் நச்சினார்க்கினியர். பைதல் - ஈரமுமாம். நாடன் - குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்.’’¹⁶ இவ்வாறு ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் பதவுரையில் பொருள் உணர்விற்கு அடிப்படையாக அமையும் தொடரமைப்புகளை ஒழுங்கமைத்து பொருளுரைக்கின்றார். இவ்வுத்தி கற்போருக்குக் கூடுதல் தெளிவினைத் தருகிறது.

உரையாசிரியர் கருத்துகள்

ஐயர் தம் உரையில் பிற சங்க நூற் செய்யுள் போக்கையும் இலக்கண இலக்கிய உரையாசிரியர் புலப்படுத்திச் செல்லும் மரபுகளையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

பிற இலக்கண இலக்கிய உரையாசிரியர்களின் உரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளது. அவை தமக்குப் பெரிதும் பயனாக இருந்தன என்று முகவுரைப் பகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார்.

கருவி மாமழை (குறுந். 42) என்ற தொடரில் அமையும் ‘கருவி’ என்ற சொல்லிற்கு, ‘தொகுதி’ என்ற பொருள் பதவுரையில் தரப் பெற்றுள்ளது. “கருவிமழை மின், இடி முதலாகிய தொகுதிகளையுடைய பெரிய மழை என்று விளக்கும். விடரகம் - மலையிடத்துள்ள வெடிப்புகளும் குகைகளும் முழைஞ்சென்பர் நச்சினார்க்கினியர் (மலைபடு.216, உரை).”¹⁷

குறுந்தொகை 193 ஆம் பாடலில் அமையும் ‘தட்டைப்பறை’ என்ற சொல்லுக்கு; கருவியாகிய “தட்டைப்பறை” என்பது பதவுரை விசேடவுரையில் ‘தட்டைப்பறையென்றது’ தட்டையையே; தட்டை மகளின் தினை புனத்திற் கிளி முதலாகியவற்றைக் கடிவதற்குரிய கருவிகளுள்

ஒன்று என விளக்கி விட்டு நச்சரது உரைப் பகுதிகள் இரண்டினை விளக்கித் தெளிவு படுத்துகிறார்.

மூங்கிலைக் கண்ணுக்குக் கண் உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப் பிளர்ந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டப்படுவது (குறிஞ்சிப். 43, நச்சர்) தட்டப்படுவதினால் தட்டையென்னும் பெயர் உண்டாயிற்று (மதுரைக்.305, நச்சர்) என்பார்.’’¹⁸

‘வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தவழி ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழியை நெருங்கிச் சொல்லியது’ (குறுந். 6) என்ற துறைக் குறிப்பை விளக்கும்போது ‘வரைவிடை வைத்துப் பிரிதல் – மணம் செய்து கொள்ளுதற்கிடையே பொருளீட்டுவதற்குத் தலைவன் பிரிதல்’ என்ற விளக்கம் அளித்து ‘இடைவைத்து’ என்பதை நச்சினார்க்கினியர் தொல். களவு 21ஆம் நூற்பா உரையில் ‘இடையீடாக நீக்கி வைத்து’ என்பார்’’¹⁹ என்று குறித்துள்ளார்.

துறை விளக்கத்திற்குத் துணையாக உரையாசிரியர் தம் உரைகளை மேற்கோளாகக் காட்டிச் செல்லும் பாங்கும் பொருந்துகிறது. குறுந்தொகை 47 ஆம் பாடலிற் பொருந்தும் முன்னிலை புறமொழி என்ற உட்பாங்கை விளக்கும்போது, ‘‘கூறப்படும் செய்தியைக் கேட்டறிந்துதற் குரியவர் முன்னே இருப்பவும் அவரை விளித்துக் கூறாமல் வேறொரு வையேனும் பிரிதொரு பொருளையேனும் விளித்துக் கூறுவது (தொல். கற்பு.26 நச்)’’ எனவும் ‘‘பகற்குறிக்கண் காணும் பொழுதினும் காணாப் பொழுது பெரிதாகலின் வேறுபட்ட கிழத்தியது வேறுபாடு’’ என்ற துறைச் செய்தியை விளக்கும் நிலையில் ‘‘இவ்வகை பகற்குறி வந்து ஒழுகா நின்ற தலைமகனைக் காணும் பொழுதிற் காணாப் பொழுது – பெரிதாகலின் ஆற்றாலாய் நெஞ்சு மிக்கது வாய் சோர்ந்து கடலிற் காணும் கானலிற் காணும் வறிதே குழவி அழுதாற் போல யாதானும் ஒரு சொற்சொல்லும்(18) என்பது இறையனாரகப் பொருள் உரை’’²⁰ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேற்கோள்

குறுந்தொகை உரையில் 'நூற்று எட்டு' நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளதாக முகவுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.²¹ குறிப்பாக, தாம் எழுதிய குறுந்தொகை உரையைத் தேவைப்படும் மற்ற இடங்களில் ஒப்புமைப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் அவர் உரை எழுதிய பிற நூல்களான சிலம்பு, மணிமேகலை, பெருங்கதை ஆகிய காப்பிய உரைகளையும் ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, பரிபாடல் ஆகிய சங்க உரை நூல்களிலிருந்தும் உரை குறிப்புகளைக் கையாண்டு உரைக்கு அரண் சேர்க்கிறார்.

“உ.வே.சா. பதிப்பித்த எல்லா நூல்களிலும் மேற்கோள் விளக்கம் என்ற பகுதி பொருந்தியுள்ளது. ஒரு நூலை மேற்கோளாக எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர்களின் பட்டியலைத் தமது முகவுரையில் ஒரு பகுதியாகவோ அல்லது தனியாகவோ குறிப்பிடும் பாங்கு இவரிடம் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒரு பாடலின் மேற்கோள் விளக்கங்களைப் புரிந்து கொள்வது அப்பாடலின் மொழித்தளம், யாப்பு, பொருள் வெளியீடு, உணர்வு என்று பல தளங்களின் அறிவைப் பெறுவதற்கு இன்றியமையாததாகும். இத்தகைய மேற்கோள்கள் ஆய்வு இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு பாடல் எவ்வாறு சிந்திக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உணர்த்தவல்லதாகும்”²² என்று வே.இரா. மாதவன் கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘கிளை இய மென்குரல் கிழக்கு வீழ்ந்தனவே’ (குறுந்.337-2) என்ற அடிக்கு பொருளுரைக்கும் உ.வே.சா. தொல்காப்பியம் உவமவியலுக்குப் பேராசிரியரின் உரையை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார்.

“கிழக்கென்பது கீழென்னும் பொருளில் வந்தது” (தொல். உவம. 5, பேர்)²³

ஒப்புமை

உரையில் ஒப்புமை என்று குறிப்பிட்டுள்ள பகுதியில் பெரும்பான்மையாக இவர் பதிப்பு செய்த சங்க நூல்களும், காப்பிய நூல்களும் இடம் பெறுவதாக அவரே முகவுரைப் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்நூற் செய்யுட்களின் சொற்பொருளோடு ஒப்புமையுடைய பிற நூற் செய்யுட் பகுதிகளும் ஒப்புமைப் பகுதி யென்னும் தலைப்பில் காட்டப்பட்டன. இதிற் பெரும்பாலும் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெருங்கதை, சிந்தாமணி யென்னும் நூல்களின் பகுதிகளே காணப்படும்.

கருத்தை நன்கு விளக்குவனவாகிய பிற்காலத்து நூற்பகுதிகள் சிறுபான்மையாகவே இருக்கும் இவ்வொப்புமைப் பகுதி சங்க நூற் பொருளை ஆராய்வாருக்குப் பெரிதும் பயன்படும். பாடங்களை நிச்சயம் செய்வதற்கு ஒப்புமைப் பகுதி சிலவிடங்களில் உதவின. இதிற் காணப்பட்ட செய்யுட் பகுதி குறுந்தொகைச் செய்யுளை இயற்றிய புலவரால் பாடப்பெற்றதாக இருப்பின் அங்கே உடுகுறியிட்டுக் கீழ்க்குறிப்பில் இன்னார் பாட்டென்று காட்டப்பட்டுள்ளது”²⁴ என முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கண்தர வந்த காம ஒள்ளரி

என்புஉற நலியினும், அவரொடு பேணிச்

சென்று, நாம் முயங்கற்கு அருங்காட்சி யமே

வந்து அருர் களைதலை அவர் ஆற்றலரே;

உய்த்தனர் விடாஅர் பிரித்து இடை களையார்

குப்பைக் கோழித் தனிப்போர் போல,

களைவோர் இலை - யான் உற்ற நோயே. (குறுந். 305)

என்ற பாடலுக்கு இவர் காட்டும் ஒப்புமை: “கண்தர வந்த காமம் : கண்டாங்

கலுழ்வதெவன் கொலோ தண்டா நோய், தாங்காட்ட யாங் கண்டது”,
 தெரிந்துணரா நோக்கிய வண்கண் பரிந்துணராப், பைதலுழப்ப தெவன்”
 “கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழு, மிதுநுகத்தக்க துடைத்து,”
 பெயலாற்றா நீருலந்த வண்க ணுயலாற்றா, உய்வினோ யென்கணியறுத்து”,
 பாடலாற்றா பைதலுழக்குங் கடலாற்றாக், காமநோய் செய்த வென்கண்”,
 ஒரவினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண், தாஅ மிதற்பட்டது”, “உழந்துழந்
 துண்ணீரறுக விழைந்திழைந்து, வேண்டியவர்க் கண்ட கண்” (குறள்.1171)
 “கருநெடுங் கண்டருங் காமநோயே” (நன்.403, சங்கர, மேற்).

காம எரி; “நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ்சுடுமேகுன்றேறி,
 ஒளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்” (நாலடி. 90) “காம நோய் போல, விடிற்
 கடலாற்று மோ தீ” (குறள்.1159) “காம கனலெரி (பெருங். 1.33:203)
 “மொழிந்த காமங் கொடுங்கனன் மூண்டதால்” (கம்ப.சூர்பநகைப். 72).

குப்பைக் கோழி : “குப்பை கிளைப் போவாக் கோழி” (நாலடி—
 341). குப்பை கிளைப் பறாக் கோழி போல்வர் (பெருங்.3.14.112)”²⁵

திருக்குறள் இன்பத்து பாலில், ‘கண் விதுப்பு அழிதல்’ என்னும்
 அதிகாரத்தின் ஏழு குறட்பாக்களை ஒரு தொடருக்கு ஒப்புமைக்
 காட்டுகிறார். கம்பராமாணயம், நாலடியார், பெருங்கதை நூல்களின்
 செய்யுட்களையும் கையாண்டுள்ளார். இந்நூற்களின்பால் இவருக்கு இருந்த
 ஆழ்ந்த நுட்பத்தை குறுந்தொகை உரை வெளிப்படுத்துகிறது.

உரையாளர்களுக்குப் பிற நூலறிவும் இன்றியமையாதது என்பதை
 இவ்வொப்புமைப் பகுதி உணர்த்துகிறது.

சொறியொருள்

“காலம் கடந்து வருகின்ற பிரதிக்குச் சம காலத்தில் நின்று
 மறு வரைவு செய்யும்போது பிரதியில் உள்ள சொற்களுக்குப் பதிலாக

அல்லது இணையாகச் சம காலத்தில் உள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர் உரையாசிரியர்கள். இதனையே சொற்பொருள் என்கிறோம். பாடலிலுள்ள எல்லாச் சொற்களையும் பதிலீடு செய்வதில்லை. மாறாக, காலமாற்றத்தில் தன் அர்த்தத்தை இழந்த சில சொற்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் வேறு சொற்களைப் (பொருளை) பயன்படுத்துகின்றனர். இதனை அருஞ்சொற்பொருள் என்று தமிழ் மரபு அழைத்து வருகின்றது''²⁶ என்று அ. சதீஷ் சங்க இலக்கிய உரைகள் எனும் நூலில் குறிப்பிடுவது ஏற்புடைய கருத்தே.

அவ்வகையில் உ.வே.சா. தமது உரையில் பல சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுகின்றார். பதவுரையில் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறியதோடு விட்டுவிடாமல், விசேடவுரையில் பல சொற்களுக்குப் பொருள் தருகின்றார்.

சான்று :

துறுகல்	- உருண்டை கல்	(குறுந்.13)
கழனி	- வயல்	(98)
புலம்பு	- தனிமை	(31)
படப்பை	- தோட்டம்	(93)
ஆர்பதம்	- உணவு	(83)
தேம்	- தேன்போலும் இனிய சாறு	(85)
நோய்	- பிரிவு ஆற்றாமையால் உளதாகும் துன்பம்	(85)
நுலம்பு	- ஈ (மாட்டு ஈ)	(86)
வள்ளை	- உரற் பாட்டு	(89)

பெரும்பூண்	- பேரணிகலம் (மார்பில்-அணிவது)	(89)
உண்துறை	- ஊரினர் நீர் உண்ணுகின்றதுறை	(90)
அஞ்சி	- அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி	(90)
கொல்முனை	- பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற போர் முனை	(91)
வரித்தல்	- கோலஞ்செய்தல்	(351)
உடைதரும்	- கரையின் மேல் மோதி உடையும்	(353)
ஆர்கலி	- நிறைந்த ஆரவாரங்கள்	(354)
கண்டு	- அறிந்து	(2)
உள்ளுதல்	- உள்ளத்துள் எண்ணுதல்	(99)
நினைத்தல்	- மீண்டும் மீண்டும் எண்ணுதல்	(99)

சிறப்பான பொருளையும் பொதுவான பொருளையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

வரலாற்றுக் குறிப்பு

உ.வே.சா.வின் சங்க இலக்கியப் பதிப்புகள் எல்லாவற்றிலும் பாடினோர் பற்றிய வரலாற்றைக் கூறக் காணலாம். பத்துப்பாட்டு புறநானூறு ஆகியவற்றில் பாடப்பட்டோர் வரலாற்றையும் இணைத்துள்ளார். ஐங்குறுநூற்றுப் பதிப்பில் தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் வரலாறு, பாடினோர் வரலாற்றினையும் சேர்த்துள்ளார். பின் வந்த பகுதிகளில் பாடினோர் வரலாற்றை விரிவுபடுத்தியும் சேர்த்துள்ளார்.

சங்கப் புலவர்களின் பெயர்கள் சில இடப்பெயரோடு சார்த்தி வழங்கப்படுவனவற்றை எடுத்துக்காட்டி, இன்றைய ஊர்ப் பெயர்களையும் இணைத்து இனங்காணும் முயற்சிகளையும் இவர் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வரலாறு காலத்தின் கண்ணாடி என்பதற்கிணங்க, உரையின் இடையே விளக்கம் தந்து செல்கிறார். உரையின் இடையிடையே பல செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருவதைக் குறுந்தொகை உரை முழுவதிலும் காணமுடிகிறது. அவ்வாறு குறிப்புக் காட்டுவதில் வரலாற்றுக் குறிப்பும் ஒன்று.

சான்றாக,

கவலை கெண்டிய கல்வாய்ச் சிறுகுழி
கொன்றை ஒள்வீ தாஅய், செல்வர்
பொன்பெய் பேழை மூய்திறந் தன்ன
கார்எதிர் புறவினதுவே - உயர்ந்தோர்க்கு
நீரோடு சொரிந்த மிச்சில், யாவர்க்கும்
வரைகோள் அறியாச் சொன்றி,
நிரைகோற் குறுந்தொடி தந்தை ஊரே (குறுந்.233)

என்னும் பாடலுக்கு உரையெழுதும் உ.வே.சா. அதில் இடம் பெறும் வரலாற்றுக் குறிப்பினைச் சுட்டிச் செல்கிறார்.

களவு வெளிப்பட்ட பின்னர் தலைவியை வரைந்து கொள்ளாமல் வினைமேற் சென்று வினையை முடித்துக் கொண்டு வரைந்து கொள்ளும் பொருட்டு மீளும் தலைவன் தலைவியின் ஊரை உவகை மிகுதியால் பாகனுக்குக் காட்டுகின்றான்.

“பொன்பெய் பேழை” என்ற தொடருக்கு உரையில், பொன் பெய் பேழை செல்வரேயுடைமையின் ‘செல்வர் பொன்பெய் பேழை’ என்றான் பொற்காசுகளை. ஒரு காலத்தில் பொற்காசுகள் உருண்டை வடிவில் இருந்தன என்பது இந்நூல் 67-ஆம் செய்யுளால் உணரலாம். கொன்றை மலரை அப்பொற் காசோடு உவமித்தலை,

என்ற அடியால் அறியலாம். குழிக்குப் பேழையும், கொன்றைக்குப் பொன்னும் உவமைகள், காரெதிர் புறவென்றான், கொன்றை மலருங் காலம் அதுவாதலின், தன்கையால் சுட்டி அதுவே எனக் காட்டினான்.”²⁷

உரையாசிரியர் பொன் என்ற சொல்லுக்குப் பொற்காசுகள் இருந்த வண்ணத்தைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். சங்க நூல்களில் ‘பொன் பெய் பேழை’ – (குறுந்.67), (அகம் 239:7) ஆகிய நூல்களில் இச்சொற்கள் இடம்பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

“பழமையானதாகச் சங்க இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பெறும் காசு, பொன்னாக இருக்கலாம். ஏனெனில் அக்காசுகளின் உருவ அமைப்பை இலக்கியங்கள் வேப்பம் போன்றும் உகாப் பழம் போன்றும் மஞ்சள் நிறமுடையவைகளாய் இருந்தன. ஒரு காலத்தில் தானியங்களையே பண்டமாற்றுக்கு மையப் பொருளாகக் கொண்டிருந்த பழந்தமிழர், கூடவே வேப்பம் பழம் போன்ற தங்கக் கட்டிகளையும் மையப் பொருளாகக் கொள்ள முற்பட்டனர். இம்முறை இந்தியாவின் வடபகுதியில் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து காணப்படுகிறது. இத்தகைய காசுகளை வட இந்திய இலக்கியமான ரிக் வேதம் ஹிரண்ய பிண்டம் என்று அழைத்துள்ளது. ஆதலால் வேப்பம்பழம் வடிவிலும், உகாப்பழம் வடிவிலும் இருந்த பொற்கட்டிகள் தான் சங்க காலத்துக்கு முன்பாகவே காசாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது சங்க காலத்திலும் வழக்கில் இருந்திருக்கும். பிறகு முத்திரை குத்தப் பெறும் முறை பயன்பாட்டிற்கு வந்திருக்கும். முத்திரை குத்தப்பெற்ற காசுகள் புழக்கத்திற்கு வந்த சிறிது காலத்தில்தான் தமிழகத்தில் சதுரவடிவச் செப்புக் காசுகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்.”²⁸

நீ கண்டனையோ? கண்டர்க் கேட்டனையோ?

ஒன்று தெளியா நசையினம்; மொழிமோ!

வெண் கோட்டு யானை சோணை படியும்

பொன்மலி பாடலி பெறீ இயர்

யார் வாய்க் கேட்டனை, காதலர் வரவே? (குறுந்.75)

என்ற பாடலுக்கு உரை வகுத்துள்ள உ.வே.சா., பாணன் பொய்யுரைப்பதை, தலைவி, பலமுறை கண்டறிந்தவள். ஆதலின், பாணனை நோக்கி உண்மையுரைக்கும் படி வேண்டினாள். “நீ தலைவன் வினை முடித்து இல்லம் திரும்புவதைக் கண்டிருத்தலால், அவரைத் தனியே விடுத்து, நீ மட்டும் வருதல் செய்யாய்; எனவே கண்டவர் உரைக்கக் கேட்டவனாதல் வேண்டும். அவ்வாராயின் நினக்கு உரைத்தவர் யார்? என்றாள். பாணன் ‘கண்டார் கேட்டனம்’ எனக் கூறியதாக அறிந்து, அவனிடம், யார் வாய்க் கேட்டனை?’ என்றாள். “எனக்கு உரைத்த நீயும் நினக்கு உரைத்த பாணரும் யானை சோணையில் படியும் பொன் நிறைந்த பாடலிபுத்திரத்தை அன்புப் பரிசாகப் பெறுவீர்’ என்றாள். இருவரும் பொய்யர் என்பதால், தன்னால் வழங்கலாகாத பெருங்கொடையை வழங்குவதாகக் கூறினாள் என்பது பாடலின் உரை விளக்கமாகும்.

சோணை - ஒரு நதி (சிலப்.5:99-100, அடியார்) இதன் வடகரையிலுள்ளது பாடலிபுத்திரம் என்னும் நகரம் பழைய காலத்தில் மகத நாட்டின் தலைநகரமாக இருந்தது. இது பாடலி என வழங்குதலும் பொன்னாற் சிறப்புடையது.”²⁹

இச்செய்தி அகநானூறு, சிலம்பு, பெருங்கதை போன்ற நூல்களிலும் இடம் பெறுவதுண்டு.

“பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர்

சீர்மிகு பாடலி”

(அகம்.265)

எனப் பிற இலக்கியங்களிலிருந்தும் சான்று காட்டுகின்றார்.

நிலம்தொட்டுப் புகாஅர் வானம் ஏறார்
விலங்குஇரு முந்நீர் காலின் செல்லார்
நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்
குடிமுறை குடிமுறை தேரின்
கெடுநரும் உளரோ? நம் காதலோரே' (குறுந்.130)

இப்பாடலுக்குப் பொருளுரைத்த உரையாசிரியர், உரையில் காட்டும் வரலாற்றுக் குறிப்பானது: “நிலந்தொட்டுப் புகுதல் முதலிய மூன்று அற்புத சக்திகளும் சித்தி வகைகள்; இவற்றை இருத்தியென்பர். சைனர்கள் இத்தகைய சக்திகளைப் பெற்ற சாரணரெண்மரென்பர். பௌத்தர்களும் இத்தகைய சித்திகளைப் பற்றிப் பாராட்டுவர். தம் தந்தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானம் உண்டாகுதற் பொருட்டு இத்தகைய அற்புதங்களைப் புத்தர் சுட்டினாரென்று அசுவகோஷபோதி சத்துவ ரென்பவரால் இயற்றப்பட்ட புத்த சரிதத்தின் 19 ஆம் வர்கம் தெரிவிக்கின்றது.”³⁰

இச் செய்யுளைப் பாடிய வெள்ளி வீதியார் தம்முடைய கணவனைத் தேடி திரிந்தாரென்ற செய்தி,

‘நெறிப்பட்டு கவலை நிரம்பா நீளிடை
வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றும்
செலவ யர்ந்திசினால் யானே’ (அகம்.147.8-10)

இவ்வரலாற்றுக் குறிப்புக்கு அரணாக அகநானூற்றுப் (147) பாடலை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார்.

புலவரின் இயற்பெயரோடு சிறப்புப் பெயர் எங்ஙனம் வந்தது என்பதற்கு உரையாசிரியர் கூறும் வரலாறு; புலவர் இயற்பெயர் கார்க்கி புலவரின் பெயரோடு முன் அடைசேர்த்து நெய்தல் கார்க்கியார் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளார். இதற்கு உ.வே.சா. கூறும் காரணம், “நெய்தல்

நிலத்து கருபொருளை இதன்கண் அமைத்துப் பாடிய சிறப்பினால் இவ்வாசிரியர் தம் இயற்பெயராகிய கார்க்கியாரென்பதோடு நெய்தல் என்னும் அடையையும் சேர்த்து வழங்கப் பெற்றார் போலும்’’³¹ என ஆசிரியர் வரலாற்றையும் இணைவுப் படுத்தியுள்ளார்.

“அழியல் வாழி - தோழி - நன்னன்

நறுமா கொன்று ஞாட்பில் போக்கிய’’ (குறுந். 73:2-3)

இப்பாடலில் நன்னன் என்ற மன்னனைப் பற்றி குறிப்பு இடம்பெறுகிறது. மன்னனது வரலாற்றை உரையில், “கொங்கு நாட்டுக்கருகில் மலை நாட்டிலிருந்தவன் நன்னன். வஞ்சினம் கொண்ட கோசர் அவன் காவல் மரமாகிய மாமரத்தினை வெட்டினர். இக் கோசகர்கள் மோகூர் பழையனுடைய நியாய சபையிலிருந்த ஒருவரை வீரர். இவர் நான்கு பிரிவினர் என்று தெரிகின்றது’’³² எனக் குறுந்தொகை 15ஆம் பாடலின் விசேடவுரையில் இச் செய்தியைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

பழக்க வழக்கம்

உரையில் ஆங்காங்கே உரையாசிரியரது காலத்திலும், அதற்கு முந்தையக் காலங்களிலும் மக்கள் மத்தியில் நிலவிய பழக்க வழக்கங்களை எடுத்துரைத்து உரையை எளிமைப் படுத்துகிறார்.

தமிழரின் பழக்க வழக்கம் பற்றி, இலக்குவனார் தமிழர் வாழ்வியல் எனும் நூலில், “மக்கள் அன்றாடம் வாழ்வில் கொள்ளும் பழக்கங்கள் வழக்கங்களாக அமைந்து பின்னர் அவையே நாகரிகப் பண்பாட்டுச் செயல்முறைகளாக மாறிவிடுகின்றன. எல்லாப் பழக்க வழக்கங்களும் இவ்வாறு அமைந்து நிலைத்து நிற்கும் என்று கூறுவதற்கின்று. இப்பழக்க வழக்கங்கள் என்றும் ஒரே தன்மையாய் இருக்கும் என்றும் கூற இயலாது. சில மறையும் சில தோன்றும். உயர் பண்பாட்டுக்குரியனவாய் உள்ளன மட்டுமே காலவெள்ளத்தைக் கடந்து

நிற்கும். பழமைப் பாராட்டும் மக்களியல்பாலும் மூட நம்பிக்கைகளாளும் காலத்துக்கு ஒவ்வாத சில வழக்கங்கள் நாட்டுக்கு நாடு, இனத்துக்கு இனம் காலத்துக்குக் காலம் வேறுபடுவனவாயுள்ளன’’³³ எனக் குறிப்பிடுவதும் எண்ணத்தக்கது.

உ.வே.சா. உரையில் பழக்க வழக்கம் பற்றிக் கூறுவதைக் காணலாம்.

“கொண்க னூர்ந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்” (குறுந். 212:1)

கொடுஞ்சி என்பது தாமரை மொட்டின் வடிவமாகச் செய்து தேர்முன் நடப்படுவது; தேரூரும் தலைவர் இதனைக் கையால் பற்றிக் கொள்வது வழக்கமாகும்.’’³⁴

இதே வழக்கு பின் வந்த காலங்களிலும் இருந்துள்ளது என்பதற்கு,

“மணித் தேர்க் கொடுஞ்சி கைப்பற்றி” (மணி. 4: 48)

என மணிமேகலையில் இடம்பெறும் செய்யுளடியையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

யானை வரும் முன்னே மணியோசை வரும் பின்னே’ என்ற பழமொழிப் படி தேரின் மணி ஒலிப்பதை அறிந்து மன்னன் வருகின்றான் என்ற முன்னறிவிப்புத் தகவல் பரிமாற்றம் இருந்தது என்பதை

‘தொன்கட லடை கரைத் தெளி பிணி பொலிப்புக்’

(குறுந். 212:1)

எனக் குறுந்தொகைப் பாடலடியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“வேட்டைச் செந்நாய் கிளைத்தூண் மிச்சில்

குளவி மொய்த்த அழுகற் சிலநீர்” (குறுந். 56:1-2)

பாலை நிலத்தின் தீமைகளைக் கண்டால், தலைவி பெரிதும் வருந்துவாள் எனத் தலைவன் தோழியிடம் கூறுவதாக அமையப் பெற்ற இப்பாடலின் உரையில், “வேட்டம் - தனக்குரிய இரையைத்தேடி வேட்டையாடுதல். பாலை நிலத்தில் நீரற்ற சுனையில் தோண்டி அங்குள்ள சிறிதளவாகிய நீரை விலங்கினமும் மக்களும் உண்டல் வழக்கம்.”³⁵

தாம் கூறிய கருத்துக்கு வலு சேர்க்கும் வண்ணம் தொல்காப்பியம் களவியல் 17 ஆவது நூற்பாவிற்கான நச்சரது உரையை மேற்கோளாக்குகிறார்.

“அருகிலுள்ள மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த குளவிமலர்கள் மிக விழுந்து மூடி நெடுநாளிருத்தலின் அவை அழுகிய நீரில் தீய நாற்றத்தை உண்டாக்கின. சின்னீர் - சிறிதளவு நீர்; குடத்துக்குள்ளும் பிற கலத்துக் குள்ளும் இருந்த நீரைச் சிறிதென்னாது சிலவென்றலும் போல்வன வழக்கம்.”³⁶

பல் ஆ நெடுநெறிக்கு அகன்று வந்தெனப்

புன்தலை மன்றம் நோக்கி, மாலை

மடக்கட் குழவி அலம் வந்தன்ன (குறுந். 64:1-3)

என்றப் பாடலுக்கான உரையில், “மேயச் சென்ற பசுக்கள் மாலைக் காலத்தில் மீண்டும் வருதலை அவற்றின் கன்றுகள் தம் தாய்ப் பசுக்களை எதிர் நோக்கி இருப்பது வழக்கம்.”³⁷

குறுந்தொகை 72 ஆம் பாடலுக்கான உரையில், “தினை வளர்த்த இடத்திற் பருத்தியை விதைத்து, அத்தினை முதிர்ந்து கொய்யப்பட்ட பின்னர் பருத்தி விளைய அதனைக் (தினை) கொள்ளுதல் மலைவாணர் வழக்கம்.”³⁸

சங்க கால மக்களால் கடைபிடிக்கப்பட்ட இவ்வழக்கம் நூற்றாண்டுகள் பல கடந்தும் மாற்றம் பெறாமல் உள்ளது நினைவிற் கொள்ளத்தக்கது.

தமிழகத்தில் பரவலாக வேளாண்மைச் செய்யும் மக்களிடம் இவ் வழக்கம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு பயிர் செய்யும்போது அதனுடன் வேறு ஒரு பயிரினையும் சேர்த்துப் பயிரிடுவது வழக்கம். இம்முறையை ஊடுபயிர் செய்தல் என வேளாண்மையில் குறிப்பிடுகிறது.

சான்றாக : வேர்கடலையைப் பயிர் செய்யும் விவசாயி, அதனுடன் ஊடு பயிர்களாக பல தானியப் பயிர்களை விளைவித்தல் வழக்கில் உள்ளது.

பாலை நிலத்தின் கொடுமையை உணர்த்தும் குறுந்தொகை 77 ஆம் பாடலின் உரையில்; “பாலை நிலத்தில் செல்வாரை அந்நிலத்திலுள்ள ‘ஆறலைக் கள்வர்’ கொன்று அவருடைலைத் தழைக் குவியலால் முடுவது உண்டு.”³⁹

‘ஊர்க்கும் அணித்தே பொய்கை’ (குறுந். 113)

“பொய்கை என்றது ஊரினர் உண்ணுதற்கும் ஆடுதற்கும் பயன்படும் பொய்கையை ஊர்க்கு அணித்தாயிருத்தல் பற்றி அதனை ஊரணியென வழங்குதலும் உண்டு.”⁴⁰

“காரணி கற்பகம்” என்னும் முதலையுடைய இச்செய்யுளின் ஈற்றடியின் முதல் “ஊரணி” என்று ஒரு பழம் பிரதியிற் காணப்பட்டது. எதுகை நயத்தையும், உற்றவர்க்குச் சேர் ஊரணி— சுற்றத்தார்க்கு அவர் வேண்டிய செய்யவிருத்தலின் அணித்தாகிய ஊரணியோடொக்கும் என்பார் பேராசிரியர். இக்குறுந்தொகைச் செய்யுட் பொருளையும் கருதுகையில் இப்பாடல் சிறப்புடையதாகத் தோன்றுகின்றது. ஊருக்கு அணித்தானமையின் பொய்கையை ஊரணி என்று கூறுதலும், ஊரினரால் உண்ணப்படும் தகுதியுடைய நீர் நிலையை ‘ஊருணி’ என்று கூறுதலும் வழக்கென்று கொள்ளுதல் பொருந்தும்”⁴¹ என அடிக்குறிப்பில் காட்டியுள்ளார்.

‘கூழைக் கெருமண் கொணர்கஞ் சேறும்’ (குறுந். 113)

“எருமண் என்றது களிமண்ணை. கூந்தலிலுள்ள எண்ணெய்ப்பசை, சிக்கு முதலியன போகும் பொருட்டுக் களிமண்ணைத் தேய்த்துக் கொண்டு மகளிர் நீராடுதல் வழக்கு; இதனைச் சிற்றூர்களில் இன்றும் காணலாம்.”⁴²

‘சிறுவெள் அரவின் அவ்வரிக் குருளை’ (குறுந்.119)

வெள்ளரவு – கரும்பாம்பும் உளதாதலின் அதனை நீக்க வெள்ளர வென்றான். இதனைக் கோதுமை நாகமென இக்காலத்தில் தோற்றத்தால் அழகிய வரியை உடையதேனும் செயலாற் கொடியது என்பது குறிப்பு.

நாகப்பாம்பின் வகைகளுள் ஒன்றுதான் ‘கோதுமை நாகம்’. இது கோதுமையின் நிறத்தை ஒத்திருத்தலின் இதற்கு இப்பெயர். இக்கால வழக்கிலும் நாகத்தின் இவ்வகையை இச்சொல்லாலேயே குறிக்கப்படுகிறது.

பழுஉப்பல் லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி

இருங்களிற் றினநிரை யேந்தல் வரின் மாய்ந்

தறைமடி கரும்பின் கண்ணிடை யுன்ன

பைத லொருகழை நீடிய சுரனிறந்

தெய்தினர் கொல்லோ பொருளோ யல்குல்

அவ்வரி வாடத் துறந்தோர்

வன்ப ராகத்தாஞ் சென்ற நாட்டே (குறுந்.180)

என்றப் பாடலுக்கு விளக்கம் தரும் உரையாசிரியர், “யானைக் கூட்டங்களின் செலவு குறித்துத் தலைவன் சென்ற சுரத்தின் அருமையைத் தலைவி நினைத்தனள். கூட்டமாகச் சென்ற யானைகளின் காலிற் தப்பிய ஒற்றை மூங்கில், பருமை குறைந்து வாடிச் சிறு கோலாய்த் தனித்து நிற்பது போலத் தலைவன் செய்த சிறுமைகளால், தான் ஒருத்தி தனித்து வாடி நிற்பது குறித்தாள். அம்மூங்கிலும் என்று அழியும் என்று கூற முடியாது.

தனித்து நிற்கும் தன்னுடைய உயிரும் அத்தகையிதே எனக் குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டது.

யானைகளின் திரளான கூட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், யானைகள் கூட்டமாகப் போகுங்கால் அக்கூட்டத்திற்குமுன் ஒரு வலிய களிறு செல்வது வழக்கம் அதனை யூதநாதனென்பர்’’⁴³ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

வாழ்வியல் செய்திகள்

ஐயர் தமது உரைகளில் வாழ்வியல் செய்திகளை எடுத்துரைப்பது சிறப்பிற்குரியது. அவ்வகையில் தமது குறுந்தொகை உரையில் வாழ்வியல் குறித்த செய்திகளை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

‘வில்லோன் கழலே தொடியோள்’ (குறுந். 7)

எனும் பாடலுக்கு உரை கூறும் உ.வே.சா. சிலப்பதிகார உரையில் இடம் பெறும் உரையாசிரியர் கருத்தினை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

‘‘ஆரியர் – ஆரிய நாட்டில் உள்ள ஒருவகை கூத்தர்; இவர் இயற்றும் கூத்து ஆரியக் கூத்து எனப்படும் ‘ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திலே கண்’ என்ற பழமொழி அக்கூத்தின் அருமையைப் புலப்படுத்தும். விலக்குறுப்பின் வகையாகிய பதினான்கனுள் ஆரியக் கூத்தும் ஒன்று என்பது சிலப்பதிகார உரையால் அறிந்த செய்தி.

‘ஆரியந் தமிழெனுஞ் சீர்மிரண்டினும்’ (சிலம்பு.3:12-25)

அக்கூத்தர் கழையை நட்டு கயிறு கட்டி அக்கயிற்றின் மேலாடுவர்.

‘ஆடியற் பாணிக் கொக்கு மாரிய வமிழ்த பாடற் கோடியர்’

(கம்ப. கார்காலப் படலம்.33)

எனக் கம்பரும் இக்கூத்தரைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.’’⁴⁴

‘பூ இடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன
நீர்உறை மகன்றில் புணர்ச்சிப் போலப்
பிரிவுஅரிது ஆகிய தண்டாக் காமமொடு
உடன்உயிர் போகதில்லை - கடன் அறிந்து,
இருவேம் ஆகிய உலகத்து
ஒருவேம் ஆகிய புன்மை நாம் உயிற்கே’ (குறுந்.57)

எனும் பாடலுக்கு உரை கூறுமிடத்து, “கடனென்றது கற்புக் காலத்துக் கணவனும் மனைவியும் நடத்தும் இல்லறத்துக்குரிய முறைகளை, இருவேமாகிய உலகமென்றது பல பிறப்பின் கண்ணும் தொடர்ந்து வந்த நட்பைக் கொண்டது. நெஞ்சம் உயிரும் ஒன்றுபட்டன வேனும் கடமையை யறிந்து ஒழுகுதற்காக இரண்டு மெய்யுடையேமாயினோமென்பது தலைவியின் கருத்து. ஒருவரால் ஒருவர் இன்பந் தூய்க்கும் முறையறிந்து அதற்காக இருவோமாயினுனோம் என்பதும் ஒன்று; வேறுபாடு இல்லையாயினும், புணர்ச்சியின்கண் வரும் இன்பம் தூய்த்தற் பொருட்டாக இன்று யானென்றும் இவனென்றும் வேறுபாட்டோடு கூடிய அழகை யாரறிவார்? (திருச்சிற்.8 பேர்) என்பதையறியக.

காப்பு மிகுதியின்கண் தலைவனை பிரிந்திருப்ப வாதலின், இங்ஙனம் தனித்து இருத்தலினும் அவனோடு சேர்ந்துள்ள காலத்திலேயே அவனுயிரும் என்னுயிரும் இங்கே நீங்கின் மீண்டும் நட்புடையவராகப் பிறப்போம்’ என்று கூறினாளாயிற்று. இறக்கும்போது உள்ள நினைவின் மிகுதியே மறுபிறப்பிற்குக் காரணமாகுமென்னும் கருத்தினால் இது வேண்டினாள்; உயிர் உடம்பை நீங்கிப் போங்குகாலத்து அடுத்த வினையும் அது காட்டுங் கதிநிமிர்த்தங்களும் அக்கதிக்கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப.... அவ்வுயிரை அவாவும் அக்கதிக்கட் கொண்டு செல்லுமாதலான் (திருக்.361 பரிமேல்)’⁴⁵ எனப் பரிமேலழகர் கூறும் மறுபிறப்புக் கருத்தினையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

அரிதான குறிப்பு

அரிதான குறிப்புகள் பலவற்றையும் ஐயர் தமது உரைவழி விளக்கிச் செல்கிறார்.

‘கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு’ (குறுந்.3)

குறிஞ்சி மலரைப் பற்றிக் கூறும்போது, “குறிஞ்சி பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மலரும் பூ. இப்பூவிலிருந்து ஈக்களால் எடுக்கப்படும் தேன் மிகவும் சுவையுடையது என்றும், இது நீலகிரியிலுள்ள ‘தொதுவர்’ என்னும் ஒருவகைச் சாதியர், இது மலரும் காலத்தைக் கொண்டே தமது வயதைக் கணக்கிடுவர் என்றும் சொல்வர்.”⁴⁶

இச்செய்தியின் மூலம் நீலகிரியில் வாழும் தொதுவர் எனும் இனத்தாரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள ஏதுவாகிறது.

யாமம் (குறுந்.6) மாக்கள் (குறுந்.6) ஆகிய சொற்களுக்குப் பொருளுரைக்கையில்,

“யாமம் – பதினைந்தாம் நாழிகையை இறுதியாக உடைய இடையிரவு”⁴⁷

“மாக்கள் – ஐயறிவுடையோர்”⁴⁸ (தாய் முதலியோர்களை) தன் துயரை அறியாதிருத்தல் பற்றி இங்ஙனம் கூறினாள்.

‘உட்கை சிறு குடை கோலி’ (குறுந். 60:3)

“குடை – பனையோலையாற் செய்யப்பட்டு நீர் எடுத்தற்கும், பருகுதற்கும் உணவுப் பொருள் வைத்தற்குமுரிய ஒரு கருவி”⁴⁹

பனையோலையால் இதுபோன்று பல பொருட்களைச் செய்து கிராமப் புறங்களில் பயன்படுத்துவர். மேலும் படுக்கும்பாய், உப்புப் பெட்டி, குழந்தைகள் விளையாடும் பந்து எனப் பல பொருட்களைப் பனையோலையைக் கொண்டு தயாரித்துப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

உ.வே.சா. குடை எனும் சொல்லுக்குப் பனையோலையாற் செய்யப்படும் கருவி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் கிராமங்களில் மழைக்காக பனையோலையாலான குடையைப் பயன்படுத்துவர். இதை (குடை) ‘ஜம்மாங்குடை’ என்ற சொல்லால் குறிப்பர். இச்சொல் காஞ்சிபுர மாவட்டத்து மக்களால் பெரிதும் பயன்படுத்தும் சொல்லாகும். பனையோலையாலான பொருட்களை மக்கள் பயன்படுத்துவது குறைந்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் நாகரிக வளர்ச்சியால் கிராம மக்களும் நகரத்தார் பயன்படுத்தும் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி வருவதேயாகும்.

பாலை நிலத்திற்குப் பொருள்கூறும் உரையாசிரியர், “மலையுடைக் கானம்”⁵⁰ எனப் பொருளுரைக்கின்றார்.

மயில் அடி இலைய மாக்குரல் நொச்சி (குறுந்.138-3)

“நள்ளிரவில் நொச்சியினது மலர்கள் உதிரும்”⁵¹

‘மயில் அடி இலைய மாக்குரல் நொச்சி’ (குறுந்.138-3)

ஏழில் - ஒரு மலை (இது நன்னன் என்பவனுக்குரியது)

‘தடவின் ஓங்கு சினைக் கட்சியில்’ (குறுந். 160-3)

“தடவென்பது ஒரு மரம் இதன் இலையை வைத்து உண்கலமாகக் கொள்ளும் வழக்கு ‘காளத்தி’ முதலிய இடங்களில் காணப்படுகின்றது.”⁵²

‘மாரிப் பித்திகத்து நீர் வார் கொழுமுனை’ (குறுந். 168-1)

“பித்திகம் - மாரிக் காலத்தில் அரும்பி மலரும்”⁵³

‘இருபனம் பசங்குடை’ (குறுந். 168-2)

“குடை என்பது உட்குழியாகப் பனையோலையால் அமையப் பெற்றதொரு கருவி”⁵⁴

‘சென்ற நாட்டை கொன்றை அம் பசுவீ’ (குறுந்.183-1)

“கார் காலத்தில் கொன்றை வளம் பெற்று மலரும்”⁵⁵

‘இரலை மாலையும் காண்பர் கொல்’ (குறுந்.183-4)

“கார் காலத்தில் ஆண்மான் தனித்திராது பெண்மானோடு சேர்ந்திருக்கும்”⁵⁶

வன்பரற் றெள்ளறல் பருகிய விரலைதன்
இன்பறு துணையொடு மறுவந் துகளத்
தான்வந் தன்றே தணிநு தளிதரு தண்கார் (குறுந். 65)

எனும் பாடலையும் சுட்டுகிறார்.

‘செவ்வரைச் சேக்கை வருடை மான்மறி’ (குறுந்.187-1)

“செவ்வரை - செங்குத்தான மலையுமாம். அத்தகைய மலைகளில் ஏறும் வன்மை வருடைகளுக்கு உண்டு. நெடுவரை மிசையாது குறுங்கால் வருடை” (ஐங்.287:2) வருடை எட்டுக் கால்களையுடையதொரு விலங்கு; இதற்கு முதுகில் கால்கள் இருக்கும் என்பர்”⁵⁷

‘நல்நெறியவ்வே’ (குறுந். 116-4)

நெறிப்பு - படிப்படியாய் நீரோட்டத்தினால் மணலில் உண்டாகும் சுவடு. இது ‘பற்றம்’ என்றும் கூறப்படும்”⁵⁸

‘பருஇலை குளவியொடு பசுமரல் கட்கும்’ (குறுந்.100-2)

மரல், மருளென்று வழங்கும்; இதனை ஒருவகை கற்றாழை யென்பர்.’⁵⁹

உரைவழி பல அரிதான குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

மரபு

‘‘இலக்கிய ஆசிரியர்கள் தாம் எழுதுகிற படைப்பில் உவமையாகவோ உதாரணமாகவோ அல்லது இன்ன பிற காரணங்களுக் காகவோ பழமரபுக் கதை நிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியைக் கூறிச் செல்வர். கால வளர்ச்சியில் அப்பழ மரபுக் கதை மறையும்போது இலக்கியத்தில் இடம் பெற்ற நிகழ்ச்சி வாசகர்களுக்கு விளங்காமல் போகும் சாத்தியங்கள் உண்டு. உரையாசிரியர்கள் இதனைக் கருத்தில் கொண்டு அந்நிகழ்ச்சியின் பின்புள்ள கதையினை விவரித்துச் செல்வர்.’’⁶⁰

குறுந்தொகை உரையில் உ.வே.சா. பழமரபுச் செய்திகளைப் பதிவுச் செய்துள்ளார்.

‘பல் ஆ நெடுநெறிக்கு அகன்று வந்தென’ (குறுந். 64)

இப்பாடலின் விளக்கமானது, தலைவன் பிரியாது ஊரில் உள்ள போதும், மாலையில் தம் இல்லம் வாரானாயின், அவனை நோக்கியவாறு காத்திருப்பாள். இவ்வாறு தலைவி பலமுறை வருந்துவதைப் பலமுறை உடனிருந்த காலத்தில் கண்டறிந்த தலைவர், இப்பொழுது இடத்தாலும் காலத்தாலும் சேயராய் உள்ளார் என்பது பாடலின் பொருளாகும்.

தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் உள்ள அன்பினைப் பழமரபோடு பொருத்திக் காட்டுகின்றார். ‘‘தாய்ப் பசுவிற்கும் கன்றுக்கும் உள்ள அன்பு மிகச் சிறந்ததாதலின் அது தாய்க்கும் பிள்ளைக்குமுள்ள அன்பு உவமை

கூறப்படுவதோடு, தலைவன் தலைவியிருக்கும் இடையிலுள்ள அன்பு, இறைவன் அடியார்க்கு இடையிலுள்ள அன்பு முதலியவற்றிற்கும் கூறப்படுதல் மரபு’’⁶¹ என்கிறார்.

“கறவை கன்று வயின் படர” (குறுந். 108)

“கறவை - பாற்பசு, மாலைக் காலத்தில் பசுக்கள் கன்றை நினைத்து வீடு செல்லுதல் மரபு’’⁶² என்பதை உரை வழி புலப்படுத்துகிறார்.

எந்தவொரு பொருளை விளைவித்தாலும் அப்பொருளை முதலில் இறைவனுக்குப் படைத்தல் மரபு. இம்மரபு இன்றளவும் மக்களிடம் சமய நம்பிக்கையாக உள்ளது.

இதே மரபினைக் குறுந்தொகை 105ஆம் பாடலின் உரையில், “மலைவாணர் தினையை வித்து விளைவித்து அதிற் தோன்றும் முதற் கதிரைத் தெய்வத்திற்குப் பலியாக இடுதல் மரபு.”⁶³

விளைவித்த பொருட்கள் மட்டுமின்றித் தங்களால் வளர்க்கப்படும் ஆடு, மாடு, கோழி போன்ற விலங்குகளை பலியிடும் மரபு அன்று முதல் இன்றுவரை பின்பற்றப்பட்டு வருதல் மரபாக உள்ளது.

‘பாணர் பசுமீன் சொரிந்த மண்டை போல’ (குறுந்.169.4)

இவ்வடிக்கும் உரை கூறும் ஆசிரியர், “பாணர் மீன் பிடித்துத் தமக்குரிய மண்டையிலே இட்டு வைத்தல் மரபு. மண்டை வாயகன்ற பாத்திரம்’’⁶⁴ எனப் பொருளுரைக்கின்றார்.

குறுந்தொகை 196ஆம் பாடலின் உரையில், பாரி ஏழு வள்ளர்களுள் ஒருவன். இவன் வாழ்ந்த மலை பறம்பு. இதன்கண் உள சுனை பாராட்டப்படுதல் மரபு,’’⁶⁵

“கடும்பரிக் புரவிக் கை வண் பாரி

தீம் பெருஞ் சுனை”

(அகம்.78:22-23)

என்ற அகநானூற்று அடிகளை மேற்கோளாக்குகிறார்.

“காக்கைக்கு இடும் உணவை பலியென்றல் மரபு”⁶⁶

“கூகை ஒலித்தலை குழற ஒலித்தல் என்றல் மரபு”⁶⁷

என எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

“அம்ம வாழி! தோழி! – நம் ஊர்ப்

பிரிந்தோர்ப் புணர்ப் போர் இருந்தனர் கொல்லோ?

தண்டுடைக் கையர் வெண்தலைச் சிதவலர்

நன்று நன்று என்னும் மாக்களோடு

இன்று பெரிது என்னும், ஆங்கணது அவையே” (குறுந். 146)

பிரிந்திருக்கும் தலைவனும் தலைவியும் வரைவினால் ஒன்றுபடுவராதலின் அதற்குடம்பட்டோரை, ‘பிரிந்தோர்ப்புணர்ப்போர்’ என்றாள். தண்டுடைக் கையர் வெண்தலைச் சிதலென்றது; தலைவன் விடுத்த சான்றோரது முதுமைப் பருவத்தை விளக்கி நின்றது.

பெரியோரை மணம் பேச விடுதல் மரபு என்ற கருத்தினைச் சுட்டுகிறார். இவ்வாறு சென்ற பெரியோர் அவையை மன்றென்றும் கூறப்படும்.”⁶⁸

“இரப்போரைக் காணாமலும், இரப்போர்க் ஈயாமலும் இருக்கும் நாள் கெட்ட நாளென்பது கருதி வஞ்சினங் கூறுவோர் இங்ஙனம் குறிப்பிடுவது மரபு”⁶⁹ எனக் குறுந்தொகை 138-ஆம் பாடலுக்கான உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஈதலும் துய்த்தலும் மில்லோர்க் கில்லை” (குறுந். 63-1)

“பொருளின்மையே இன்மையென்றும், பொருள் இல்லோரையே இல்லோர் என்றும் வழங்குதல் மரபு”⁷⁰

உரையிடையே பழ மரபினை எடுத்துக் கூறுவது உரையாசிரியரின் ஆழ்ந்த மதி நுட்பத்தைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

இலக்கணக் குறிப்பு

உரையாசிரியர்கள் பலரும் தாங்கள் உரையெழுதும் பகுதிக்கு இலக்கணக் குறிப்புகள் கூறி உரையெழுதுவது உண்டு. குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதிய ஐயரும் இந்நெறியைக் கையாண்டுள்ளார்.

‘நள்ளென்றே யாமம்; சொல் அவிந்து’ (குறுந். 6-1)

“நள் - நளியென்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிபு”⁷¹

“கொன்முனை இரவு ஊர்போல” (குறுந். 91-7)

“கொன் - அச்சப்பொருள் தரும் இடைச்சொல்”⁷²

‘மாரி பீரத்து அலர் சில கொண்டே’ (குறுந். 98-5)

“பீர் - என்னும் சொல் அத்துச் சாரியை பெற்று வந்தது”⁷³

‘துஞ்சாது உறைநரொடு உசாவாத்’ (குறுந். 145-4)

“உறைநரொடு - உருபு மயக்கம்”⁷⁴

‘துயில்கண் மாக்களொடு நெட்டிரா உடைத்தே’

(குறுந். 145)

நெட்டிரா - அசைநிலை

ஓ, ஏ - அசை நிலை

வாழி - அசை நிலை

‘அழா அற்கோ இனியே நோய் நொந்து உறைவி’

(குறுந். 192-2)

அழற்கோ - தனிமையொருமை எதிர்மறை முற்று வினை
உறைவி - உறையென்னும் வினையடியாகப் பிறந்த பெயர்.

‘வேனிற் பாதிரிக் கூன்மலர் அன்ன’ (குறுந். 147-1)

பிலர் - ஆகுபெயர்

‘இன்துயில் எடுப்புதி - கானவே!

எள்ளர் அம்ம துணை பிரிந்தோரோ’ (குறுந்.147:4-5)

கனவே - விளி

பிரிந்தோரே - ஏ, அசை நிலை

இவற்றின் மூலம் உரையாசிரியரின் இலக்கணப் புலமையை அறிந்து
கொள்ள முடிகிறது.

உவமை விளக்கம்

செய்யுளில் வரும் கதை நிகழ்வுகளை விளக்கும் உரையாசிரியர்கள்
உரைக்குச் சிறப்பு சேர்க்கும் வகையில் நிகழ்வுகளோடு உவமையே
ஒப்பிட்டுக் காட்டுவர். குறுந்தொகைக்கான உரையில் உ.வே.சா. பல
இடங்களில் உவமையைப் பொருத்திப் பார்க்கின்றார்.

‘வேனில் ஆனேறு போலச்

சாயினன் என்ப - நம்மாண் நலம் நயந்தே’ (குறுந்.74:4-5)

தலைவனுடைய குறையை மறுக்காமல், தலைவி ஏற்றுக் கொள்ளும்
வகையில் தோழி உரைப்பதாக இப்பாடல் அமைகிறது. வேனிற் காலத்தில்,
பசு, விடையை நினைத்து மெலிதலும், பசுவை நினைத்து விடை மெலிதலும்
உலகியலாகும். இவ்வுவமை களவுக் காலத்தில் காப்புக் கைம்மிகுதியால்
தலைவனைப் பெறமுடியாது வருந்தும் தலைவிக்கும், தலைவியை அடையப்
பெறாது வருந்தும் தலைவனுக்கும் ஏற்ப அமைந்துள்ளது.

உரையாசிரியர் பொருத்திக் காட்டும் உவமை “வேனிலின் வெம்மையால் துன்புற்ற ஆனேறு, காமநோயால் துன்புற்ற தலைவனுக்கும் உவமை ஆகும்.”⁷⁵

குறுந்தொகை 54 ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவனின் பெயர் ‘மீனெறி தூண்டிலார்’ என்பதாகும். பாடலின் தொடரடிப்படையில் பெயர் பெற்ற இப்புலவரின் பெயருக்கு இவர் தரும் உவமை; “யானை கை விடப்பட்டு நிமிரும் மூங்கிலுக்கு மீனெறி தூண்டிலை உவமை கூறிய சிறப்பினால் இச்செய்யுள் செய்த நல்லிசைச் சான்றோர் மீனெறி தூண்டிலார் எனப் பெயர் பெற்றார் என விளக்கம் தருகிறார்.”⁷⁶

“நிலவும் இருளும் போலப் பலவுத்திரை

கடலும் கானலும் தோன்றும்”

(குறுந்.81)

என்ற செய்யுளடியில் வரும் உவமையை விளக்கும்போது,

“அலையின் பிறழ்ச்சியால் வெண்மையாகத் தோன்றும் கடலுக்கு நிலவும், அடர்த்தியாக இருண்டு தோன்றும் கானலுக்கு இருளும் உவமை; நிரனிறை எதிர் நிரனிறையாகக் கொண்டு கரு நீர்க் கடலுக்கு இருளையும், பரந்த கடற்கரை மணற்பரப்புக்கு நிலவையும் உவமைக் கொள்ளுதல் ஆகும்”⁷⁷ என உவமையின் அமைப்பைப் புலப்படுத்தும் நிலையும் ஐயரின் விசேடவுரையில் பொருந்தியுள்ளது.

‘வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப ஒண்பழம்

புதுநாண் உழைப்பாண் நுதிமாண் வள்ளுகிர்ப்

பொலங்கல ஒரு காசு ஏய்க்கும்’

(குறுந். 67)

“கிளியின் அலகுக்குக் கைவிரல் நகங்களும், வேப்பம் பழத்திற்கு உருண்டையான பொற்காசும் உவமைகள்”⁷⁸ என்று விளக்கிச் செல்கின்றார்.

‘யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறை கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெய னீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே’

(குறுந். 40)

என்ற பாடலுக்கு,

“செம்மண்ணிலத்துப் பெய்த நீரானது அம்மண்ணோடு கலந்து அதன் நிறத்தையும் சுவையையும் பெற்று ஒன்றுபடுவது போல நம் நெஞ்சம் ஒன்றொடொன்று கலந்து தன்மைகள் ஒன்றுபட்டனவென்று உவமையை விரித்துக் கொள்க. நெஞ்சு கலந்தமைக்குச் செம்புலப் பெயனீரை உவமை கூறிய சிறப்பால் இச் செய்யுளின் ஆசிரியர் ‘செம்புலப் பெயனீரார்’ என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றார்”⁷⁹ என்று இப்பாடலில் அமைந்துள்ள உவமையை விளக்குவதோடு, இவ்வுமையிலேயே இப்புலவர் இப்பெயர் பெற்றமையையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

“அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது; மானிடராய்ப் பிறந்த காலையும் கூன், குருடு, பேடு நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது’ எனப் பாடுவார் ஒளவையார், மக்கள் பிறப்பின் வியத்தகு பிறவி வகைகள் பலவற்றைச் சங்கப் புலவர்கள் ஏற்புழி இயம்பிச் சென்றனர். கவைமகன் என்னும் விசித்திரப் பிறவியைக் குறுந்தொகை குறிப்பிடுகின்றது. தாயின் கருவில் இரு பகுதியாகப் பிரிந்து உருவும் அதன் நிழலும் போல் ஒன்றுபட்டு உருவாகிப் பிறக்கும் ஒட்டிய இரட்டைப் பிள்ளையைத் தான் கவைமகன் என்பர். மாந்தர் இனத்தில் பத்து இலட்சத்திற்கு ஒரு முறை தான் இத்தகு பிறவி தோன்றும் என்பர். இப்பிறவியை உடல் நூலார் ‘Siamesetwine’ என்று அழைப்பர் என்பர்”⁸⁰ என சோ.நா.கந்தசாமி

தமிழிலக்கியச் செல்வம் எனும் நூலில் குறிப்பிடுவதாக நிர்மலாமோகன் கூறுகின்றார்.

இத்தகைய அரிய பிறவியை ஓர் இனிய உவமையாகக் குறுந்தொகைப் புலவர் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

தலைவியைக் காண வேண்டும் என்பதற்காக, கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த முதலைகள் இயங்கும் கானல் வழியை நீந்திக் கடந்து வருகிறான் தலைவன்; அவன் வரும் வழியில் உள்ள துன்பங்களை நினைத்து அஞ்சி வருந்துகிறாள் தலைவி. இது தலைவியின் உள்ளத்தின் உயர்வு. தலைவனை வராதே எனத் தடுத்தலும் இயலாது; அவனுக்குத் துன்பம் விளையுமோ எனத் தலைவி வருந்துவதால் இரவுக்குறி நேர்வதும் தக்கதன்று! இருவருக்கும் இடையில் நின்று வருந்தும் தோழியின் நிலைக்கு, அவள் படும் அவதிக்கு - 'கவைமக நஞ்சுண்டாங்கு' என்னும் உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார் புலவர்.

கொடுங்கான் முதலைக் கோள்வல் ஏற்றை

வழி வழக்கு அறுக்கும் கானலம் பெருந்துறை

இனமீன் இருங்கழி நீந்தி நீநின்

நயனுடை மையின் வருதி; இவள்தன்

மடனுடை மையின் உயங்கும்; யான்அது

கவைமக நஞ்சுண் டாஅங்கு

அஞ்சவல் பெருமஎன் நெஞ்சத்தானே (குறுந்.324)

நீ நின் அன்பினால் வருதலின் நீ வருதலைத் தடுத்தலும் தக்கதன்று; நினக்கு ஏதும் வருமோவென இவள் உயங்குதலின் இரவுக்குறி நேர்தலும் தக்கதன்று. நும்மிருவயிருக்கும் துன்பமுண்டாகும் இந்நிலையில் இரட்டை பிள்ளைகள் நஞ்சுண்டால் இருவர் திறத்திலும் இரங்கும் தாயைப்போல, யான் இருவர் திறத்தும் இரக்கமுடையேன் என்றாள்.

இவ்வுவமையினால், இரண்டு மகவினுக்கும் ஒருங்கே நஞ்சு தீர்க்கும் மருந்து தருதலே தக்கதாதல் போல், இருவருக்கும் நன்மை தரும் வரைவே ஏற்புடைத் தென்ற வரைவுகடாதற் பொருளும் பெறப்படும்.

கவைமகவின் செய்தியை உவமையாக எடுத்தாண்ட சிறப்பால் இப்பாட்டை இயற்றிய புலவர் கவைமகனென்றும் பெயர் பெற்றார்”⁸¹ என்று இப்பாடலுக்கு உ.வே.சா. உரைவிளக்கம் தருகிறார்.

குறுந்தொகையில் காணப்படும் உவமை நயங்களை உ.வே.சா. உரைவிளக்கத்தின் மூலமாகப் பொருத்தமுற விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

பழமொழி

“ஓரினத்தின் பண்பாட்டை உணர்ந்து கொள்ளப் பயன்படும் கருவூலங்கள் அவ்வினத்தவர் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பழமொழிகள் எனலாம். வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் பழமொழிகள் பளிச்சிடுகின்றன. பழமொழிகள் மக்கள் அனுபவத்தின் திரண்ட சாறு எனலாம். பல்லாண்டு அனுபவம் ஒரு வரியிலே திரட்டி உருட்டி மாத்திரை போல் தரப்படுகின்றது. கிரேக்க நாட்டு அறிஞர் அரிட்டாட்டில், “பழமொழிகள் அறிவின் வளர்ச்சியிலே பிறந்தவை; சுருக்கம், தெளிவு, பொருத்தம் ஆகிய சிறப்புகளால் நாள்தோறும் இறந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகில் என்றும் இறவாமல் வாழ்கின்றன” என்றார். பன்னாட்டு அறிஞர்களும் பழமொழித் தொகுப்பில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எசாய்டு என்பார் கிரேக்கப் பழமொழிகளைத் தொகுத்தவர். அத்தொகுப்பு ஒரு கைகாட்டியைப் போல் உதவிற்று. தமிழ்ப் பழமொழிகளின் சிறப்பையுணர்ந்த முன்றுரை அரையனார் நானூறு பழமொழிகளைத் தொகுத்துச் செய்யுளாக்கினார். படிக்காகத் தம்பிரானின் பழமொழி விளக்கமும், தண்டலையார் சதகமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. கிருத்துவ பாதிரியார்கள்

சிலரும் இம்முயற்சியில் இறங்கினர். இன்று பழமொழித் தொகுப்பும் ஆய்வும் பல அறிஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பழம் பேரிலக்கணமாம் தொல்காப்பியம் நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும் மென்மையும் விளங்கத் தோன்றிக் குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருவது பழமொழி என்கிறது.’’⁸²

உ.வே.சா. தம் உரை விளக்கத்தில் ஆங்காங்கே பொருத்தமான பழமொழிகளைச் சுட்டிச் சென்றுள்ளார். அவற்றுள் சில இங்கே எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

உ.வே.சா. பழமொழிகளைக் கையாளுவது உரைகளில் மட்டுமல்லாது; தமது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலான என் சரித்திரத்திலும் பல பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துகின்றார். சான்றாக ஒரு நிகழ்வினைச் சுட்டலாம்.

“என் பாட்டனார் காலத்தில் எங்கள் குடும்பத்தில் கடன் ஏற்பட்டமையால் அவர் தம்முடைய நிலத்தை போக்கியம் வைத்துப் பணம் வாங்கி பழைய கடனை அடைத்தார். நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு பாதுகாத்து அதில் வரும் வருவாயினால் சுகமாக வாழ்ந்துவரும் நிலையிருந்த அவருக்கு அந்நிலத்தைப் போக்கியம் வைப்பதால் ஜீவனத்துக்கு கஷ்டமுண்டாகுமென்று தெரியும். ஆனாலும் கடனை வைத்துக் கொண்டு உண்ணும் உணவு அவர் உடம்பில் ஒட்டவில்லை. ‘கடனில்லாச் சோறு கால் வயிறு போதும்’ என்பது பழமொழி. ‘ஏதாவது வேலை செய்து சம்பாதிக்கலாம்; கடன் நிர்பந்தம் மட்டு கூடாது’ என்று எண்ணித் துணிந்து போகியத்துக்கு வைத்துவிட்டார்’’⁸³ என என் சரிதத்தில் இடம்பெறுவதைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

பெருந்தேன் கண்ட இருக்கை முடவன்

உட்கை சிறுகுடை கோலி, கீழ் இருந்து (குறுந்.60:2-3)

என்ற அடிகளுக்கு உரை கூறுகையில், “முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்படலாமா?”⁸⁴ எனும் பழமொழியை உரையில் கையாண்டுள்ளார்.

நோதக் கன்றே - காமம் யாவதும் (குறுந்.78-4)

என்ற செய்யுளுக்கான உரை விளக்கத்தில் “காமத்திற்கு கண்ணில்லை”⁸⁵ என்ற பழமொழியைப் பொருத்திப் பார்க்கின்றார்.

குறுந்தொகை 127 ஆம் பாடலுக்கான உரையில், “நாரையாற் கௌவப்பட்டுத் தப்பி நீருட் குளித்த கெண்டை மீண்டும் நீரின் மேல் எழும்போது தாமரை முகையை நாரையென்றே கருதியது; இதற்குப் பொருத்தமாக “அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்”⁸⁶ என்ற பழமொழியைக் கூறுகிறார்.

குறுந்தொகை 131 ஆம் பாடலுக்கான உரைவிளக்கப் பகுதியில், “ஓரெர்க்காரன் உழுது கெட்டான் அஞ்சேர்க்காரன் அமர்த்திக் கெட்டான்”⁸⁷ என்ற பழமொழியைக் கையாளுகிறார்.

ஓர் ஏர் வைத்து உழுவு செய்யும் உழவனது வேலை முடிவதற்கு நெடு நாட்கள் ஆகும். ஆகையால் ஓர் ஏர் வைத்து உழுதால் வேலை எளிதில் தீராது. அதே உழவன் வேலை எளிதில் முடிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கூலிக்கு ஏர் வைத்து உழுவதால் கூலியாட்கள் வேலை எளிதில் தீர்ந்துவிட வேண்டும் என்பதற்காக ஆழ உழாமல் அகல உழுது வேலையை நிறைவு செய்துவிடுவர். இவ்வாறு செய்யப்படும் வேலை சீராக இராது. உ.வே.சா. கூறும் பழமொழிக்கான விளக்கமாகவும் இதைக் கொள்ளலாம்.

‘யானை தீயைக் கண்டு அஞ்சுமாதலின் ஏனல் காக்கும் சேனோன் தினையையுண்ண வராதபடி ஞெகிழியை மூட்டினான். சேனோனது ஞெகிழிக்குப் பயந்த யானை, வீழும் விண்மீனைக் கண்டு

அஞ்சுகிறது' என்பதைக் கபிலரின் குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்று எடுத்துரைக்கின்றது.

ஏனலஞ் சிறுதினை காக்குஞ் சேணோன்

ஞெகிழியிற் பெயர்ந்த நெடுநல் யானை

மீன்படு சுடரொளி வெருஉம்

(குறுந். 357)

இப்பாடலின் விளக்கவுரையில்,

“ஒருமுறை ஒரு பொருளால் அச்சமுற்ற ஒருவர் அப்பொருளைப் போன்ற வேறொன்றைக் கண்டாலும் அஞ்சுதல் இயல்பு; “கொள்ளிக் கட்டையால் அடிப்பட்ட பூனை மின்மினிப் பூச்சிக்குப் பயந்தது போல”⁸⁸ என்றும் பழமொழி கூறி விளக்கிச் செல்கிறார்.

பல்துறைப் புலமை

“ஒரு நூல் இலக்கிய அறிவை மாத்திரம் தருவதில்லை. மக்கள் வாழ்வின் பல்வேறு கூறுகளும் அமையப் படைப்பதுதான் இலக்கியம். பல்துறைப் புலமை அத்தகைய இலக்கியக் கலைக்குப் பொருள் காண வேண்டும் எனின், பொருள் காண்பார்க்கு பல துறையறிவு வேண்டும் என்பது தானே விளங்கும்”⁸⁹ என வ.சுப.மாணிக்கம் குறிப்பிடுவதை நிர்மலா மோகன், உ.வே.சா. குறுந்தொகை உரைத்திறன் எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

உ.வே.சா. ஒரு பல்துறை புலமையாளர் என்பதை நிறுவ அவரது குறுந்தொகை உரையில் வெளிப்படும் ஒரு சில செய்திகள்:

அம்ம வாழி தோழி காதலர்

இன்னே கண்டுந் துறக்குவர் கொல்லோ

முந்நால் திங்கள் நிறைபொறுத்து அசைஇ

ஒதுங்கல் செல்லாப் பசம்புளி வேட்கைக்
கடுஞ்சூல் மகளிர் போல நீர்க் கொண்டு
விசம்பிவர் கல்லாது தாங்குபு புணரிச்
செழும்பல் குன்ற நோக்கிப்
பெருங்கள வானம் ஏர்தரும் பொழுதே

(குறுந்.287)

என்பது கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார் பாடிய பாடல். இப்பாடலில் “மகளிர் பன்னிரண்டு திங்கள் கருவுற்றிருத்தலும் உண்டு” என்னும் அரிய செய்தியையும் ‘வயாநோயுடையோர் புளித்த சுவையை உடைய பொருள்களை விரும்புதல் இயல்பு’ என்பதையும் தம் உரைக்குறிப்பில் தந்து செல்கிறார்.

உ.வே.சா. நிறை என்பதற்கு நிறைந்த கருப்பம் என்றும், கடுஞ்சூல் மகளிர் என்பதற்கு முதற்சூல் கொண்ட மகளிர் என்றும், பசம்புளி என்பதற்குப் பச்சைப் புளியங்காய் என்றும் பொருள் தருவதோடு தாம் கூறும் செய்திக்கேற்ற இலக்கிய மேற்கோள்களையும் சுட்டுகிறார். பன்னிரு மாதக் கடுஞ்சூல் என்பதற்கு,

பன்னிரு திங்கள் வயிற்றிற் கொண்டவப் பாங்கினால்
என்னிளங் கொங்கை அமுதமுட்டி யெடுத்து யான்
பொன்னடி நோவப் புலரியே கானிற் கன்றின்பின்
என்னிளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினே னெல்லோ பாவமே
(பெரியாழ்.3:2:8)

என்னும் பெரியாழ்வார் பாடிய பாசுரத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

வயாநோயுடையார் புளித்த சுவையை உடைய பொருள்களை விரும்புதல் இயல்பு என்பதற்கு,

நீருறை கோழி நீலச் சேவல்
கூருகிர்ப் பேடை வயாஅம் ஊர
புளிங்காய் வேட்கைத் தன்றுநின்
பலர்ந்த மார்பிவள் வயாஅ நோய்க்கே (ஐங்.51)

என்னும் ஐங்குறு நூற்றுப் பாடலையும்,

வாயவு நோய் நிலையாது
வளைகாய் விட்ட புளியருந் தாது (கலி. 7:5-6)

ஆகிய பாடல் வரிகளையும் சான்று காட்டியுள்ளார்.

ஆமைப் பார்பு தாய்முகம் நோக்கி வளரும் தன்மை கொண்டது
என்பதனை,

யாமைப் பார்ப்பின் அன்ன காமம்⁹⁰ (குறுந்.152)

என்னும் பாடல் உரையில் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

‘மகப்பேறு மருத்துவமனை’ என்று குழந்தைப் பேறு நிகழும்
இடத்தைக் குறிப்பிடுகிறோம். ‘ஈன்இல்’ என்னும் சிறப்பான
சொல்லாட்சியைக் குறுந்தொகை உரை மூலம் அறிய முடிகின்றது.

யாரினும் இனியன் பேரன் பினனே
உள்ளுநர்க் குரீஇத் துள்ளு நடைச் சேவல்
சூன்முதிர் பேடைக்கு ஈனில் இழைஇயர்
தேம்பொதிக் கொண்ட தீங்கழைக் கரும்பின்
நாறர் வெண்பூக் கொழுதும்
யாணர் ஊரன் பாணன் வாயே (குறுந். 85)

“ஈன் இல் - முட்டையை ஈனும் இடம். அது மெத்தென
இருத்தல் வேண்டுமாதலின் கரும்பின் பூவை சேவல் கொழுதியது”⁹¹

என்று இப்பாடலின் உரையில், குருவிச் சேவல் ஈனில் அமைக்கும் முறையை எடுத்துரைக்கின்றார்.

குக்கூ வென்றது கோழி யதனெதிர்

துட்கென் றன்றென் தூய நெஞ்சம்

தோள்தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்

வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே (குறுந்.157)

என்பது ‘பூப்பெய்திய தலைமகள் உரைத்தது’ என்னும் துறையில் அமைந்த பாடல், தலைவனை ஆரத்தழிவி உடன் உறைய விரும்பும் ஒரு தலைவி, பள்ளியறையில் அவ்வாறு உடனுறைந்திருக்கும் வேளையில் பூப்பு வந்துற்றது அறிந்து நெஞ்சம் கலங்குகிறாள். இவ்வுடற்கூற்றால், தலைவனைச் சில நாள் பிரிய வேண்டுமே என்று வருந்துகிறாள்; பூப்பு நேர்ந்த வைகறைப் பொழுதினைத் துண்டிக்கும் வாள்’ எனப் பழித்துரைக்கிறாள். ‘தோள் தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்’ என்ற அடை மொழியினால் பூப்பு வந்தபோது, இருவரும் இணைந்திருந்த நிலையினைச் சுட்டுகிறாள். ஒரு பெண்ணுக்கு உரிய வேட்கை மிகுதியும் நாண மிகுதியும் இப்பாட்டில் வெளிப்படுகின்றன.

அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்’ என்பது விதியாதலின், தலைவி தான் பூப்பெய்தியதை வெளிப்படையாகக் கூறாதொழிந்தாள். பூப்புக் காலமாகிய மூன்று நாளும் தலைவியினது சொற்கேட்கும் அணிமையில் இருத்தலையன்றி அளவளாவுதல் அறநெறியன்றாதலின் பூப்பு, தலைவனைத் தோள் தோயாமற் பிரிப்பதாயிற்று, முந்நாளங்கூடி உறையப்படுங் குற்றமென்னோவெனின் பூப்புப் புறப்பட்ட ஞான்றும் நின்ற கரு வயிற்றில் அழியும்; இரண்டாம் நாள் நின்ற கரு வயிற்றிலே சாம்; மூன்றாம் நாள் நின்ற கரு குறுவாழ்க்கைதாம்; வாழினுந் திருவின்றாம். அதனாற் கூடப்படாதென்பது;

‘பூப்புமுதன் முந்நாட் புணரார் புணரின்
யாப்புறு மரபின் ஐயரும் அமரரும்
யாத்த கரணம் அழியும் என்ப’

எனப் பிறரும் ஒதினராதலாகலான் அமையாதென்பது’ (இறை.43 உரை)
என்பதனாற் பூப்பு நாட்களில் கூட்டமின்மை உணரப்படும்’’⁹² என்று
உடற்கூற்று அடிப்படையில் உரை விளக்கம் தந்து செல்கின்றார்.

இவற்றின் மூலமாக உ.வே.சா. பஸ்துறைப் புலமை
கொண்டவராகப் புலப்படுகிறார்.

உ.வே.சா. பற்றி அறிஞர் கருத்துகள்

குறுந்தொகை விளக்கம் எனும் தலைப்பில் உரை இயற்றிய
ரா.இராகவையங்கார் தமது உரையின் மூலமாக அனைவரது
கவனத்தையும் கவர்ந்தவர். இவர் உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகை உரைப்
பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், ‘பண்டைத் தமிழ் நூல்களை வெளியிடுந் திறத்தில்
நிகரற்று விளங்கிய தமிழ்ப் பெரியார் மகாமகோ பாத்தியாய உ.வே.
சாமிநாதையரவர்கள் தாம் பல ஆண்டுகளாக இக்குறுந்தொகையினை
ஆராய்ந்து வந்ததன் பயனாக, செளரி பெருமாளரங்கனார் பதிப்பிற்
பிழையுற்றிருந்த செய்யுட்களைப் பிழையற்ற நிலையில் வெளிப்படுத்தி
அத்தூய பாடத்திற்கேற்பத் தெளிவு விளக்கமும் அமைந்த புதிய
உரையினையும் எழுதி; அதனைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார்
ஆதரவுடன் 1937 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்கள். மூன்றாவது
உரையாகிய இது சங்கச் செய்யுட்கள் பிழையற்ற நிலையில் வெளிவந்த
பின்னர் அமைவுடன் எழுதப்பட்டதாதலின், முதலுரையைக் காட்டிலும்
தூய்மையும் பொருட்டெளிவும் விளக்கமும் பெற்று பயில்வோர்க்குப்
பேராதரவாய் விளங்குகின்றது என்பதைத் தமிழறிஞர் எளிதின்
உணர்வர்’’⁹³ என்கின்றார்.

“ரா. ராகவையங்காரின் குறுந்தொகை விளக்கம் மகா மகோபாத்தியாய அய்யர் அவர்களது உரையைப் பயிற்சிக்குரிய அடிப்படை உரையாகக் கொண்டு, அதன் விளக்கமாக இகல் கருதாப் புலமையுணர்வுடன் ரா. ராகவையங்கார் குறுந்தொகை விளக்கத்தினை இயற்றியுள்ளார்கள்”⁹⁴ எனச் சாமி.சிதம்பரனார் குறுந்தொகை விளக்கப் பதிப்பு முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இராகவையங்காருக்கும் உ.வே.சா.வின் உரையே அடிப்படை உரையாக அமைந்தது.

முதலுரைகாரரின் பதிப்பில் பாடம் சிதைந்துள்ளது. ஆனால் உ.வே.சா. சரியான முறையில் பதிப்புச் செய்துள்ளார். சான்றாக,

வாரா ராயினும் வரினு மவர் நமக்
கியாரா கியரோ தோழி நீர்நிலைப் பைம்
போதுளரிப் புதல் பிலியொன் பொறிக் கருவினை
நுண்மு ளீங்கைச் செல்வரும் பூழ்த்த
வுண்ணத் துயிம்பில ருதிரத் தண்ணென்
றின்னா தெறிவரும் வாதையொ
டென்ன யினள்கொ லென்னாதேரே (குறுந்.110)

என்பது செளரி அரங்கனாரின் பதிப்பாகும்.

வாரா ராயினும் வரினு மவர் நமக்
கியாரா கியரோ தோழி நீர்
நிலப் பைம்போ துளரிப் புதல்
பீலி யொண் பொறிக் கருவினை யாட்டி
நுண்முளீங்கைச் செல்வரும் பூழ்த்த
பண்ணத் துயிம்பில ருதிரத் தண்ணென்
றின்னா தெரிதரும் வாதையொ
டென்னா பினள்கொ லென்னா தோரே

என்பது உ.வே.சா.வின் பதிப்பாகும்.

உ.வே.சா.விற்குப் பின்வந்த இராகவையங்கார் உ.வே.சா.வையே பின்பற்றுகின்றார் பின் உரையெழுதிய அனைவரும் அவரையே பின்பற்றியுள்ளமை இவண் எண்ணத் தக்கதாகும்.

முடிவுரை

- * உரையை எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் ஐயமின்றி கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர் என்பதை இவ்வுரை வெளிப்படுத்துகிறது.
- * உ.வே.சா.உரைக்குமுன் ஓர் உரையும் பின் பல உரைகள் தோன்றியிருப்பினும் இவரே முதல் உரையாசிரியர் என்று கருதுமளவிற்கு உரை அமையப் பெற்றுள்ளது.
- * எந்தவொரு செய்தியையும் பின்புலத்தோடு கூறும்போது அக்கருத்து வாசகர்களை எளிதில் சென்றடையும். இந்நூட்பத்தை நன்கு உணர்ந்தவராதலால்; அதற்குப் பின்புலமாகப் பழக்க வழக்கம், வாழ்வியல் செய்திகள், பழையமரபு, பழமொழிகள் போன்றவற்றை அமைத்து உரையுள் விளக்கம் தருகிறார். முன்னோர் கருத்தைப் பொன்போல் போற்றும் பெற்றிமை உடையவர் முன்னுள்ள இலக்கண, இலக்கிய நூல்களின் கருத்துகள், உரையாசிரியர் கருத்துகளை மேற்கோள்களாகக் காட்டுகின்றார்.
- * இத்தகைய சிறப்புக்களை ஒருங்கே பெற்றதனால்தான் இவரது குறுந்தொகை உரை ஆய்வுலகில் சிறந்த உரையாகக் கருதப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

1. அறு. அழகப்பன், உ.வே.சா. நூல்களில் சொல்லும் சுவையும் ப. 3.
2. மேலது. பக். 3-4 .
3. மேலது. பக். 2-3.
4. மேலது. ப. 3 .
5. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், அன்புரைப் பகுதி.
6. அறு. அழகப்பன், உ.வே.சா. நூல்களில் சொல்லும் சுவையும் ப. 3.
7. மேலது. பக். 2-3.
8. மேலது. பக். 3-4 .
9. உ.வே.சா, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், பக். xv-xvi.
10. மேலது. பக். xiv-xv.
11. மேலது. பக். xvii-xviii.
12. மேலது. ப. cxlv.
13. குளோரிய சுந்தரமதி, உ.வே.சா, சங்க இலக்கியப் பதிப்புகள், ப. 44.
14. உ.வே.சா. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 233.
15. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்புப் பதிப்பாளரும், பக். 199-200.
16. உ.வே.சா, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 33.
17. மேலது, ப. 95.
18. மேலது, ப. 366.
19. மேலது, ப. 17.
20. மேலது, ப. 104.
21. மேலது, ப. 108.
22. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்புப் பதிப்பாளரும், ப. 205.
23. உ.வே.ச. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 610.

24. மேலது, ப. xx .
25. மேலது, ப. 559.
26. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், ப. 23.
27. உ.வே.சா, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 435.
28. நடன காசிநாதன், தமிழர் காக இயல், ப.
29. உ.வே.சா, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 153.
30. மேலது, ப. 399.
31. மேலது, பக். 253–254.
32. மேலது, ப. 38.
33. இலக்குவனார், தமிழர் வாழ்வியல், ப. 102 .
34. உ.வே.சா, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 399.
35. மேலது, ப. 121.
36. மேலது, ப. 124.
37. மேலது, ப. 135.
38. மேலது, ப. 148.
39. மேலது, ப. 156 .
40. மேலது, ப. 224 .
41. மேலது, ப. 224 .
42. மேலது, ப. 224 .
43. மேலது, ப. 341 .
44. மேலது, ப. 20 .
45. மேலது, ப. 123.
46. மேலது, ப. 12 .
47. மேலது, ப. 18 .
48. மேலது, ப. 18 .

49. மேலது, பக். 128 – 129 .
50. மேலது, ப. 129 .
51. மேலது, ப. 268 .
52. மேலது, ப. 307 .
53. மேலது, ப. 321 .
54. மேலது, ப. 321 .
55. மேலது, ப. 347 .
56. மேலது, ப. 347 .
57. மேலது, ப. 354 .
58. மேலது, ப. 229 .
59. மேலது, ப. 202 .
60. அ. சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், ப. 155.
61. உ.வே.சா. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 135.
62. மேலது, ப. 216.
63. மேலது, ப. 211.
64. மேலது, ப. 323 .
65. மேலது, ப. 371.
66. மேலது, ப. 371.
67. மேலது, ப. 283 .
68. மேலது, ப. 283 .
69. மேலது, ப. 283 .
70. மேலது, ப. 187.
71. மேலது, ப. 18 ,
72. மேலது, ப. 187.
73. மேலது, ப. 198 .

74. மேலது, ப. 282 .
75. மேலது, ப. 151 .
76. மேலது, ப. 118 .
77. மேலது, ப. 165.
78. மேலது, ப. 140.
79. மேலது, ப. 92 .
80. நிர்மலா மோகன், உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகை உரைத்திறன், ப. 68.
81. உ.வே.சா. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 590.
82. நிர்மலா மோகன், உ.வே.சா. குறுந்தொகை உரைத்திறன், ப. 62.
83. உ.வே.சா. என் சாதம், ப. 610.
84. உ.வே.சா. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப. 129.
85. மேலது, ப. 159.
86. மேலது, ப. 248.
87. மேலது, ப. 256.
88. மேலது, ப. 641.
89. மேலது, ப. 529.
90. மேலது, ப. 173.
91. மேலது, ப. 174.
92. மேலது, ப. 302.
93. இராகவையங்கார், குறுந்தொகை விளக்கம், ப. 17.
94. மேலது, ப. 13 .

இயல் மூன்று

நற்றிணை - பின்னத்தூர்
அ.நாராயணசாமி ஐயர்
உரைத்திறன்

இயல் மூன்று

நற்றிணை - பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் உரைத்திறன்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு நூலுக்கு எழுதிய உரையால் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய பெருமைப் பெற்றவர் பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் ஆவார். 1914 ஆம் ஆண்டு நற்றிணைக்கு உரையெழுதி முதன் முதலில் வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர். இன்றளவும் நற்றிணைக்கு எழுந்த உரைகளில் இவரது உரையே சிறந்த உரையென தமிழறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவரது உரைத்திறனை ஆராய்வதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் வாழ்வும் பணியும்

இவர் தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவிலுள்ள பின்னத்தூரில் கி.பி.1862 செப்டம்பர் 10ஆம் நாள் புதன்கிழமை பிறந்தார். இவரது பெற்றோர் அப்பாசாமி என்னும் வேங்கடகிருஷ்ண அவதானிகள், தாயார் சீதாலட்சுமி அம்மையார் ஆவார். இவரது குடும்பம் பன்னினை வாற்றல் (அவதானிகள்) பெற்ற குடும்பமாகும். பின்னத்தூர் ஊர்ப் பெயரோடு பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். தந்தையார் மருத்துவ நூல் புலமையுடையவராகவும் அமைதி குணம் நிறைந்தவராகவும் அற வைத்தியம் செய்வதிலும் மெய்யடியார்களைப் போற்றுவதிலும் தம் வாழ்நாளைப் போக்கி வந்தார். இவரது தந்தையாருடன் பிறந்த பெண்கள் இருவர் மணம் முடித்த சில நாட்களிலேயே கைம்பெண்டிராய்த் தமையன் வீட்டில் தங்கி வாழ்ந்து வந்தனர். ஐயருடன் பிறந்தவர்கள் மூன்று தம்பிகளும் மூன்று தங்கைகளும் ஆவர்.

அவர்களுள் மூத்தவர் இவரே. இவர்களையெல்லாம் அன்புடன் வளர்த்து வந்தவர் ஐயரின் அத்தையார் சேசியம்மாள் ஆவார். தாம் பாடிய “பழையது விடு தூது என்னும் நூலில்,

“ஒத்த அன்பில் பல்கதைகள் ஒதி உவந்தே பேசி
அத்தை இனிதூட்டும் அன்னமே”¹

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“அப்பாசாமி ஐயர் அந்தக் காலத்தில் சிறந்த அவதானியாக விளங்கினார். எனவே தம் மகனுக்கு இளமையிலிருந்தே நினைவாற்றல் பயிற்சியை நன்கு பயிற்றுவித்தார். இதனால் நாராயணசாமி ஐயரும் சிறந்த அவதானியாகத் திகழ்ந்தார். மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி தன்னைச் சுற்றி நடைபெறும் செயல்களைக் கண்டறியும் வித்தைக்கு அவதானம் என்று பெயர். ஆறு, எட்டு, பத்து, பதினொன்று, பதினாறு, நூறு என்ற வகையிலே தங்களது ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொண்டவர்கள் எண்களுக்கு ஏற்ப சட்வதானி, அட்டாவதானி, தசாவதானி, ஏகதசாவதானி, சோடசாவதானி, சதாவதானி எனத் தங்களின் பெயருக்கு முன்னே தங்கள் திறமையை அடையாகச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய மரபு தமிழகத்தில் இருந்து வந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.”²

இளமைப் பருவம்

“ஐயரின் தாயார் சீதாலட்சுமி அம்மையார் தாய்ப்பாலுடன் தமிழ்ப் பாலை அதிகமாக ஊட்டினார் போலும். எனவேதான் இனிய பல தமிழ்ப் படைப்புகளைப் படைக்க முடிந்தது.

இளமையிலேயே வடமொழி கற்றுக் கொண்டதோடு வேததியானமும் செய்து வந்தார். இவர் பதின்மூன்று வயது வரையில்

பின்னத்தூரில் பள்ளிக் கூடம் வைத்திருந்த கிருஷ்ணபுரம் முத்துராம பாரதியிடம் தமிழ்க் கற்று வந்தார். அக்காலத்தில் ஒரு நாள் இவர் மன்னார்குடிக்குச் செல்ல நேரிட்ட பொழுது அங்கேயுள்ள பள்ளிக் கூடத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த நாராயணசாமிப் பிள்ளை கம்பராமாயணத்தில் சில செய்யுட்களுக்கும் பொருள் விரித்துரைத்ததைக் கேட்டு இன்புற்று இராமாயணயத்தைத் தாமும் முற்றும் படித்துணர வேண்டுமென்றும் பேரவாக் கொண்டார். இதுதான் இவர் தமிழ்க் கற்கத் தொடங்கியதற்குக் காரணம். கம்பராமாயணத்தில் சுந்தர காண்டத்தையே முதலில் வாங்கிப் படித்தார். பாட்டுக்களை நெட்டுருப் பண்ணும் ஆற்றல் இவருக்கு இயல்பாகவே அமைந்தமையால் எதைப் படித்தபோதிலும் நெட்டுருப் பண்ணிக் கொண்டே வந்தார்.’’³

தமிழ் ஆர்வம்

“தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்ற அவாவினால் எப்போதும் புத்தகமும் கையுமாக இருப்பது இவர் அத்தையார் சேசியம்மாளுக்கு மன வருத்தம் தருவதாயிற்று. குடும்பக் காரியத்துக்கு இடையூராகுமென்று, தமிழ்ப் படிப்பதில் காலம் போக்குவதை அத்தையார் அடிக்கடி கடிந்து வந்தார். அதனால் அத்தையார் அறியாமல் இருக்கவேண்டி வயல் வரப்புகளிலும் கருவேல மரத்தின் கீழேயிருந்தும் கற்பாராயினார். அன்பிற் சிறந்த சேசியம்மாள், கல்வியறிவு இன்மையால், தமது மருமகன் கல்வியில் காலம் போக்குவது குடும்பக் காரியத்துக்கிடையூராகுமென்று கருதினார் போலும். இவ்வாறெல்லாம் தம்மை அன்பு செய்து வளர்த்து வந்த சேசியம்மாளைப் பற்றி அவர் பாடிய பழையது விடு தூது எனும் நூலில் ஆங்காங்குச் சுட்டிச் செல்கிறார்.’’⁴

“வைத்தியர் நாராயணசாமி ஐயரிடமும், முத்துசாமி பாரதியிடமும் முறையாகத் தமிழ்ப் பயின்றார். பின்னர் தமிழ்ப் புலவர் நாராயணசாமிப்

பிள்ளையிடம் ஏற்பட்ட தொடர்பால் தமிழின் மீது உள்ள பற்று காதலாய் மலர்ந்தது. தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கியங்களை எல்லாம் படிக்க ஆரம்பித்தார். இவர் இவ்வாறு தமிழ் நூல்களைக் கற்றுக் கவிபாடுமாற்றலில் சிறந்து விளங்கினராயினும், பல நூல்களையும் தாமே கற்றுக் கொண்டமையால் அவற்றில் சந்தேகங்கள் பல உடையவராயிருந்தார். இக்குறையை நீக்குவதற்கு ஏற்ற சமயம் இவருக்குச் சீக்கிரம் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரின் மருமகனும் வித்துவ வேதாரணியுமாகிய பொன்னம்பலம் பிள்ளை சிறிது காலம் வேதாரணியத்தில் வசித்து வந்தார். அவரை நாராயணசாமி ஐயர் தலைப்பட்டுக் ‘கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவரென்றபடி’ அவரிடத்து நட்புக் கொண்டு அவரால் தம் ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டதுமன்றி அவரிடம் ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் முதலாகிய சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடங்கேட்டனர். அதுவுமின்றி நீலகண்டேச்சுரக் கோவைப்பாடி மன்னார்குடியில் அவரின் முன்னிலையிலேயே அதனை அரங்கேற்றினார்.’’⁵

ஆசிரியம் பணி

தமிழ் அறிஞர்களைத் தேடிப் பாடங்கேட்டுக் கொண்டிருந்த நாராயணசாமி ஐயர் பிறருக்குத் தமிழ்ப் பாடம் கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியராக, 1899 ஆம் வருடம் ஜூலை மாதம் 28ஆம் நாள் முதல் இறக்கும் வரை கும்பகோணம் டவுன்ஹைஸ்கூலில் பதினைந்து ஆண்டு காலம் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

பத்துறைப் புலமை

“பின்னத்தூராரின் தமிழார்வத்தையும் சமஸ்கிருதத்தில் அவருக்கு இருந்த புலமையையும், வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்ப்புச் செய்த காளிதாசனது பிரகசன நாடகமே பறைசாற்றும்.

நாராயணசாமி ஐயர் தமிழ் நாட்டின் பழஞ்சரிதங்களை ஆராய்வதில் மிக்க விருப்பமுள்ளவர்; தமிழ்ப் புலவர்களின் பழஞ் சரிதங்களை நன்குணர்ந்தவர். அவர் அவ்வச் சமயங்களிற் பாடிய கவிகளையெல்லாம் மனத்தமைத்து வேண்டும்போது எடுத்துரைக்கும் வன்மை வாய்ந்தவர்.

தமிழ் நாட்டு வரலாறுகளை ஆராய்வதில் ஆர்வம் மிக்கவராக இருந்தார். இதன்காரணமாய் அவ்வரலாற்றுச் சுவடுகளின் ஒரு பகுதியான பழங்கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்தார். கல்வெட்டுப் பற்றிய தகவல்களை அறிவதில் விருப்பம் காட்டினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் மாணவர்களுள் ஒருவரான சதாசிவ பண்டாரத்தார் பிற்காலத்தில் சிறந்த கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியறிஞராகத் திகழ்ந்தார்.’’⁶

படைப்புகளும் பதிப்புகளும்

“பின்னத்தூராரின் இலக்கியக் காதல், இலக்கணம் பக்கம் திரும்பத் தொல்காப்பியத்தில் ஆழ்ந்து சிந்திக்க ஆரம்பித்தார். புதிதாகப் பொருளதிகாரம் படிப்பவர்களுக்கு அதில் உள்ள மேற்கோள்களைப் புரிந்து கொள்ளத் தனியாக ஓர் அகராதியை உருவாக்கினார்.

கல்வி பயிலக் கருதி அதற்கு வழிகாணாது வறுமையால் ஏக்கமுற்று வருந்திய மாணாக்கனொருவனை நல்வழிப்படுத்தும் பொருட்டு கல்வி பயின்று மேம்பட்டு அதனால் இராசாங்கத்தாராற் சிறப்புப் பட்டம் பெற்று அதிகாரமும் பெற்றானொருவன் ஆற்றுப்படுத்துவதாக மாணாக்கராற்றுப்படை எனும் நூலினை இயற்றியுள்ளார்.’’⁷

இவர் எழுதிய இயன்மொழி வாழ்த்து எனும் நூலுக்கு உ.வே.சாமிநாதையர்,

“தூ மேவு புதுக்கோட்டை மார்த்தாண்ட பைரவப்பேர்த்
 தொண்டை மான்மீ
 தேமேவு தமிழ் வாணர் மகிழ்வியன் மொழிவாழ்த்தொன்
 றிசைத்துளானால்
 மாமேவு மியற்றமிழ் நூல் பலவுணர்ந்தோன் மறவாத
 வன்மை வாய்ந்தோன்
 பாமேவு சுவை நுகர்ந்தின் புறநாராயண சாமிப்
 பனவர் கோவே.

புதுக்கோட்டை மகாராஜா அவர்கள்
 மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஹிஸ்ஸை னென்ஸ் ஸ்ரீ பிரகதம்பதாஸ்
 இராஜ மார்த்தாண்ட பைரவத் தொண்டைமான்
 பகதூர் அவர்களது
 மங்களத்தை விரும்பி இயற்றிய
 இயன்மொழி வாழ்த்து”⁸

எனச் சிறப்புப் பாயிரம் இயற்றியுள்ளார்.

படைப்புகள்

“இவருடைய இயன்மொழி வாழ்த்து, தென்றில்லை (தில்லை வளாகம்) யுலா, தென்றில்லைக் கலம்பகம், களர்ப்புராணம், இராமாயண அகவல் முதலியன அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவர் எழுதி அச்சில் வெளிவராத நூல்கள் பிரகசன நாடகம், இடும்பவனப் புராணம், இறையனாராற்றுப் படை, சிவபுராணம் (ஞானசங்கிதை), சிவகீதை, நரிவிருத்தம், மருதப்பாட்டு, செருப்புவிடு தூது, தமிழ்நாயகமாலை, அரதைக் கோவை, வீரகாவியம் என்பன.”⁹

உரையெழுதியதன் நோக்கம்

“எட்டுத்தொகையுள் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு முதலானவற்றை உரையுடன் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று பெருமுயற்சி

எடுத்தார். ஆனால் நற்றிணை ஒன்றைத்தான் அச்சாக்க முடிந்தது. எட்டுதொகையுள் முதலாவதாக அமையப் பெற்ற நற்றிணையைச் சோதித்து அச்சிட வேண்டுமென்னும் விருப்புற்றிருக்கையில், அவரின் நண்பரும் மன்னார்குடி மிஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் நாராயணசாமிப் பிள்ளையின் குமாரரும் போலீஸ் உத்தியோகம் வகித்திருப்பவருமாகிய நா.சோமசுந்தரம்பிள்ளை, நாராயணசாமி ஐயருக்கு பொருள் முட்டுப்பாடுறாது வேண்டிய அளவு உதவி, ஏடுகள் தருவித்துச் சோதிக்கும்படி செய்தார். அதன்பின் சுவாமி வேதாசலம் அவர்களுடைய முயற்சியைக் கொண்டு சென்னை இராஜாங்கம் கையெழுத்துப் புத்தகச் சாலையிலுள்ள பிரதியைப் படி செய்து தருவித்து ஒருவாறு திருத்தி வருகையில் உ.வே.சா. இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பினார். அவற்றோடு ஒப்பு நோக்கிய பின் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் சென்று அங்குள்ள பிரதிகளோடு ஒப்பு நோக்கினார். பின்பு சென்னையிலிருக்கும் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளையிடமிருந்து மேலும் இரண்டு பிரதிகளைப் பெற்று, அவற்றினையும் ஒப்பு நோக்கி ஒருவாறு திருத்தி நற்றிணை உரையை எழுதினார். இவ்வுரையுடன் நற்றிணை, சென்னை சைவ வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலையில் 1912 இல் அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.”¹⁰

மறைவு

நற்றிணை அச்சிடும்போது இவருக்கிருந்த நீரிழிவு நோய் அதிகப்பட்டது கண்டு தாமிறக்கும்முன் நற்றிணைப் புத்தகத்தைக் கண்ணாற் பார்த்துவிட வேண்டுமென்று பெரு விருப்புற்றிருந்தார். அது கிட்டாது போயிற்று. அவர் இறக்கும்போது நற்றிணை உரை மட்டுமே அச்சாகியிருந்தது. பாடினோர் வரலாறும் பாடப்பட்டோர் வரலாறும் அவர் இறந்தபின் அச்சிடப்பட்டன.

இவர் நீரிழிவு நோயால் வருந்தி ஆனந்த வருடம் ஆடி மாதம் 15ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை (ஜூலை 30, 1914) அன்று தாம் பிறந்த

பூமியாகிய பின்னத்தூரில் தமது இல்லத்தில் இந்நிலவுலக வாழ்வை நீத்துச் சிவலோக வாழ்வையடைந்தார்.

நாராயணசாமி ஐயரின் உரைத்திறன்

“பிற்காலத்தே மூல நூலிற்கு உரை வேண்டிய பொழுது உரை எழுதிய இலக்கண இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் தாம் எழுதப் புகுந்த மூல நூலில் மட்டுமின்றிப் பிற இலக்கண இலக்கிய நூல்களிலும் நன்கு பயிற்சி பெற்றிருந்தனர்.”¹¹ அவ்வகையில் பின்னத்தூராரும் பல இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் புலமைக் கொண்டவராக இருந்தார் என்பதற்கு அவரது நற்றிணை உரையே தக்கச் சான்றாகும். குறிப்பாக தொல்காப்பியத்தில் ஆழங்கால் பட்டவர் என்பதை நற்றிணை உரை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஐயரின் உரை அமைப்பு முறை

ஐயர் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் உரையெழுதும் பொழுது முதலில் செய்யுளில் இடம் பெறும் திணை, துறை, துறை விளக்கம், இலக்கண விளக்கம் இவற்றைக் கூறிப் பின் செய்யுள்களை எடுத்துக்காட்டி, அதன் பின் செய்யுளின் சொற்பொருளினை விளக்குகின்றார். ஒவ்வொரு வரியினையும் தனித்தனியாக எழுதி அதற்குரிய பொருளினைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்கின்றார். இச்சொற்களுக்குப்பின் விளக்கவுரை அமைகின்றது. இதில் அரிய சொற்களுக்கான பொருள் தனியே விளக்கப்படுகின்றது. சில சொற்களுக்கு விரிவான விளக்கத்தினையும் உரையாசிரியர் அளிக்கிறார். விளக்கவுரையில் மெய்ப்பாடு, பயன் ஆகிய அகப்பொருள் கூறுகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். ஆசிரியர் தனது கருத்திற்கு அரண் சேர்க்கும் வகையிலும், தாம் கூறவந்த கருத்தினை நன்கு தெளிவுபடுத்தும் வகையிலும் ஆங்காங்கே இலக்கண இலக்கிய

மேற்கோளினைக் கையாள்கின்றார். செய்யுளில் பயிலும் பாட பேதத்தினையும் உரையாசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். செய்யுள்களுக்குச் சொற்பொருள் கூறும் உரையாசிரியர், செய்யுளின் வரிகளை அதன்படியே கூறாமல், படிக்கும் வாசகர் செய்யுளின் பொருளினை நன்கறியும் வண்ணம், செய்யுளின் வரிகளைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் அமைத்து தரும் பாங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. உரையாசிரியருக்கு மூல நூலிலுள்ள பயிற்சி இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

ஐயரின் உரைத்திறன்களாக,

1. திணை, துறை
2. துறை விளக்கம்
3. இலக்கணக் குறிப்பு
4. உவமம்
5. அணி
6. இலக்கண மேற்கோள்கள்
7. இலக்கண உரையாசிரியர் மேற்கோள்
8. மெய்ப்பாடு, பயன்
9. இறைச்சி, உள்ளுறை
10. இலக்கிய மேற்கோள்கள்
11. அருஞ்சொற்பொருள் (பொருள் விளக்கம்)
12. கொண்டு கூட்டிப் பொருளுரைத்தல்
13. பாடபேதம்
14. உரைவழி புலப்படும் பிற செய்திகள்

இவற்றைக் கொள்ளலாம்.

திணை, துறை

உரையின் முதற் பகுதியில் செய்யுளில் பயின்று வரும் திணை எதுவெனச் சுட்டப்படுகின்றது. அதன்பின் துறை அமைகின்றது. சான்றாக,

திணை - குறிஞ்சி

துறை - இது, தலைவியாற்றாமை யுணர்ந்த தோழி வரைவு
கடாயது (நற். 23)

திணை - முல்லை

துறை - இது, வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்பாகற்குச்
சொல்லியது (நற்.42)

திணை - மருதம்

துறை - இது, தலை நின்றொழுகப் படாநின்ற பரத்தை,
தலைவனை நெருங்கிப் பாணற்குரைத்தது. (நற்.150)

துறை விளக்கம்

திணை, துறையினை அடுத்து அவற்றுக்கான விளக்கம் தரப்படுகிறது.

(து.ம்) தலைமகன் களவொழுக்கத்து நீட்டித்து வரையா தொழுகுதலும் தலைவி அதனை ஆற்றாளாகி வேறுபட அவ்வேறு பாடறியாத தலைமகனைத் தோழி இன்ன இன்ன காரணங்களால் நினக்கு அவ்வேறுபாடு தோன்றவில்லையெனக் கூறி வரைவு கடவா நிற்பது.

இலக்கணக் குறிப்பு

அசை (7,31,54,9,10,31,35,54,127,134,182)

சாரியை (63,70,77,84,85,118,117,200)

அன்மொழி (16, 342)

உருபு மயக்கம் (16,67,120,174)

முன்னிலை படர்க்கை வழுவமைதி (20,79,193)

உவமம் (116)

வினையுவமம் (128,216)

பண்புவமம் (28,94,97)

உருபு மயக்கம் (16,44,67,120,174)

முதற்குறிப்பெச்சம் (33,73,74, 91,121,132,175,194,208)

விகாரம் (7,54)

ஒருமை பன்மை மயக்கம் (56)

எதிர்மறை வியங்கோள் (64)

உடன்பாட்டெச்சம் (69)

சொல்லெச்சம் (137)

இசையெச்சம் (131)

இடைச்சொற்கள் (201,208,393)

ஆகுபெயர் (82,142)

பண்பாகு பெயர் (57,82)

இருபாற் பொதுச்சொல் (61)

எதிர்மறை வியங்கோள் (64)

இருபெயரொட்டு (80,5,80,118,160,274,288)

அண்மை விளி (98)

வினைத்தொகை (138,352)

உரிச்சொல் (208)

பிறிது மொழிதலணி (72,266)

நிரல் நிறையணி (166)

உம்மை அசை நிலை (206,117,356)

உவம உருபு (167)

என மிக நுணுக்கமாக இலக்கணக் குறிப்புச் சுட்டியுள்ளமை உரையாசியரின் இலக்கணப் புலமையைக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

இலக்கண மேற்கோள்கள்

“இலக்கியத்தின் நயத்தையும் அழகையும் உணர்ந்து கொள்வதற்கு இலக்கணம் பெரிதும் உதவுகின்றது. ‘இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம்’ என்பதால் இலக்கண அறிவுடையோரே இலக்கியத்தை நன்கு உணர முடியும்”¹² என்று பின்னத்தூராரரின் இலக்கணப் பார்வையை ஆராய்ந்த செந்தமிழ்ப் பாவை தமது கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வகையில் நாராயணசாமி ஐயர் தமது உரையில் இலக்கண மேற்கோள்களாகத் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களைப் பெரிதும் கையாண்டுள்ளார்.

விரிச்சி பெற்றுப் புகன்ற தோழி தலைவியிடம்,

“அத்த இருப்பைப் பூவின் அன்ன
தூய்த்தலை இறவொடு தொகை மீன் பெறீஇயர்
வரிவலைப் பரதவர் கருவினைச் சிறா அர்
மரன் மேற் கொண்டு மான்கணந் தகைமார்
வெந்திறல் இளையவர் வேட்டெழுந் தாங்குத்
திமில் மேற் கொண்டு திரைச் சுரம் நீந்தி
வாள்வாய்ச் சுறாவொடு வயமீன் கெண்டி
நிணம் பெய் தோணியர் இருமணல் இழி தரும்

பெருங்கழிப் பாக்கங் கல்லென
வருமே தோழி கொண்கன் தேரே”

(நற்.111)

என்றுரைப்பள். இதன் உரையில் பின்னத்தாரார்.

பெற்றற்கு அரும் பொருள் முடிந்தபின் வந்த
தெற்றற் கரு மரபின் சிறப்பின் கண்ணும்,
அற்றம் அழிவு உரைப்பினும், அற்றம் இல்லாக்
கிழவோள் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினும்

.....

வகைப்பட வந்த கிளவி எல்லாம்

தோழிக்குரிய என்மனார் புலவர்

(தொல்.கற்.9)

எனும் தொல்காப்பிய விதிப்படி அமைத்துக் கொள்க எனத் தொல்காப்பிய
நூற்பாவை மேற்கோளாக்குகின்றார்.

வினை முற்றி மீளுந்தலைவன் தேர்ப்பாகனிடம் வருகையைக்
காக்கைப் புள்ளினம் கரைந்து தெரிவித்தனவோ, தலைவி மகிழ்தற்கு
காரணந்தான் யாதென உவந்து கூறியதை விளக்கும் உரையாசிரியர்.

எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்

அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா ஆயினும்

வந்த நிலத்தின் பயத்தவாகும்

(தொல்.பொ.19)

என்ற அகத்திணையியல் நூற்பாவை எடுத்துரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆலம் பேரி சாத்தனாரின், “மடலே காமந் தந்தது அலரே”
(நற்.152) என்ற பாடலில், மடல் வலித்த தலைமகள் தோழி கேட்பக்
கூறுவதாக அமையப் பெற்ற இப்பாடலுக்கு உரையாசிரியர்,

“மெய் தொட்டுப் பயிறல், பொய்பாராட்டல்,

இடம் பெற்றுத் தழாஅல், இடையூறு கிளத்தல்

நீடு நினைந்து இரங்கல், கூடுதல் உறுதல்,
சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்

.....

மடன்மா கூறும் இடனு மார் உண்டோ

(தொல்.களவு.11)

என்னார் விதி கொள்க’’¹³ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பேரி சாத்தனாரின்

பூம்பொறி உழுவைப் பேழ்வாய் ஏற்றை
தேங்கமழ் சிலம்பின் களிறொடு பொரினே
துறுகல் மீமிசை உறுகண் அஞ்சாக்
குறக்குறு மாக்கள் புகற்சியின் எறிந்த
தொண்டகச் சிறுபறைப் பாணி அயலது
பைந்தாள் செந்தினைப் படுகிளி ஒப்பும்
ஆர்கலி வெற்பன் மார்புநயந்து உறையும்
யானே அன்றியும் உளர் கொல் பானாள்
பாம்புடை விடர ஓங்குமலை மிளிர
உருமுச் சிவந்து எறியும் பொழுதொடு பெருநீர்
போக்கற விலங்கிய சாரல்
நோக்கருஞ் சிறுநெறி நினைபு மோரே

(நற். 104)

என்னும் பாடலுக்குக் கூற்று வரையறை செய்வதற்கு இரு நூற்பாக்களைப் பயன்படுத்துகின்றார். இதனை ‘‘போக்கும் வரைவு மனைவிக்கட்டோன்றும் (தொல்.பொருள்.225) என்றமையாலும், ‘ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி வரைதல் வேட்கைப் பொருளது’ (இறை.30) என்றமையானும் வரைதல் வேட்கை கிளவி முற்றும் தலைவி கூற்றாதலின் ஈண்டுத் தலைவி கூற்றென்க’’¹⁴ என்று விளக்குகிறார்.

கயமனாரின், “விளம்பழங் கமழுங் காமஞ்சூற் குழிசி” (நற் 12) என்ற பாடலில் தோழி தலைவியை உடன் போக்கில் செலவொழுங்கு வித்துத் தலைவனிடம் சென்று, “தலைவி நிற்பால் வர உடன்பட்டுத் தன் சிலம்பு முதலியவற்றைக் கழற்றி வைக்கும் பொழுது இவற்றைக் கண்டால் தோழியர் நோவ ரென்று கருதி, ஆயத்தாரைப் பிரிவதற்கு வருந்தி நின்றனள் என்றுரைப்பள்.”¹⁵ இவ்விடத்தில் பின்னத்தூரார், “தோழி கூறியதைக் கேட்டுச் செலவொழுங்கி நின்றானை நீ வரைந்து புகுதக, நினக்கு வரைவு மாட்சிமைப்படுமென்றலின் கேட்ட தலைவன் இவள் அறத்தொடு நின்றலான், மாட்சிமைப் பட்டது போலுமெனப் பிறறை ஞான்று வரைவொடு புகுவானாவது. இது வெளிப்பட்ட பின்றையு முரிய கிளவி (இறை 23) என்றதனாற் பெறப்பட்டது”¹⁶ என இறையனார் களவியல் நூற்பாவைக் கொண்டு உரை வரைவர்.

அகப்பாடலிலுள்ள புறச் செய்தியை விளக்குவதற்குப் பின்னத்தூரார் தொல்காப்பிய புறத்திணையியல் நூற்பாவைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். நல்வேட்டனாரின்,

“கடுந்தேர் எறியுங் காலின் சென்றும்
கொடுங்கழி மருங்கின் அரும்புமலர் கொய்தும்
கைதை தூக்கியும் நெய்தல் குற்றும்
புணர்ந்தாம் போல உணர்ந்த நெஞ்சமொடு
வைகலும் இணையம் ஆகவுஞ் செய்தார்ப்
பசும்பூண் வேந்தர் அழிந்த பாசறை
ஒளிறுவேல் அழுவத்துக் களிறுபடப் பொருத
பெரும்புண் உறுநர்க்குப் பேளய் போலப்
பின் நிலை முனியா நம்வயின்
என்னென நினையுங்கொல் பரதவர் மகளே” (நற்.349)

என்ற பாடலில் தலைவன் தலைவியின் குறிப்பறியத் தான் செய்த

செயல்கள் அனைத்தையும் எடுத்துரைப்பான். அதில் அரசர்கள் நிகழ்த்திய போரில் போர்க்களத்தில் புண்ணுற்றுக் கிடப்பாரைக் காப்பவர் வேறு ஒருவரும் இன்மையால் அவருடைய உயிர் போகும்ளவும் ஓரியும், நரியும் கடித்து அவர் தசைகளைக் கொள்ளுமோ என்று இரக்கமுற்றுப் பேய் தானே காத்து நின்றாற் போல, தலைவியின் பின்னின்று திரிந்தேன் என்பது ஒரு செயலாகும். இச்செய்தியை விளக்கப் புகுந்த பின்னத்தூரார், “புண்பட்டாரைக் காப்போரின்மையின் அவருயிர் போமளவும் பேய் அருகிருந்து காப்பதுபோல இவள் ஆராய்ந்து கூறுங்காறும் பின்னே திரிந்து காத்து நின்றேனென்க, இது பேய்க் காஞ்சித்துறை, ‘ஏமச்சுற்ற மின்றிப் புண்ணோன், பேஎய் ஒம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்’ (தொல். பொருள்,79) என்பதனாலறிக”¹⁷ என்றுரைப்பர்.

இலக்கண உரையாசிரியரின் உரையை ஒப்புமைக்காட்டுதல்

இலக்கண உரையாசிரியர்களின் உரையை ஒப்புமை காட்டுதலைப் பின்னத்தூரார் இயல்பாகக் கொண்டுள்ளார்.

“அல்குபட ருழந்த அரிமதர் மழைக்கண்” (நற்.8) என்ற பாடலுக்குப் பின்னத்தூரார் பயந்தோர்ப் பழிச்சலைப் பயனாகக் கூறி இதனைப் புணர்தனிமித்த மென்பர் நச்சினார்க்கினியர் தொல்.பொ.14. உரை”¹⁸ என்பர்.

“நாண்மழை தலைஇய நன்னெடுங் குன்றத்து” (நற்.17) என்ற பாடலுக்கு மெய்ப்பாடு. அழுகை, பயன், அயர்வுயிர்த்தல் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இதனைக் களவறிவுற்றவழித் தலைவி கூற்றுக்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்.”¹⁹

இவ்வாறு பல இடங்களில் இலக்கண உரையாசிரியர்களின் உரையை ஒப்புமைப்படுத்துகின்றார்.

மெய்ப்பாடு

“நகையே அழுகை, இளிவரல் மருட்கை
அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி உவகை என்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப” (தொல்.பொருள்.மெய். 3)

என மெய்பாட்டின் வகையைத் தொல்காப்பியம் சுட்டும்.

மெய்ப்பாடு என்பது,

“உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரும் பொருளான்
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்பாடாகும்”
(தொல்.செய்.202, 1460)

என மெய்பாட்டிற்கும் இலக்கணம் வகுக்கின்றது.

மெய்பாடு பற்றித் தமிழண்ணல், “செய்யுளின் பொருள் நேரில்
கண்டாங்கு வெளிப்படுவதே மெய்பாடாகும்”²⁰ என்பர்.

பின்னத்தூரார் நற்றிணையிலுள்ள பாடல்களில் அனைத்திற்கும்
அதில் பொதிந்துள்ள மெய்பாட்டினை நுட்பமாகக் கண்டு விளக்கியுள்ளார்.

“சிறு வெள்ளங்குருகே! சிறு வெள்ளங்குருகே! (நற்-70)

எனும் பாடலில், சிறிய வெண்மையான குருகுப் பறவையே! சிறிய
வெண்மையான குருகுப்பறவையே! நீர்த்துறைகளில் துவைத்து வெளுத்த
தூய ஆடை போன்ற நல்ல நிறம் பொருந்திய சிறிய வெண்மையான
குருகே! நீ எம்முடைய ஊருக்கு வந்து இங்குள்ள நீருண்ணுகின்ற
துறைகளிலே துழாவிச் சினைகொண்ட கெளிற்று மீனைத் தின்கின்றாய்!
பின்பு அவர் ஊர்க்குப் பெயர்ந்து செல்வாய். அவர் நாட்டிலே உள்ள
இனிய நீரானது இங்கு எம்மூர் வந்து பரக்கின்ற கழனியையுடைய நல்ல

ஊரினையுடைய எம் தலைவரிடத்தே சென்று, அணிகலன்கள் எல்லாம் எம்மை விட்டு நெகிழ்கின்ற துன்பத்தை நீ கூறமாட்டாய்! எம்மூர் வந்து இரை கொண்ட நன்றி மறவாது போற்றும் அன்பு நிற்பால் உண்டோ? அல்லது அன்பிருந்து பெரிய மறதி காரணமாக நீ செல்லாது விடுவையோ? என்பது பாடலின் பொருளாகும்.

இங்குத் தலைவனை எண்ணி துன்பப்படும் தலைவியின் துன்பம் காட்டப்படுகிறது. இப்பாடலுக்கு பின்னத்தூரார் அழகை எனும் மெய்பாட்டினைச் சுட்டுகின்றார்.

‘வடிக் கதிர் திரித்த வல் ஞாண் பெரு வலை’ (நற்.74)

என்ற பாடலில், தலைவி மகவை ஈனுங்காலத்துத் தலைவன் பரத்தையை நாடினான். தலைவியின் ஊடலைத் தணிப்பதற்குப் பாணனைத் தூது அனுப்புகின்றான். தூதாக வந்த பாணனிடம் தலைவி, ‘பரத்தை அவனுக்கு மனைவியாயினள் என்று ஊர் கூறுகின்றது. இனி அது மறைத்தற்கரியது எனவே நீ ஊடல் தீர்க்க முயலுவதில் பயனில்லை என்றாள். தலைவன் தன் நடத்தையால், எதிலாளன் (அயலன்) ஆயினன். தலைவி தலைவனை வெறுக்கின்றாள். இப்பாடலுக்கு உரையாசிரியர் வெகுளி எனும் மெய்ப்பாட்டைச் சுட்டுகின்றார்.

‘‘உறுப்பறை குடிகோள் அலை கொலை என்ற

வெறுப்ப வந்த வெகுளி நான்கே’’ (தொல்.மெய்.10)

எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

தொல்காப்பியம் கூறுவது வைத்து இப்பாடலை நோக்கும்போது, ஒரு வகையில் தலைவன் தலைவியைத் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கின்றான்.

இப்பாடலுக்கு உரை கூறும் பின்னத்தூரார் வெகுளி எனும் மெய்ப்பாட்டை குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது பொருத்தம் உடையதே.

‘கோட்சுறா வழங்கும் வாட்கேழ் இருங்கழி’ (நற்.78)

என்னும் பாடலில், வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிந்த தலைவன் பொருளொடு மீண்டு வருகின்றான். இதை உணர்ந்த தலைவியின் உள்ளம் துன்பம் நீங்கிய மகிழ்ச்சிக்குள்ளாகிறது. எனவே இப்பாடலுக்கான உரையில் உரையாசிரியர் உவகை என்னும் மெய்ப்பாட்டை உரைத்துள்ளார்.

ஒரு சில பாடல்களில் இரு மெய்ப்பாடுகளாக வருவனவற்றையும் காட்டுகின்றார்.

‘மன்ற எருமை மலர்தலைக்காரன்’ (நற்.80)

வருத்தம் பற்றிய இளிவரல் என்றும், அச்சம் சார்ந்த வெகுளி (84), அவலம் சார்ந்த பெருமிதம்(96) அழுகை பற்றிய நகை(107) என இரு மெய்ப்பாடுகளை இணைத்துக் கூறுவதும் உண்டு.

இவ்வாறு அனைத்துப் பாடல்களுக்கும் தமது கூர்ந்த மதி நுட்பத்தால் மெய்ப்பாட்டினை எடுத்துரைக்கின்றார். உரையாசிரியர் கூறும் மெய்ப்பாடு தொல்காப்பிய நெறியோடு ஒத்திருப்பதையும் காணமுடிகிறது. இது உரையாசிரியரின் தொல்காப்பியப் புலமையைக் காட்டுகிறது.

பயன்

“இது நனி பயக்கும் இதனான் என்னும்
தொகை நிலைக் கிளவி பயன் எனப்படுமே”

(தொல்.செய்.201)

இந்தச் செயலால், இந்தப் பயன் விளையும் என்பதைத் தொகுத்துக் கூறுதல் பயன் என்று கருதப்படும் எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

பின்னத்தூரார் நற்றிணையில் நானூறு பாடல்களுக்கும் பயன் கூறியுள்ளார்.

“மை அற விளங்கிய மணி நிற விசம்பில்” (நற்.231)

எனத் தொடங்கும் பாடலில், முன்பு தலைவனுடன் கூடி இன்புற்ற கானலும் ஆடி மகிழ்ந்த துறையும் தனித்திருந்து நோக்குதற்குத் துன்பஞ் செய்தன. தலைவன் செய்த காதல் நீங்கவில்லை என்றது தலைவன் தன்னைக் கூடிச் செய்த காதல் நோய் நீங்கப் பெறவில்லை. நோய் தீர் மருந்தாக மணம் புரிதலே தக்கது என்பாளாய்க் காக்கைகள் கூடி இன்புறுதலைக் குறித்தனள். இப்பாடலுக்கு உரையாசிரியர் கூறும் பயன் வரைவுகடாதலாகும்.

“விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி” (நற்.172) என்று தொடங்கும் பாடல் பகற்குறி வந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயதாகும். இதில், தோழி, “நாங்கள் தோழியரோடு சென்று மணலில் புன்னை விதையை மறைத்து வைத்து விளையாடினோம். அப்பொழுது மறந்து வைத்து விட்ட புன்னை விதை முளைத்து முளை தோன்றியது. அப்புன்னையை நெய் கலந்த இனிய பாலை நீராக வார்த்து வளர்த்து வந்தோம். அதனைக் கண்டு எம் அன்னை இஃது உங்களுடன் பிறந்த தங்கை என்று கூறினள். அதனால் இப்புன்னையின் முன்னர் நும்மொடு நகையாடவும் அஞ்சுகின்றோம். வேண்டுமெனில் வேறு நிழலும் உண்டன்றோ” என்று பகற்குறி மறுத்துக் கூறுகின்றாள். இப்பாடலுக்குப் பின்னத்தூரார், “நும்மொடு நகையாடதற்கு அஞ்சுகின்றோம். “நும்மொடு நகையாடுதற்கு நானுது மென்றதனாலே பகற்குறிக்கு உடன்படாமையும் பிறர் காணுதற்கு நானுதுமென்று போதரலால் களவுக்கு அஞ்சின மென்றமையுங் குறிப்பாற் கூறி மறுத்து வரைவு கடாயது. பயன் – வரைவு கடாதல்” என்று உரை கூறுவர்.

தலைமகனை அயர்வகற்றல்

(நற். 9, 202)

அயர் வகற்றல்

(நற். 76)

ஆற்றாதுரைத்து வரைவு கடாதல்

(நற். 395)

பின்னத்தூரார் ஒரு பாடலுக்கு இரு பயன்களைக் கூறுதலையும்
இயல்பாகக் கொண்டுள்ளார். சான்றாக,

கேட்ட பாகன் தேர் கடவல், மகிழ்தலுமாம் (நற்.81)

வரைவுடன் படுதல், தலைவியை ஆற்றுவித்தலுமாம் (நற். 138)

வரைவுடன்படுதல், அயாவுயிர்த்தலுமாம் (நற். 144)

தோழி குறை முடிப்பது, அன்றேல் தானே கூறியாறுதல் (நற். 377)

இவ்வாறு நானூறு பாடல்களுக்கும் அப்பாடலால் விளையும்
பயனைச் சுட்டியிருப்பது இவரது உரைத் திறனைக் காட்டுகிறது.

உள்ளுறை - இறைச்சி

உள்ளே மறைந்து உறையும் பொருள் உள்ளுறை எனப்படும்.
வெளிப்படையாகச் சொல்ல இயலாதவற்றைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துவதற்கு
உள்ளுறை பயன்படும். இதற்குத் தொல்காப்பியர்,

“உள்ளுறுத்து இதனொடு ஒத்துப் பொருள் முடிகென
உள்ளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை உவமம்”

(தொல்.அகத்-48)

என்று இலக்கணம் கூறுவர்.

உள்ளுறையின் பயன்பாடுகளைத் தமிழண்ணல், “உள்ளுறை
தலைவனுடைய தீங்குகளை மங்கல மொழியாற் கூறவும், தலைவனைத்
திட்டிக் கூறவும் தலைவனின் ஆண்மைத் தன்மையில் பழிபடக் கூறவும்

பயன்படுவது. அஃதாவது தலைவனது குற்றங்களைச் சுட்டித் திருத்தும் நோக்குடன் ஆளப்படுவது”²¹ என்பர்.

பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் நூற்றுப் பதினொரு பாடல்களுக்கு உள்ளுறைக் கூறியுள்ளார் என்று பின்னத்தூராரின் இலக்கிய நோக்கு என்றும் கட்டுரையொன்றில் சு. இராசராம் குறிப்பிடுகிறார்.

கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டிருப்பதை ஆராய்ந்துப் பார்க்கையில் நூற்று பத்து பாடல்களில் மட்டுமே உள்ளுறை பயின்று வந்துள்ளது. 282 ஆம் பாடலுக்கு மட்டும் பின்னத்தூரார் உள்ளுறை எனக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் கட்டுரையாளர் 282 பாடலையும் சேர்த்து 111 இடங்களில் இடம்பெறுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பின்னத்தூரார் ஒரே பாடலில் இரண்டு உள்ளுறைகள் குறிப்பிடுவது உண்டு. அவ்வகையில் நற் 4,283,328 ஆகிய பாடல்களுக்கு இரண்டு உள்ளுறைகளைக் காட்டுகின்றார். கணக்கிட்டும் பார்க்கும்போது “நூற்றுப் பத்து பாடல்களில் நூற்றுப் பதின்மூன்று”²² இடங்களில் உள்ளுறை இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

“கொழுஞ்சுளைப் பலவின் பயங் கெழுகவாஅன்
செழுங் கோள் வாங்கிய மாச்சினைக் கொக்கின்
மீன்குடை நற்றந் தாங்கல் செல்லாது
துய்த்தலை மந்தி தும்மும் நாட!
நினக்கும் உரைத்தல் நாணுவல் - இவட்கே
நுண் கொடிப் பீரத்தின் ஊழ்உறு பூனப்
பசலை ஊரும் அன்னோ; பல்நாள்
அரி அமர் வனப்பின் எம் கானம் நண்ண,
உண்டு எனும் உணராவாகி,
மலர்என மரீஇ வளுஉம், இவள் கண்ணே”

(நற்.326)

என்னும் அடிகள் நாடனைச் சிறப்பிப்பனவாகும். இதற்கும் பின்னத்தாரார், “பலாமரம் தினைப்புனமாகவும், கொக்கு தலைவனாகவும், மீன் தலைவியாகவும், குடைதல் இன்பந் துய்யத்தலாகவும், நாற்றம் அலராகவும், மந்தி அனையாகவுங் கொண்டு பலாமரத்தின் மீது கொக்கிருந்து மீனைத் தின்னுதலானாகிய நாற்றத்தைத் தாங்க மாட்டாது மந்தி தும்முதல் போலத் தினைப்புனத்து நீ வந்து இவளைக் கலந்து சொல்லுதலால் உண்டாகிய அலரைத் தாங்க மாட்டாது. அன்னை சினந்து பலகாலும் நோக்கா நிற்கும் என்றதாம்”²³ என்று உள்ளுறை கூறுவர்.

களவொழுக்கத்தில் வரும் தலைவன் சிறைப்புறமாக வந்ததைத் தோழியுணர்ந்தனள், அவன் கேட்டு விரைந்து மணம் முடிக்க வேண்டும் என உணர்த்துவாளாய்த் தலைவியிடம் கூறுவாள் போன்று, நாம் அவனிடம் அன்புடையராய்த் தினைப்புனம் காக்கக் கருதுகின்றனம். அவனோ அஃதுணராது தன்னுர்க்கு செல்வான் போலும் எனக் கூறியது.

“அணிவரை மருங்கின் ஐதுவளர்ந்திட்ட

மணி ஏர் தோட்ட மை ஆர் ஏனல்

இரும் பிடித் தடக்கையின் தடை இய பெரும் புனம்

காவல் கண்ணினம் ஆயின் - ஆயிழை!” (நற்.344:1-4)

“யானையைப் புலி அடித்து முழங்கிய முழக்கத்தை மேக முழக்கமெனத் திரியவுணர்ந்து புலர்த்திய தினையைக் குவிக்குமென்றது, தலைவனை ஊரார் வரவொட்டாதபடி அலரெடுத்ததை அன்னை காட்டினாலுங் கழங்கினாலுந் திரியவுணர்ந்து தினை காத்திருந்த தலைவியைக் காவலொருவி இவ்வயி னெடுத்த வெறிக்களத்துக் கொண்டு போக நிற்குமென்றதாம்”²⁴ என உள்ளுறை உரைக்கின்றார்.

தலைவி, திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் களவிலேயே பல நாட்கள் கழித்த தலைவனை நினைந்து, அதனால் வரும் துன்பம் குறித்து

வருந்தினாள். தோழி, அவளிடம் வருந்தாதே எனப் பலகாலும் கூறித் தேற்றுவாள். தலைவி தலைவனோடு சேர்ந்தபோது அழகுமிகுந்தது. அவனைப் பிரிந்தபோது பசலை தோன்றியது. ஆகையால் அவனின் மார்பு இன்பமும், துன்பமும் உடையதென்று கூறுகின்றாள். அவளின் இத்தகையப் பேச்சு தலைவன் விரைந்து வந்து மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என இரங்கிக் கூறுவதாக அமைகிறது.

வாரல் மென்தினைப் புலர்வுக்குரல் மாந்தி,
சாரல் வரைய கிளையுடன் குழிஇ,
வளி எறி வயிரின் கிளிவிளி பயிற்றும்
நளி இருஞ்சிலம்பின் நல்மலை நாடன்
புணரின், புனருமார் எழிலே, பிரியின்
மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாய, என்
அணி நலம் சிதைக்குமார் பசலை, அதனால்,
அசணம் கொல்பவர் கை போல், நன்றும்
இன்பமும் துன்பமும் உடைத்தே,
தாண் கமழ் நறுந் தார் விறலோன் மார்பே (நற். 304)

எனும் பாடலில் “கிளி கிளையொடு குழிஇ வந்து தினையைத் தின்று விளி பயிற்றும் நாடெனன்றது, அப்படிப் போலத் தலைமகனும் அந்தணர் சான்றோருடன் குழிஇ வந்து என்னை மணந்து என் நலனைத் தூய்ந்து மகிழ்ந்து வினையிடம் பெறுவானென்றதாம்.”²⁵

இலக்கிய மேற்கோள் காட்டுதல்

“நற்றிணைக்கு உரை வகுக்கும் உரையாசிரியர் பெரும்பாலும் பிற எட்டுத்தொகை நூல்களிலிருந்தே மேற்கோளினை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இவை தவிர குறள், பழமொழி, தேவாரம், சீவகசிந்தாமணி ஆகிய நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களை எடுத்தாள்கிறார்”²⁶ என

ஐயரின் இலக்கியப் புலமைப் பற்றி ஆராய்ந்துள்ள லொ.ஆ.உமாமகேசவரி குறிப்பிடுகிறார். ஐயரின் நற்றிணை உரையை ஆய்வு செய்ததில் மேற்கூறிய ஆய்வாளரின் கருத்து ஏற்புடையதாகவே உள்ளது.

எட்டுத்தொகையிலும் அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, குறுந்தொகை ஆகிய ஐந்து நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் காட்டுகின்றார். ஐங்குறுநூறு, பரிபாடல், பதிற்றுப்பத்து ஆகிய மூன்றும் எடுத்தாளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்கோளாகக் குறிக்கும் நூல்பெயரையும், பாடல் எண்ணையும் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது சுட்டத்தக்கது. தொகை நூல்களில் பத்துப்பாட்டிலிருந்து ஒரு பாடல் கூட எடுத்தாளப்படவில்லை என்பதுசுட்டத்தக்கது.”²⁷

அகநானூறு

பண்டைய மரபு பற்றிக் குறிப்பிடும் ஐயர் ஆங்கே அகநானூற்றுப் பாடல்களை மேற்கோளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“பகைவரை அட்டு அவர் பல்லைக் கொணர்ந்து தமது கோட்டை வாயிற் கதவில் வைத்துத் ததைத்தல் மரபு”²⁸ எனப் பண்டைய மரபினை விளக்கும் பொருட்டு,

‘கல்லா எழினி பல்லெறித் தழுந்திய, வன்கட்கதவின்

வெண்மணி வாயில், மத்தி’

(அகம் - 210)

எனும் அகப்பாடலை மேற்கோளாகச் சுட்டுகிறார்(18).

கழங்கு - என்பதற்கு விளக்கம் தரும் ஐயர் “கழற்சி வித்துப் பலவற்றை முருகன் முன் போகட்டு வேலன் தன் கையில் ஆடை சூடிக் கையிற் பல தலைகளிற் சிறு பைகளைக் கட்டிய கோலொன்றேந்தி அக்கோலிற் கழங்கு வித்துகளை வாரி எடுப்புழிக் குறிப்புக் காணுகின்ற

ஒருவகை குறி’’²⁹ எனக் கழங்கினை விளக்கும் உரையாசிரியர் இதனை, “அருஞ்சரம்” (அகம்-195) என்ற செய்யுளாலறிக’’³⁰ எனத் தம் கருத்திற்கு மேலும் அரண் சேர்க்கிறார்.

“வலம்படுத்தல் – வலப்புறத்து விழும்படி கொன்று சாய்த்தல், அப்படிப்பட்ட பொழுது வலப்பக்கத்தில் விழுந்ததனையே புலி தின்னுமென்ப; இடம்படின மிசையாப்புலி’’³¹ என்றார் அகத்தினும் (29).

பரத்தை மகளிரை இவ்வயிற் கொணர்ந்து வதுவை அயர்ந்து துய்த்தல் வழக்கு என்பதனை (நற்.330) “பிறரு மொருத்தியை யெம்மனைத் தந்து வதுவை அயர்ந்துனை என்ப’’ என்றார் (49) அகத்தினும் எனவும் விளக்குகின்றார்.

புறநானூறு

ஆளில் பெண்டிர் தாளின் செய்த

நுணங்கு நுண் பனுவல் போல கணங்கொள

(நற். 353:1-2)

“ஆளில் பெண்டிர் – பொருள் தேடிவந்து பாதுகாக்குங் கணவனை இழந்த கைம்மை மகளிர். பனுவல் – பறித்த பஞ்சு. “பருத்திப் பெண்டின் பனுவலன்ன என்றார் (125) புறத்தினும்’’³² என புறநானூற்றுப் பாடலடியை மேற்கோளாக்குகின்றார்.

குறுந்தொகை

நோயும் பேரும் மலையும் வந்தன்று

யாங்கா குவென் சொல் யானே ஈங்கோ

(நற். 397:5-6)

“நோயும் பேருமென்றது. இதற்கு முன் நோய் காடேறிற்றென்னும் வழக்கு, இவ்வாறே, ‘என் கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வாளிழந்தனவே’ என்றார். கேள்வனைப் பிரிந்து வருந்திய வெள்ளி வீதியார் (குறுந்-44)”³³ எனும் குறுந்தொகைப் பாடலை மேற்கோளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

கலித்தொகை

தை இத்திங்கள் தண்கயம் படியும்

பெருந்தோள் குறுமகள் அல்லது (நுற். 80:7-8)

“நோன்பின் பயனெய்தத் தைத்திங்கள் பிறப்பினீராடுதலும் தைத்திங்கள் முழுவதும் வைகறையினீராடுதலுமாம், “இதனை தைநீராடிய தவந்தலைப்படுவாயோ எனக் (59) கலியிற் கூறுமாற்றானுமறிக”³⁴ எனவும்,

வில்லாப் பூவின் கண்ணி சூடி (நுற். 146-1)

எனும் பாடலடிக்கு உரையெழுதும் ஆசிரியர் வில்லாப்பூ - விலைப் படுத்தற்காகாதபூ, அவை பூளை, ஆவிரை, உழிஞை, எடுக்கம் என்பன”(253).

அணியலங் காவிரைப் பூவோ பெருக்கின்

பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து (கலி. 139:8-9)

எனவும்,

பூளை பொலமயர் ஆவிரை - வேய் வென்ற

தோளாள் எமக்கு ஈத்தபூ (கலி. 139:18-19)

எனவும்,

பூவல்ல பூளை, உழிஞையொடு (கலி. 140:5)

என விளக்கிச் செல்கிறார்.

தரணி புரவி தண்பயிர் துமிப்ப

வந்தன்று பெருவிறல் தேரே

(நற். 181:11-12)

விறல் என்னும் சொல்லிற்கு பொருளுரைக்கையில், விறல் – வெற்றியையுடைய தலைவனையுணர்ந்துஞ் சொல். முருகவேளை அணிசால் பெருவிறல் என்றார் (81) கலியினும் எனவும்

மால் – மேகம்; (நற்.196) இனி மால்பு இடர் எனக் கொண்டு நிலத்தைக் குறிஞ்சியாக்கி எமர் தேனெடுக்கச் சமைத்த கண்ணேணியாலே இடரப்பட்டறியாத திங்களெனவு வுரைப்பினுமாம்” இதற்கு

வானூர் மதியம் வரை சேரின் அவ்வரைத் தேனின் இறாலென
ஏணி இழைத்திருக்குங் கானக நாடன் (கலி. 34)

எனவும்,

சிறுமனை சிதைத்தல் மைந்தர்க் கியல்பு (நற். 378)

“மணற்சிற்பில் காலிற் சிதையா அடைச்சிய, கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி என்றார் (51) கலியினும்”³⁵ எனவும் பல்வேறு இடங்களில் கலித்தொகைச் செய்யுள் வரிகளை மேற்கோளாக எடுத்தாள்கிறார்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

“பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திருக்குறளினை அதிகமாகவும், பழமொழியினை இரண்டு இடங்களிலும், கைந்நிலைச் செய்யுள் வரிகளை ஓரிடத்திலும் மேற்கோளாகச் சுட்டுகின்றார்”³⁶ என பின்னத்தூராரின் இலக்கியப் புலமைப் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றில் லொ.அ. உமாமகேசுவரி குறிப்பிட்டுள்ளார். மேற்கூறிய கட்டுரையாளரின் கருத்தை ஆய்ந்ததில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளது ஏற்புடையதே.

திருக்குறள்

பெருந்தோள் குறுமகள் அல்லது

மருந்துபிறி தில்லையான் உற்ற நோய்க்கே (நற்.80:8-9)

இப்பாடலின் உரையில் திருக்குறளை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். அவளளித்த நோயாதலின் அதற்கு அவளே மருந்தென்றான்; “பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை, தன்னோக்குத் தானே மருந்து” என்றார் (1102) குறிளினும்”³⁷

எனவும்

இருங்கண் ஞாலத்து ஈண்டு தொழில் உதவிப்

பெரும்பெயல் பொழிந்த வழிநாள் அமையத்துப்

(நற். 157:1-2)

எனும் அடிகளுக்குப் பொருளுரைக்கையில், “மழையில்லாவிடில் தொழில் யாதும் நிகழாதாலால் தொழிலுதவிப் பெயல்பொழிந்த வென்றார்.” ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும், வாரி வளங்குன்றிக்கால் (குறள்.14) என்றதனாலும் மழையில்லையேல் தொழிலின்மை தெளிக”³⁸ என பொருத்தமான திருக்குறளை மேற்கோளாக்கியுள்ளார்.

“பிரிந்த காலத்துத் தான் உற்ற வருத்தம் தலைவனும் படுவதைத் தான் நேரிற் பார்க்க வேண்டுங் கருத்தால் ஊடலுறுவேன் என்றாள். அங்ஙனம் ஊடியவழி அவன் உணர்த்தல் இன்பம் நனிபயப் பதனை (நற்.217) “இல்லை தவறவர்க்காயினும் ஊடுதல், வல்லது அவர் அளிக்குமாறு” என்றதனாலும் அறிக. (குறள்.1321) எனவும்,”³⁹ குறள் கருத்துகளை மேற்கோள் காட்டித் தம் கருத்தினைச் சிறப்புற விளக்குகிறார் உரையாசிரியர்.

பழமொழி

வேட்டம் பொய்யாது வலைவளஞ் சிறப்பப்

பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர

(நற். 38)

“கடல்படு பொருளுக்கும் மழையின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தும் பொருட்டு வெண்பாட்டம் வெள்ளுந்தரும் (71) என்ற பழமொழியினும்”⁴⁰ எனவும்,

அதிர் குரல் எழிலி முதிர்கடன் தீருக (நற். 228-2) தான் சூன் முதிர்ந்தலுடையமையால் அக்கடன் தீருமாறு கண்ணொளி மறையும்படி பரத்தலினாலே செறிந்த, இருளையுடைய நடுயாமத்தில் எனும் செய்யுள் வரிகளுக்கு, “யான் கடன் வைத்தாலும் மாரிக்கடன் வையாது”⁴¹ எனும் பழமொழியினையும் மேற்கோளாகச் சுட்டுகிறார்.

கைந்நிலை

“பல்லிபடுத்தல் – பல்லியடித்தல் (நற்.169) (பல்லி சொல்லுதல்) எனப் பலப் படியாகப் பொருள் கூறும் ஆசிரியர் வாய்மாண்ட பல்லிபடும்” என்றார் கைந்நிலை 18ஆம் பாடலினும்”⁴² என விளக்குகின்றார்.

காப்பியங்கள்

காப்பியங்களில் சீவகசிந்தாமணி (270, 277) மட்டுமே ஆசிரியரால் மேற்கோளாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

அணித்தகை அல்லது பிணித்தல் தேற்றாப்

பெருந்தோள் செல்வந்து இவளினும் எல்லா (நற். 270)

“கணவனை வயமாக்க அறியாதாள் வருந்தியென்னெறதாம். இதனைப் ‘பஞ்சிறை கொண்ட’ (கேம. 127) என்னும் சிந்தாமணிச்

செய்யுளானுமறிக” எனவும், “கொடிய நெஞ்சுடையாரைக் கரிய நெஞ்சினரென்பது வழக்கு எனக் கூறி “கரிமாலை நெஞ்சினான்”⁴³ என்றார் சிந்தாமணியினும் (நாமகள். 295) எனச் சிந்தாமணிச் செய்யுளை மேற்கோள் கூறித் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

அருஞ்சொற்பொருள் விளக்கம் உரைத்தல்

சொல்லுக்குப் பொருள் கூறுவது உரைவகையுள் இன்றியமையாத கூறாகும். உரையாசிரியர் பல சொற்களுக்கப் பொருள் கூறுகின்றார்.

“பசத்தல் – பசலை பாய்தல்” (நற்.1) இது கண்ணாடிமேல், வாயினால் ஊதிய ஆவி பட்டு – அக்கண்ணாடி மழுக்கமடைவது போலத் தலைவியின் நெற்றியிலுள்ள ஒளி தலைவனைப் பிரிதலால் மழுங்கித் தோன்றுதல்; இதனைப் பீர் எனவும் பொன் எனவும் உரைப்பர்.”⁴⁴

“தூணி (நற்.16) தாணிய முதலியவற்றையளக்குங் கருவி; மரக்கால்.”⁴⁵

“வில்லேர் உழவர் (நற்.3) ஏரால் உழுதுண்போர் போல வில்லால் ஆறலைத் துண்ணலின் வில்லேர் உழவரென்றார்”⁴⁶

“காவோலை (நற்.38) – முற்றிய ஓலை; முற்றிக் காய்ந்த ஓலையுமாம்”⁴⁷

“ஓரை (நற்.68) – பஞ்சாயப்பாவை கொண்டு மகளிராடும் விளையாட்டு”⁴⁸

“வானிற் விசம்பு (நற். 76) மேகம் போன்ற கரிய நிறமுடைய விசம்புமாம்.”⁴⁹

“சுரிதகம் (நற். 86) திருகுபூப்போல அக்காலத்துப் பயின்ற
தோரணி”⁵⁰

“புலத்தி (நற். 90) ஆடை யொலிக்குந் தொழிலி, வண்ணாத்தி
யென்ப”⁵¹

“கூலம் (நற். 93) நெல்லு, புல்லு, வரகு, சாமை, தினை, இறுங்கு,
தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, துவரை,
கடலை, மொச்சையென்ப: சோலமும் கம்பும் சேரப் பதினெட்டெனவுரைப்ப;
பதினெண்கூலமு முழுவர்க்கு மிகுக”⁵² என்கிறார்.

“நீரல்லாநீர் (நற். 103) – மூத்திரம்”⁵³

“தொண்டகம் (நற்-104) – குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய சிறிய பறை”⁵⁴

“அடார் (நற்.119) கருங்கற் பலகையை ஒருபால் சாய்வாக
நிமிர்த்திக் கீழே முட்டுக் கொடுத்து உள்ளால் உணவு வைப்ப அவ்வுணவை
விலங்கு சென்று தொடுதலுங் கல்வீழ்ந்து கொல்லும் பொறி.”⁵⁵

“வண்டல் (127) – வண்டற் புழுதியாலே சிற்றில் கோலிச் சிறு
சோறாட்டு மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டு”⁵⁶

“மடல் (133) பனை மட்டைக் காம்பு”⁶⁷

“தட்டை (134) மூங்கிற் பிளாச்சைச் சிறிது பிளந்து
அப்பிளப்பிலே சிறு கல்லை வைத்துச் சுழற்றி வீசங் கருவி”⁵⁸

“இற்றி (162) – இத்திமரம். இச்சிமரமென இக்காலத்து
வழங்கப்படுவது.”⁵⁹

“நொச்சி (184) – முன்றிலின் கணுள்ள வேலியில் நிழல் நிரம்பிய
நொச்சி, இது சிற்றில் கோலிச் சிறுசோறாட்டு விளையாடிய இடம்.”⁶⁰

“தெற்றி (184) – திண்ணை; இது கழங்கு, பலகறை, பல்லாங்குழி ஆடிய இடம்”⁶¹

“சென்னி (189) – பிச்சையெடுக்கு மண்டைபோன்றதொரு கலம்; அதனையுடைமையிற் பாணர் சென்னியரெனப்பட்டனர்.”⁶²

“அறுமீன் (202) – கார்த்திகைநாள். அஃது உவாமதியோடு சேர்கின்ற திங்களைக் கார்த்திகைத் திங்களென்ப. அத்திங்களில் நீராடி விளக்கேற்றி வைத்துப் பார்ப்பார்களித்தல் அறமெனப்படுதலின் அறஞ்செய் திங்களென்றார்.”⁶³

“ஆளில் பெண்டிர் (353) பொருள் தேடி வந்து பாதுகாக்குங் கணவனை இழந்த கைம்மை மகளிர்”⁶⁴

குறிப்பிட்ட சொல்லுக்குரிய விளக்கத்தை விரிவாகத் தருவதன் மூலம் கூற வந்த பொருளினை நன்கு தெளிவுபடுத்தி உரையாசிரியரின் உரைச் சிறப்பிற்குச் சிறந்த சான்றாக அமைகிறது.

கொண்டு கூட்டிப் பொருளுரைத்தல்

ஒவ்வொரு அடியினையும் தனித்தனியே எழுதிப் பொருள் விளக்கினாலும், அதிலும் ஒரு முறைமையினைக் கையாள்கிறார். படிப்போர் செய்யுளின் பொருளினை நன்கறியும் வண்ணமும், செய்யுளின் பொருள் தெளிவுடன் திகழும்படியும் உரை வகுக்கின்றார். செய்யுளின் வரிகளை முன்பின் கொண்ட கூட்டிப் பொருள் உரைப்பதால் படிப்போர் செய்யுளின் பொருளை எளிதில் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒரு சில செய்யுள் தவிர பிற அனைத்துச் செய்யுள்களுக்கும், இம்முறையிலேயே பொருள் கூறுவது சுட்டத்தக்கது.

“வண்டல் ஆயமொடு பண்டுதான் ஆடிய

ஈனாப் பாவை தலையிட்டு ஓரும்”

(நுந்.127:6-7)

எனும் அடிகளில் பொருள் உரைக்கும்போது, “பண்டு ஆயமொடுதான் வண்டல் ஆடிய” ஈனாப்பாவை தலையிட்டுப் பண்டு தோழியரோடுதான் வண்டல் விளையாட்டு அயர்த்தற்குத் தான் ஈனாது வைத்த பாவை தலையீடாகக் கொண்டு”⁶⁵ எனச் சொற்களை மாற்றி அமைத்துப் பொருளுரைக்கின்றார்.

“மெல்லம் புலம்பன் அன்றியுஞ்

செல்வாம் என்னுங் கானலானே”

(127 : 8-9)

இவ்வடிகளில் உள்ள சொற்களை, “மெல்லப் புலம்பன் அன்றியும் கானலான் செல்வாம்” என்னும் – அந்த மெல்லிய கடற்கரைச் சேர்ப்பனை அல்லாமலும் கழிக்கரைச் சோலையின் கண் விளையாடச் செல்வோமாக என்று கூறாநிற்பான்”⁶⁶ என மாற்றி அமைத்து பொருளுரைக்கின்றார்.

“நல்ல இனிய கூறி மெல்லக்

கொயல் தொடங் கினரே கானவர் கொடுங்குரல்”

நற். 306 : 4-5

எனும் அடிகளை, “கணவர் மெல்லக் கொயல் தொடங்கினர் – கானவர் மெல்லத் தினைக் கதிரைக் கொய்யத் தொடங்கினர்”⁶⁷ என மாற்றிக் கூட்டிப் பொருள் கூறுகிறார்.

கவர்பிரி நெடுந்தேர் மணியும் இசைக்கும்

பெயர்பட இயங்கிய இளையரும் ஒலிம்பர்

கடலாடு வியலிடைப் பேரணிப் பொலிந்த

திதலை அல்குல் நலம்பா ராட்டிய

வருமே தோழி வார் மணற் சேர்ப்பன்

இயற்பட வாங்கிய முழுவுழுதற் புண்ணை

மாவரை மறைகம் வம்மதி பாணாள்

பூவிரி கானல் புணர்குறி வந்துநம்

மெல்லிணர் நறும் பொழிற் காணதவன்

அல்லல் அரும்படர் காண்கநாம் சிறிதே

(நற். 307)

எனும் பாடலில் ஐயர் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் உரைக்கும் முறைமையைக் காணலாம்.

தோழி கவர்பரி நெடுந்தேர் மணியும் இசைக்கும் - தோழி! செல்லுதலில் விருப்பமுடைய குதிரை பூட்டிய நெடிய தேரிலே கட்டிய மணியும் ஒலியா நிற்கும். பெயர்பட இயங்கிய இளையரும் ஒலிப்பர் - பெயர்ந்துபட நடக்கின்ற வீரரும் ஆரவாரிப்பர்; என செய்யுள் அடிகளின் வரிசைப்படி பொருள் உரைக்கின்றார். பின் அடுத்துவரும் அடிக்குப் பொருளுரைக்காது; வார்மணற் சேர்ப்பன்(5) ஆதலின் நெடிய மணற் குன்றினையுடைய சேர்ப்பன் என ஐந்தாம் அடிக்குப் பொருள் கூறுகின்றார். அடுத்து வரும் 6ஆவது அடிக்குப் பொருளுரைக்காது, முன் விடுபட்ட மூன்றாம் அடிக்குப் பொருள் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு, உரையாசிரியர் முன்பின் அடிகளைக் கொண்டும் கூட்டியும், ஒரே அடியிலுள்ள சொற்களை முன்பின் மாற்றி அமைத்தும் பொருள் உரைக்கின்றார். இம்முறையில் பொருள் உரைப்பது உரையை வாசிப்போருக்கு எளிதில் பொருள் புரியும்படியாகவும், செய்யுளுக்கானப் பொருள் தொடர்ச்சியாகவும் எளிமையாகவும் அமைந்துள்ளது. உரையாசிரியர் மூல நூலாசிரியரின் கருத்தை முற்றிலும் உள்வாங்கிக் கொண்டு மூல நூலாசிரியர் கூற வரும் கருத்து சற்றும் சிதையா வண்ணம் உரை அமைக்கின்றார். இது உரையாசிரியரின் திறத்தை வெளிக் காட்டுகிறது.

பாட பேதம் காட்டல்

“இலக்கியங்கள் முதலில் வாய்மொழியாக இருந்து பின், ஒலைச் சுவடியில் எழுதப்பட்டு அதன்பின் பல பகுதிகளில் வாழ்கின்றவர்கள் தாம்,

படித்ததையும், கேட்டதையும் நினைவில் கொண்டும் படியெடுத்து வைத்ததாலும் வளர்ச்சியடைந்தன. இதன் காரணமாக இவ்விலக்கியங்களில் ‘பாட பேதங்கள்’ தோன்றலாயின. எழுதுவோரால், படிக்கும் வாசகரின் இலக்கியச் சுவைக்கேற்ப எனப் பாட பேதங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு”⁶⁸ என்பார் ச.வே.சு. நாராயணசாமிஐயரும் சென்னை இராசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலையிலுள்ள பிரதி, உ.வே.சாமிநாதையர் கொடுத்தனுப்பிய படிகள், தி.க.கனகசுந்தரம் பிள்ளை கொடுத்தனுப்பிய படிகள் ஆகியவற்றைப் பெற்று அவற்றை ஒருவாறு திருத்தி உரையெழுதியுள்ளதாக, நற்றிணை நூலின் முகவுரையில் கூறுகின்றார். எனவே, ஒவ்வொரு செய்யுளின் கீழும் முன் பாடத்தைக் காட்டிச் செல்கிறார். ஐயர் திருத்திக் கூறும் பாடம், செய்யுளின் பொருளுக்கு ஏற்ற வகையில் அமைகின்றது.

ஐயர் தமது உரையில் “எண்பத்து ஏழு”⁶⁹ பாடபேதங்களைக் காட்டுகின்றார். அவை பின்வருமாறு:

பாடம்பேதம்

1. வேத முதலிவன்	(கடவு)	வேத முதல்வன்
2. நின்ற சொல்லொடு	(நற். 1)	நின்ற சொல்லர்
3. நீடு தோறினியர்	(1)	நீடு தோன்றினியர்
4. நெய்த்தோர் வல்லியம்	(2)	நெய்த்தோர் வாய
5. ஐயல், மாயல்	(2)	அயல்
6. கொடித் தேர்க்	(10)	நெடுந்தோர்க்
7. தேரிய	(10)	தேறிய
8. கலிழ்ந்தன	(12)	கலுழ்ந்தன
9. பிதிர்வில்	(13)	பிதிரிற்

10. தொலைந்து	(14) தெலையத்
11. நூறியருமிளை	(14) நூறிச்
12. அகலானி	(17) தலீகணி
13. உரைத்தல்	(17) துரைக்கலுய்ந்
14. இமிரும்	(17) முரலும்
15. சேணாறு பிடவியன்	(25) சேணாறு நறவின்
16. குறுக்கை	(26) குறுங்கை
17. பைபய	(27) பைப
18. கார்செய்காலை	(27) கார்செய் மாலை
19. மதிலராக	(39) மதிலராகவும்
20. புதுநீரவத்து	(42) புது நீரவல
21. மாண்வினை	(42) பல்வினை கறங்க
22. கண்ணுள	(48) கண்ணுள்
23. வீத்தர்	(51) வீதா
24. முகிழ்மல ரொடு வரு	(53) முகிழிணரொடு வரு
25. கொலீஇ	(59) கொரீஇ
26. அம்சவல	(59) அம்சவல்
27. நீலச் செறு	(60) நீருறு செறுவில்
28. அடுநரோடு சேறியான வரை	(60) நடுநரோடுநீ
29. மடந்தைக்கு	(60) மாயிருங்குந்தல்
30. அயா	(62) அயர்வுயிர்த்
31. வேர் பயில் அழுவத்து	(62) வேய்பிறங் கழுவத்துக்
32. உள்ளினான் அல்லனோ	(62) உள்ளினேன் அல்லனோ
33. உயிர்மலை	(62) மாமலை

34. உண்டுறை	(65) யொண்டுறை
35. அருந்தெழுந்த	(67) வருந்தியெழுந்த
36. வெண்கோட்டு	(67) வெண்குவட்
37. கெடிறு	(70) கெளிற்
38. உண்டுறைத்	(83) ஒண்டுறைத்
39. நெடுந்தாள் புன்னை	(87) பெருந்தாள் புள்ளை
40. கோட்டம்பலவனாற்	(95) கொட்டம்பலவனார்
41. பறைக் கண்	(95) கதைக்கண்
42. குழு	(95) கொழு
43. கொடுங் கழி	(96) கொடுங்கழை
44. பிடவமுங்	(99) பிடவுங்
45. சொல்லல் வேண்டுமார்	(102) செய்தல் வேண்டுமால்
46. சிறியிலை வேலம்	(103) சிறியிலை வேம்பின்
47. உண்ணோய்	(106) உள்நோய்
48. துளி	(109) தொளி
49. பிழைப்ப	(110) புடைப்ப
50. பேழை	(120) பேதை
51. எல்லிருந்து	(121) வெவ்விருந்
52. துயிலமர்வோயே	(121) துயிலமர் போயே
53. சேர்ப்பேர் ஈரளை	(123) செம்பேர் இரணை
54. நினைக்குறு	(123) நினைக்குப் பெருந்
55. பசலையாகின்று	(133) பசலைபாயின்று
56. யானஃது	(134) இனியானஃது
57. முன்னிலை முனியல்	(140) பின்னிலை முனியல்

58. குன்றகநாடன்	(151)	குன்ற நாடன்
59. நும்மினும் அறிகுவேன்	(160)	நும்மினும் உடையேன்
60. வீததர்	(161)	வீதா
61. வேனில் இற்றி	(162)	வேலின் இற்றி
62. வழி நாருசல்	(162)	வழிநாள்
63. தைஇய	(169)	ததைஇய
64. மடவைமன் ம்ம	(183)	மடவை மன்ற
65. மேவி	(187)	மேவநாம்
66. மருதைப் பெருமகன் இளநாகனார்	(194)	மதுரை மருத இள நாகனார்
67. திதலையாம், தில்லைப்	(195)	தில்லையம்
68. பொலிக நும் புகழே	(198)	பொலிக நும் பெயரே
69. கலிழும்	(208)	கலுழுங்
70. நூங்காதலர்	(208)	நங்காதலர்
71. பரந்தந் தாங்கு இனிது	(230)	பரத்தந் தா அங்கு
72. வைகுபனி யுறந்த	(179)	வைகுமுனி உழந்த
73. தகைய ஆம்பல்	(280)	முகைய ஆம்பல்
74. நிறங்கிளர் நிறையிதழ்	(284)	நிறம் பெறும் ஈரிதழ்
75. தொண்டுறை	(294)	தொன்றுறை
76. பாரத்துப்	(316)	பார்த்துறைப்
77. வளம் வாய்த்தென	(316)	வளம் வைத்தென
78. பனைத்தாள் ஓமை	(318)	பனைத்தாள் ஓமை
79. யான்கண் துஞ்சேன்	(319)	யான்கண் துஞ்சிலன்
80. புடைத்திட்ட	(329)	புடைத்து

81. கேழ்வயப்புலி	(332)	இருங்கோள் வயப்புலி
82. ஆவது அன்று கொல்	(339)	அலர்வது அன்றுகொல்
83. அவர்மலைப்	(359)	அவன்மலைப்
84. மாசிறக் கெழீஇக்	(366)	மாசறக் கழீஇக்
85. பட்டின்று	(380)	பட்டன்றே
86. பிலிற்ற; பனிற்ற	(380)	பிலிற்றப்
87. பண்புறப் புறவு	(384)	வண்புறப் புறவின்

உரை வழி புலப்படும் செய்திகள்

உரையாசிரியர்களின் உரைகளில் உரையோடு தொடர்புடைய செய்திகள் அல்லாது பிற தகவல்கள் வெளிப்படுவதையும் காணமுடிகிறது. உரை விளக்கம் தருகையில், அவற்றடன் புராணம், வரலாறு, அறவியல், வாழ்வியல், பண்டைய மரபு, கால வழக்கு, இயல்பு போன்றவற்றையும் விளக்கிச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். பின்னத்தூராரும் தமது உரையில் இவ்வுத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

புராணக் கருத்து

“எது தொன்று தொட்டு இன்றுவரை பரவியிருக்கிறதோ அது புராணம் எனப்படும். “புராணங்களில் இடம்பெறும் செய்திகள் வாழ்க்கை நியதிகளுடனும் சமுதாய ஒழுங்கு முறையுடனும் இறை நம்பிக்கையோடும் தொடர்பு கொண்டிருந்தன.”⁷⁰ பின்னத்தூரார் நற்றிணை உரையில் புராணக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் விளக்கம் தருவதை இயல்பாகக் கொண்டுள்ளார்.

கொடிச்சி காக்கும் அடுக்கற் பைந்தினை

முந்து விளை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி

கல்லாக் கடுவனொடு நல்வரை ஏறி,
அங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டு, தன்
திரை அணற் கொடுங்கவுள் நிறைய முக்கி,
வான் பெயல் நனைந்த புறத்த, நோன்பியர்
தை ஊண் இருக்கையில் தோன்றும் நாடன்
வந்தனன், வாழி - தோழி! உலகம்
கயம் கண் அற்ற பைது அறு காலை,
பீளொடு திரங்கிய நெல்லிற்கு
நள்ளென் யாமத்து மழை பொழிந்தாங்கே (நற். 22)

வரைவு மலிந்த தோழி தலை மகளிடம், “மலைப் பக்கத்தில் உள்ள தினைப்புலத்தில் முற்றிய கதிர்களைக் கொய்த மந்தி கடுவனொடு வரை மீது ஏறி அங்கை நிறையக் கசக்கித் தூய்மை செய்து கவுள் நிறை உண்டு நோன்புடையார் தைத்திங்கட் பிறப்பில் நீராடி நோன்பு முற்றியிருந்து உண்டுதல் போலத் தோன்றும் மலை நாடன் வந்தான் என்று கூறுகிறார். உரை விளக்கப் பகுதியில் “தையூணிருக்கை - தைத்திங்கட் பிறப்பில் நீராடி அன்று ஆக்கப்பட்டு மாட்சியமைப்பட்ட உணவுண்ண விருத்தல்” என விளக்கம் தருகிறார். “நோன்மியர் - ஆடி முதலாக மார்கழி யீறாகக் கிடந்த ஆறு திங்களும் தேவர்க்கு இராப்பொழுதெனப் புராணங்கள் கூறுதலுண்மையின், இரவு பிறறையாமங் கொண்ட சில பொழுதுண்ணதிருக்கும் நோன்மியர்”⁷¹ எனப் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் தரும் விளக்கம் புராணக் குறிப்போடு தொடர்புடையதாக உள்ளது.

அறவியல் குறிப்பு

இலக்கியங்களை அறக்கருத்துகள் அடிப்படையில், காணுதல் அறவியல் நோக்கமாகும். “அறம் எனும் பயன்மதிப்பு இலக்கியத்தில் பெறுமிடத்தைத் திறனாய்ந்து தெளிய முயலுவதே அறவியல் அணுகுமுறையாகும்”⁷² என்பார் க.த. திருநாவுக்கரசு.

பின்னத்தூரார் அறவியல் அடிப்படை சார்ந்த கருத்துகளையும் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பாடலில் உடன்போக்கில் தலைமகன் தலைமகளுக்கு எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. தலைமகளின் தந்தைக்குரிய காட்டில் கோங்கம் வரிசையாகப் பல பூக்களுடன் அழகுற காட்சியளிப்பதை,

அறுமீன் பயந்த அறஞ்செய் திங்கள்

செல்கடர் நெடுங்கொடி போல

நற்.202:10-11

என்னும் உவமையால் விளக்குவார். இது கார்த்திகை நாளில் வரிசையாக ஏற்றப்படும் விளக்குகளைக் குறிக்கும். இதனைப் பின்னத்தூரார், அறுமீன் - கார்த்திகை நாள். அது உவாமதியொடு சேர்கின்ற திங்களைக் கார்த்திகைத் திங்களென்ப. அத்திங்களில் நீராடி விளக்கேற்றி வைத்துப் பார்ப்பார்க்களித்தல் அறமெனப்படுதலின் அறஞ்செய்திங்களென்றார்⁷³ என விளக்கம் தருகிறார்.

வாழ்வியல் செய்திகள்

இலக்கியங்கள் மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு கூறுகளை விளக்குவன. எனவே இலக்கியங்களை மக்கள் வாழ்க்கை அடிப்படையில் அணுகுதல் வேண்டும். பின்னத்தூரார் நற்றிணைப் பாடல்களுக்கான உரை விளக்கத்தில் வாழ்வியல் செய்திகளை விளக்குவதை இயல்பாகக் கொண்டுள்ளார்.

கயமனாரின் பாடலில் தயிர்கடைதல் பற்றி,

விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூற் குழிசிப்

பாசந் தின்ற தேய்கான் மத்த

நெய்தெரி யியக்கம் வெளில்முதன் முழங்கும்

வைகுபுலர் விடியல்

(நற். 12:1-4)

என்பர். வைகறைப் பொழுதில், விளம்புழுத்தின் மனங்கமழ்கின்ற, நிறைந்த தயிர்த்தாழியில் மத்தால் வெண்ணெய் தோன்றக் கடைதல் முல்லை நில மக்களின் வாழ்வியலாகும். வைகறைப் பொழுதில் தயிர் கடைந்தற்கான காரணத்தை மனத்திற் கொண்ட பின்னத்தூரார், “பகற் பொழுதிற் கடை வழி வெப்பந் தாங்காது வெண்ணெய் உருகுமாதலின் வைகறையிற் கடைதல் கூறிற்று”⁷⁴ எனின்.

பொருள் வலித்த நெஞ்சினை நெருங்கித் தலைவன் செலவழுங்கும் பொழுது,

பைங்காய் நல்லிடம் ஓரீஇய செங்காய்க்

கருங்களி ஈந்தின்

(நற். 126:1-2)

என்பான். ஈந்தின் இயல்பு கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பின்னத்தூரார், “ஈந்தின் பசுங்காய் பின்னர்ச் செங்காயாய்ப் பின்பு களியாள கனியாகு மென்றது, நமது யாக்கையின் இளமை போய்ச் சிறிது முதிர்ந்து பின்பு தளர்ந்து திரையுமென்றதாம்”⁷⁵ என விளக்குவார். இவ்விளக்கம் வாழ்வியல் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும்.

தலைவனும் தலைவியும் உடன் போக்கில் சுரத்திடைச் செல்லக் கண்டேன், இக்கொடுஞ் சுரத்தில் இம் மெல்லியலாளைக் கொண்டு செல்லும் இவ்விளையோன் உள்ளம் இடியைக் காட்டிலும் கொடியது எனக் கவன்று கூறுகின்றார். இதனை,

வையெயிற் றையன் மடந்தை முன்னுற்று

எல்லிடை நீங்கும் இளையோ னுள்ளங்

காலொடு பட்ட மாரி

மால்வரை மிளிர்க்கும் உருமினுங் கொடிதே (நற்.2:7-10)

என்பார் பெரும்பதுமனார். இதற்குப் பின்னத்தூரார், “மாதர்க்குக் காலணியாகிய சிலம்பை வதுவைக் காலத்துக் கழற்றுதல் மரபு. அங்ஙனமாக இவள் சிலம்பணிந்தபடி ஓராடவனுடன் செல்லக் காண்டலற்களவினிற் கொண்டு தலைக் கழியப் பெறுவாளாமென்ற ஏனையோரயிர்த்துக் கூறியதாயிற்று”⁷⁶ என விளக்கம் கூறுவர். இவ்விளக்கம் மரபின் அடிப்படையில் கூறப்பெற்றதாகும். வ.சுப. மாணிக்கனாரும், “குமரிக்குச் சிலம்பு அடையாளம் என்பதனால் குமரிக் கழிவுக்குச் சிலம்புக் கழிவு வேண்டப்படும். எனவே திருமணத்திற் சிலம்பு கழி நோன்பு ஒரு காரணமாயிற்று. சடங்காயிற்று இன்றியமையாத விழாவாயிற்று”⁷⁷ என்பார்.

தலைவி தலைவனுடன் உடன் போயினள் என்று செவிலி கூற அதனை அறிந்த நற்றாய் அஃது அறநெறி என்று கருதினளாயினும் “தலைவியின் ஆயமும் பயிலிடமும் கிளி கூவுதலுங்கண்டு மருண்டு கூறுகிறாள். இதனை, இளமை போய்ச் சிறிது முதிர்ந்து பின்பு தளர்ந்து திரையுமென்றதாம்”⁷⁸ என விளக்குவார். இவ்விளக்கம் வாழ்வியல் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும்.

பின்னத்தூரார் உரையுள் செய்யுளுக்கானப் பொருளையும் கூறி, துணை விளக்கத்திற்கும் பண்டைய மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளையும் எடுத்து இயம்புகின்றார்.

இக்கால வழக்கைத் தருதல்

சொற்பொருளோடு இக்கால வழக்குச் சொற்களையும் உடன்தரும் முறையையும் பின்னத்தூரார் தம் சொற்பொருள் விளக்க முறையில் பின்பற்றியுள்ளார்.

“ஒழுக்கை - பாண்டில் பண்யெனவும் வண்டியெனவும் இக்காலத்து வழங்கப்படுகிறது”⁷⁹

“ஒரு உரையாசிரியர் குறிப்பிட்ட சொல்லுக்குரியதாகத் தாம் கருதும் பொருள் புதுவதாக இருக்கையில் அந்தப் பொருள் இன்று பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றலாம்; வேறு சான்றுகள் கிடைக்கையில் அப்பொருள் மாற்றிக் கொள்வதற்கும் உரியது என்பதைச் சுட்டிச் செல்வது அவர்தம் நேர்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும். இது பின்னர் கிடைக்கும் தரவு அடிப்படையில் மற்றவர்கள் மாற்றி வரையறுக்கவும் இடந்தருவதாக அமையும்”⁸⁰ என்கிறார் பெ. மாதையன்.

இந்த முறையைப் பின்னத்தூரார் தம் உரையில் கையாண்டுள்ள தற்குப் பின்வரும் சொல்லின் பொருள் விளக்கமுறை சான்றாக உள்ளது.

“உடும்பு கொரீஇ வரிநுண லகழ்ந்து” (நற்.59:1)

எனும் அடியில் வரும் கொரீஇ என்பதற்கு “உடும்பை ஈட்டியாலே குத்தி மண்ணின் முழுகி மறைந்து கிடக்கும் வரிகளையுடைய நுணலை மண்வெட்டியாலே - பறித்தெடுத்து”⁸¹ என உரைப் பொருள் தந்துள்ளவர் இதற்கான பொருள் விளக்கப் பகுதியில் “கொருவுதல் - குத்துதல், குத்துதலென்று வழங்குகின்றது” எனச் சொற்பொருளும் தந்துள்ளார்.

இவ்வாறு பொருள் கொண்டதற்கான விளக்கத்தை அடிக்குறிப்பில், “கொரீஇ என்பது இக்காலத்து அருகிய சொல், பொருள் விளக்கவில்லை. கன்றுகளுக்குப் போடும் இருப்பு முளாகிய வாய்க்கூட்டுக்குக் கொரி என்று திருநெல்வேலியை அடுத்த ஊர்களில் வழங்கப் படுகிறது. மாட்டு மடியில் ஊட்டச் சென்றால் அம்முள் மடியில் குத்துந் தன்மையாயிருத்தலால் அந்தப் பொருளைக் கொண்டு குத்திப் பிடிப்பதாக உரை யெழுதினேன். குத்தாமலே பிடித்து வாலைக் கழுத்திற் பிணித்து வளையமாகக் காவிக்க

கொணர்தலுமுண்டு. கொரீஇ என்பதற்கு வேறுபொருள் விளக்கமாக தெரிகிற வரையில் குத்து என்பதைக் கொள்க”⁸² என அவர் எழுதியுள்ள உரை அவர்தம் நேர்மையின் வெளிப்பாடாக உள்ளது.

“வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்” (நற். 34 : 9)

எனும் பாடலடியில் வேலன் என்பதற்கு, “பிள்ளையார் வேலையேந்தி யாடுதலிற் படிமத்தனன் பேலனெப்பட்டான். இவன் இக்காலத்து பூசாரி யெனப்படுவான்”⁸³ என இக்கால வழக்குச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“எனை விருப்புடையார் ஆயினும் நினைவிலர்”

(நற். 130 : 6)

என்பதற்கு விளக்கம் கூறும்போது, “தனக்குத் தும்மல், புரையேறுதல் முதலாயின தோன்றாமையாலே தன்னை அவர் கருதிலென்றாள்; அன்புடையார் நினைந்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் முதலாயின தோன்றுமென்பது மகளிர் வழக்கு”⁸⁴ என விளக்கம் தருகிறார்.

முடிவுரை

- * நற்றிணைக்கு முதல் உரையாக அமைந்து பின்வந்த உரைகளுக்கு வழிகோலாக அமைந்துள்ளது.
- * உரையாசிரியரின் இலக்கண இலக்கியப் புலமைத்திற்கு நற்சான்றாய்; உள்ளுறை, இறைச்சி, மெய்ப்பாடு, பயன் ஆகியன அமைகின்றன.
- * உரையில் செய்யுளுக்கானப் பொருளை மட்டும் கூறாது, பண்டைய மரபு, வழக்கு, இயல்பு பிற இலக்கியச் சான்றுகள், வாழ்வியல் செய்திகள் தற்கால வழக்கு சொற்கள் முதலானவற்றை எடுத்துரைக்கின்றார்.

குறிப்புகள்

1. பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், ப. 13.
2. சா. கிருட்டினமூர்த்தி, ச. சிவகாமி (ப.ஆ), பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், ப. 1.
3. மேலது, ப. 2.
4. மேலது, ப. 2.
5. மேலது, ப. 3.
6. மேலது, ப. 3.
7. மேலது, ப. 4.
8. மேலது, ப. 4.
9. மேலது, ப. 5.
10. பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், பக். 11-12.
11. சா. கிருட்டினமூர்த்தி, ச. சிவகாமி (ப.ஆ), பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், ப. 37.
12. சா. கிருட்டினமூர்த்தி, ச. சிவகாமி, (ப.ஆ), பின்னத்தூர், அ.நாராயணசாமி ஐயர், ப. 91.
13. பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், ப.262.
14. மேலது, ப. 189.
15. மேலது, ப. 24.
16. மேலது, ப. 24.
17. மேலது, ப. 591.
18. மேலது, ப. 17.

19. மேலது, ப. 35.
20. தமிழண்ணல், மெய்ப்பாடு, பக். 38-39.
21. தமிழண்ணல், உள்ளுறை, ப. 87.
22. நற்- 4(2), 15, 22, 31, 35, 36, 44, 47, 49, 51, 57, 59, 63, 65, 74, 82, 85, 91, 94, 98, 103, 104, 107, 108, 116, 119, 125, 127, 131, 137, 138, 142, 144, 145, 151, 158, 168, 171, 175, 176, 178, 180, 181, 191, 195, 199, 203, 210, 211, 213, 217, 222, 228, 232, 233, 239, 244, 247, 251, 257, 258, 260, 263, 268, 272, 273, 275, 276, 278, 280, 283(2), 285, 288, 290, 291, 294, 297, 300, 303, 304, 309, 312, 315, 317, 322, 326, 328(2), 330, 331, 334, 336, 340, 344, 345, 350, 353, 358, 359, 367, 372, 373, 375, 386, 388, 390, 393, 395, 396, 399, 400.
23. பின்னத்தூர், அ. நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், ப.554.
24. மேலது, ப. 584.
25. மேலது, ப. 518.
26. சா. கிருட்டினமூர்த்தி, ச. சிவகாமி (ப.ஆ) பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், ப.44.
27. மேலது, ப. 44.
28. பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், ப. 84.
29. மேலது, ப. 84.
30. மேலது, ப. 84.
31. மேலது, ப. 268.
32. மேலது, ப. 558.
33. மேலது, ப. 668.

34. மேலது, ப. 140.
35. மேலது, ப. 638.
36. சா. கிருட்டினமூர்த்தி, ச. சிவகாமி, (ப.ஆ), பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், ப. 140.
37. பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும் ப. 140.
38. மேலது, ப. 273.
39. மேலது, ப. 376.
40. மேலது, ப. 68 .
41. மேலது, ப. 364.
42. மேலது, ப. 294.
43. மேலது, ப. 462 .
44. மேலது, ப. 7.
45. மேலது, ப. 8.
46. மேலது, ப. 8.
47. மேலது, ப. 68.
48. மேலது, ப. 120.
49. மேலது, ப. 135,
50. மேலது, ப. 149.
51. மேலது, ப. 156 .
52. மேலது, ப. 161 .
53. மேலது, ப. 178.
54. மேலது, ப. 180.
55. மேலது, ப. 206.

56. மேலது, ப. 220.
57. மேலது, ப. 231.
58. மேலது, ப. 233.
59. மேலது, ப. 282.
60. மேலது, ப. 319.
61. மேலது, ப. 319.
62. மேலது, ப. 386.
63. மேலது, ப. 389.
64. மேலது, ப. 598.
65. மேலது, ப. 220.
66. மேலது, ப. 220.
67. மேலது, ப. 521.
68. ச.வே. சுப்பிரமணியன், அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன், ப. 324.
69. கடவுள் வாழ்த்து, 1(2), 2(2), 10(2), 12, 13, 14(2), 17(3), 25, 26, 27(2), 39, 42(2), 48, 51, 53, 59(2), 60(3), 62(4), 65, 67(2), 70, 83, 87, 95(3), 96, 99, 102, 103, 106, 109, 110, 120, 121(2), 123(2), 133, 134, 140, 151, 160, 161, 162(2), 169, 183, 187, 194, 195, 198, 208(2), 230, 279, 280, 284, 294, 316(2), 318, 319, 329, 332, 339, 359, 366, 380(2), 384.
70. இரா. பாலசுப்பிரமணியன், புராணவியல், ப. 3.
71. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், ப. 40.
72. தி.சு. நடராசன், திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் அறவியல் நோக்கு, ப. 48.
73. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், ப. 350.

74. மேலது, ப. 23.
75. மேலது, ப. 218.
76. மேலது, ப. 216.
77. வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க் காதல், ப. 156.
78. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும்
விளக்கவுரையும், ப. 216.
79. மேலது, ப. 250.
80. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் பதிப்பும்
பதிப்பாளரும், ப. 251.
81. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை மூலமும்
விளக்கவுரையும், ப. 81.
82. மேலது, ப. 81.
83. மேலது, ப. 81.
84. மேலது, ப. 61.

* * * *

இயல் நான்கு

பதிற்றுப்பத்து - ஒளவை
சு.துரைசாமிப்பிள்ளை
உரைத்திறன்

இயல் நான்கு
பதிற்றுப்பத்து - ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை
உரைத்திறன்

முன்னுரை

*அவ்வை துரைசாமிப் பிள்ளை அருந்தமிழன்
செவ்வை உரைசாமிப் பிள்ளையன்றோ - இவ்வையம்
எக்களிக்கத் தந்தான் இருந்தமிழ் நூலுரைகள்
சிக்கலின்றித் தந்தான் தெளிந்து*

என உரைவேந்தரைப் பற்றிப் பாவேந்தர் புகழுகின்றார்.

‘தோற்றிற் புகழொடு தோன்றுக’ என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கு இணங்க தோன்றிய சான்றோர் பலருள் ஒருவர். ‘உரைவேந்தர்’ என்று தமிழுலகம் போற்றும் முதுபெரும் அறிஞர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஒப்பற்ற உரையாசிரியராகவும் தமிழறிஞராகவும் விளங்கியவர். இவர் சங்க நூல்கள் புறநானூறு, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய நூல்களுக்கு உரை கண்டுள்ளார். இவற்றுள் இவரது பதிற்றுப்பத்தின் உரைத்திறனை ஆராய்வதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

தோற்றம்

“இன்றைய சென்னை, செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்கள் அடங்கிய நிலப்பகுதி முன்னர் தொண்டை வளநாடு என்று வழங்கப்பட்டது. இத்தொண்டை நாடு சான்றோர் பலரைத் தந்து சிறந்து விளங்கியது. சைவ சமய குரவர்களில் ஒப்பில் அப்பரையும், செந்தமிழ் சந்தரையும், வடலூர் வள்ளலையும், வைணவ ஆழ்வார்களாகிய

முதல் மூவரையும் தமிழகத்திற்குத் தந்த சான்றாண்மைக் கொண்டது தொண்டை நாடு.

இதன் ஒரு பகுதியாகிய தென்னார்க்காடு மாவட்டத்துத் திண்டிவனம் என்னும் பகுதி முற்காலத்தே ஓய்மா நாடு என்று வழங்கப் பெற்றது. இதனை ஒவியக் குடியில் தோன்றிய மன்னர் பலர் கிடங்கில் என்னும் ஊரைத் தலைநகராகக் கொண்டு பல காலம் ஆண்டு வந்தனர்.

திண்டிவனம் வட்டத்தில் பாதிராபுலியூர் என்றோர் ஊர் உண்டு. அது முற்காலத்தே போதியார்புலியூர் என வழங்கப்பட்டது. அதனைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு மாநாகன் பந்தன் என்ற வணிகன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் செல்வச் சிறப்பு நிறைந்தவன். அப்பகுதியில் பல வளமிக்க ஊர்களைத் தனக்குரிமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தான். அந்தப் பகுதியில் உள்ள பந்தமங்கலம் அந்நாளில் அவன் பெயரால் வழங்கப்பட்ட சதுர்வேதி மங்கலமாகும்.

ஒருகால் தமிழ் மூதாட்டி ஔவையார் அவனைக் காண நேர்ந்தபோது, அவன் குடி நலமும் கொடை நலமும் கண்டு பெரு வியப்புற்றார். அவன் மேல் 'பந்தனந்தாதி' என்னும் ஒரு நூலைப்பாடி மகிழ்வித்தார். அந்தாதி கண்ட பந்தன் தன்னைப் பாடிய ஔவைக்கு பொற்படாம் ஒன்றைப் பரிசிலாக அளித்ததோடு, தன் பெயரால் வழங்கும் பந்தமங்கலத்திற்கு அருகிலுள்ள குப்பத்தை ஔவைக்கு ஈந்து, அதற்கு ஔவையார் குப்பம் என்று பெயரிட்டான். வைசியப் புராணம் இச்செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறது.”¹

வரலாற்றுப் புகழினை இவ்வாறு ஈட்டிய இந்த ஔவையார் குப்பத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சுந்தரம் பிள்ளையென்பார் ஊர்க் கணக்கு எழுதி வந்தார். சுந்தரம் பிள்ளை வழி வழிச் சைவர். அவருடைய முன்னோர் வடவார்க்காடு மாவட்டம்

போளூரையடுத்த கேளூரில் வாழ்ந்து வந்திருந்தபோது, அரசியல் காரணமாக அங்கிருந்த அனைவரும் நெற்றியில் திருமண் அணிந்து வைணவ வாழ்வை மேற்கொண்டு வாழுமாறு வற்புறுத்தப்பட்டனர். மரபுவழி வந்த சைவ சமயத்தினினும் நீங்குதற்கு ஒருப்படாத முன்னோர்கள் கேளூரை விட்டு நீங்கி, திண்டிவனம் – மயிலம் பகுதிக்குச் சென்று தங்கினர். பின், ஓளவையார் குப்பம் ஊர்க்கணக்கையும் மேற்கொண்டனர்.

இந்த மரபில் வந்தவர் சுந்தரம்பிள்ளை; சிறப்பு மிகுந்த சீர்கருணைக் குலத்தினர். இவருக்கும் இவர்தம் இரண்டாம் மனைவி திருமதி சுந்தரமதி அம்மையாருக்கும் தவப்புதல்வராய்த் தோன்றியவரே ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை.

இவருக்கு மூத்தவர் மூவர். மயிலாசலப்பிள்ளை, முத்துகுமாரசாமிப் பிள்ளை, சுப்பிரமணியப் பிள்ளை ஆகிய மூவருக்கும் பின் இரட்டையராகப் பூமாதேவி என்னும் பெண்ணுடன் பிறந்தவர் ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை. பூமாதேவி தம் பத்தாம் அகவையில் நோய்வாய்ப்பட்டு இறைவனடி சேர்ந்தார்.

சுந்தரம்பிள்ளை சோதிட வல்லுநர். இவர் ஓளவையின் பிற்காலத்தைக் கண்டறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஓளவை சோபகிருது வருடம் ஆனித் திங்கள் 28ஆம் நாள் (1903 ஆம் ஆண்டு சூலை பதினோராம் நாள்) அவிட்ட நட்சத்திரம் ரிஷப லக்னத்தில பிறந்தார்.²

கேது குரு			சூரிய புதன்
சந்திரன்			
சனி			சுக்கிரன்
—			ராகு
	—	—	அங்காரன்

இளமை

“ஒளவை தனது ஐந்தாம் வயதில் தந்தையை இழந்தார். எனினும் தமையனாரின் ஆதரவில் தாம் வளர்ந்த ஆலக்கிராமத்தில் தொடக்கக் கல்வியை முடித்தார். பின், திண்டிவனம் அமெரிக்கன் ஆர்க்காடு மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இடைநிலைக் கல்வியையும், அடுத்து வேலூர் ஊருசுக் கல்லூரியில் இன்டர் மீடியேட் படிப்பையும் தொடர்ந்தார். பொருள் தட்டுப்பாடு காரணமாகவும், குடும்ப நிலைக் காரணமாகவும் கல்லூரிப் படிப்பு இடையில் தடைப்பட்டது.

திண்டிவனம் பள்ளியில் படிக்கும் காலத்திலேயே தமிழுணர்வு மிக்கவராய் விளங்கினார். பள்ளித் தலைமையாசிரியர் சீர்காழி கோவிந்தசாமி ரெட்டியார், ஒளவையின் தமிழுணர்விற்குத் தூண்டு கோலாய் விளங்கினார். அந்தக் காலத்திலேயே ரெட்டியார் வைத்திருந்த கையேட்டுப் படிகளை ஒப்பு நோக்கித் திருத்தங்கள் செய்யும் பணியினை அவர் மேற்பார்வையில் கற்றுக் கொண்டார். பல நூல்களுக்கு உரை கூறச் செய்து ஒளவையின் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்கு ஆற்றப்படுத்தியவர் ரெட்டியார்.’’³

பயிற்சியும் முயற்சியும்

“முறையான கல்வி தடைப்பட்டதால் வேலை தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். தற்காலிகமாக துப்புரவு ஆய்வாளர் (Sanitary Inspector) பணி கிட்டியது. அதில் சில திங்களே ஈடுபட்டார். பின் சுப்பராயப் பிள்ளை என்னும் உறவினர் தஞ்சையில் அரசுப் பணியில் இருந்ததால் அவர்பால் சென்றடைந்து அங்கிருந்த பயிற்சிப் பள்ளியில் இடைநிலை ஆசிரியராய் பயிற்சி வகுப்பில் சேர்ந்தார். பல்வேறு நிலைகளில் ஆசிரியராக இருந்து உயர்ந்து, பல தமிழ் நாடக நூல்களை யாத்த திரு சிவ. குப்புசாமி பிள்ளை ஒளவையின் நெருங்கிய ஒரு சாலை மாணவராக விளங்கினார்.

இருவரும் தஞ்சைக்கருகில் உள்ள கருத்திட்டைக் குடியில் இருந்துகொண்டு, தஞ்சைக்குச் சென்று ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று வந்தனர். ஓய்வு நேரத்தில் கருத்திட்டைக் குடியிலிருந்த தமிழ்ச் சங்கத்தில் (கரந்தைச் தமிழ்ச் சங்கம்) சேர்ந்து தமிழ்க் கட்டுரைகள் வரைவது, தமிழ் நூல்களைப் பாடங்கேட்பது, சொற்பொழிவு செய்வது முதலான தமிழ்ப் பணிகளில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டார். தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளையின் தொடர்பு அக்காலத்தே அவருக்குக் கிட்டியது.”⁴

“கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியின் தலைவர் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை ஓளவை துரைசாமியின் ஆற்றலறிந்து தமிழ்ச் சங்கப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பணி தந்தார். கரந்தைக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்த கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம்பிள்ளை, நா.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் ஆகியோரின் தமிழ்ப் புலமை ஓளவைக்கு உரம் சேர்த்தது. 1925 முதல் 1928 வரை கரந்தையில் தங்கியிருந்தார். அறிஞர் பெருமக்களுடன் உரையாடித் தமிழறிவு பெற்றார். 1930 இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வித்துவான் தேர்வு எழுதி வெற்றி பெற்றார். ஓளவைக்கு இல்லறத் துணையாக வாய்த்தவர் கோட்டுப்பாக்கம் (காவேரிப்பாக்கம்) உலோகாம்பாள் ஆவார்.”⁵

“ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை தமிழ் மொழியில் நல்ல புலமை அமையப் பெற்றதுடன் ஆங்கிலத்திலும் நல்ல புலமையுடையவர். வடமொழியும் அறிந்தவர். உயர் நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் எனப் பல நிலைகளில் பணிபுரிந்து மிகச் சிறந்த மாணவர்கள் பலரை உருவாக்கியவர். ஆசிரியர் பணியில் சிறந்து விளங்கியவர். கல்வெட்டு, ஓலைச் சுவடிகள், செப்பேடுகளை ஆராய்ந்து தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், வரலாறு, சைவ சித்தாந்தம் உள்ளிட்ட துறைகளில் மிகச் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கியவர்.

கரந்தையைவிட்டு வெளியேறிய உரைவேந்தர் 1929 முதல் 1941 வரை வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் மாவட்ட கழக உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிந்தார். காவேரிபாக்கம், காரை, திருவத்திபுரம் (செய்யாறு), போளூர், செங்கம் உள்ளிட்ட ஊர்களில் பணி புரிந்துள்ளார், இந்தி எதிர்ப்பு கொள்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு விளங்கியதால் அக்கால ஆட்சியாளர்களால் அடிக்கடி ஒளவை பணிமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்று அறியமுடிகிறது. உரைவேந்தர் பள்ளியில் பணியாற்றினாலும் தமிழ்ப் பொழில் இதழில் தொடர்ந்து கட்டுரை எழுதியுள்ளார். செந்தமிழ், செந்தமிழ்ச் செல்வி உள்ளிட்ட இதழ்களிலும் பின்னாளில் எழுதினார்.

ஒளவை தமக்குரிய ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு ஏற்ற பணி வாய்ப்பு அமையாதா? என ஏங்கிய நிலையில் 1942 இல் திருப்பதி திருவேங்கடவன் கீழ்திசைக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சியாளர் பணி கிடைத்தது. அங்குப் பணிபுரிந்த வடமொழி, பாலிமொழி அறிஞர்களின் தொடர்பால் அம்மொழி இலக்கியங்கள், வரலாறு, தத்துவம் முதலான புதிய துறைகள் ஒளவைக்கு அறிமுகம் ஆயின.”⁶

“அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் கற்று வல்ல அறிஞர்களைப் பணியிலமர்த்திய 1942 ஆம் ஆண்டளவில் ஒளவை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் பணியில் அமர்ந்தார். சைவ சமய இலக்கிய வரலாறு, ஞானமிர்தம் முதலான அரிய நூல்கள் இவர் வழியாக வெளிவந்தன. எட்டாண்டுகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியில் இருந்தார். அப்பொழுது பணிபுரிந்த தி.வை.சதாசிவப் பண்டாரத்தார், க. வெள்ளைவாரனார் உள்ளிட்ட அறிஞர்களுடன் பழகி மகிழ்ந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணிபுரிந்த பொழுது புறநானூறு உள்ளிட்ட நூல்களுக்கு உரை எழுதினார். மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியின் உரிமையாளர் கருமுத்து, தியாகராச செட்டியாரின் விருப்பத்திற்கு இணங்கி உரைவேந்தர் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில்

1951, சூலைத் திங்களில் பணியில் இணைந்தார். பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்ததுடன் பல்வேறு இலக்கிய மேடைகளில் தம் கருத்துகளை நயம்பட எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்.

ஒளவை கல்வெட்டில் நல்ல பயிற்சியும் புலமையும் இருந்ததால் தாம் எழுதிய சங்க இலக்கியம் உரைகளுக்குச் சான்றாகக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளை எடுத்துக்காட்டி விளக்குவதில் வல்லமை பெற்றிருந்தார். மேலும் உ.வே.சாமிநாதையருக்குக் கிடைக்காத சில படிகளையும் பார்வையிட்டுச் செப்பம் செய்துள்ளார்.’’⁷

“ஒளவையின் தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டும் முகமாக மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் மாபெரும் பாராட்டு விழா அன்னாரின் மணி விழா ஆண்டில் நிகழ்த்தப் பெற்றது (16.01.1964) இராதா தியாகராசனார் தம் ஆசிரியரின் சிறப்புகளைப் பலப்படப் புகழ்ந்து “உரை வேந்தர்” என்னும் பட்டம் பொறிக்கப் பெற்ற தங்கப்பதக்கம் ஒன்றைப் பரிசாக வழங்கினார். தமிழ்ப்பணி, சமயப்பணி, இரண்டையும் தம்மிரு கண்கள் எனப் போற்றிப் புரந்த ஒளவை தமது 79 ஆம் அகவையில், 03.04.1981 ஆம் நாளன்று மதுரையில் தமது இல்லத்தில் இயற்கை எய்தினார். உரைவேந்தரின் திருவருட்பா, ஐங்குறு நூறு, நற்றிணை, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு உள்ளிட்ட நூல்களின் பேருரைகள் யாவும் அவரின் தமிழ்ப் புகழை என்றும் பேசுவனவாகும்.’’⁸

ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை இயற்றிய நூல்கள்

ஒளவை ஒப்புயர்வற்ற பேராசிரியராகவும் நாவன்மை மிக்க நாவலராகவும் திகழ்ந்தமை மட்டுமின்றி நுழைபுலமை மிக்க நூலாசிரிய ராகவும் திகழ்ந்தார். பி.வி. கிரி தாம் தொகுத்த உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு என்னும் சிறுவெளியீட்டில் ஒளவையின் நூல்கள் முப்பத்து நான்கினைப் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

1. ஊர்ப்பெயர் – வரலாற்றாராய்ச்சி (அச்சாகவில்லை)
2. ஐங்குறுநூறு உரை
3. ஒளவைத் தமிழ்
4. சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி
5. சிலப்பதிகாரச் சுருக்கம்
6. சிவஞானபோதச் செம்பொருள்
7. சிவஞானபோத மூலமும் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய சிற்றுரையும்
8. சீவக சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி
9. சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம்
10. சூளாமணி
11. சைவ இலக்கிய வரலாறு
12. ஞானமீர்த மூலமும் பழைய உரையும்
13. தமிழ்த் தாமரை
14. தமிழ் நாவலர் சரிதை மூலமும் உரையும்
15. திருமாற் பேற்றுத் திருப்பதிக உரை
16. திருவருட்பா மூலமும் உரையும் (ஒன்பது தொகுதிகள்)
17. திருவோத்தார் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை
18. தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்
19. நந்தா விளக்கு
20. நற்றிணை உரை மூலமும் விளக்கவுரையும்
21. பதிற்றுப்பத்து உரை மூலமும் விளக்கவுரையும்
22. பண்டை நாளைச் சேர மன்னர் வரலாறு
23. பரணர்
24. புதுநெறித் தமிழ் இலக்கணம் (2 பகுதிகள்)
25. புறநானூறு மூலமும் விளக்க உரையும் (2 பகுதிகள்)

26. பெருந்தகைப் பெண்டிர்
27. மணிமேகலை ஆராய்ச்சி
28. மணிமேகலைச் சுருக்கம்
29. மதுரைக் குமரனார்
30. மத்த விலாசம் (மொழி பெயர்ப்பு)
31. மருள் நீக்கியார் நாடகம் (அச்சாகவில்லை)
32. யசோதர காவியம் மூலமும் உரையும்
33. வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் (வரலாற்றுக் காட்சிகள்)
34. Introduction to the study of Thruvalluvar”⁹

இந்தப் பட்டியலைப் பார்க்கும்பொழுது ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளையின் எழுத்துப்பணிகள், பதிப்புப்பணி, உரை விளக்கப்பணி என்பதாக மட்டுமின்றிக் கட்டுரைத் தொகுப்புகள், இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுகள், ஊர்ப்பெயர் ஆராய்ச்சி, சைவசித்தாந்தத் தத்துவ நூல்கள், நாடகங்கள், மொழி பெயர்ப்புகள், ஆங்கில நூல்கள் எனப் பல்துறை சார்ந்த ஆய்வுகளாகவும் படைப்புகளாகவும் நீண்டுள்ளமை உரைவேந்தரின் பல்துறைப் புலமைக்குத் தக்கதோர் சான்றாக விளங்குவதை உணர முடிகிறது.

உரையாசிரியர்

“ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை பழந்தமிழ் பேரிலக்கியங்கள் பலவற்றிற்கும் யசோதர காவியம், மணிமேகலை ஆகிய காப்பியங்கட்கும் விளக்கவுரை எழுதி வெளியிட்டு, புலவருலகம் பண்டைய உரையாசிரியர்கள் வரிசையில் வைத்து, உரை வேந்தர் என்று புகழ் கூறும் உயர்நிலையை எய்தியமை அனைவரும் அறிந்ததொன்று. தமிழறிஞர் அவர் ஆக்கிய உரை நூல்களைப் படித்து உணர நல்கியதை ஆய்ந்து, அறிந்து, சுவைத்து, அதன் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டி வருகின்றனர்.

உரையாசிரியப் பண்பு பிள்ளையவர்கட்குக் கருவிலே வாய்த்த திரு. அதற்கான இயல்புக்கம், உரம்பெற வளர்ந்து, அவர் புலவரானதும் திறம்பெறச் செயல்படத் தொடங்கியது. அதன் பயனாக அவர் பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண உரைகளிடம் அடங்கா ஆர்வமும், அவற்றை ஆக்கிய ஆசிரியர்களிடம் ஆழ்ந்த பற்றும், அளவற்ற மதிப்பும் உடையவரானார். இலக்கிய நூலாயினும் இலக்கண நூலாயினும் அதன் பண்டை உரைகளை ஆழ்ந்து பயின்று, தோய்ந்து நுகர்ந்து, ஆய்ந்து தெளிந்தார். அவ்வுரையாசிரியர்கள் நூல்களை அணுகும்முறை உரைகாணும் நெறி, உரை வகுக்கும் திறம் ஆகியவற்றை அறிந்தார். பிறர் கருத்தோடோ தம் கருத்தோடோ மாறுபட அமைந்திருக்கும் உரையை உடனே பழையவுரை என்று முடிவு செய்து விடாமல், அவர் அவ்வாறு உரை வகுத்திருப்பதற் குரிய காரணத்தைக் கண்டறிந்தார். அக்காரணம் அவ்வாசிரியர் காலத்திற் மட்டுமின்றிப் பொதுவாக எக்காலத்திற்கும் சிறப்பாக இக்கால வழக்குக்கும் பொருந்தாதாயின் பொருத்தமான புத்துரை காண முயன்றார். முன்னோரின் ஆய்வுரைகளைக் காய்தல், உவத்தலின்றி நடுநின்று நெடிது ஆராய்ந்தார். இலக்கிய இலக்கண உரைகளை அன்றிச் சிவஞானபோதம், மாபாடியம் போன்ற சமயச் சார்பான சரித்திரப் பேருரைகளையும் பலமுறை படித்துத் தெளிவுற விளக்கம் கண்டார். நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்த வியாக்கியானங்களை மரபறிந்த வடமொழி வல்லுநரின் துணைகொண்டு விரும்பிப் பயின்றார். அவை பதசாரம் கூறும் முறை அவரை மிகவும் கவர்ந்தது. ஆங்கில மொழியில் உள்ள சட்டங்களையும், அவற்றின் விளக்கங்களையும், அவை பற்றிய அறிஞர்களின் ஆய்வுரைகளையும், நடுவர்களின் முடிவுரைகளையும் பெற்று படித்தார்; சட்ட நூற் புலவர்களும், நீதிமன்ற நடுவர்களும் சட்ட விதிகட்கு விளக்கம் காணும் முறையையும் நடுவர்கள் முடிவு கூறும் திறனையும் தெளிவு பெற அறிந்தார். வெவ்வேறு சமயச் செய்திகளை அவ்வச்சமய அறிஞர்களிடம் கேட்டு அறிந்து கொண்டார். வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களின் நூல்களையும்

கல்வெட்டுக்களையும், அவை பற்றிய விளக்க நூல்களையும் பெற்று படித்து ஆராய்ந்து, தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெறும், வரலாற்றுச் செய்திகளை வகைப்படுத்திக் கொண்டார். இவ்வாறு பல்லாண்டுகள் முயன்று பழந்தமிழ் நூல்கட்கு நயம்பட உரைகாணும் பண்பும் பாங்கும் உரமும் திறமும் பெற்றார்.

பிள்ளையவர்கள் முதன்முதலாக உரையெழுதி வெளியிட்டது திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருவோத்தார் தேவாரத் திருப்பதிகமாகும். அதனோடு ஞானாமிர்தம் என்னும் சமய நூலுக்கும் தெளிவுரை எழுதி வந்தார். பின்னர் எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய 'ஐங்குறுநூறு' என்னும் அடைவு முறையில் அமைந்த அவ்வகவுரை புலவர் பெருமக்களால் புகழ்ந்து பாராட்டப்பட்டது. அதனை அடுத்துப் பதிற்றுப்பத்து நூலுக்கு உரையெழுத முற்பட்டார். சேரர் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ள இலக்கியப் பகுதிகளையும் தென்னாட்டையும், சிறப்பாகத் தமிழகத்தையும், தமிழரசர்களையும், அவர்களுள் சேர மரபினரையும் பற்றி வரலாற்று ஆசிரியர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளையும் நூல்களையும், கல்வெட்டுகளையும், விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்கவுரை எழுதி வெளியிட்டார். பதிற்றுப்பத்திற்குப் பின்னர், புறநானூற்றுக்குச் சிறப்புரை வரைவதில் ஈடுபட்டார். பல ஏடுகளைக் கொண்டு ஆய்ந்து குறைப் பாடல்களாக இருந்தவற்றை இயன்றவரை நிறைவு செய்து கொண்டு முழு நூலுக்கும் விழுமிய விரிவுரை எழுதி முடித்தார். ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் முன்னும் பாடினோர், பாடப்பட்டோர் வரலாறு பற்றிய அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்பைச் சேர்த்துப் பதிப்பித்து இரு பகுதிகளாக வெளியிடுவித்தார்.

அதனை அடுத்து வெளியிட்ட உரைநூல் மணிமேகலை, பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் முன்னரே மணிமேகலையின் முற்பகுதிக்கு உரையெழுதி வைத்திருந்தார். அந்நூலின் பிற்பகுதி புத்த

சமயத் தத்துவங்களும், வேறுபல சமயங்களில் மாறுபாடும் கோட்பாடுகளும், அளவை நூல் நூட்பங்களும் அடங்கியதாக இருத்தலின் அதற்குப் பொருள் கண்டு தெளிவது எத்தகையோர்க்கும் எளிதாக இல்லை. எனவே அதனை முடிக்க யாரும் முன்வரவில்லை. செயற்கரிய செய்யும் சீரியராகிய பிள்ளையவர்கள் அப்பகுதிக்கு உரைகண்டு முடிக்க உறுதி கொண்டார். புத்த சமய நூல்களையும் பிற சமய நூல்களையும் முயன்று பெற்று முறையாக ஆராய்ந்தார். அச்சமயங்கள் பற்றிய வடமொழி நூல்களை அம்மொழி வல்லுநரின் துணை கொண்டு படித்தறிந்தார். அளவை நூற்செய்திகளை ஐயமற ஆய்ந்து தெளிந்தார். பின்னர் அப்பகுதிக்குத் தெளிவான விளக்கவுரை எழுதி முடித்து அவ்வுரை நூலை எழுதி வெளியிடச் செய்தார். அவ்வுரையின் உதவியால் இன்று யாவரும் மணிமேகலை நூல் முழுவதையும் படித்துப் பயன்பெறுவது எளிதாகியுள்ளது. மணிமேகலை உரைக்குப் பின்னர் அவர் நாட்டம் நற்றிணைபால் சென்றது. பல்லாண்டுகட்கு முன்னர் பின்னத்தூர் நாராயணசாமிஐயர் தம் புலமையே துணையாக, அவர் காலத்தில் கிடைத்த அருகிய ஆதாரங்களைக் கொண்டு நற்றிணைக்கு உரையெழுதி வெளியிட்டிருந்தார். பிள்ளையவர்கள் தம் மாணவர்கட்கு நற்றிணைப் பாடம் நடத்திய பொழுது அவ்வுரையின் குறைபாடுகளைக் கண்டு அந்நூல் முழுவதையும் நன்கு ஆராய்ந்து அரிய குறிப்பு எடுத்திருந்தார். அக்குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு நூல் முழுவதற்கும் விளக்கமான விரிவுரை எழுதி முடித்தார். அண்மையில் அஃது இருபகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. பிள்ளையவர்களின் முன்னைய நூலுரைகள் அனைத்திலும் இது மிகவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. பிள்ளை மாணவர்கட்குப் பாடம் சொல்லும்பொழுது ஒவ்வொரு நூலுக்கும் விரிவான விளக்கக் குறிப்பு எடுத்து வைத்திருந்தார். பின்னர் அவர் எழுதி வெளியிட்ட உரைகள் யாவும் பெரிதும் அக்குறிப்புகளின் விரிவே ஆகும். அகநானூறு, குறுந்தொகை, தணிகைப் புராணம், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் ஆகியவற்றுக்கும் அவர் அரிய குறிப்புகள்

எழுதி வைத்திருந்தார். இவை இன்னும் உரை வடிவு பெற்றில. அவையும் உரை வடிவில் வெளி வருமாயின் தமிழ் மொழியின் வளம் செழிக்கவும், பிள்ளையவர்களின் புலமை நலத்தை உலகம் அறிந்து உவக்கவும் உதவும். பிள்ளையவர்கள் ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் ஓய்ந்திராமல் பொள்ளாச்சி வள்ளலாகிய மகாலிங்கம் அவர்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, வள்ளலாரின் ‘திருவருட்பா’ நூலுக்கு விரிவுரை எழுதினார். தமிழ் அறிஞர்களின் துணையும் தமிழ்ச் செல்வர்களின் ஆதரவும் கிடைக்கப் பெறின் அவர்தமிழ் மொழியின் செழிப்புக்கு இன்னும் பல சிறப்புத் தொண்டுகள் செய்திருக்கக் கூடும். அதற்குரிய ஆர்வமும் ஆற்றலும் அவருக்கு உண்டு” என்று ஓளவையின் தலைமாணாக்கர் பி.வி. இராகவன், ஆசிரியர் பிரான் ஓளவை’ என்னும் கட்டுரையில் அவரை பாராட்டியுரைக்கின்றார்.”¹⁰

உரைவேந்தரின் சிறப்புச் சொற்பொழிவு ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

உரைவேந்தர் கழக விழாக்களில் கலந்தும் செந்தமிழ்ச் செல்வி இதழாசிரியர் குழுவில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்துகொண்டு பல சொற் பொழிவுகளும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் படைத்துள்ளார்.

“சென்னையில் 22.4.1944 இல் சொல்லின் செல்வர் ரா.பி.சேதுபிள்ளை தலைமையில் நடைபெற்ற புறநானூறு மாநாட்டில் புறநானூறு காட்டும் தமிழ்நாகரிகம் என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை எழுதி வழங்கி சொற்பொழிவுச் செய்துள்ளார்.

நெல்லையில் 9.2.1952 இல் மு. வரதராசனார் தலைமையில் நடந்த பத்துப்பாட்டு மாநாட்டில் ‘திருமுருகாற்றுப்படை’ பற்றிக் கட்டுரை எழுதி சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியுள்ளார்.

நெல்லையில் 12.2.1956 இல் நடைபெற்ற பதினெண்கீழ்க்கணக்கு மாநாட்டிற்குத் தலைமையுரை எழுதி வழங்கித் தலைமைத் தாங்கிச் சிறப்பித்ததும் போற்றி மகிழ்தற்குரியன.

சென்னையில் 1961 ஆகத்துத் திங்களில் வெளியிட்ட கழகத்தின் 1008 ஆவது வெளியீட்டு விழா மலருக்கு எழுதிய ‘திருவாமாதூர் யானை’ என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையும் 1968இல் அக்டோபர் திங்களில் வெளியிட்ட திருவள்ளுவர் விழா மலருக்கு எழுதிய ‘வள்ளுவர் காட்டும்’ சமயக் கருத்துகள்’ என்ற கட்டுரையும், எத்தனை நூல்கள் கற்றாலும், எப்பொருளை ஆய்ந்தாலும் என்ற வெண்பாவும், 1970 திசம்பரில் வெளியிட்ட கழகப் பொன்விழா மலருக்கு எழுதிய ‘கழகத் தமிழ்ப் பயிர்’ என்ற கவிதையும் என்றும் நின்று நிலவுதற்குரியன.’”¹¹

சங்க இலக்கியம் பதிப்புகள்

“சங்க இலக்கிய முதன்முதல் பதிப்புகள் பத்து என்றாலும் ஒரே நூலுக்குப் பல பதிப்பாசிரியர், ஒருவரே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதிப்புகளை உருவாக்குதல், அதாவது மூலம் உரையும், ஒரு பகுதி மட்டும் எனப் பல்வேறு பதிப்புகளைத் தருவதால் சங்க இலக்கிய முதல் பதிப்புகளின் எண்ணிக்கை 160க்கும் மேற்பட்டதாகிறது. சங்க இலக்கியப் பதிப்புகளைக் கொண்டு வரும் முயற்சியில் 1996 வரை 65க்கும் மேற்பட்ட பதிப்பாசிரியர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர் எனத் தெரிகிறது.”¹²

“சங்க இலக்கியப் பதிப்பாசிரியர் அறுபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்டோர் என்றாலும் தனித்தன்மை வாய்ந்த பதிப்பாசிரியராகவும் தகுதி வாய்ந்த உரையாசிரியராகவும் தனியிடம் பெற்றவர் உரைவேந்தர் என்ற அடைமொழிக்குரிய ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களே. இவர் ஐங்குறுநூறு மூன்று தொகுதிகள், புறநானூறு இரண்டு தொகுதிகள், பதிற்றுப்பத்து ஒரு தொகுதி, நற்றிணை இரண்டு தொகுதிகள் என்று சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகையின் நான்கு நூல்களுக்கு எட்டுத் தொகுதிகளாகப் பதிப்பும் உரையும் செய்துள்ளார்.”¹³

தனித்தன்மைகள்

“உரைவேந்தர் ஔவையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்புகள் யாவும் விளக்கவுரைப் பதிப்புகள் என்ற தனித் தன்மையோடு எளிய, இனிய, தனித் தமிழ்ப் பதிப்புகள் என்ற பெருமையினையும் பெற்றனவாகும். தமது பதிப்புகளில் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் முன்னுரை, உரை, உரைவிளக்கம் என்னும் மூன்று பகுதிகளை அமைத்து ஒரே சீர்மை மிக்க கட்டமைப்போடு விளக்கவுரையினை அமைக்கின்றார்.”¹⁴

பதிற்றுப்பத்து உரைப் பதிப்பு

“தொல்காப்பியப் பதிப்பினைப் போன்று பதிற்றுப்பத்திற்கு முதலில் வெளிவந்தது உரைப் பதிப்பே. அது, ‘பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும் என வந்த உ.வே.சா. பதிப்பு ஆகும். இதுவே நூற்கும் உரைக்கும் முதலில் வந்த பதிப்பாகும். மூலப் பதிப்புகள் பின்னரே வந்தன.’”¹⁵

ஔவையின் உரைக்கு முன்னர் மூன்று உரைப் பதிப்புகள் வெளி வந்திருக்கிறது. நான்காவது உரையாக அமையப் பெற்றது உரைவேந்தரின் உரையாகும். தமது உரைக்கு முன்னர் வந்த முதல் உரைப்பதிப்பான உ.வே.சா.வின் பதிப்பு பின்னர் வந்த உரைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது என்று ஔவை குறிப்பிட்டு, உ.வே.சா.வை பெரிதும் போற்றியுரைப்பார்.

“பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்வாழ்ந்த தமிழ் நன்மக்களது நாகரிகப் பண்பாடுகளை யுணர்த்தும் நல்விளக்கமாய்த் திகழும் இந்த தொகை நூல்களைச் செம்மையுற ஆராய்ந்து இன்றும் என்றும் தமிழ்ப் பயில்வோர் அனைவரும் ஒருமுகமாகப் பாராட்டிப் பரவத்தக்க வகையில் வெளியிடுவதாகிய அரிய தமிழ்ப்பணி புரிந்த ஐயரவர்கட்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது”¹⁶ எனச் சுட்டுகிறார்.

“ஐயர் முதன்முதலாக வெளியிட்டபோதே இதற்குப் பண்டைச் சான்றோர் ஒருவர் எழுதிய உரையும் அவர்க்கு உடன் கிடைத்தமையின், முதல் வெளியீட்டிலே பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும் என வெளியிட்டு, இதனை அறிஞர் கண்டு பொருளறிந்து இன்புறும் வகையில் உதவியது பெரிதும் போற்றத்தக்கதாகும். “இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்நூற் பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்து கொள்ளுதல் மிக அரிது’ என அவர்களே உரைத்திருப்பது காண்க”¹⁷ என உ.வே.சா. முன் தோன்றிய உரையைப் பாராட்டியுரைப்பதாகும். உ.வே.சா.வின் உரையைப் பின்வந்த உரைகாரர் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை போற்றுவதும் இவண் எண்ணத்தக்கது.

உரை எழுந்த வரலாறு

“சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகட்குமுன் சென்னைப் பல்கலைக் கழக வித்துவான் தேர்வுக்குச் செல்வோர் சிலருக்கு இப்பதிற்றுப் பத்தினைக் கற்பிக்க வேண்டிய கடமை எனக்கு உண்டாயிற்று. அக்காலத்தே அவர்கட்கு இதனைக் கற்பித்து வருகையில், இதற்கொரு விரிவுரை யிரப்பின் நலமாகுமென்னும் எண்ணமுண்டாக, என் நண்பர் சிலர் வாயிலாகப் பதிற்றுப்பத்தின் ஏடுகள் இரண்டு பெற்ற அச்சப் படியையும் அவற்றையும் ஒப்பு நோக்குவது முதற்கண் செயற்பாலதென உணர்ந்து செய்ததில் சில பாட வேறுபாடுகளும், சில பாடங்களிற் காணப்பட்ட ஐயங்கட்குத் தெளிவும் கிடைத்தன. பின்னர் இவ்வுரைப் பணியை மேற்கொண்டு செய்து வருங்கால், திருவையாற்று அரசர் கல்லூரிப் பேராசிரியரும் என் வணக்கத்திற்குரிய ஆசிரியருமாகிய கரந்தை கவியரசு ஆர். வேங்கடாசலம்பிள்ளையவர்கள் தாம் எழுதி வைத்திருந்த உரையினையும் தந்து உதவினார்கள். யான் எழுதி வைத்திருந்த உரையை நாவலர் திரு.ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் பார்வையிட்டு இப்போது வெளியாகியிருக்கும் இந்த முறையைக் காட்டி இவ்வகையில் இவ்வுரையை யமைக்குமாறு தெரிவித்தார்கள்.

இவ்வுரையின் அமைதியை நேரிற் கண்டு ஊக்கியதோடு விரைய அச்சிடுவது நலமென்று தெருட்டிய எங்கள் அரும்பெறல் ஆசிரியர் திரு.ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள், இதன் பதிகங்கள் ஆராய்ச்சிக்கு இடமாக உள்ளனவாதலால், அவற்றிற்கு உரையெழுதப்படவில்லை. மேலும், இதன் முதற்பத்து கிடைக்காமையின், இதற்கு முன்னணியில் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் ஒன்று இருந்திருக்குமென்றும், எரியள்ளுவன் நிறத்தன்' எனத் தொடங்கும் தொல்காப்பியம் பொருளதிகார வரையில் உரைகாரரார் காட்டப்படுவதுமாகிய பாட்டை இப்பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளாகக் கோத்து உரையெழுதுமாறு அவர்கள் உரைத்தார்கள். உரை முழுதும் அச்சாகி வெளிவரும் இந்நாளில் அவர் இல்லாமை என் மனத்தை வருத்துகிறது''¹⁸ என உரை வரைந்த வரலாற்றை முன்னுரைப் பகுதியில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

உரை அமைப்பு

நூலைப்பற்றியும் உரையாசிரியர் உரைநயம் பற்றியுமான தெ.பொ.மீ யின் ஆங்கில உரை, முன்னுரை, உரையில் எடுத்தாண்ட நூல்கள், க. வெள்ளைவாரணனார் தந்த உரைநலம், பாடினோர் வரலாறு, தி.வை. சதாசிவப்பண்டாரத்தார் எழுதிய பதிகங்கள் பற்றிய விளக்கம், மூலபாடம், உரை, பின்னிணைப்பில் பதிகங்களின் பழைய உரைக் குறிப்பு, இடம் விளங்காத பதிற்றுப்பத்து பாட்டுகள், செய்யுற் முதற்குறிப்பு அகர வரிசை, அருஞ்சொல் அகர வரிசை, உரையில் எடுத்தாளப்பட்ட நூல்களின் குறுக்க அட்டவணை என்பன உள்ளன.

உரைத்திறன்

“உரைவேந்தர் ஒளவையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்புகள் யாவும் விளக்கவுரைப் பதிப்புகள் என்ற தனித்தன்மையோடு எளிய, இனிய, தனித்தமிழ்ப் பதிப்புகள் என்ற பெருமையினையும் பெற்றனவாகும். தமது

பதிப்புகளில் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் முன்னுரை, உரை, உரை விளக்கம் என்னும் மூன்று பகுதிகளை அமைத்து ஒரே சீர்மைக் கட்டமைப்போடு விளக்கவுரையினை அமைக்கின்றார்.”¹⁹ “ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை” என்னும் கட்டுரையில் நா. இளங்கோ குறிப்பிடுகிறார்.

ஒளவையின் பதிற்றுப்பத்து உரையின் வாயிலாக அவரது உரைத் திறம்.

1. பாட பேதம்
2. இலக்கணக் குறிப்பு
3. வினை முடிவு
4. உவமை
5. ஒப்புமை
6. பாடலைத் தொடர் தொடராகப் பிரித்து பொருள் கூறல்
7. பெயர் பொருத்தம்
8. மேற்கோள்
9. பண்டையோர் மரபு
10. வாழ்வியல் செய்திகள்
11. கல்வெட்டுச் செய்திள்

உரை அமைப்பு

“‘உரை’ என்று குறிப்பிட்டு எழுதும் பொருளுரை, மேற்கோள்களுடன் கூடிய சொற்றொடர் விளக்கம், கருத்து விளக்கம் எனும் விளக்கவுரை, இதனால் சொல்லியது எனும் கருத்துரையென மூன்று நிலைகளில் இவரது உரை அமைந்திருக்கின்றது. சொன்முடிபு, இலக்கணக்

குறிப்பு, உவமையைப் பொருத்திக் காட்டுதல், மூலபாடத்தை உறுதிப் படுத்துதல், சிறப்பித்தல் முதலானவையும் விளக்கவுரையில் இடம் பெறுகின்றன. 'இதுகாறும் கூறியது' என வினை முடிபு கூறுகிறார். பொருளுரை நூல் முழுமையும் பதவுரையாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. கருத்துரை, பொருளுரை, எடுத்துக்காட்டு, விளக்கம் எனும் நான்கும் உள்ளதால் இது முழு அளவில் அமைந்த ஓர் உரை அமைப்பு ஆகும். பெரும்பாலான பாடல்கள் நீண்ட அடிகளைக் கொண்டிருப்பதால், பாடலைப் பகுத்து உரை எழுதுகிறார். பொருளை முறைப்படுத்தி உரைக்க வேண்டி, மொழி மாற்றி இயைத்தும் பொருள் காண்கிறார். இயைக்க, இயைத்து முடிக்க, இயையும், இயைத்து உரைத்துக் கொள்க எனவும், கூட்டுக, கூட்டிக் கொள்க எனவும் குறிப்பிட்டுப் பொருள் காண்கிறார். முன்னவரைப் போன்று இவரும் பொருள் தெளிவு வேண்டி; திரிக்க என்று சில சொற்களைத் திரித்தும், வருவிக்க என்று சில சொற்களை வருவித்தும் மாணக்கரை எளிய முறையில் புரிய வைத்திருப்பது சிறப்பிற்குரியது. செய்யுள், இலக்கணம், உரையென முப்பத்தைந்துக்கும் மேற்கண்ட நூல்களைக் கொண்டு விளக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. இடம் பற்றியச் செய்திகளைக் கல்வெட்டு மூலம் தெரிவித்திருப்பது சிறப்புமிக்கது ஆகும்''²⁰ என ஒளவையின் உரை அமைப்புப் பற்றி ச. குருசாமி பதிற்றுப்பத்துப் பதிப்புகள் எனும் கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாடபேதம் கூறுதல்

நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பாட பேதத்தைச் சுட்டியுள்ளார். சான்றாக,

1. சாரற் பிறமான்	— சோலைப் பிறமான்
2. ரிளைய வாடுநடை	— ரிழைய வாடுநடை
3. தொறுத்தவய	— தொறுத்தகு நீள்வயல்

4. லூரிய	- லூறிய
5. குடிபுறந் தராஅக்	- குடிபுறந்தாரா
6. ஐந்தொருங்கு	- வந்தொருங்கு
7. வரினு மாற்று	- வரினும்பாற்று
8. மெய்ம்மறை	- மேமறை
9. வண்டுபடு கதுப்பின்	- வண்டுபடு துப்பின்
10. கழங்கழி	- கழங்குவழி

இலக்கணக் குறிப்பு

“உரைக்கு விளக்கம் கூறும் பகுதியில், பாடலின் சொற்புணர்ப்புக் களில் அமைந்த வினைமுடிபு காட்டிப் பொருளின் திட்டத்தை வரையறுத்து உணர்த்துவதும், அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருளும் இலக்கண அமைதியும் கூறுவதும் மிக நயம் பொருந்தியுள்ளன”²¹ என்று இராதாதியாகராசன் ஒளவையின் உரையைப் பாராட்டுகிறார்.

துளங்குதல்(7) - அசைதல் துளங்குதலை இடையற வின்றியுடைய அலையைத் துளங்கு என்ற ஆகுபெயர்.

பைந்நிலம் (7) - பைஞ்ஞிலம் என வந்தது மருஉ

முடி (4) - முடி பொன்னாலியன்ற ஆரத்துக்காதலின் ஆகுபெயர்.

நெடுவயி (4) - இது நெடிதாகிய இடத்தையுடைய விசும்பென விரிதலின் அன்மொழித் தொகையாய் விசும்பிற்குப் பெயராயிற்று.

தடைஇய (54) - தடவென்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சக் குறிப்பு

கழனிய (48) - பெயரெச்சக் குறிப்பு

காண்கு (16) – தன்மை வினைமுற்று

ஆதலால் (16) – குறிப்பெச்சம்

கொள்ளுநை, அடுநை, விடுநை – முற்று வினை திரிசொல்

அட்டுமலர் மார்பன் (20) – அட்டென்றும் வினையெச்சம்,
மலர்தலென்னும் வினை கொண்டது.

நோகோ யானே (26) ஓகாரம், அசைநிலை, நோகு – தன்மை
வினைமுற்று.

அம்ம (28) – உரையசை

புகல்யானை (40) – வினைத்தொகை

அம்பு (42) – ஆகுபெயர்

மூய (42) – பெயரெச்சம்

என்பாராயினர் (45) – ஓகாரம் எதிர்மறை

வேல் (45) – ஆகுபெயர்

சொரிசுரை (47) – நொய்யை சொரியும் உள்ளுப்புடை
யுண்டாயிருக்கின்ற திரிக்குழாய் தான் ஏற்றுக்கொண்ட நெய்யென்றவாறு
என்றும், சுரை யென்றது திரிக்குழாய்க்கு ஆகுபெயர் என்று கூறுவர்.

மோகூர் (49) – ஆகுபெயர்

தடை இய (54) – தட வென்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த
பெயரெச்சக் குறிப்பு.

இவ்வாறு உரையின் இடையிடையே இலக்கணக் குறிப்புக்களை சுட்டுகின்றார்.

வினை முடிபு

உரை விளக்கத்தில் பாடலின் வினைமுடிபுகளைக் கூறுகின்றார்.

“உண்மின் கள்ளே! அடுமின் சோறே!

எறிகதிற்றி! ஏற்றுமின் புழுக்கே” (பதிற். 20)

சேரலாதனிடம் பரிசில் பெற்றுவந்த பாணனொருவன் தன் உடனிருப்பவரைப் பார்த்துச் சொல்லியது.

நீயிர் கள்ளினைப் பருகுங்கள். சோற்றைச் சமையுங்கள் தின்றற்குரிய இறைச்சியை அறுப்பீர்களாக. புழுக்குதற்குரிய பிற பருப்பு வகைகளை அடுப்பிலே ஏற்றுங்கள் என்று பாணன் உரைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

இப்பாடலுக்கு உரை கூறும் ஒளவை, “பாண்மக்கள், கள் உண்மின், அடுமின், எறிக; ஏற்றுமின், கூந்தல் விறலியர் அடுப்பு வழங்குக; பெற்றது உதவுமின்; தப்பின்று, சேரலான், மாரி பொய்க்குவதாயினும், பின்னம் நசை பொய்யலன் என்று வினைமுடிவு செய்க.”²²

நெடுஞ்சேரலாதனின் பெருமையும் கொடைச் சிறப்பும் கூறி வாழ்த்தும்போது,

“பேரா யாணர்த்தால் வாழ்க நின் வளனே”

(பதிப்.24:30)

“நின் செல்வம் மிக்க பெருமை இனிது கண்டேம்; அஃது எவ்வாறு இருந்ததென்னின் வாடச் சொன்றி மழை காரெதிர் பருவம்

மறப்பினும் பேரா யாணர்த்து, அப்பெற்றிப்பட்ட நின் வளம் வாழ்க வென வினைமுடிவு செய்க’’²³ என பழைய உரைகாரர் கூறுவதை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

நெடுஞ்சேரலாதனின் வெற்றிச் சிறப்பினை,

தேளர் பரந்தபுல பேளர் பரவா
களிறா டியபுல நாஞ்சி லாடா
மத்து ரறியமனை இன்னிய மிமிழா
ஆங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவள நினைப்பின்
நோகோ யானே நோதக வருமே

(பதிற்.26:1-5)

எனும் பாடலில் பாலைக் கவுதமனார் கூறுகிறார்.

“நெடுஞ்சேரலாதன் பகைவர் நாட்டின்மீது போர் செய்ததால் பகைவர் நாட்டின் நிலையானது; தேர் பரந்து சென்ற விளைபுலங்கள் பின் ஏர்பூட்டி உழப்பட்ட வேண்டாதவையாயின. பன்றிகள் தம் கொம்பால் குத்திக் கிளறிய விளைநிலங்கள் பின் கலப்பையால் உழவேண்டாதன வாயின, தயிர் கடையும் மத்துக்கள் ஒலித்த வீடுகளில் இனிய மங்கல வாத்தியங்களின் ஒசைகள் தோன்றாவாயின. இந்நாட்டின் பழைய நிலைமையை நன்கு அறியுநர் இன்று அச்செழுமையான வளமையினை நினைத்தாலும் மிகுந்த வருத்தம் உண்டாகும். இவ்வாறு ‘பாழ்ப்பட்ட பகைவர் நாட்டின் செழுவளத்தைப் பண்டு நற்கறியுநர் நினைப்பின் நோதக வரும்; நோவேன் யான் என மாற்றிக் கூட்டி வினை முடிபு செய்க’’²⁴ என வினைமுடிவினை உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

நச்செள்ளையார் ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் வெற்றிச் சிறப்பு பற்றிக் கூறுகிறார். அதற்கு ஒளவை உரை விளக்கத்தில், போர்க்

களத்தில் மன்னன் வாளை உயர்த்தி ஆடியதை ‘ஒள் வாள் அமலை’ ஆயிற்று என்றாகிறார். மேலும், “முரசம் துவைப்ப வாளுயர்த்து இலங்கும் பூணனாய்ப் பொலங்கொடி யுழியனாய்ப் போர்களத்து ஆடும்கோ, வியலுளாங்கண் கோடியர் முழுவின் முன்னர் ஆடல் வல்லானல்லன். அவன் கண்ணி வாழ்க என மாறிக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க”²⁵ என்கிறார்.

உரையில் ஆங்காங்கு இதுகாறும் கூறியது என, வினைமுடிவு கூறுவதைத் தமது உரைத் திறத்தில் ஓர் உத்தியாகக் கொண்டுள்ளார். இவ்வாறு கூறுவதினால் உரையின் விளக்கத்தைச் சேர்த்து பொருள் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

உவமைக் கூறுதல்

ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை தம் உரையில் பல உவமைகளை எடுத்தாண்டுள்ளார். அவ்வுமைகள் கூறக் கருதிய பொருளை இனிது விளக்குகின்றன. உரையாசிரியர்களின் புலமைத் திறத்தை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த கருவியாகவும் உவமை அமைகிறது.

‘பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகளர் தூணிப்
புற்றடங் கரவி னொடுங்கிய வம்பின்
நொசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சிற்
களிறெறிந்து முறிந்தா கதுவா யொஃகின்’

(பதிற். 45:1-4)

செங்குட்டுவனின் தோற்றத்தையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் விளக்கும்போது, “பொரும் வீரரணியும் தும்பைப்பூ பொன்னாற் செய்யப் படுதலால், “பொலம்பூந் தும்பை” யென்றார். பொறி, பூத்தொழில் வேலைப்பாடு; இனி, தீப்பொறி கக்கும் அம்புகளையுடைமையின், பொறி கிளர் தூணியெனப்பட்ட தென்றுமாம். பாம்பு போற் சீறிச் சேறல்பற்றி,

அம்பிற்கு பாம்பும், தூணிக்குப் பாம்புறையும் புற்றும் உவமமாயின’’²⁶
என்கிறார்.

நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசவர்
எஃகாடுனங் கடுப்பமெய் சிதைந்து
சாந்தெழுன் மறைந்த சான்றோர் பெருமகன்

(பதிற். 67:11-18)

என்ற பாடல்களுக்கான விளக்கவுரையில் அதில் இடம்பெறும் உவமத்தை, சிறப்புறப் பொருத்திக் காட்டுகிறார். “இறைச்சியைத் துண்டிப்பதற்கு அடியிலே வைக்கும் மரக்கட்டையில் அக்கத்தியின் வெட்டுபட்டு மேடுபள்ளமுமாய் வரி போன்று கிடப்பது பற்றி, வீரர் மார்புக்கு அதனை உவமம் கூறுகின்றார். ‘ஊனம் கடுப்ப’ என்றார். “ஊனமர் குறடுபோல விரும்புண்டு மிகுந்த மார்பு (சீவக. 2281) எனப் பிற்காலச் சான்றோர் கூறுவது காண்க’’²⁷ என்று உரை வகுக்கின்றார். அதனுடன் தான் கூறும் கருத்துக்கு வலுசேர்க்கும் வகையில் பிற இலக்கியச் சான்றுகளையும் சுட்டிச் செல்கிறார்.

அறாஅ யாணர் அகன் கண் செறுவின்
அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து,
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பருஉப் பகடு உதிர்த்த மென் செந் நெல்லின்
அம்பண அளவை உறை குவித்தாங்கு

(பதிற். 71:1-5)

என்று அரிசில்கிழார், பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையின் வெற்றிச் சிறப்பை கூறுகின்றார். இதற்கு உரைவிளக்கம் தரும் துரைசாமிப்பிள்ளை, உவமத்

தொடரை விளக்கிக் காட்டுவது பொருத்தமுற அமைகிறது. விளைவுறாத வயலில் விளைந்த செந்நெல்லைக் களத்திற் குவித்து வைத்தாற் போன்று, தம் கூடுகளில் நெருங்கித் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் குளவிகளையுடைய கூட்டினைக் கலைத்த சிறுவர்களை அக்குளவியால் கொட்டப்பட்டு துன்புறுதலைப் போன்று, நின்னோடு மாறுபட்டுப் போரெதிர்த்த பகைமன்னர் நின்னால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு பெருந்துன்புற்றனர்.

“நெற்குவையும் அம்பணவளவையும் குளவியினத்தின் செழுங் கூட்டையும் குளவியையும் சிறப்பிக்கும் உவமமாயின; இவை உருஷமம். குளவியும் அதன் கூடும், அக்கூடு கிளைக்கும் இளந்துணை மகாஅர் என்ற மூன்று உவமைகளும் சேரமானையும் அவன் நகரையும் பகைவரையும் சுட்டித் தொழிலுவமமாயின”²⁸ என்று உவமையைப் பொருத்திக் காட்டுகிறார்.

செங்குட்டுவனின் வெற்றிச் சிறப்பையும் கொடைச் சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கும் பரணர் தம் பாடலொன்றில்,

இரும் பனம்புடையால், ஈகைவான் கழல்,
மீன் தேர் கொட்பின் பனிக்கயம் மூழ்கிச்
சிரல் பெய்ந்தன்ன நெடு வெள் ஊசி (பதிற்.42:1-3)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளன. உவமைத் தொடரை துரைசாமிப் பிள்ளை சிறப்புற எடுத்துரைக்கின்றார். செங்குட்டுவனின் படைவீரர்கள் போர்க்களத்தில், போரினால் ஏற்பட்ட விழுப்புண்களை வெள்ளிய ஊசி கொண்டு தைத்தார்களாம். இக்காட்சி, “மீன்பிடிக்கும் கிச்சிலிப் பறவை தன் அலகைக் கீழ் நாட்டிக் கொண்டு நீர்குட் பாய்ந்து மூழ்கி மறைந்து அலகை மேனோக்கி நிறுத்தி வெளியேறுவது, வீரர் மார்பிற் கிழித்த

புண்ணைத் தைக்கும் ஊசிக்கு உவமம்’’²⁹ என செய்யுள் ஆசிரியர் கருத்துக்கு இணங்க விளக்கம் தருகிறார்.

பாடலைத் தொடர் தொடராகப் பிரித்து பொருள் தருதல்

“பாடலுக்கு உரை காண்பதிலும் ஒளவை படிப்போர்க்கு சுமையேற்றாத எளிய இனிய உத்தியினைக் கையாளுகின்றார். கரும்பைக் கணுக்கணுவாகத் தறித்துச் சுவைப்பது போலப் பாடலைத் தொடர்த் தொடராகப் பிரித்துப் பொருள் உரைக்கும் முறையினைப் பின்பற்றுகின்றார். இவ்வுத்தி பழைய உரைகார்களில் பரிமேலழகர், நச்சினார்க்கினியர் முதலியோர் கையாண்ட உத்தியாகும். இவ்வுத்திக்குப் பாடலின் கண்ணழித்துப் பொருள் கூறுதல் என்று பெயர். பழைய உரையுள்ள பாடல்களுக்கு உரை கூறும் இடத்திலும் நீண்ட பழைய பொழிப்புரைகளை இம்முறைக் கேற்ப மாற்றி அமைக்கின்றார். அதாவது பாடலைத் தொடர்பாகப் பிரித்து, அத் தொடருக்குரிய பழைய உரையைத் தக்க இடத்தில் பொருத்தி, பாடற் பொருள் எளிதாக விளங்கும் வகையில் உரை அமைக்கின்றார்’’³⁰ என ஒளவையின் உரைத் திறத்தைப் பற்றித் தமது கட்டுரை ஒன்றில் நா. இளங்கோ குறிப்பிடுகிறார்.

பாடலைத் தொடர்த் தொடராகப் பிரித்துப் பொருள் காண்பதற்குச் சான்றாகப் பாடலொன்றை இவண் காணலாம்.

கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கல்
துஞ்ச மரக்குழாந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
பூணா வையவி தூக்கிய மதில
நல்லெழி னெடும்புதவு முருக்கிக் கொல்லுபு
ஏன மாகிய நுனைமுரி மருப்பின்

கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
 மரங்கொன் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
 நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே
 ஆறிய கற்பி னடங்கிய சாயல்
 ஊடினு மினிய கூறு மின்னகை
 அமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த நோக்கிற்
 சுடர்நுத லசைநடை யுள்ளலு முரியள்
 பய லுய்யுமோ தோன்ற றாவின்று
 திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
 வயங்கு கதிர் வயிரமோ குறழ்ந்து பூண் சுடர்வர
 எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
 புரையோ ருண்கட் டியிலின் பாயில்
 பாலும் கொளாலும் வல்லோய்நின்
 சாயன் மார்பு நனியலைத் தன்றே

(பதிற். 16)

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு
 வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்
 தூக்கு : செந்துக்கு
 பெயர் : துயிலின் பாயல்.

கோடு உறழ்ந்து எடுத்த — மலைச்சிகரங்களுடன் மாறாட எடுத்த
 கொடுங்கண் இஞ்சி — வளைந்த இடத்தையுடைய புறமதிலும்
 நாடுகண் டன்ன — அகன்ற நாட்டைக் கண்டாற் போலப்
 பேரிடத்தை அகத்தே கொண்ட
 கணை துஞ்ச விலங்கல் — அம்புக்கட்டுகள் பொருந்திய இடை
 மதிலும்
 துஞ்ச மரக்குழாம் துவன்றி — கதவிடத்தே கிடக்கும் கணையை
 மரங்கள் பல செறிந்து

புனிற்றுமகள் பூணா ஐயவி - இளமகள் அரைத்துப் பூசிக் கொள்ளும்
ஐயவியாகிய வெண்சிறு கடுகல்லாத
ஐயவித் துலா மரங்கள்.

தூக்கிய மதில் - நாலவிடப்பட்ட மதிலினுடைய
நல் எழில் நெடும்பதவு - நல்ல அழகிய நெடிய கதவுகளை
முருக்கிக் கொல்லுபு - தாக்கிச் சிதைத்தலால்
நுனைமுரி மருப்பின் - நுனி முரிந்து குறுகிய மருப்பினை
யுடைய வாதலால்

ஏனம் ஆகிய - பன்றியைப் போலத் தோன்றும்
கடா அம் வார்ந்து - மதம் சொரிந்து
கடும் சினம் பொத்தி - மிக்க சினம் கொண்டு
மரம் கொல் - கணையமரம், காவல்மரம் முதலியவற்றை
யழிக்கும்

மழகளிறுமுழங்கும் பாசறை - இளங்களிறுகள் மிளிறும் பாசறைக்
கண்ணே

நீடினை யாகலின் - நெடிது தங்கிட்டாயாதலின்
காண்கு வந்திசின் - நினைக்க காண்டற்கு வந்தேன்.

ஆறிய கற்பின் - ஆறிய கற்பும்

அடங்கிய சாயல் - அடக்கம் பொருந்திய மென்மையும்

ஊடினும் இனிய கூறும் - ஊடற்காலத்தும் இன்மொழியே பகரும்
இன்கை இனிய முறுவலும்

அமிர்துபொதி துவர்வாய் - அமுதம் நிரம்பிய சிவந்த வாயும்

அமர்த்த நோக்கின்	- அமர்த்த கண்களையும்
சுடர் நுதல்	- ஒளி விளங்கும் நெற்றியும்
அசைநடை	- அசைந்த நடையுமுடைய நின்தேவி
உள்ளலும் உரியள்	- நின்னை நினைத்து வருந்துதற்கும் உரியாளாவாள்.
தோன்றல்	- சேரர் குடி தோன்றலே
திருமணி பொருத	- அழகிய மணிகள் இழைத்த
தாவின்று திகழ்விடு பசும்பொன் பூண்	- ஒட்டற்று விளங்கும் பசிய பொன்னலாகிய பூணாரம்
வயங்கு கதிர் வயிரமொடு	- விளங்குகின்ற கதிர்களையுடைய வயிர மணிகளுடன்
உறழ்ந்து	- மாறுபட்டு
சுடர்வர	- ஒளிவிட்டு விளங்க
புரையோர்	- கற்பால் உயர்ந்த நின்காதல் மகளிர்
எழுமுடி கெழீஇய திரு ஞெமர் அகலத்து	- அரசர் எழுவர் முடிப் பொன்னாற் செய்த ஆரமணிந்த திருவீற்றிருந்த விரிந்த நின் மார்பாகிய
உண்கண் துயில்இன் பாயல்	- மை தீட்டிய கண்கள் உறங்குதற்கினிய பாயிலடத்தை
பாலும்	- வினைமேற் செல்லுமிடத்து நீக்குதலும்
கொளாலும்	- மனைவயின் இருங்குங்காலத்து நீக்காது கோடலும்
வல்லோய்	- வல்லவனே

நின்சாயல் மார்பு	- நின் மென்மையமைந்த மார்பு
நனி அலைத்தன்று	- அவனது உள்ளத்தை வருத்துகின்ற தாதலால்
பாயல் உய்யுமோ	- படுக்கைக் கண் கிடந்து வருந்தும் வருத்தத்தினின்றும் உய்வாளோ; உய்யாளாதலால் விரைந்து சென்று அடைக.

பாடல்களைத் தொடர் தொடராகப் பிரித்து பொருள் கூறுவது சிறப்பிற்குரியது. இவ்வாறு அமைவதினால் உரையை வாசிப்போருக்கு எளிதில் பொருள் விளங்கிக் கொள்ள ஏதுவாக உள்ளது.

பெயர் பொருத்தம் காட்டுதல்

பதிற்றுப்பத்தின் ஒவ்வொரு பாடலும், பாடலடியில் இடம்பெறும் சிறப்பானத் தொடர்களைக் கொண்டு தலைப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இத் தலைப்பிற்கு அமைந்த பெயர் பொருத்தத்தையும் பாடல்களில் பயிலும் பிற தொடர்களை ஒளவை பொருத்தமுற விளக்கியுரைக்கிறார். சான்றாக,

16 ஆம் பாடல் துயிலின் பாயல் என்னும் பெயருடையதாகும். இப்பாடலில் நெடுஞ்சேரலாதனது மார்பினை அவனை விரும்பிய மகளிர்க்கும் பாயலெனச் சிறப்பித்தமையால் இதற்குத் துயிலின் பாயலென்று பெயராயிற்று எனப் பழையவுரையாசிரியர் கூறினர். “திருஞெமரகலத்துத் துயிலின் பாயல்” என்பதற்குத் துரைசாமிப்பிள்ளை கூறிய மற்றொரு நயம் சுவைதருவ தொன்றாகும், நெடுஞ்சேரலாதனது மார்பு திருமகள் வீற்றிருக்கும் சிறப்புடையதென்பது ‘திருஞெமரகலம்’ என்பதனால் விளக்கப் பெற்றது. அங்ஙனம் திருமகள் விரும்பி வீற்றிருக்கும் சேரலாதனது மார்பினை அவன் காதல் மகளிர்க்குப் பாயல் எனப் புலவர்

சிறப்பிக்கின்றார். பிறனொருத்தி தன் கணவன் மார்பினைத் தோய்ந்த வழி அதனை வெறுத்துப் புறந்தள்ளுதலே குலமகளிர் இயல்பு. சேரலாதனை விரும்பிய மகளிர், அவன் மார்பில் திருமகள் என்னும் மற்றொருத்தி பிரியாதுறைதலைக் கண்டும் அவனுடன் புலவாது அத்திருமகளின் இருப்பு ஆள் வினையிற் சிறந்த தம் கணவனாகிய சேரலதனுக்கு அழகென்று தெளிந்த தம்முடைய சார்பினால் திருவீற்றிருக்கும் அவன் மார்பிற் சார்ந்து பெறும் துயிலினையே மேன்மேலும் விரும்புகின்றார்கள். அவர்தம் காதற் சிறப்பினைக் கூறுதல் பற்றி இப்பாடல் துயிலின் பாயல் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று’’³¹ என இவ்வாசிரியர் கூறும் மற்றொரு நயம் சிறப்பிற்குரியதாகும்.

பதிற்றுப்பத்து 56 ஆம் பாடல் ‘வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி’ என்னும் பெயருடையதாகும். வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி என்பது, பகைவேந்தர் தங்கள் மெய்யை (உடம்பை) மறந்து சேரலதனோடு எதிர்த்து நின்று பொருது மடிந்தமை காரணமாக அதன் காரியத்தால் சேரலாதனுக்கு வந்து எய்திய வெற்றி வாழ்வாகும் எனவும், மறந்த வாழ்வு என்ற தொடரில் காரணப் பொருட்டாகிய ‘பிறந்த’ என்னும் பெயரெச்சம் வாழ்வு என்னும் காரியப்பெயர்க் கொண்டு முடிந்ததெனவும் பழைய உரையாசிரியர் பாட்டின் பெயர்க்காரணம் கூறினார். ஒளவை தமது உரையில், “‘வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி’ என்பதற்குப் பகைமையாற் போர் மேற்கொண்டு வந்து பொருத வேந்தர் தம்முடம்பைத் துறந்து சென்று துறக்கத்தே பெறும் வாழ்வு’’ எனப் பொருள்கூறிப் பகைவேந்தர் யாக்கை நிலையாமையை நன்குணர்ந்து தம் உடம்பை மறந்து என்றும் நிலைத்த புகழை விரும்பி இறக்க அதனால் அவர்களுதாகும் துறக்க வாழ்வினைச் சிறப்பித் துரைத்தலால் இப் பாடல் வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி என்னும் பெயருடையதாயிற்று எனப் பெயர்க்காரணமும் கூறினார். பகைவேந்தர் தமக்குரிய பருவுடம்பை மறந்து போர் செய்தலால் அவர் பெறும் துறக்க

வாழ்வினை மெய்மறந்த வாழ்ச்சி என்றார் என்னும் இவ்வுரை “நத்தம்போற் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும், வித்தகர்க் கல்லால் அரிது” என வரும் திருக்குறள் பரிமேலழகர் கூறிய உரைப் பொருளையுங் கொண்டு விளக்கம் அளிக்கின்றார். மக்கள் தம் புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்புக்கு உண்டாகும் வறுமையை ‘ஆக்கமாகுங் கேடு’ எனவும், புகழுடம்பு நிலைபெறப் பூதவுடம்பு இறத்தலை ‘வாதாருஞ் சாக்காடு’ எனவும் கூறி இவ்வாறு நிலையாதவற்றால் நிலையுடையன எய்துவார் சதுரப்பாடுடைய ராகலின் அன்னோரை “வித்தகர்” என மேற்காட்டிய குறளில் தெய்வப் புலவர் அறிவுறுத்தினாரெனவும் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் நன்கு விளக்கியுள்ளார். இந் நுட்பமனைத்தும் ‘வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி’ என்னும் ஒரு தொடரின் புலனாதல் கொண்டு இப்பாடல் இதனாற் பெயர் பெற்றது”³² என இவ்வுரையாசிரியர் விளக்கம் தருகிறார்.

71 ஆம் பாடலில் “அருவியாம்பல்’ என்பதற்கு நிறைந்த பூக்களாகிய ஆம்பல் எனப் பொருள் கூறினர். இப்பொருளுக்கு ஆர்வீ என்பது அருவீ எனத் திரிந்து அருவி எனக் குறுகிற்ற”³³ எனக் கூறி கலித்தொகை 22ஆம் பாடலில் ஆர்ந்து என்னுஞ்சொல் அருந்து எனத் திரிந்து நின்றதனை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளமை இவரது பழைய உரைநூற் பயிற்சியினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மேற்கோள் காட்டல்

இலக்கிய இலக்கண நூல்களுக்கு உரையெழுதும் உரையாசிரியர்கள், தங்களின் உரைகளுக்கு அரண் சேர்க்கும் வகையில் தொடர்புடைய பிற நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவது வழக்கம். அவ்வகையில் ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை தொல்காப்பியம், எட்டுத் தொகை நூல்கள், பத்துப்பாட்டு நூல்கள், நீதி நூல்கள் (திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது, பழமொழி) காப்பிய நூல்கள் (சிலப்பதிகாரம்,

மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை, சூளமணி), புறப்பொருள் வெண்பாமாலை முதலான நூல்கள் மேற்கோளாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

பதிறுப்பத்து 13 வது பாடலில் குமட்டூர் கண்ணனார் நெடுஞ்சேரலாதனது வெற்றிச் சிறப்பையும் பகைவர் நாடுகளின் வளத்தையும் பாடுகின்றார்.

ஏறுபொருத செறு உழாது

(பதிற். 13:2)

என்ற பாடலடிக்கு, பன்றிகள் தம்முடைய மருப்புக்களாற் கிண்டிப் புழுதியாக்கிய நிலம் எனப் பொருளுரைக்கின்றார். “பன்றி புல்வாய் உழையே கவரி என்றிவை நான்கு மேறெனற்குரிய (தொல்.பொரு.593) என்றதனால் பன்றி ஏறெனப்பட்டது. இதனாற் காடழி நாடாகிய முறை தெரிவித்தாராயிற்று”³⁴ எனத் தொல்காப்பிய நூற்பா மேற்கோளாக்கிப் பட்டுள்ளது.

20 வது பாடல் அட்டுமலர் மார்பன் எனும் தலைப்பமைந்த பாடலாகும். இப்பாடலின் முதலடி,

‘நூங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ’

(பதிற்.20:1)

என்பதாகும். “கோ என்றது, ஈண்டு புரப்போர் மேற்று சேரலாதன்பாற் சென்று பெருவளம் பெற்று தம்மைக் கண்டோர் உவந்து நோக்குவதன் குறிப்பறிந்து கூறுதலின், “நூங்கோ யாரென வினவினன்” என்றார். பிசிராந்தையாரும் இவ்வண்ணமே கோப்பெருஞ்சோழனைச் சிறப்பித்துரைக்கும் கருத்தால், ‘நூங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ. . . . கோழியோனே கோப்பெருஞ் சோழன்’ (புறம்.212) என்று கூறுதல் காண்க”³⁵ என புறநானூற்றுப் பாடலை மேற்கோளாக்கியுள்ளார்.

காப்பியாற்று காப்பியனார், நான்காம் பத்தில் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலின் மாட்சிமையைப் புகழ்கின்றார்.

வண்ட னனையைமன் னீயே வண்டுபட

ஒலித்த கூந்த லறஞ்சால் கற்பின் (பதிற்.31:23-24)

எனச் சேரலின் மனைவியின் சிறப்புரைக்கின்றார் புலவர்.

இதற்கு விளக்கம் அளிக்கும் உரையாசிரியர், “குழலும் கற்பும் நுதலும் மேனியும் உந்தியுமுடைய செல்வி என்க. மனையறத்திற்குரிய அறம் பலவும் கற்றுத் தெளிந்த அறிவும் செயலுமுடையனென்பது தோன்ற” அறஞ்சால் கற்பு என்றார் நுதல் குழைக்கு விளக்கம் தருமெனவே, இழைக்கு விளக்கம் தருவது மேனியாதல் பெற்றாம் நுதல் குழைக்கு விளக்கம் தருதலை, “குழை விளங்காய் நுதல்” (குறுந்.34) என்று பிறரும் கூறுதல் காண்க. சிவந்த ஒளியடைத்தாதலின், அருந்ததி செம்மீன் எனப்பட்டது”³⁶ என விளக்கம் கூறிக் குறுந்தொகைப் பாடலடியை மேற்கோளாகக் கூறியுள்ளார்.

81 வது பாடலில், ‘பெருவாய் மலரொடு’ என்றத் தொடருக்கு உரையாசிரியர் பின்வருமாறு உரை விளக்கம் தருகிறார். “பெருவாய்மலர் – இருவாட்சிப்பூ. இதனை இருள்வாசி யென்றும் நள்ளிருணாறி யென்றுங் கூறுப. “நரந்த நாக நள்ளிரு ணாறி” என்று குறிஞ்சிப் பாட்டு கூறுகின்றது. பசும்பிடி, பச்சிலைப்பூ, இதனை இக்காலத்தார் மனோரஞ்சிதம் என்பர்; “பசும்படி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா” (குறிஞ்.70) என வருதல் காண்க”³⁷ என்கிறார்.

அமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கள்

மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய (பதிற்: 22:9-10)

இவ்வடிவுக்கு விளக்கம் உரைக்கும் உரையாசிரியர், “பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல் இவ்வாழ்வார் யாவர்க்கும் தலையாய கடனாதலின் “பாத்துண்” டென்றார். உண்ணவென்பது உண்டெனத் திரிந்து நின்றது. இசையாகிய பயனின்றிக் கொன்னே மூத்து விளியும் யாக்கை யென்றற்கு மூத்த யாக்கையென வானாது கூறினார். இசையிலா யாக்கை’ (குறள்.229) என்று சான்றோர் கூறுவது காண்க”³⁸ என்று குறட்கருத்தினைச் சுட்டுகின்றார்.

நிரைய வெள்ளம் என்னும் தலைப்பிற்கு விளக்கம் கூறுகையில், “களிறுகள் நிரை நிரையாகச் செல்லும் இயல்பினவாதலின், ‘நிரைகளி’ ரென்றும், அவை எண்ணிறந்தனவாய் வெள்ளம்போல் பரந்து சேரலின், “நிரைகளிறொழுகிய வெள்ளம்” என்றும், இவ்வாளைப் படையொடு கூடிய பெருந்தானை பகைவர்க்கு நிரயத் துன்பம் போலும் துன்பத்தைச் செய்யும் இயல்பற்றாதல் தோன்ற, நிரைய வெள்ளமென்றும் கூறினார். “விரவுக் கொடி யடுக்கத்து நிரையத் தானையொடு” (சிலப்.26:37) எனச் சான்றோர் கூறுதல் காண்க”³⁹ எனச் சிலப்பதிகாரப் பாடலடியை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

30 வது பாடலடிகளான,

அரக்த்தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்

டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்

(பதிற். 30:26-27)

என்பதற்கு விளக்கவுரையில் உரையாசிரியர், “தழை முதலியன வின்றி நிற்கும் கோடும் அரக்குப் போர் சிவந்து நுண்மணல் பரந்து தோன்றுதலின், “அரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடு கொண்டு” என்றும் அந்நிலத்தே இயங்கும் மகளிர் கழலொடு மறுகும்” என்றும் கூறினார். கழல் ஈண்டுச் செருப்பு, கழலிற் செந்தாமரையடிகள் புல்லா (சீவக.1648) என்புழிக் கழல் என்றதற்கு, நச்சினார்க்கினியர் செருப்பெனப் பொருள் கூறியிருப்பது

காண்க’’⁴⁰ எனச் சீவகசிந்தாமணி நச்சரின் உரையை மேற்கோளாகக் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு இலக்கண இலக்கிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டி உரையைத் தெளிவுபடுத்தியிருப்பது ஒளவையின் உரைத் திறத்திற்குச் சான்று பகரும்.

பண்டையோர் மரபு எடுத்துரைத்தல்

இலக்கிய ஆசிரியர்கள் தாம் எழுதுகின்ற படைப்பில் உவமையாகவே உதாரணமாகவோ அல்லது இன்னபிற காரணங்களுக்காவோ பண்டைய மரபினை கூறிச் செல்வர். கால வளர்ச்சியில் அப்பழ மரபு மறையும் பொழுது இலக்கியத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சி வாசகர்களுக்கு விளங்காமல் போகும் சாந்தியங்கள் உண்டு. உரையாசிரியர்கள் இதனைக் கருத்தில் கொண்டு அந்நிகழ்ச்சியின் பின்புலத்தினை விளக்கிச் செல்வர். துரைசாமிப்பிள்ளை பதிற்றுப்பத்து உரையில் பண்டைய மரபு குறித்த செய்திகளை எடுத்துரைப்பதைக் காணமுடிகிறது.

முதுமக்கள் தாழி

“இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் பழக்கம் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே காணப்படுகிறது. இறந்தவர்களைப் புதைக்கப் பலமுறைகள் கையாளப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று தாழில் வைத்துப் புதைப்பதாகும். இம்முறை இந்தியாவில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் இறந்தவர்களை மண்ணில் புதைக்கும் பழக்கம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. மணிமேகலையில் சுவக் குழிகளைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ‘சடுவோர் இடுவோர் தொடு குழிப் படுவோர், தாழ்வயின் அடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்’ எனவே

மணிமேகலையின் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தாழியில் வைத்துப் புதைக்கும் முறை காணப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. இத்தாழியை முதுமக்கள் தாழி என்றும் கூறுகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் தரைமட்டத்திற்கு மேல் எவ்வித அடையாளமும் இன்றி நிலத்துக்குக் கீழே தாழியைப் பழங்கால மக்கள் புதைத்துள்ளனர். அகழ்வாய்வுகளின் மூலம் இவை தெரிய வருகின்றன. தமிழ் நாட்டில் நான்கு வகையான முதுமக்கள் தாழிகள் காணப்படுகின்றன.

தென்னிந்தியாவில் ஆதிச்சநல்லூர், அமிர்தமங்கலம், அமராவதி போன்ற இடங்களில் கிடைத்தவை முதல்வகை.

வட்டமான அடிப்பகுதியை உடையவை இரண்டாம் வகை.

குழந்தைகளைப் புதைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட தாழிகள் மூன்றாம் வகை. சங்கனக்கல்லு, கொற்கை ஆகிய இடங்களில் நடந்த அகழ்வாய்வுகள் மூலம் கிடைத்துள்ளன.

நிவாசா, தெக்கலிக்கோட்டா ஆகிய இடங்களில் கிடைத்தவை நான்காம் வகையைச் சார்ந்தவை, கொற்கையில் ஒன்றின்மேல் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த முறை வட பகுதியிலிருந்து வந்ததாகும்.’’⁴¹

துளங்கு நீர் வியலக மாண்டினிது கழிந்த

மன்னர் மறைந்த தாழி

(பதிற்.44:21-22)

என்ற பாடல்களில் தாழி என்னும் சொல்லும் பொருள் கூறும் உரையாசிரியர்; “தாழி – மன்னர் இறந்த வழி அவர் உடலை மண்ணாற் செய்த பாணைக்குள் வைத்துப் புதைப்பது பண்டையோர் மரபு. இதனை முதுமக்கட் தாழி என்றும் வழங்குவர். ‘வளவன் தேவருலக மெய்தினனாதலின், அன்னோற்

கவிக்கும் கண்ணகன் தாழி' (புறம்.228) என வருதல் காண்க''⁴² என உரை வழி பண்டைய மரபுச் செய்தி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

கடல் பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவன் தன்னை நாடி வந்து புகழ் பாடிய கலைஞர்களுக்கு அளித்த கொடைத் தன்மையை, பரணர்

பைப்பொற் றாமரை பாணர்ச் சூட்டி
ஒண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டிக்
கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்
கடலொ டுழந்த பனித்துறைப் பரதவ (பதிற்.48:1-4)

என பரணர் பாடுகின்றார்.

உரை விளக்கம் தரும் உரையாசிரியர், “புகழ்பாடும் பாணர்களுக்கும் விறலியருக்கும் வேந்தரும் பிறசெல்வரும் முறையே பொற்றாமரையும் பொன்னரி மாலையும் வழங்குவது பண்டையோர் மரபு. “பாணன் சூடிய பசும்பொற்றாமரை, மாணிழை விறலி மாலையொடு தயங்க’’⁴³ (புறம்.141) எனப் பண்டைய மரபு செய்தியையும் தொடர்புடைய கருத்து பிற இலக்கியங்களில் இடம்பெறுதலையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனின் வெற்றிச் சிறப்பைக் காக்கைப் பாடினியார்,

செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கும்
எந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்
கோள்வன் முதலைய குண்டுகள் ணகழி
வானுற வோங்கிய வளைந்து செய்புரிசை
(பதிற்.53:6-10)

எனப் புகழ்கின்றார்.

இவ்வடிகளுக்கான விளக்கப் பகுதியில், “கோட்டை வாயிலில் பகைவரை மகளிராக்கி அவர் அணிந்து கோடற்குச் சிலம்பும் தழையும் பந்தும் கட்டித் தொங்க விடுதல் பண்டையோர் மரபு. அதனால், “செம்பொறிச் சிலம்பொடணித் தழை தூங்கும் வாயில்” என்றார். நக்கீரனாரும், “செருப்புகள் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி, வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்க’ (முருகு 68) என்று கூறுவர்”⁴⁴ எனப் பண்டைய மரபுச் செய்தியைச் சுட்டுகின்றார்.

போரில் வெற்றிப்பெற்ற குட்டுவன், படை வீரர்களை மகிழ்விக்கும் வண்ணம் அவர்களுக்குப் பரிசுப் பெருட்களை நல்கினான். அதுமட்டுமின்றி தன்னைப் புகழ்ந்துப் பாடிய கலைஞர்களுக்கும் பரிசு கொடுத்து மகிழ்விக்கின்றான். கொடை நல்குதலில் கூட மன்னன் ஒரு மரபினைப் பின்பற்றி உள்ளான். குட்டுவனைப் புகழ்ந்துப் பாடிய பரணர்,

பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுக (பதிற். 48:22)

கொண்டி மள்ளர் கொல் களிறு பெறுக (பதிற்.43:25)

என்று கூறுகின்றார்.

உரை விளக்கம் தரும் உரையாசிரியர், “பாணனுக்குக்குகளிறும் விறலிக்குப் பிடியும் கொடுத்தல் மரபு. “களிறு பெறுவல்சிப் பாணன் (நற்.350) என்று பிறரும் கூறுதல் காண்க”⁴⁵ என்ற விளக்கியுரைக்கின்றார்.

உரைவழி பண்டைய மரபுச் செய்திகளை எடுத்துரைப்பது உரையாளர் செய்யும் பிறிதொரு பயனாகும்.

வாழ்வியல் செய்திகள்

24 ஆம் பாடலில் செங்குட்டுவனின் பெருமையும் கொடைச் சிறப்பையும் கூறி வாழ்த்துகிறார் குமட்டுர் கண்ணனார்.

“குரைத்தொடி மழுகிய உலக்கை வயின்தோறு
அடைச் சேம்பு எழுந்த ஆடுறும் மடாவின்”

(பதிற்.24:19-20)

என்பது பாடல்.

இவ்வடிகளுக்கு உரைகூறும் உரையாசிரியரின் உரையுள் வாழ்வியல் சார்ந்த கருத்துகள் பயின்று வருகிறது. மேற்கண்ட செய்யுளடிகளின் விளக்கமாவது, “இடையற வின்றிச் சமைத்தற்கு வேண்டும் அரிசியைக் குற்றிக் குற்றித் தேய்ந்தொழிந்தமை தோன்றத், “தொடி மழுகிய உலக்கை” எனக் கூறப்பட்டது. குற்றுந்தோறும் ஓசை யெழுப்புவது பற்றித் தொடி, குரைத்தொடி யெனப்பட்டது தென்றுமாம். உலையிடும் அரிசியைத் தீட்டிக் கோடற் பொருட்டு அட்டிற் சாலைக்கண் மரவுரலும் தொடியிட்ட வுலக்கை உளவாதலின், “உலக்கை வயின்தோறும்” என்றார். இலையோடு கூடிய சேம்புபோல அகன்ற வாயையுடையதாதலால், சோறு சமைக்கும் மடாவினை” அடைச்சேம்பெழுந்த ஆடுறுமடா’ வென்றார். சேம்பின் அடி மடாவின் அடிப்பகுதிக்கும் அதன் இலை அகன்ற வாய்க்கும் உவமம். இதுபோலும் வடிவில் இக்காலத்தும் சோறு சமைக்கும் மண்மிடாக்கள் நாட்டுப் புறங்களிற் காணப்படுகின்றன. இம் மடாக்களை நேரிற் கண்டறியாதார் தம் தமக்கு வேண்டியவாறுரைப்பர். மடா, மிடா வெனவும் வரும் இக்காலத்தவர் முடாவென வழங்குவர்”⁴⁶ உரையாசிரியர் தரும் இவ்விளக்கம் வாழ்வியலின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

உரையாசிரியர், மடா, மிடா என மக்களால் கூறப்படுதலும் காண்க என்கிறார். இன்று இச்சொல் ‘மொடா’ எனக் கூறுதலும் வழக்கில் உள்ளது. ‘மொடா’ என்னும் இச்சொல் காஞ்சிபுர மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியினரால் வழங்கப்பட்டு வருதலைக் காணமுடிகிறது.

கடியேர் பூட்டுதல் (43) எனும் இச்சொல்லிற்கான விளக்கமாக, “ஆண்டின் விளைவு குறித்து முதற்கட் பூட்டும் ஏராதல்பற்றி, “கடியேர் பூட்டுநர்” என்றார். இதனைப் பொன்னேர் பூட்டுதல் என்று இக்காலத்து வழங்குவர்”⁴⁷ என விளக்கமளிக்கிறார்.

தை மாதத்தின் முதல் நாள், பொங்கல் விழாவாக தமிழர்களால் கொண்டாப்படுகிறது. இத்தினத்தின் அடுத்த நாளில் கொண்டாப்படும் தினம் “உழவர் தினமாகும்” இவ்விழாவன்று உழவுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் மாடுகளுக்கு நன்றி செய்யும் விதமாக இப்பண்டிகை இன்று மக்களால் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்தினத்தில் கிராம மக்கள் தங்களின் உழவுமாடுகளை அலங்கரித்து, எல்லோரும் ஒரே இடத்தில் ஏர்பூட்டி ஆரவாரம் செய்து மகிழ்ந்து இருப்பர். இவ்வாறு பூட்டப்படுதலையே “பொன்னேர் பூட்டுதல்” என்பர். இத்திருநாள் உழவர்களின் உழவுத் தொழிலை போற்றுவதாக அமைகிறது.

ஆனால் இன்று வேளாண்மையில் புதிய அறிவியல் நுணுக்கம் வந்ததன் காரணத்தால் உழவர்கள் மாடுகளைக் கொண்டு உழவு செய்தலைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். அதனால் மாடுகள் வைத்து உழவு செய்வோரின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. அண்மைக் காலத்தில் பொன்னேர் பூட்டும் இவ்விழா பொலிவு இழந்து காணப்படுவதற்கு இது முக்கியக் காரணமாகும்.

சொரி சுரை கவரு நெய்வழி புராலின்

பாண்டில் விளக்குப்

(பதிற். 47:5-6)

சேரன் செங்குட்டுவனின் நாட்டு வளம் கூறப்பட்டுள்ளது. நாட்ட வளம் குறித்த விளக்கவுரைப் பகுதியில், “மாடங்களின் செல்வ மிகுதியும் இதனால் குறித்தாராயிற்று. அகல் போல் இடம் விரிந்து ஒரு பக்கத்தை

குவிந்து சுரைபுடைத்தாய் உள்ளே திரி செறிக்கப்பட்ட கல் விளக்கினை “பாண்டில் விளக்கு” என்கிறார். திரியெரியுங்கால், அதனால் நெய் கவரப்படுதலால், “சொரிசரை கவரும் நெய் என்றார். கூத்தாடு களரிக்கு வேண்டும் ஒளியின் பொருட்டுப் பருத்த திரியிட்டு எரிப்ப வாதலின், “பாண்டில் விளக்குப் பருஉச் சுட ரழல்” என்றார். இவ்விளக்கு சேலம் சில்லாவிலும் வடார்க்காடு சில்லாவிலும் இக்காலத்து மண்ணெண்ணெய் யெரிக்கும் பேரொளி விளக்குகள் வருவதற்கு முன் வழக்கிலிருந்தன. மூங்கில்களை உயரமாக நட்டு அவற்றின் தலையை மூன்று விரிச்சல்களாகப் பகுத்து அவற்றின் இடையே மட்பாண்டிலைச் செறித்துப் பருத்த திரியிட்டு எண்ணெய் பெய்து எரிப்பர். கூத்தாடும் களரியின் வலப்பக்கத் தொன்றும் இடப்பக்கத் தொன்றுமாக இரண்டு பாண்டில்கள் நிறுத்தப்படும். திரிமுழுதும் எரிந்துபோகாவண்ணம் தடுத்தற்கே கரை பயன்படும்”⁴⁸ என மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த கருத்துகள் உரையுடன் எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. இதன்மூலமாக அவ்வவ் கால மக்களின் வாழ்வியல் செய்திகளை உரைகள் உணர்த்துவது பிறிதொரு பயனுமாகும்.

கல்வெட்டு செய்திகள்

“பண்டைய வரலாற்றை அறிய உதவும் தொல்லியல் சான்றுகளுள் கல்வெட்டும் ஒன்றாகும். பண்டைக் கால கல்வெடு எழுத்துக்களை அறிந்து அவற்றின் பொருளை விளக்கும் கலையே கல்வெட்டியல் எனப்படும். கல்வெட்டுக்களைப் படித்தறிய பன்மொழிப் புலமையும், பண்டைய எழுத்துக்களைப் படிப்பதில் சிறந்த தேர்ச்சியும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். வழக்கற்றுப்போன எழுத்துமுறை மொழி ஆகியவற்றை அறிந்திருப்பதோடு இக்கால இலக்கண வழிகளையும் அகராதி சொற்களையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். கல்லில் பொறிக்கப்படும் செய்திகள் கல்வெட்டுகள் என்று குறிப்பிடப்படும். கல்லில் மட்டுமின்றி, களிமண், பட்டிகைகள், உலோகம்,

தந்தம், சங்கு மட்கலன்கள், சுடுமண் பொம்மைகள், மரம், கோரைத்தாள் ஆகியவற்றின் மீது தொன்மைக் காலத்தில் எழுதப்பட்டன.

கல்வெட்டுகள் முதன்நிலைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுகின்றன. பண்டைய மனிதனின் வரலாற்று அறிவைக் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. கிரேக்கம், மெசப்பட்டோமியா, நைல் நதிக்கரை, சீனா, மாயன் இந்தியா போன்ற பகுதிகளிலிருந்த நாகரிகங்களை அறியக் கல்வெட்டுகள் பேருதவி புரிகின்றன. இந்தியாவில் தான் கல்வெட்டுகள் பெருமளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய இலக்கியங்களில் வரலாற்று, சமூக ஆதாரங்கள் காணப்படும் அவை ஓரளவே உண்மை பயப்பனவவாக உள்ளன. கால வரையிலமைந்த வரலாறோ தொடர்ச்சியான உண்மை வரலாறோ அவற்றில் காணப்படவில்லை. ஆனால் கல்வெட்டுகளின் மூலம் பண்டைக் கால அரசர்களின் வரலாறு, அவர்தம் குடும்பத்தார், நாட்டின் பரப்பளவு, வெற்றி பெற்ற நாடுகள், அவற்றின் பெயர்கள், அரசர்களின் பெயர்கள், புவியின் அமைப்பு, ஊர்களின் பெயர்கள், அரசு அலுவலர்கள், ஆட்சிமுறை, கிராம நிருவாகம், தொழிற் குழுக்களின் பெயர்கள், வணிகக் குழுக்களின் பெயர்கள், கொடைகள், நில அமைப்பு, கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கொடைகள், கல்விச் சாலைகள், வேளாண்மை, பொருளாதாரம், நாணயம், சட்டம், பொதுப்பணிகள், காலக்கணிப்பு ஆகியவற்றை அறியமுடிகிறது. கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப் பட்டுள்ள காலங்களும் வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கு உதவி புரிகின்றன. விக்ரிம ஆண்டு, சக ஆண்டு, குப்தர் ஆண்டு, சேதிஆண்டு, அர்சர் ஆண்டு, கொல்லம் ஆண்டு, அரசர்களுக்கான ஆட்சி ஆண்டு போன்ற ஆண்டுகளின் மூலம் காலக்கணிப்பைச் செய்ய இயலும். இந்தியக் கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும், நாள்தோறும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வண்ணம் உள்ளன.

குறிப்பாகத் தென்னிந்திய கல்வெட்டுகளே பெருமளவில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன.”⁴⁹

ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளையும் தாம் உரையெழுதும் நூல்களில் குறிப்புக் காட்டும்போது அதில் கல்வெட்டுக் குறிப்புகளைக் காட்டிச் செல்கிறார்.

பதிற்றுப்பத்து இரண்டாம் பத்து பாடியவர் குமட்டுர் கண்ணனார். குமட்டுர் என்பது இவரது ஊர். கண்ணனார் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் இந்நூலின் இரண்டாம் பத்தின்கண் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலதனைப் பாடியுள்ளார். இமயவரம்பனைப்பாடி, உம்பற்காடு என்ற பகுதியில் ஐந்நூறு ஊர்களைப் பிரமதாயமாகவும், அவனது தென்னாட்டு வருவாயுள் பாகமும் பெற்றாரென இரண்டாம் பத்தின் பதிகம் கூறுகிறது.

“குமட்டுர் என்ற பெயருடைய லூர்கள் நம் நாட்டில் இப்போது காணப்படவில்லை. கல்வெட்டுக் காலங்களில் இருந்து பின் மறைந்துபோன லூர்கள் பல உண்டு. ஆதலால் அவற்றை நோக்குமிடத்துக் குமட்டுரெனப் பெயரிய லூர்கள் இரண்டு கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று, குண்டூர் சில்லாவின் தலைநகரான குண்டூர் அங்குள்ள கல்வெட்டொன்று (A.R.NO.83 of 1971). அதனை, ஒங்கேரு மார்க்கத்திலுள்ள குமட்டுறு என்று குறிக்கிறது. அது சகம் 1080 ஆம் ஆண்டில் (கி.பி.1158) தோன்றியதாகும். மற்றொன்று புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த சித்தன்னவாசல் என்னுமிடத்திற் காணப்படும் கல்வெட்டு, இச் சித்தன்னவாசல் கல்வெட்டின் காலம் கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டாகவோ மூன்றாம் நூற்றாண்டாகவோ இருக்கலாம் என்று கல்வெட்டாராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். (P.S.Ins.NO.1) இஃது அசோகபிராமி யெழுத்தாக எண்ணப்படுகிறது. தமிழ்த் தொடரொன்று அசோகபிராமி யெழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள

தெனவும், இவ் வழக்காறு மதுரை, திருநெல்வேலி சில்லாக்களில் வழங்கிய தெனவும் எடுத்தோதி, இதனை அறிதின் முயன்று படித்துப் பொருள் உண்மை கண்ட கல்வெட்டுத்துறைத் தலைவர் திரு.கே.வி. சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள், இக்கல்வெட்டு, “யோமிநாட்டுக் குமட்டூர்” பிறந்தான் காவுதி யிதனுக்குச் சித்துப்போச்சில் இளையாஞ் செய்த அதிட்டானம் என நிற்கிறதெனவும் கூறியுள்ளார். யோமிநாடு என்பது ஓய்மாநாடென்பதன் திரிபெனக் காணப்படவே, இக்கல்வெட்டு, “ஓய்மா நாடுக் குமட்டூர்ப் பிறந்தான் காவுதியிதனுக்குச் சித்துப் போச்சில் இளையார் செய்த அதிட்டானம், எனப் படிக்கப் படுவதாயிற்று. குண்டூர்க் கல்வெட்டையும் சித்தன்னவாசற் கல்வெட்டையும் நோக்குமிடத்துக் கண்ணனாரது குமட்டூர் ஓய்மா நாட்டுக் குமட்டூராமெனக் கருதுதற்கேற்ற வாய்ப்புடையதாகிறது. ஈதனுக்கு என்பது யாதனுக்கு என்பதன் பிராமியெழுத்தா லுண்டாகும் திரிபெனக் கொள்வதாயின், ஓய்மாநாட்டுக் குமட்டூர்ப் பிறந்தானான காவிதி யாதனுக்கு இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கோ, அவன் தந்தை உதியன் சேரலதனுக்கோதானைத் தலைமை வகையிலோ வேறு வகையிலோ தொடர்பிருந்திருக்குமெனக் கோடற்கு இடமுண்டாகிறது. இவ்வகையில் ஓய்மாநாட்டுக் குமட்டூர் இரண்டாயிரமாண்டுகட்கு முன்பே விளங்கியிருந்த தொன்மை நலமுடையதென்று தெளியலாம்.

இனி, ஓய்மா நாடென்பது தென்னார்க்காடு சில்லாவில் திண்டிவனம் தாலுக்காவையும் செங்கற்பட்டு சில்லாவின் மதுராந்தகத் தாலுக்காவின் தென்பகுதியையும் தன்கண் கொண்டு விளங்கிய தொன்மை நாடாகும். இந்த ஓய்மாநாடு இடைக் காலப் பல்லவ சோழ பாண்டியர் காலத்தேயுமன்றிச் சங்க காலத்திலும் சிறப்புற்றிருந்த தென்பது, ஓய்மாநாட்டு நல்லியக் கோடனை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் சிறுபாணாற்றுப்படை பாடி சிறப்பித்தலால் தெளிவாகிறது. இந்நாட்டிற் காணப்படும் ஊர்களுள் குமட்டூர் என்று பெரியதோர் ஊர் காணப்பட

வில்லை. ஆயினும் திண்டிவனத்திற்கு மேற்கில் குமட்டுரென்றோர் ஊருளது. பண்டைய குமட்டூர் இப்போது முட்டுரெனச் சிதைந்து வழங்குவதாயிற்றெனக் கொள்ளின், இரண்டாம் பத்தைப் பாடிய குமட்டுர்க் கண்ணனார் தொண்டை நாட்டு ஓய்மா நாட்டைச் சேர்ந்த சான்றோர் என்பது தேற்றம். இவர்க்கு இமயவரம்பன் நல்கிய ஊர்களைப் பிரம்ம தாயமெனப் பதிகம் கூறுதலால், அவற்றைப்பெற்ற கண்ணனார் பார்ப்பன ரென்பது விளங்குகின்றது’’⁵⁰ எனப் பாடிய புலவர் வரலாறு விளக்கியுரைக்கப் படுகிறது.

பதிற்றுப்பத்து நான்காம் பத்தினை காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலின் வெற்றிச் சிறப்புப் பற்றி 38 ஆவது பாடலில் பதிவு செய்கிறார். அதில் சேரலாதன் நன்னன் என்பானை வெற்றிக் கொண்டது பற்றியும், அந்நன்னன் குறித்துக் கல்வெட்டு குறிப்பதையும் உரையுள் சுட்டிச் செல்கிறார்.

“சேரலாதன் இளையானாய் முடிசூடிக் கொண்ட காலத்தே தாமே சேர வாரிக் குரியோரெனச் சிலர் நன்னன் என்பான் துணையால் சேரவேந்தராயிருந்தனர். அவர்க்குத் துணையாம் வகையால் சேர நாட்டின் ஒரு பகுதி நன்னன் வசமிருந்தது; அதனால் அக்காலத்துச் செய்து கொண்ட சூளுறவுக் கேற்பக் களங்காய்க் கண்ணியும் நார்முடியும் கொண்டான் என்று கேடல் நேரிதாம். வாகைப் பெருந்துறை யென்னுமிடத்து இவன் அந்த நன்னனை வென்று தான் பண்டிழந்திருந்த நாட்டைவென்று கொண்ட செய்தியை, ஆசிரியர் கல்லாடனார், “குடாஅது இரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவிற, பொலம்பூணன்னன் பொருந்துகளத் தொழிய, வலம்படு கொற்றந் தந்த வாய்வாட், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல், இழந்த நாடு தந்தன்ன, வளம்’’ (அகம்.199) என்று கூறுவர். இப்பத்திற்குரிய ஆசிரியரான காப்பியாற்றுக் காப்பியனாரும், இச் சேரமான் நன்னனை வென்றதை, “பொன்னங்கண்ணிப் பொலந்தேர்

நன்னன், சுடர்வீ வாகைக் கடி முதல் தடித்த தார்மிகு மைந்தின் நார்முடிச் சேரல்'' (பதிற்.40) என்று பாராட்டுகின்றார். நன்னனது கடிமரம் தடிந்து களங்காய்க் கண்ணியையும் அவனைக் கொன்று, தான் இழந்த நாட்டைப் பெற்ற பின்பு நார் முடியையும் மாற்றிக் கொண்டான். மாற்றிக்கொண்ட பின்னரும், அவன் வென்றி மாண்பு குறித்துப் படைப் பெயராலே வழங்கப்படுவா னாயினானென வறிக.

இந்த நன்னன் வசமிருத் சேர்நாட்டுப் பகுதி இப்போதுள்ள பொள்ளாச்சித் தாலுகாவாகும். இதன்கண் ஆனைமலையென்னும் ஊர் பண்டை நாளில் நன்னனார் என்ற பெயர் கொண்டிருந்த தென ஆனைமலைக் கல்வெட்டுக் (A.R.NO.214 of 1927-28). வீர கேரள வளநாட்டு நன்னனார் கூறுகின்றது. இவனொடு களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல் போருட்ற்றி வென்றி யெய்திய வாகைப் பெருந்துறை, இப்போது ஈரோட்டுக் கருகிலுள்ள பெருந்துறையாகலாம்''⁵¹ என்கிறார்.

ஐந்தாம் பத்து 48 ஆவது பாடலில் செங்குட்டுவனின் கொடைச் சிறப்பை பரணர் பாடியுள்ளார். செங்குட்டுவன் தம்மை நாடிவந்த கலைஞர்களுக்கு 'வானம் மழை சொறிவது போலக் கொடை நல்கினானாம். உரை கூறும் துரைசாமிப்பிள்ளை, ''பாணர் முதலாயினார்க்கு வழங்கும் வழக்குப் பிற்காலத்தும் அரசர்பால் காணப்படுகிறது. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்த மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழன், ''பெரும் புலவரும் அருங்கவிஞரும் நாப்புறு நல்லிசைப் பாணரும் கோடியரும் குயிலுவரும் நாடு நாடு சென்று இரவலராய் புகழ் படைப்பக்'' (South Indian Inscription, V.No.645) கொடை வழங்கிய செய்தி கல்வெட்டுக்களால் தெரிகிறது''⁵² எனக் கல்வெட்டுச் செய்தியை எடுத்துரைப்பது உரையைப் பயில்வோர் கூடுதலான தகவல்களை அறிய உரையாசிரியர் வழிவகைச் செய்கிறார்.

வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடி

(பதிற்.74:7)

என்ற இவ்வடியில் குறும்பொறை என்ற சொல்லுக்குப் பொருளுரைக்கு மிடத்து, “வரையகம், பெருமலைத் தொடர்குறும்பொறை, சிறுகுன்றுகள் நிறைந்த மலைபக்கம் கொச்சிநாட்டுப் பகுதிகளை இடைக்காலக் கல்வெட்டுக்கள் நெடும்பொறை நாடென்றும் குறும்பொறை நாடென்றும் (A.R.NO.321 of 1924) கூறுகின்றன”⁵³ எனக் கூறுதிலிருந்து கல்வெட்டுச் செய்திகளை அறிந்துகொள்ள உரைகள் உதவுகின்றன.

இக்காலத்தும் ‘குறும்பொறை’ என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் உள்ளன. சான்றாக, காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், மதுராந்தகம் தாலுக்காவிற்குட் பட்ட ஒரு கிராமத்திற்கு, ‘குறும்பொறை’ எனும் பெயர் அமைந்திருப்பது, பண்டைய கல்வெட்டுச் செய்திகளைத் தெளிவுபடுத்தும் ஆவணமாக உள்ளது.

பாடினோர் வரலாற்றில் கபிலரின் வரலாற்றுப் பின் புலத்தை விளக்கியுரைப்பதைக் காணமுடிகின்றது. “சங்கத் தொகை நூல்களிற் காணப்படும் சான்றோர்களுள் சான்றோர் பரவும் சால்புமிக்க வருட் கபிலர் சிறந்தவராவர். இவர் இந்நூலில் ஏழாம்பத்தால் செல்வக்கடுக்கோ வாழியாதனைச் சிறப்பித்துள்ளார். “யானே பரிசிலன் மன்னும் அந்தணன்” எனத் தாமே தம்மை அந்தணனென்று கூறுவதும், மாறோக்கத்து நப்பசலையார் “புலனழுக்கற்ற அந்தணாளன்” என்பதும் நோக்குவார்; இவர் அந்தணரில் தலையாய அந்தணகரன விழைவர். இவர் பறம்பு நாட்டு வாதவூரில் பிறந்தவர். வாதவூர் கல்வெட்டுக்களே அதனைத் “தென் பறம்பு நாட்டுத் திருவாதவூர்” என்று குறிக்கின்றன.

இந்நாட்டு வேந்தனான வேள்பாரிக்குக் கபிலர் உயிர்த்துணை வராவர். அவன் இறந்தபின் அவன் மகளிரைக் கபிலர் தன் மக்களாகக் கொண்டு சென்று திருக்கோவிலூரில் மலையமான் மக்களுக்கு மணம் புரிவித்த செய்தி உலகறிந்ததொன்று திருக்கோவலூர் கல்வெட்டொன்று,

“மொய்வைத்தியலு முத்தமிழ் நான்மைத், தெய்வக் கவிதைச் செஞ்சொற் கபிலன், மூரி வண்டடக்கைப் பாரிதன் னடைக்கலப் பெண்ணை மாலையர்க் குதவிப் பெண்ணை, அலைபுனை லழுவத் தந்தரி கூஞ்செல, மினல்புகு விசம்பின் வீடு பேறெண்ணிக் கனல் புகுங் கபிலர்க்கல்லது” (S.I.I.Vol.vii, NO.863) என்று கூறுகிறது. இவர் பாடியனவாகச் சங்கத் தொகை நூல்களுள் பரிபாடல் ஒன்றொழிய ஏனை யெல்லாவற்றிலும் பல பாட்டுக்கள் உண்டு. பதினெண்கீழ்க்கணக்கென்பனவற்றுள் ஒன்றான இன்னா நாற்பதென்பதும் கபிலர் பாடிய தெனப்படுகிறது.”⁵⁴

“நீகண் டனையே மென்றனர் நீயும்” (பதிற்.63:13)

இவ்வடியில் போர் வீரர்கள் செல்வக்கடுக்கோ வாழியாதனிடத்து சூளுரைப்பதாக கபிலர் பாடியுள்ளார். பண்டையக் காலத்தில் இவ்வழக்கம் இருந்ததைப் பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் தெளிவுப்படுத்துகிறது. இடைக்காலத்தில் வீரர்கள் சூளுரைப்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன என்று உரையாசிரியர் உரைவழி புலப்படுத்துகிறார். “இடைக்காலத்தில் இவ்வாறே வீரர்கள் சூளுறவு செய்த செயல்களைத் திருக்கோயிலார் வட்டத்து எலவானாசூர் முதலிய இடங்களிற் காணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் (A.R.NO.500 of 1937-38) கூறுகின்றன.”⁵⁵

இவ்வாறு கல்வெட்டுச் செய்திகளை எடுத்துரைத்து தம் தொல்லியல் அறிவுத் திறத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். இதிலிருந்து ஒளவை ஒரு கல்வெட்டறிஞர் என்பதும் அறியலாகிறது. தாம்படைத்த பிற நூல்களிலும் கல்வெட்டுச் செய்திகளைக் கூறிச் செல்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

வரிக்கு வரி பொருளுரைத்து விளக்கம் கூறுகின்றார்; இவ்வாறு விளக்கி உரைத்து எளிமைப் படுத்துகின்றார்.

உரையில் பாடபேதம் சுட்டுதல், இலக்கண, இலக்கியச் செய்திகள், உரையாசிரியர் கருத்துகள் ஆகியனவற்றை மேற்கோளாக்குகின்றார்.

மேலும் உரையை எளிமைப்படுத்தும் விதமாக, பண்டைய மரபு, பண்டைத் தமிழர் பற்றிய குறிப்புகள், அரிய சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கம், கல்வெட்டுச் செய்திகள், இக்கால வழக்குகள் போன்றவை இடம்பெறுவதால் உரை எளிமையாகப் புரிகின்றது. உரையுள் இத்தகைய குறிப்புகளைக் கொடுத்து உரையாசிரியர் தமது புலமைத்திறத்தை வெளிக் காட்டுகின்றார்.

குறிப்புகள்

1. இரா. வேனிலா, ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை நற்றிணை - உரை நலம், ப.1.
2. மேலது, ப. 1.
3. ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு மூலமும் உரையும், ப.6.
4. இரா. வேனிலா, ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை நற்றிணை - உரை நலம், ப.3.
5. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 208.
6. மேலது, ப. 208.
7. மேலது, ப. 209.
8. மேலது, ப. 208.
9. மேலது, ப. 209.
10. பி.வி.கிரி (தொ.ஆ.) உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு, பக். 29-31.
11. பி.வி.கிரி (தொ.ஆ.) உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு, ப. 8.
12. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 448.
13. மேலது, ப. 211.
14. மேலது, ப. 215.
15. மேலது, ப. 296.
16. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ப. 6.
17. மேலது, பக். 9-10.
18. மேலது, பக். 11-12.
19. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 20.

20. மேலது, பக். 312-313.
21. பி.வி.கிரி (தொ.ஆ.) உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு, ப. 53.
22. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ப.49,
23. மேலது, ப. 102.
24. மேலது, ப. 110.
25. மேலது, ப. 269.
26. மேலது, ப. 209.
27. மேலது, ப. 319.
28. மேலது, ப. 341.
29. மேலது, ப. 189.
30. ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும், ப. 216.
31. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ப. 42.
32. மேலது, ப. 269.
33. மேலது, ப. 340.
34. மேலது, ப. 18.
35. மேலது, ப. 58.
36. மேலது, ப. 139.
37. மேலது, ப. 390.
38. மேலது, ப. 80.
39. மேலது, ப. 31.
40. மேலது, ப. 128.
41. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகதி - பத்து, பக். 210-211.
42. ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், பக். 207-208.

43. மேலது, ப. 219.
44. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ப. 255.
45. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ப. 198.
46. மேலது, ப. 101.
47. மேலது, ப. 197.
48. மேலது, ப. 217.
49. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி ஆறு, பக். 820–821.
50. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், பக். 30–31.
51. மேலது, ப. 161–162.
52. மேலது, ப. 198.
53. மேலது, ப. 357.
54. மேலது, ப. 138.
55. மேலது, ப. 300.

* * * *

நிறைவுரை

நிறைவுரை

தொடக்கக் காலத்தில் பழையவுரைகளைப் பதிப்புச் செய்து, அவற்றைப் பாதுகாப்பதையே மேலானதெனக் கருதினர். அவ்வாறு முயன்று சங்க நூல்களுக்கான பழைய உரைகளைப் பாதுகாத்து பதிப்பித்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் உ.வே. சாமிநாதையர் ஆவார்.

உ.வே.சா.வுக்குப் பின்வந்த உரையாசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்கும் நிலையில் இருந்தனர். கற்பிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட உரைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டனர். ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளையின் விளக்கவுரைப் பதிப்பு இதற்குத் தக்கச் சான்றாகும்.

சங்க நூல்களைக் கல்விப் பயிலும் மாணவர்கள் மட்டுமின்றி, எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தாரும் அறிந்து கொள்ளும் விதமாக புலியூர்கேசிகனின் உரை அமைந்திருந்தது.

சங்க இலக்கியத்தில் ஆய்வுகள் விரிவடைந்தபோது, ஆய்வுச் செய்வோருக்கு ஏற்ற வகையில் ஆராய்ச்சியுரைகள் தோன்றின. உ.வே. சாமிநாதையர், பொ.வே. சோமசுந்தரனார், ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், ரா. இராகவையங்கார், அருளம்பலவாணர் போன்றோர் இம்முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு உரையெழுதியுள்ளனர்.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், பாரி நிலையம், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், கோவிலூர் மடாலயம்,

நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் ஆகியப் பதிப்பகங்கள் சங்க நூல்களை முழுமையாகப் பதிப்புச் செய்துள்ளன.

அண்மைக் காலத்தில் கோவிலூர் மடலாயம் 2003 இல் வெளியிட்டுள்ள சங்க இலக்கிய உரைப் பதிப்பு, நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் 2004 இல் வெளியிட்டுள்ள பதிப்பு இக்கால மாணவர்கள் பயன்கொள்ளும் நோக்கில் அமைந்த உரைப் பதிப்புகளாக உள்ளன.

அண்மைக் காலங்களில் உரையெழுதும் உரையாசிரியர்கள், தங்களுக்கு முன்பிருந்த உரைகளே அடித்தளமாக அமைந்தன என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆய்வாளருக்குக் கிடைக்கப்பெற்றத் தரவுகளின் அடிப்படையில், சங்க நூல்களுக்கு தொண்ணூற்று மூன்று உரையாசிரியர்கள் உரையெழுதியுள்ளனர். மொத்தம் நூற்று தொண்ணூற்று எட்டு உரைப்பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

இவ்வாய்வில் உ.வே. சாமிநாதையர், பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை ஆகிய மூன்று உரையாளர்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு, அவர்களின் குறிப்பிட்ட உரைகள் மதிப்பிடப் பெற்றன.

உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகை உரை மற்ற குறுந்தொகை உரைகளைக் காட்டிலும் சிறந்த ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. காரணம், அவரது உரை ஆராய்ச்சி நிலையில் அமைந்திருப்பதேயாகும்.

பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயரின் உரை நற்றிணைக்கான முதல் உரையாக அமைந்து, உரை விளக்கம், பாடபேதம், இலக்கணக் குறிப்பு, இலக்கண இலக்கிய மேற்கோள்கள், மெய்ப்பாடு, பயன், உள்ளுறை, இறைச்சி ஆகியனவற்றை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது.

பதிற்றுப்பத்திற்கான ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளையின் உரை, விளக்கவுரையாகவும், பல அரிய செய்திகளை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

மூன்று உரையாளர்களின் உரைத்திறத்தின் மூலமாக, அவர்களது உரைகளில், பண்டைத் தமிழர் மரபு, பண்பாடு, பழமொழி, பழக்க வழக்கம், இயல்பு, கல்வெட்டுச் செய்தி, அறவியல் சிந்தனைகள், அறிவியல் சிந்தனைகள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் போன்றன வெளிப்படுகின்றன.

எதிர்கால ஆய்வாளர்கள் உரையாளர்களைத் தனித்த நிலையிலும், ஒப்பீட்டு நிலையிலும் ஆய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

உரையாளர் கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் வெளிக் கொணரலாம்.

சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்களின் உரைகளில் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் பற்றி ஆய்வுச் செய்யவும் களம் உள்ளது.

* * * *

துணை நூற்பட்டியல்

துணை நூற்பட்டியல்

முதன்மை நூல்கள்

1. சாமிநாதையர் உ.வே., குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், உ.வே.சா. நூல்நிலையம், சென்னை, 2009.
2. துரைசாமிப்பிள்ளை,சு. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 2007.
3. நாராயணசாமி ஐயர், அ. நற்றிணை மூலமும் உரைவிளக்கமும், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி, சென்னை, 1967.

துணை நூல்கள்

- அகமது மரைக்காயர், மலைபடுகடாம் தெளிவுரை, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 2010.
- அரவிந்தன், மு.வை., உரையாசிரியர்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப. 1968, இ.ப. 2008.
- அழகப்பன், அறு, உ.வே.சா. நூல்களில் சொல்லும் கவையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2000.
- அனந்தராமையர், கலித்தொகை நச்சர் உரையுடன் (பாலை-குறிஞ்சி), நோபில் அச்சுக் கூடம், மு.ப. 1931, ம.ப. 1925.
- ஆறுமுகநாவலர், திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கவுரை, நச்சரது உரைத்தழுவியது, முல்லை நிலையம், சென்னை, மு.ப. 1998, ம.ப.2003.

ஆலிஸ்,	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம், சென்னை, 2004.
இலக்குவனார், சி.	இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல், அன்றில் பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
இராகவையங்கார், இரா.	குறுந்தொகை விளக்கம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ்த்துறை வெளியீடு, சிதம்பரம், மு.ப. 1958, ம.ப. 1993.
இராசகோபாலையங்கார், வே.	அகநானூறு மூலமும் உரையும், 1923.
இராசேந்திரன்,	திருமுருகாற்றுப்படை தெளிவுரை, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 2010
இராசமாணிக்கனார், மு.	கலித்தொகை, தெளிவுரை, குறிப்புரை, வள்ளுவர் பண்ணை ஆரியர் குழு, பிராட்வே, மு.ப. 1958.
இராமசாமி, ஆ.வே.	குறுந்தொகை காட்டும் வாழ்வு, திருவள்ளுவர் பதிப்பகம், திருச்சி, மு.ப. 1985, இ.ப. 1998.
இராமநாதன் செட்டியார்,	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், 1995.
இராமலிங்கம், மா.	உரைக்கல்லும் துலாக்கோலும், தமிழ்ப் புத்தக நிலையம், மு.ப. 1989.
இளங்குமரன், பா.	சங்க இலக்கியப் புத்துரைகள், பாரதி புத்தக நிலையம், சென்னை, பதிப்பு 2010.
இளங்குமரன், இரா.(தொ.ஆ.)	உரையாசிரியர் கண்ட நூலின் பொருள் மாலை விளக்கம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

இளங்குமரன், இரா.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்,
கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், 2003.

இளவழகனார்,

கலித்தொகை நச்சர் உரையுடன்,
ஆராய்ச்சி முறையுடன், உரைவிளக்கமும்
அடங்கியது கழக வெளியீடு, 1943,
1949, 1955, 1958, 1962, 1967, 1996.

இளமாறன், பா.

சங்க இலக்கியப் பதிப்புரைகள், பாரதி
புத்தக நிலையம், சென்னை, 2010.

கண்ணதாசன், ச.

ஆற்றுப்படை இலக்கியம், பூங்குன்றன்
பதிப்பகம், சென்னை, 2007.

கதிர் மகாதேவன்,

நற்றிணை மூலமும் உரையும், கோவிலூர்
மடாலயம், கோவிலூர், 2003.

கந்தையப்பிள்ளை, ந.சி.

செவ்விலக்கியக் கருவூலம், பரிபாடல்
மூலமும் உரையும், தமிழ்மண் பதிப்பகம்,
சென்னை, மு.ப. 2010

கந்தையப்பிள்ளை, ந.சி.,

இளங்குமரன் (உ.ஆ.), செவ்விலக்கியக்
கருவூலம் 12, சங்க இலக்கியம்,
அகநானூறு மூலமும் உரையும்,
தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப.
2008.

கனகசபாபதி, தை.அ.

கலித்தொகை மூலமும் விளக்கவுரையும்
(பாலைக்கலி), பன்னூற் கழகம்,
சென்னை, 1937.

காசி விசுவநாதன் செட்டியார்,

கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர்
உரையுடன், கழக வெளியீடு, 1938, ம.ப.
1949, 1945.

கிரி. பி.வி. (தொ.ஆ.)

உரைவேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு,
மணிவாசகர் பதிப்பு, சென்னை, 2003

கிருட்டிணமூர்த்தி. சா,	உரைச் சொற்களஞ்சியம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1985.
கிருட்டிணமூர்த்தி. இரா,	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் எளிய தமிழ் விளக்கவுரையும், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, ஏப். 2001.
குணசேகரன். அழ,	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, 2010.
குருசாமி. சா,	இளம்பூரணர் உரைநெறி, இராணி பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப.2009.
குளோரியா சுந்தரமதி,	உ.வே. சாவின் சங்க இலக்கியப் பதிப்புகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, 1984.
கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார்,	பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், ஜெகந்நாதாசிரியர் உரையுடன், கு.வை. பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 1932.
சஞ்சீவி,	செவ்விலக்கியக் கருவூலம், சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணை, தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை, 2008.
சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன்,	கலித்தொகை மூலமும் விளக்கமும், அன்பு வெளியீடு, புதுச்சேரி, 1958.
சண்முகம் பிள்ளை, மு.	பத்துப்பாட்டு மூலமும் பொருட்குறிப்பு அகராதியும் தெ.பொ.மீ, சர்வோதய இலக்கியப்பண்ணை, மதுரை, 1981.
சண்முகம் பிள்ளை, மு.	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, 1985.
சதிஷ், அ.	சங்க இலக்கிய உரைகள், கிழக்குப் பதிப்பகம், சென்னை, 2009.

சந்திரசேகரன், நா. (ப.ஆ),	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், தி.செள. அரங்கனார் உரை, முல்லை நிலையம், சென்னை, 2010.
சம்பந்தன், மா.சு,	அச்சுக்கலை, தமிழர் பதிப்பகம், சென்னை, 1976.
சரவணன், சா.	சங்க இலக்கியச் செம்மை நலம், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, மு.ப. 2011.
சாமிநாதையர், உ.வே.	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை, மு.ப. 1937.
சாமிநாதையர், உ.வே.	பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சர் உரையும், உ.வே.சா. ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1985.
சாமிநாதையர்,உ.வே.(ப.ஆ),	பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும், உ.வே.சா ஆராய்ச்சி குறிப்புகளுடன், கபீர் அச்சுக் கூடம், ஐந்தாம் பதிப்பு 1950.
சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ),	புறநானூறு மூலமும் பழையவுரையும், உ.வே.சா. நூல் நிலையம், சென்னை, மு.ப. 1894, ம.ப. 1923, 1935, 1950, 1956, 1963, 1971.
சாமிநாதையர், உ.வே.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், கபீர் அச்சுக்கூடம், ம.ப. 1944, 1949, 1951.
சாமிநாதையர் உ.வே.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், உ.வே.சா நூல் நிலையம், சென்னை, 1980.
சாமிநாதையர் உ.வே. (ப.ஆ),	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும், உ.வே.சா குறிப்புரையும், லிபர்ட்டி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1941.

- சாமிநாதையர் உ.வே. (ப.ஆ), பரிபாடல் மூலமும் உரையும், பரிமேலழகர் உரை, உ.வே.சா நூல் நிலையம், சென்னை, மு.ப. 1935, ம.ப. 1948, 1995.
- சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ), புறநானூறு மூலமும் பழையவுரையும், உ.வே.சா. நூல் நிலையம், சென்னை, இ.ப. 1923
- சாரங்கபாணி, பரிபாடல் மூலமும் உரையும், கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், 2003.
- சிவகாமி, ச. (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், பதிப்பும் பதிப்பாளரும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, மு.ப. 2009.
- சிவகாமி,ச., சங்க இலக்கியம், கவிதையியல் நோக்கு நா.கடிகாசலம் (ப.ஆ.) சிந்தனைப் பின்புல மதிப்பீடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, மு.ப. 1998.
- சிதம்பரனார். சாமி, குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், இலக்கிய நிலையம், சென்னை, 1983.
- சிவலிங்கனார், ஆ. தொல்காப்பியம் கூறும் உள்ளுரையும் இறைச்சியும், உலகத் தமிழ்க் கல்வி இயக்கம், சென்னை, மு.ப.1985.
- சுப்பிரமணியன், ச.வே., பத்துப்பாட்டு மூலமும் தெளிவுரையும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப. 2008.
- சுப்பிரமணியன், ச.வே., நற்றிணை மூலமும் தெளிவுரையும், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப. 2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

குறுந்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப.
2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

ஐங்குறுநூறு மூலமும் தெளிவுரையும்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப.
2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

பதிற்றுப்பத்து மூலமும் தெளிவுரையும்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப.
2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

பரிபாடல் மூலமும் தெளிவுரையும்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப.
2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

கலித்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப.
2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

அகநானூறு மூலமும் தெளிவுரையும்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப.
2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

புறநானூறு மூலமும் தெளிவுரையும்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப.
2008.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும்
தெளிவுரையும், மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை, 2002.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்,
கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், 2003.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை, 1976.

சுப்பிரமணியன், வ.த.

சங்க இலக்கியம் மூலமும் தெளிவுரையும், அகநானூறு (மூன்று தொகுதிகளும் ஒரே நூலாக) திருமகள் நிலையம், சென்னை-17, மு.ப.2009.

சுப்பிரமணியன், வே.

அகநானூறு நித்திலக் கோவை மூலமும் விளக்கவுரையும், உ.வே.சா. நூல் நிலையம், சென்னை, 1990.

செயபால். இரா,

அகநானூறு மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.

சோமசுந்தரனார்.பொ.வே,

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, மு.ப.1955, ம.ப.1965, 1972, 1995, 2007.

சோமசுந்தரனார்.பொ.வே,

பத்துப்பாட்டு-மூல்லைப்பாட்டு மூலமும் உரையும், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, மு.ப.1971.

சோமசுந்தரனார்.பொ.வே.

அகநானூறு, நித்திலக் கோவை, மணிமிடைப் பவளம், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1970.

சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,

அகநானூறு, களிற்று யானை நிரை, பதவுரை விளக்கவுரையுடன், கழக வெளியீடு, சென்னை, மு.ப. 1961, ம.ப. 1966.

சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,

பரிபாடல் மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, பதிப்பு 1957, ம.ப. 1964, 1969.

சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,

கலித்தொகை நச்சர் உரையுடன், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1969.

சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,	பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, மு.ப. 1956, ம.ப. 1962, 1966.
சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,	சிறுபாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு, சென்னை, மு.ப. 1953, ம.ப. 2000.
சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,	பத்துப்பாட்டு – மதுரைக்காஞ்சி மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1977.
சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,	மலைபடுகடாம் மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1965.
சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, மு.ப.1955, ம.ப.1965, 1972.
தட்சணாமூர்த்தி, அ.,	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், 1,2, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், பதிப்பு 2004.
தமிழகன் (ப.ஆ.),	செவ்விலக்கியக் கருவூலம், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை (உ.ஆ.), தமிழ் மண் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
தமிழண்ணல்,	இறைச்சி, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1986.
தமிழண்ணல்,	உள்ளுறை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1986.
துரைசாமிப்பிள்ளை, சு.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் விளக்கவுரையும், (மருதம், நெய்தல்), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1957.
துரைசாமிப்பிள்ளை, சு.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் விளக்கவுரையும், (குறிஞ்சி- பாலை), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1957.

- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. ஐங்குறுநூறு மூலமும் விளக்கவுரையும், முதலாவது மருதம், லக்ஷ்மி பிரஸ், 1938.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. ஐங்குறுநூறு மூலமும் விளக்கவுரையும், மூன்றாவது முல்லை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1958.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்கவுரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, மு.ப. 1968, ம.ப. 2007.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. புறநானூறு மூலமும் விளக்கவுரையும், 1,2, கழக வெளியீடு, சென்னை, மு.ப. 1951, ம.ப.1956, 1962, 1980, 2002.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. நற்றிணை மூலமும் உரையும், 1, 2, 3, 4, தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை, 2008.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. நற்றிணை மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1952.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. சூளாமணிச் சுருக்கம் உரைக் குறிப்பு களுடன், கழக வெளியீடு, சென்னை, மு.ப. 1943.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. சைவ இலக்கிய வரலாறு (கி.பி.7-10), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1978.
- நடன காசிநாதன், தமிழர் காசு இயல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2003.
- நாகராசன், வி. பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் தொகுதி 1,2, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, மு.ப. 2004.
- நாராயண வேலுப்பிள்ளை,எம்., சங்க இலக்கியம் வழங்கும் பரிபாடல் பரிமேலழகர் உரை, நாற்கவி பிரசுரம்.

நிர்மலாமோகன், உ.வே.சா.

குறுந்தொகை உரைத்திறன், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2011.

நீலகண்டன்

பத்துப்பாட்டு பாடலும் பொருளும், சிவசக்தி நிலையம், சென்னை, 2000.

பரமசிவன், மா.,

அகநானூறு பதிப்பு வரலாறு (1918–2010), காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, மு.ப. 2010.

பிரபாகரன் பாபு,

சகல மாணவர்களுக்கும் சங்க இலக்கியம், குறுந்தொகை, தமிழ்க்கவி பதிப்பகம், சென்னை, 2003.

பரிமணம், அ.ம.,

பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், 2003.

பாலசுப்பிரமணியம், கு.வெ.,

நியூசெஞ்சுரி புக் அவுஸ், சென்னை, மு.ப. 2004.

சுப்பிரமணியன், பொ.,

தட்சிணாமூர்த்தி, அ., (உ.ஆ.)

பாலுசாமி (ப.ஆ.),

வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி – பத்து, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1988.

புலியூர்கேசிகன்,

அகநானூறு, களிற்றுயானைநிரை, தெளிவுரை, பாரிநிலையம், சென்னை, மு.ப. 1960, ம.ப.1963, 1971, 1978, 1987, 1999, 2002, 2006,

புலியூர்கேசிகன்,

அகநானூறு, மணிமிடைப் பவளம், பாரிநிலையம், சென்னை, மு.ப. 1960, ம.ப. 2006.

புலியூர்கேசிகன்,

அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, தெளிவுரை, பாரிநிலையம், சென்னை, மு.ப. 1960, ம.ப. 2006.

புலியூர்கேசிகன்,	அகநானூறு, களிற்று யானை நிரை, மணிமிடைப் பவளம், நித்திலக் கோவை, (மூன்று பகுதிகள் தனித்தனியாக), செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
பொதுவன் அடிகள்,	பத்துப்பாட்டு மூலமும் செய்தி உரையும், செங்கைச் செல்வி வெளியீடு, சென்னை, 2009.
மணி, அ.,	சௌரிபெருமாள் அரங்கனால் குறுந்தொகை திறனுரை, தமிழன்னை ஆய்வகம், தேனி, 2007.
மாணிக்கம், வ.சுப.,	தமிழ்க்காதல், பாரிநிலையம், சென்னை, மு.ப. 1962.
மறைமலையடிகள்,	உரைமணிக்கோவை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1972.
மறைமலையடிகள்,	முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை, கழக வெளியீடு, சென்னை, மு.ப. 1903, ம.ப. 1910, 1919, 1931, 1962.
மோகன், இரா.,	சொக்கலிங்கம் உரைமரபுகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம், மு.ப. 1985.
மோகன், இரா., நாகராசன்,வி., (உ.ஆ.)	பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் தொகுதி 1,2, நியூசெஞ்சுரி புக் அவுஸ், சென்னை, மு.ப. 2004, ம.ப.2007.
ருக்மணி	சிறுபாணாற்றுப்படை ஆய்வும் உரையும், காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2010.
விசுவநாதன், அ.,	கலித்தொகை மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, மு.ப. 2004.

- வேங்கடசாமி நாட்டார்,ந.மு., அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம், பதவுரை, விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1949.
- வேங்கடசாமி நாட்டார்,ந.மு., வேங்கடாசலம் பிள்ளை, களிற்று யானை நிரை, கழக வெளியீடு, சிதம்பரம், மு.ப.1946, ம.ப.1949, 1955, 1959.
- வேங்கட்ராமன், ப., (ப.ஆ.) சுப்பிரமணியன், வே., (உ.ஆ.), உ.வே.சா. நூல் நிலையம், சென்னை, 1989.
- வேனிலா, இரா., ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை திறனுரை, எம்.ஃபில் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1985.
- வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்., பாட்டும் தொகையும் மூலம் மட்டும், பாரிநிலையம், மு.ப. 1940, இ.ப. 1967.
- ஜெகந்நாதன், இரா., ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை திறனுரை, எம்.ஃபில் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1985.

* * * *

பின்னிணைப்புகள்

பின்னிணைப்பு - ஒன்று பத்துப்பாட்டு - எட்டுத்தொகை உரைப்பதிப்பு - அட்டவணை

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
1.	பத்துப்பாட்டு முழுமையும் நச்சினார்க்கினியருரையுடன்	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே. சாமிநாதையர்	I II III	1889 1918 1931, 1950
2.	பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் (இரு பகுதி)	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I ம.ப.	1956 1962,1968, 1971, 2007
3.	Pattu Pattu Ten Tamil Idylls	J.V. Chelliah	Saiva Siddhanta works Publishing Society, Madras.	I II	1946, 1962
4.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும்	க. அருளம்பலவனார்	யாழ்ப்பாணம்		1937
5.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும்	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1955
6.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும்	எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை	சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம் சென்னை.	IV	1946
7.	திருமுருகாற்றுப்படை உரைக் கொத்து	தொகுப்பு:K.M. வெங்கட்ராமையா	திருப்பனந்தாள் காசி மடம்		1959
8.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும்	ஆறுமுகநாவலர்	விக்டோரியா அச்சுக் கூடம்		1851, 1917

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
9.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும்	சதாசிவம்பிள்ளை, (கையடக்கப் பதிப்பு)			1881
10.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும்	அ. மகாதேவ செட்டியார்	ஸ்ரீசாது இரத்தின சற்குரு புஸ்தக சாலை, சென்னை.		1924
11.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் பொருட் சுருக்கமும் பதவுரையும் குறிப்பும்	தை.ஆ.கனகசபாபதி முதலியார்	கே.பழனியாண்டிப் பிள்ளை கம்பெனி, சென்னை.	I	1924
12.	வழிகாட்டி : திருமுருகாற்றுப்படை	கி.வா. ஜகந்நாதன்	அல்லையன்ஸ் கம்பெனி சென்னை.		1947
13.	திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சி உரையுடன்	வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்		1934
14.	பொருநராற்றுப்படை ஆராய்ச்சி உரையுடன்	வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்		1934
15.	திருமுருகாற்றுப்படை - பொழிப்புரை	துரைசாமி ஐயர்			1920
16.	திருமுருகாற்றுப்படை உரை	சுந்தரவடிவேலு செட்டியார்			1924
17.	திருமுருகாற்றுப்படை உரை	பாலசுப்பிரமணியன்			1933
18.	திருமுருகாற்றுப்படை உரை	வி. நடேசன்			1936

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
19.	திருமுருகாற்றுப்படை உரை	குரு சுப்பிரமணியம் ஐயர்			1936
20.	திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கவுரை	பஞ்சநாதம்பிள்ளை			1953
21.	திருமுருகாற்றுப்படை உரை	சண்முகநாதன்	திருச்செந்தூர் தேவ ஸ்தானம்		1961
22.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் தெளிவுரையும்	இரா. இராதாகிருஷ்ணன்	கழக வெளியீடு		1962
23.	திருமுருகாற்றுப்படை பொழிப்புரை	திருவிடை மருதூர் ஸ்ரீமகாலிங்க தேவஸ்தானம்	திருவிடை மருதூர் மகாலிங்க தேவஸ்தானம்		1966
24.	திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கம்	கி.வா. ஜகந்நாதன்	அமுத நிலையம், சென்னை.		1968
25.	திருமுருகாற்றுப்படை உரை	இரா. இளங்குமரன்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.		1961
26.	திருமுருகாற்றுப்படை உரைக் கொத்து	வேங்கட் ராமையா, தெய்வ சிகாமணி (தொ.ஆ.)			1981
27.	திருமுருகாற்றுப்படை உரை	ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி			1990
28.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் பொழிப்புரையும்	டி.வி. சண்முகம் பிள்ளை			1994
29.	திருமுருகாற்றுப்படை தெளிவுரை	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம்		2002
30.	திருமுருகாற்றுப்படை தெளிவுரை	இராசேந்திரன்	கங்கை புத்தக நிலையம் சென்னை.		2010

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
31.	பொருநராற்றுப்படை	மகாதேவ முதலியார்	லோகநாதன் & பிரதர்ஸ்		1907
32.	பொருநராற்றுப்படை	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.		1955
33.	சிறுபாணாற்றுப்படை	வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்		1932
34.	சிறுபாணாற்றுப்படை விளக்கம்	வி. கந்தசாமி முதலியார்	ஒற்றுமை ஆபீஸ், சென்னை.		1947
35.	சிறுபாணாற்றுப்படை	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1953
36.	சிறுபாணாற்றுப்படை ஆய்வும் உரையும்	ருக்மணி	காவ்யா வெளியீடு, சென்னை.		2010
37.	பெரும்பாணாற்றுப்படை	வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்		1936
38.	பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியும் உரையும்	ரா. இராகவையங்கார்	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.		1958
39.	பெரும்பாணாற்றுப்படை	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1955
40.	முல்லைப்பாட்டு	வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்		1929

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
41.	முல்லைப்பாட்டு	மறைமலையடிகள்	மறைமலையடிகள், பல்லாவரம்.		1903
42.	முல்லைப்பாட்டு	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.		1955
43.	முல்லைப்பாட்டு	க.ப. சந்தோஷம்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.		1930
44.	முல்லைப்பாட்டு	இளவழகனார்	இளவழகனார், வாலாஜாபேட்டை.		1939
45.	மதுரைக் காஞ்சி	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1956
46.	நெடுநல்வாடை	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1956
47.	நெடுநல்வாடை பொருள் நலன்	கு.கோதண்டபாணிப்பிள்ளை	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.		1943
48.	நெடுல்வாடை பா நலன்	வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார்		1931
49.	குறிஞ்சிப்பாட்டு இலக்கியத் திறனாய்வு	தமிழண்ணல்	பாரி நிலையம்	I	1961
50.	குறிஞ்சிப்பாட்டு விளக்கம்	எஸ்.ஆர். மார்கபந்து சர்மா	தொல்காப்பியர் நூலகம் சிதம்பரம்.		1961

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
51.	குறிஞ்சிப்பாட்டு	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1956
52.	பட்டினப்பாலை	வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமா சாரியார்		1933
53.	பட்டினப்பாலை	மறைமலையடிகள்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.		1956
54.	பட்டினப்பாலை	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1930
55.	பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி	சாமி சிதம்பரனார்	இலக்கிய நிலையம்		1983
56.	பட்டினப்பாலை தெளிவுரை	சாயபு மரைக்காயர்	கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.		2010
57.	மலைபடுகடாம்	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை	I	1956
58.	மலைபடுகடாம்-தெளிவுரை	அகமது மரைக்காயர்	கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.		2010
59.	பத்துப்பாட்டு - தெளிவுரை	நாராயணவேலு பிள்ளை	முல்லை நிலையம்		1995
60.	பத்துப்பாட்டு	அ. மாணிக்கனார்	வர்தமானன் பதிப்பகம்	I	1999
61.	பத்துப்பாட்டு-பாடலும் பொருளும்	K.T. நீலகண்டன்	சிவசக்தி நிலையம்	I	2000

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
62.	பத்துப்பாட்டு	ஞா. மாணிக்கன்	உமா பதிப்பகம்	I	2002
63.	பத்துப்பாட்டு	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	கோவிலூர் மடாலயம்	I	2003
64.	பத்துப்பாட்டு	இரா. மோகன் வி. நாகராசன்	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை.	I	2004
65.	பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்	கதிர் முருகு	சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.	I	2009
66.	பத்துப்பாட்டு - தெளிவுரை	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம்	I	2010
நற்றிணை					
67.	நற்றிணை	பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர்	பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர்	I	1914
68.	நற்றிணை உரையுடன்	பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர்	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I II	1952 1956
69.	நற்றிணை நானூறு	பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர்	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	III	1962
70.	நற்றிணை நானூறு	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	IV	1967
71.	நற்றிணை (இரு பகுதிகள்)	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.		1966

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
72.	நற்றிணை (நான்கு பகுதிகள்)	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.	I	2009
73.	நற்றிணை தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	பாரி நிலையம், சென்னை.	I	1967
74.	நற்றிணை தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை.	I	2010
75.	நற்றிணை மூலமும் உரையுடன்	பி. வேங்கட்ராமன் வே. சுப்பிரமணியன்	உ.வே.சா. நூல் நிலையம்	I	1989
76.	நற்றிணை	இராமையாப் பிள்ளை	வர்தமானன் பதிப்பகம்	I	1999
77.	நற்றிணை	கதிர் மகாதேவன்	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்	I	2003
78.	நற்றிணை மூலமும் உரையும்	கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உரையாசிரியர் குழு)	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை.	I	2004, 2007
79.	நற்றிணை - தெளிவுரை	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை.	I	2010
80.	NARRINAI TEXAND TRANSLATION	N.Kandaswamy	Institute of Francars, Pondichery		
குறுந்தொகை					
81.	குறுந்தொகை	தி.சௌ. அரங்கனார்	தி.சௌ. அரங்கனார்	I	1915
82.	குறுந்தொகை	தி.சௌ. அரங்கனார்	வித்தியாரத் நாகரம்		1915
83.	குறுந்தொகை	கா.ரா.நமச்சிவாய முதலியார்	குமாரசாமி நாயுடு அண்டு ஸன்ஸ்		1920

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
84.	குறுந்தொகை	இராமரத்தின ஐயர்	கலா நிலையம், புரசவாக்கம் முல்லை நிலையம்.		1930 2010
85.	குறுந்தொகை	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே. சாமிநாதையர்	I ம.ப.	1937 1955,2009
86.	குறுந்தொகை உரையுடன்	பொ.வே. சோமசுந்தரனார் ஐயர்	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I ம.ப.	1955 1965, 1972
87.	குறுந்தொகை-தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	பாரி நிலையம், சென்னை	I II	1965 1970
88.	குறுந்தொகை-தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை.	I	2010
89.	குறுந்தொகைக் காட்சிகள் மூலமும் விளக்கமும்	சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன்	தமிழகம், சென்னை.	I	1958
90.	செவ்விலக்கியக் கருவூலம் - குறுந்தொகை	சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன்	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.		2008
91.	குறுந்தொகை விளக்கம்	ரா. ராகவையங்கார்	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.	III	1958
92.	குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம்	சாமி சிதம்பரனார்	இலக்கியநிலையம்	I	1983
93.	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்	மு.சண்முகம்பிள்ளை	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை.	I ம.ப.	1985 1994

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
94.	குறுந்தொகை - தெளிவுரை	லேனா தமிழ்வாணன்	மணிமேகலை பிரசுரம், சென்னை.	I	1986
95.	குறுந்தொகை - தெளிவுரை	இரா. பிரேமா	வர்த்தமானன் பதிப்பகம் சென்னை.		1999
96.	குறுந்தொகை - நயவுரை	மு.கோவிந்தசாமி	வாசுகி பதிப்பகம், சென்னை.	ம.ப.	2000 2010
97.	குறுந்தொகை - தெளிவுரை	தமிழண்ணல்	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்	I	2003
98.	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்	வி. நாகராசன்	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை.	I II	2004 2007
99.	குறுந்தொகை - தெளிவுரை	துரை இராசாராம்	திருமகள் நிலையம், சென்னை.		2005
100.	குறுந்தொகை - நறுமணம், மூலம், உரை வீச்சு	இரா. சரவணமுத்து	சாரதா பதிப்பகம்		2006
101.	KURUNTHOGAI	Translated by Balakrishna Mudaliyar	Bharathidasan Pathippagam, Trichy.		2009
102.	குறுந்தொகை-தமிழ்க் காதல் (கட்டுடைத்துக் கோத்தது)	கு.மா. பாலசுப்பிரமணியன்	பாரி நிலையம்		2009
103.	குறுந்தொகை - தெளிவுரை	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.		2010
	ஐங்குறுநூறு				
104.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே. சாமிநாதையர்	I II	1903 1920

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
105.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்	சதாசிவ ஐயர்	யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிரித்திச் சங்கம்.	I II	1943 2007
106.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்	சதாசிவ ஐயர்	உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்		1999
107.	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும் முதலாவது நூறு	ஒளவை க.துரைசாமிப்பிள்ளை	கா. கோவிந்தன், திருவத்திபுரம்.		1938
108.	ஐங்குறுநூறு - முதல் தொகுதி	ஒளவை க.துரைசாமிப்பிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.		1957
109.	ஐங்குறுநூறு - இரண்டாம் தொகுதி	ஒளவை க.துரைசாமிப்பிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.		1957
110.	ஐங்குறுநூறு - மூன்றாம் தொகுதி	ஒளவை க.துரைசாமிப்பிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.		1957
111.	ஐங்குறுநூறு - நான்காம் தொகுதி	ஒளவை க.துரைசாமிப்பிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.		1958
112.	ஐங்குறுநூறு (2 தொகுதி)	ஒளவை க.துரைசாமிப்பிள்ளை	தமிழ்மண் பதிப்பகம்		2008
113.	ஐங்குறுநூறு உரையுடன்	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I ம.ப.	1961 1966
114.	ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	பாரி நிலையம், சென்னை.		1982

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
115.	ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை.		2010
116.	ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை	நாராயணவேலு பிள்ளை			1986
117.	ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை	அ. மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.		1999
118.	ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை	அர.சிங்கார வடிவேலன்	கோவிலூர் மடாலயம்,கோவிலூர்.	I	2003
119.	ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை	அ. தட்சணாமூர்த்தி	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்	ம.ப.	2004
					2007
120.	ஐங்குறுநூறு தெளிவுரை	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.		2010
	பதிற்றுப்பத்து				
121.	பதிற்றுப்பத்து பழையவுரையுடன்	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே.சாமிநாதையர்	I	1904
				II	1920
				III	1941
				IV	1945
				V	1949
				VI	1957,1980, 1994

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
122.	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்கவுரையும்	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I ம.ப.	1950 1955,1958, 1963,1968, 2007
123.	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்கவுரையும்	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	தமிழ்மண் பதிப்பகம்	I	2008
124.	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்கவுரையும்	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	பூம்புகார் பதிப்பகம்	I	2010
125.	பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரை	சு. அருளம்பலம்	யாழ்ப்பாணத்துக் காரை நகர் அ.சிவானந்தநாதன் வெளியீடு		1960
126.	பதிற்றுப்பத்து தெளிவுரை	புலியூர்கேசிகன்	பாரி நிலையம், சென்னை.		1974
127.	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் குறிப்புரை	மு. இராகவையங்கார்	பாஸ்கரா அச்சுக் கூடம், கேரளம்.		
128.	பதிற்றுப்பத்து	அ. மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம்		1999
129.	பதிற்றுப்பத்து தெளிவுரை	அ.மி. பரிமணம்	கோவிலூர் மடாலயம்	I	2003
130.	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும்	அ. ஆலிஸ்	நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை.		2004, 2007

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
131.	பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சி புத்துரை	கரு.அழகுணசேகரன்	உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்		2010
132.	பதிற்றுப்பத்து - தெளிவுரை பரிபாடல்	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்		2010
133.	பரிபாடல் பரிமேலழகருரையுடன்	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே. சாமிநாதையர்	I	1918
134.	பரிபாடல் மூலமும் உரையும்	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I ம.ப.	2010 1964,1969, 2007
135.	பரிபாடல் தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	பாரி நிலையம், சென்னை.	I	1971
136.	பரிபாடல் தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை.	I	2010
137.	பரிபாடல் மூலமும் உரையும்	அ. மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம்		1999
138.	பரிபாடல் தெளிவுரை	இரா. சாரங்கபாணி	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.	I	2003
139.	பரிபாடல் மூலமும் உரையும்	அ. தட்சணாமூர்த்தி	நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் சென்னை.	I II	2004 2007
140.	பரிபாடல் செவ்விலக்கியக் கருவூலம்	ந.சி.கந்தையாப்பிள்ளை	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.		2008
141.	பரிபாடல் தெளிவுரை	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.	I	2010

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
	கலித்தொகை				
142.	கலித்தொகை உரையுடன்	சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை	சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை		1887
143.	கலித்தொகை உரையுடன் (மூன்று பாகங்கள்)	இ.வை. ஆனந்தராமையர்	இ.வை. ஆனந்தராமையர்		1925, 1931
144.	கலித்தொகை உரையுடன்	காழி.சிவ. கண்ணுசாமி தமிழ்மலை இளவழகனார்	காசி விகவநாதன் செட்டியார், பாகனேரி.	I	1938
145.	கலித்தொகை உரையுடன்	காழி.சிவ. கண்ணுசாமி தமிழ்மலை இளவழகனார்	காசி விகவநாதன் செட்டியார், பாகனேரி.	II	1943
146.	கலித்தொகை உரையுடன்	காழி.சிவ. கண்ணுசாமி தமிழ்மலை இளவழகனார்	காசி விகவநாதன் செட்டியார், பாகனேரி.	III	1949
147.	கலித்தொகை உரையுடன்	காழி.சிவ. கண்ணுசாமி தமிழ்மலை இளவழகனார்	காசி விகவநாதன் செட்டியார், பாகனேரி.	IV	1955
148.	கலித்தொகை உரையுடன்	காழி.சிவ. கண்ணுசாமி தமிழ்மலை இளவழகனார்	காசி விகவநாதன் செட்டியார், பாகனேரி.	V	1958
149.	கலித்தொகை உரையுடன்	காழி.சிவ. கண்ணுசாமி தமிழ்மலை இளவழகனார்	காசி விகவநாதன் செட்டியார், பாகனேரி.	VI	1962
150.	கலித்தொகை உரையுடன்	காழி.சிவ. கண்ணுசாமி தமிழ்மலை இளவழகனார்	காசி விகவநாதன் செட்டியார், பாகனேரி.	VII	1967

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
151.	கலித்தொகை தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	தேனருவி பதிப்பகம், சென்னை.	I	1958
152.	கலித்தொகை தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	தேனருவி பதிப்பகம், சென்னை.	II	1965
153.	கலித்தொகை தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	தேனருவி பதிப்பகம், சென்னை.	III	1971
154.	கலித்தொகை மூலமும்	சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன்	ரமா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.		1958
155.	செவ்விலக்கியக் கருவூலம் கலித்தொகை	சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன்	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.		2008
156.	கலித்தொகை	மா. இராசமாணிக்கனார்	வள்ளுவன் பண்ணை		1958
157.	கலித்தொகை விளக்கவுரை	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.		
158.	பாலைக்கலி	தை.ஆ. கனகசபாபதி முதலியார்	பன்னூற் கழகம், குயப்பேட்டை சென்னை.		1937
159.	குறிஞ்சிக்கலி வழித் துணை	எஸ். மார்க்கபந்து சர்மா	பன்னூற் கழகம், குயப்பேட்டை சென்னை.		1951
160.	கலித்தொகை	அ. மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம்		1999
161.	கலித்தொகை தெளிவுரை	சுப. அண்ணாமலை	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.		2003
162.	கலித்தொகை மூலமும் உரையும்	அ. விசுவநாதன்	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை.	I II	2004 2007

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
163.	கலித்தொகை - தெளிவுரை அகநானூறு	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்		2010
164.	அகநானூறு	ரா.இராகவையங்கார்	கம்பர் விலாசம் இராஜ கோபாலயங்கார்	I	1920
165.	அகநானூறு	ரா.இராகவையங்கார்	கம்பர் விலாசம் இராஜ கோபாலயங்கார்	II	1923
166.	அகநானூறு	ரா.இராகவையங்கார்	கம்பர் விலாசம் இராஜ கோபாலயங்கார்	III	1935
167.	அகநானூறு களிற்றுபாணை நிரை	கம்பர் விலாசம் இராஜ கோபாலயங்கார்	கம்பர் விலாசம் இராஜ கோபாலயங்கார்		1926
168.	அகநானூறு உரையுடன்	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I	1970
169.	அகநானூறு களிற்றுபாணை நிரை	ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் வேங்கடாசலம் பிள்ளை	பாகனேரி தமிழ் வெளியீடு	I	1943
170.	அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம்	ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் வேங்கடாசலம் பிள்ளை	பாகனேரி தமிழ் வெளியீடு	I	1944
171.	அகநானூறு நித்திலக் கோவை	ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் வேங்கடாசலம் பிள்ளை	பாகனேரி தமிழ் வெளியீடு	I	1944

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
172.	அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை	புலியூர் கேசிகன்	பாரிநிலையம், சென்னை.	I II III	1960 1963 1970
173.	அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம்	புலியூர் கேசிகன்	பாரிநிலையம், சென்னை.	I II III	1960 1964 1970
174.	அகநானூறு நித்திலக் கோவை	புலியூர் கேசிகன்	பாரிநிலையம், சென்னை.	I II	1962 1970
175.	அகநானூறு (மூன்று பகுதிகளும்)	வே. சுப்பிரமணியம்	உ.வே.சா. நூலகம்		1990
176.	அகநானூறு தெளிவுரை	அ. மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம்		1999
177.	அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை	நா. மீனவன்	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.		2003
178.	அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம்	தெ. முருகசாமி	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.		2003
179.	அகநானூறு நித்திலக் கோவை	சுப. அண்ணாமலை	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.		2003
180.	அகநானூறு மூலமும் உரையும்	இரா. செயபால்	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை.	I II	2004 2007
181.	செவ்விலக்கியக் கருவூலம் அகநானூறு	ந.சி. கந்தையாப்பிள்ளை	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.		2008

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
182.	அகநானூறு மூலமும் தெளிவுரையும்	வ.த. சுப்பிரமணியம்	திருமகள் நிலையம், சென்னை.		2009
183.	அகநானூறு தெளிவுரை புறநானூறு	ச.வே. சுப்பிரமணியன்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.		2010
184.	புறநானூறு பழையவுரையுடன்	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே. சாமிநாதையர்	I	1894
185.	புறநானூறு பழையவுரையுடன்	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே. சாமிநாதையர்	II	1923
186.	புறநானூறு பழையவுரையுடன்	உ.வே. சாமிநாதையர்	உ.வே. சாமிநாதையர்	III IV V VI VII	1935 1950 1956 1963 1971
187.	புறநானூறு உரையுடன் (இருபகுதி)	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	I ம.ப.	1947 1952
188.	புறநானூறு உரையுடன்	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.		2008
189.	புறநானூறு	பொ.வே. சோமசுந்தரனார்	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.		1959
190.	புறநானூறு தெளிவுரை	புலியூர் கேசிகன்	கேசிகன் பதிப்பகம்	I ம.ப.	1958 1959

வ.எண்.	நூற்பெயர்	உரை-பதிப்பாசிரியர்	வெளியீட்டகம்	பதிப்பு	ஆண்டு
191.	புறநானூறு	ஞா. மாணிக்கவாசகன்	உமா பதிப்பகம்		1998
192.	புறநானூறு	அ. மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம்		1999
193.	புறநானூறு புதிய தளிர்கள்	கு. ராஜவேலு	திருநாவுக்கரசு புத்தக நிலையம்		1999
194.	புறநானூறு	அ.மா. பரிமணம், கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியம் (உ.ஆ.கு)	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.		2003
195.	புறநானூறு		நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்		2004
196.	புறநானூறு செய்யுளும் செய்திகளும்	ரா. சீனுவாசன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம்		2004
197.	புறநானூறு மூலமும் உரையும்	அ.ப. பாலையன்	சாரதா பதிப்பகம்		2008
198.	புறநானூறு தெளிவுரை	ச.வே. சுப்பிரமணியம்	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.		2010

பின்னிணைப்பு - இரண்டு - நிழற்பட விளக்கங்கள்

படம் : ஒன்று : 'உட்கை சிறு குடை கோலி' (குறுந்.60:3)

குடை : குடை என்னும் சொல்லிற்கு உரை கூறும் உ.வே.சா., இது பனையோலையில் செய்யப்பட்டு நீர் எடுப்பதற்கும், பருகுதற்கும் உணவும் பொருள் வைப்பதற்குமுரிய ஒரு கருவி.

படத்தில் காண்பது பனையோலையால் செய்யப்பட்ட உப்பு வைப்பதற்குரிய உப்புப் பெட்டி

படம் : இரண்டு: 'உடும்பு கொரீஇ வரிநுண லகழ்ந்து' (நற்.59:1)

கொரீஇ என்பதற்கு, கன்றுகளுக்குப் போடும் இரும்பு முள்ளாலாகிய வாய்க் கூட்டுக் கொரி என்று திருநெல்வேலி அடுத்த ஊர்களில் வழங்கப்படுகிறது என்று பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் நற்றிணை உரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

படத்தில் காண்பது காஞ்சிபுர மாவட்டத்தில் கன்றுகளுக்கப் போடப்படும் வாய்க்கூட்டு.

படம் : மூன்று : 'விழுநீர் வியலகந் தூணியாக' (நற்.16:7)

தூணி - தானிய முதலியவற்றை அளக்கும் கருவி என பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் நற்றிணை உரையில் பொருளுரைக்கின்றார். இதையே 'மரக்கால்' என்பர்.

படம் : நான்கு : 'குரைத் தொழ மழுகிய உலக்கை வயின் தோறு அடை சேம்பு எழுந்த ஆடுறும் மாடாவின்

(பதிற்: 24:19-20)

மடா - பாணை

படம் : ஐந்து : பாணையின் அடிபாக வடிவம் சேம்பின் அடிபாகத்திற்கு உவமை (சேம்பின் இலை)

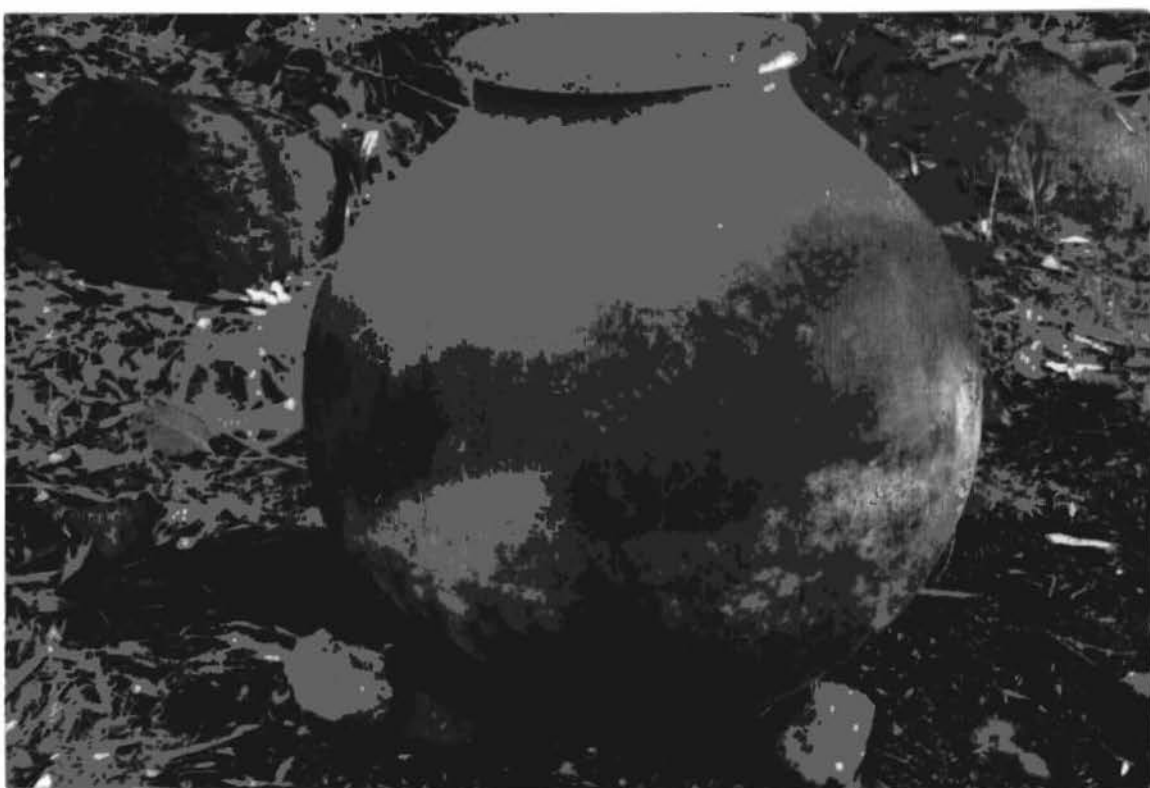
படம் : ஆறு : உலக்கை

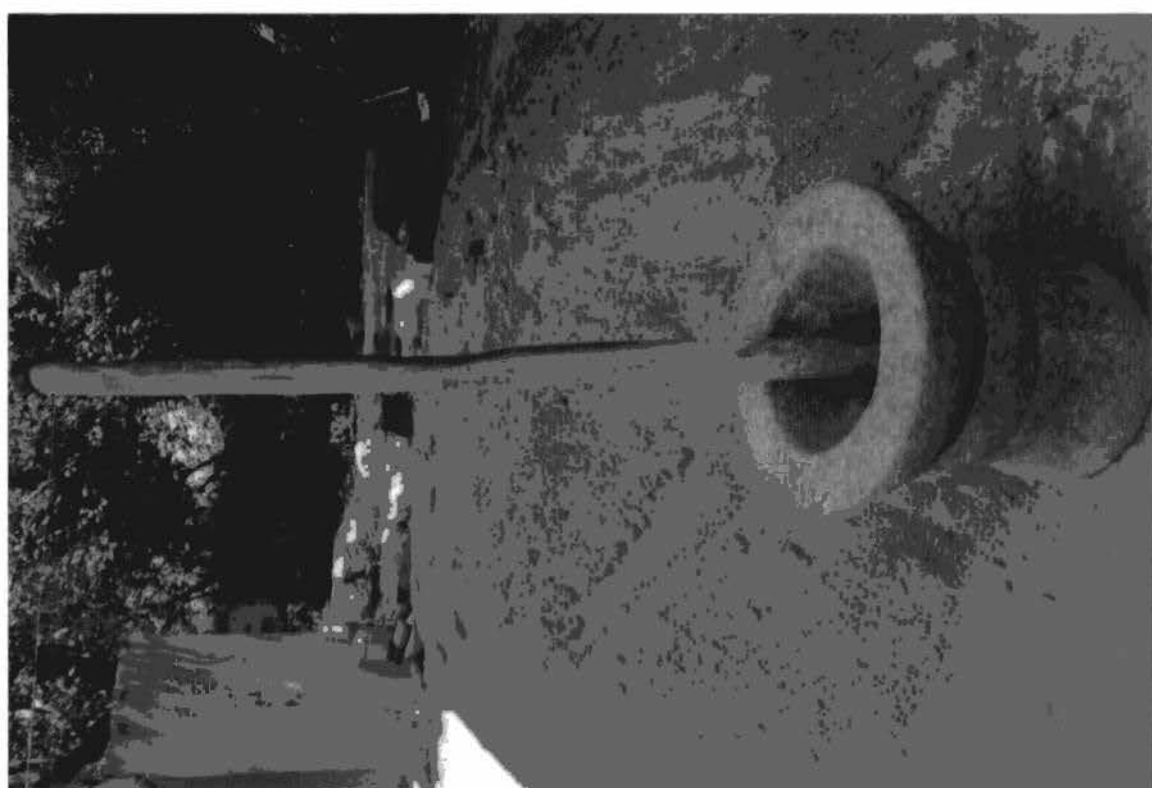
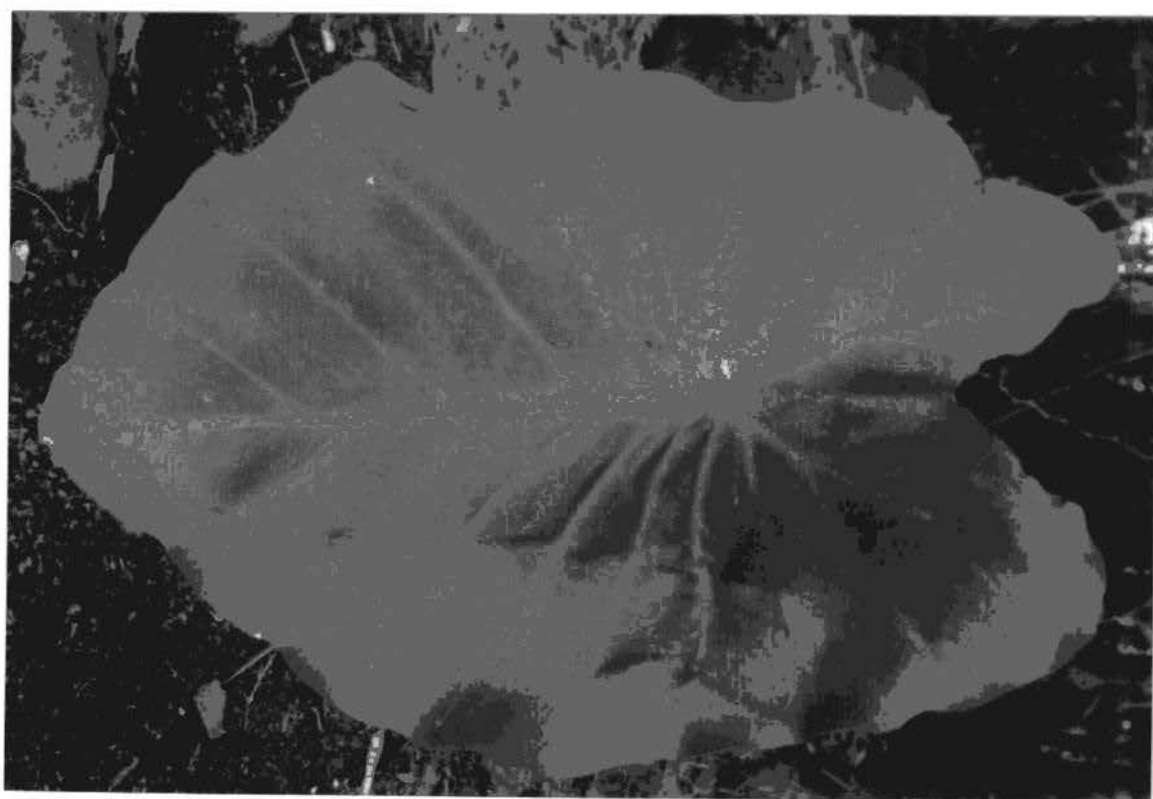
படம் : ஏழு : கடியேர் பூட்டுநற் (பதிற். 43:16)

ஏர் கலப்பை

குறிப்பு : படம் நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு ஆகியவற்றைப்
பதிற்றுப்பத்து உரையில் ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை
பொருளுரைக்கின்றார்.

சங்க இலக்கிய உரையாளர்

முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு
அளிக்கப் பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

ச. கண்ணதாசன், எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

நெறியாளர்

முனைவர் தி. மகாலட்சுமி எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி.,
இணைப்பேராசிரியர்
தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் சுவடிப்புலம்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை - 600 113

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப்
பயிலக வளாகம், தரமணி, சென்னை - 600 113

நவம்பர் 2012

நிறைவுரை

நிறைவுரை

தொடக்கக் காலத்தில் பழையவுரைகளைப் பதிப்புச் செய்து, அவற்றைப் பாதுகாப்பதையே மேலானதெனக் கருதினர். அவ்வாறு முயன்று சங்க நூல்களுக்கான பழைய உரைகளைப் பாதுகாத்து பதிப்பித்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் உ.வே. சாமிநாதையர் ஆவார்.

உ.வே.சா.வுக்குப் பின்வந்த உரையாசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்கும் நிலையில் இருந்தனர். கற்பிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட உரைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டனர். ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளையின் விளக்கவுரைப் பதிப்பு இதற்குத் தக்கச் சான்றாகும்.

சங்க நூல்களைக் கல்விப் பயிலும் மாணவர்கள் மட்டுமின்றி, எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தாரும் அறிந்து கொள்ளும் விதமாக புலியூர்கேசிகனின் உரை அமைந்திருந்தது.

சங்க இலக்கியத்தில் ஆய்வுகள் விரிவடைந்தபோது, ஆய்வுச் செய்வோருக்கு ஏற்ற வகையில் ஆராய்ச்சியுரைகள் தோன்றின. உ.வே. சாமிநாதையர், பொ.வே. சோமசுந்தரனார், ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், ரா. இராகவையங்கார், அருளம்பலவாணர் போன்றோர் இம்முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு உரையெழுதியுள்ளனர்.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், பாரி நிலையம், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், கோவிலூர் மடாலயம்,

நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் ஆகியப் பதிப்பகங்கள் சங்க நூல்களை முழுமையாகப் பதிப்புச் செய்துள்ளன.

அண்மைக் காலத்தில் கோவிலூர் மடலாயம் 2003 இல் வெளியிட்டுள்ள சங்க இலக்கிய உரைப் பதிப்பு, நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் 2004 இல் வெளியிட்டுள்ள பதிப்பு இக்கால மாணவர்கள் பயன்கொள்ளும் நோக்கில் அமைந்த உரைப் பதிப்புகளாக உள்ளன.

அண்மைக் காலங்களில் உரையெழுதும் உரையாசிரியர்கள், தங்களுக்கு முன்பிருந்த உரைகளே அடித்தளமாக அமைந்தன என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆய்வாளருக்குக் கிடைக்கப்பெற்றத் தரவுகளின் அடிப்படையில், சங்க நூல்களுக்கு தொண்ணூற்று மூன்று உரையாசிரியர்கள் உரையெழுதியுள்ளனர். மொத்தம் நூற்று தொண்ணூற்று எட்டு உரைப்பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

இவ்வாய்வில் உ.வே. சாமிநாதையர், பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை ஆகிய மூன்று உரையாளர்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு, அவர்களின் குறிப்பிட்ட உரைகள் மதிப்பிடப் பெற்றன.

உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகை உரை மற்ற குறுந்தொகை உரைகளைக் காட்டிலும் சிறந்த ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. காரணம், அவரது உரை ஆராய்ச்சி நிலையில் அமைந்திருப்பதேயாகும்.

பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயரின் உரை நற்றிணைக்கான முதல் உரையாக அமைந்து, உரை விளக்கம், பாடபேதம், இலக்கணக் குறிப்பு, இலக்கண இலக்கிய மேற்கோள்கள், மெய்ப்பாடு, பயன், உள்ளுறை, இறைச்சி ஆகியனவற்றை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது.

பதிற்றுப்பத்திற்கான ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளையின் உரை, விளக்கவுரையாகவும், பல அரிய செய்திகளை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

மூன்று உரையாளர்களின் உரைத்திறத்தின் மூலமாக, அவர்களது உரைகளில், பண்டைத் தமிழர் மரபு, பண்பாடு, பழமொழி, பழக்க வழக்கம், இயல்பு, கல்வெட்டுச் செய்தி, அறவியல் சிந்தனைகள், அறிவியல் சிந்தனைகள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் போன்றன வெளிப்படுகின்றன.

எதிர்கால ஆய்வாளர்கள் உரையாளர்களைத் தனித்த நிலையிலும், ஒப்பீட்டு நிலையிலும் ஆய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

உரையாளர் கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் வெளிக் கொணரலாம்.

சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்களின் உரைகளில் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் பற்றி ஆய்வுச் செய்யவும் களம் உள்ளது.

* * * *